ኦሪት ዘልደት ።

ምዕራፍ ፩ ።		ምዕራፍ ፩ ።
በቀዳሚ ገብረ እግዚአብሔር ሰማየ ወምድረ ።	፩	በመጀመሪያው ቀን እግዚአብሔር ሰማይንና ምድርን ፈጠረ ። መዝ ፴፫ ፡ ፮ ። ፻፴፭ ፡ ፭ ። ዮሐ. ፩ ፡ ፩ - ፫ ።
ወምድርሰ ሀለወት እምትከት ዕሩቃ ወኢታስተርኢ ወኢኮነት ድሉተ ወጽልመት መልዕልተ ቀላይ ወመንፈሰ እግዚአብሔር ይጼልል መልዕልተ ማይ ።	፪	ምድር ግን ባዶዋን ነበረች ፡ አትታይም ነበር ፡ አልተዘጋጀችም ነበር ፡ ጨለማውም በቀላይ ላይ ነበር ፡ እግዚአብሔር የፈጠረውም ነፋስ በውኃው ላይ ይሰፍ ነበር ።
ወይቤ እግዚአብሔር ለይኩን ብርሃን ፡ ወኮነ ብርሃን ።	፫	እግዚአብሔርም ብርሃን ይሁን አለ ፡ ብርሃንም ሆነ ።
ወርእዮ እግዚአብሔር ለብርሃን ከመ ሠናይ ውእቱ ፡ ወፈለጠ እግዚአብሔር ማእከለ ብርሃን ወማእከለ ጽልመት ፡	፬	እግዚአብሔርም ብርሃንን መልካም እንደሆነ አየ ፡ እግዚአብሔርም ብርሃንና ጨለማን ለየ ። ቆ. ፲፫ ።
ወሰመዮ እግዚአብሔር ለብርሃን ዕለተ ወለጽልመት ፡ ሌሊተ ፡ ወኮነ ሌሊተ ወጸብሐ ወኮነ አሐዱ ዕለተ ።	፭	እግዚአብሔር ብርሃኑን ቀን ፡ ጨለማውን ሌሊት አለው ፡ መሸም ነጋም ፡ አንድ ቀን ሆነ ።
ወይቤ እግዚአብሔር ለይኩን ጠፈር ማእከለ ማይ ከመ ይፍልጥ ማእከለ ማይ ወማይ ፡ ወኮነ ከማሁ ።	፮	እግዚአብሔርም በውኃ መካከል ጠፈር ይሁን አለ ፡ በውኃና በውኃ መካከል እንዲለይ ፡ እንዳለውም ሆነ ። ኢዮ. ፴፯ ፡ ፲፰ ። ኤር ፲ ፡ ፲፪ ።
ወገብረ እግዚአብሔር ጠፈረ ፡ ወፈለጠ እግዚአብሔር ማእከለ ማይ ዘመልዕልተ ጠፈር ፡ ወማእከለ ማይ ዘመትሕተ ጠፈር ።	፯	እግዚአብሔርም ጠፈርን ፈጠረ ፡ ከጠፈር በታች ባለው ውኃና ከጠፈር በላይ ባለው ውኃ መካከል ድንበር ለየ ። መዝ. ፻፵፰ ፡ ፬ ።
ወሰመዮ እግዚአብሔር ለውእቱ ጠፈር ሰማየ ፡ ወርእየ እግዚአብሔር ከመ ሠናይ ፡ ወኮነ ሌሊተ ወጸብሐ ፡ ወኮነ ካልኤተ ዕለተ ።	፰	እግዚአብሔር ይህን ጠፈር ሰማይ አለው ፡ እግዚአብሔር መልካም እንደሆነ አየ ፡ መሸም ነጋም ሁለት ቀን ሆነ።
ወይቤ እግዚአብሔር ለይትጋባእ ማይ ዘመትሕተ ሰማይ ውስተ አሐዱ መካን ፡ ወያስተርኢ የብስ ፡ ወኮነ ከማሁ ፡ ወተጋብአ ማይ ውስተ ምእላዲሁ ወአስተርአየ የብስ ።	፱	እግዚአብሔር ከሰማይ በታች ያለ ውኃ በአንድ በታ ላይ ይወሰን ፡ ደረቁም ይገለጥ አለ ፡ እንዳለውም ሆነ ፡ ውኃውም በመጠራቀሚያው ተወሰነ ፡ ደረቁም ተገለጠ ። መዝ. ፴፫ ፡ ፯ ።
ወሰመዮ እግዚአብሔር ለየብስ ምድረ ፡ ወለምእላዲሁ ለማይ ሰመዮ ባሕረ ፡ ወርእየ እግዚአብሔር ከመ ሠናይ ።	፲	እግዚአብሔር ደረቁን ምድር አለው ፡ የውኃውንም መጠራቀሚያ ባሕር አለው ፡ እግዚአብሔር መልካም እንደሆነ አየ ።
ወይቤ እግዚአብሔር ለታብቍል ምድር ሐመልማለ ሣዕር ዘይዘራእ በበዘርኡ ወበበዘመዱ ፡ ወበበአርአያሁ ፡ ወዕፀ ዘይፈሪ ወይገብር ፍሬሁ ዘእምውስቴቱ ዘርኡ ዘይወፅእ ወዘይከውን በበዘመዱ ዲበ ምድር ፡ ወኮነ ከማሁ ።	፲፩	እግዚአብሔርም ምድር በየዘሩ በየወገኑ በየመልኩ የሚዘራውን የሣር ቡቃያ የሚያፈራውን ፍሬ የሚሰጠውን ዘሩ ከውስጡ የሚገኘውን ፡ በምድር ላይ በየወገኑ የሚተከለውን የሚበቅለውን ተክል ታውጣ አለ ፡ እንዳለውም ሆነ ።
ወአውጽአት ምድር ሐመልማለ ሣዕር ዘይዘራእ በበዘርኡ ወበበዘመዱ ወበበአርአያሁ ፡ ወዕፀ ዘይፈሪ ወዘይገብር ፍሬሁ ዘእምውስቴቱ ዘርኡ ዘይወፅእ በበዘመዱ መልዕልተ ምድር ፡ ወርእየ እግዚአብሔር ከመ ሠናይ ።	፲፪	ምድርም በየዘሩ ፡ በየወገኑ ፡ በየመልኩ የሚዘራውን የሣር ቡቃያ አወጣች ፡ የሚያፈራውን ፍሬ የሚሰጠውን ዘሩ ከውስጡ የሚገኘውን ፡ በምድር ላይ በየወገኑ የሚበቅለውን ተክል አስገኘች ፡ እግዚአብሔርም መልካም እንደሆነ አየ ።
ወኮነ ሌሊተ ወጸብሐ ፡ ወኮነ ሠለስተ ዕለተ ።	፲፫	መሸ ጠባ ፡ ሦስት ቀንም ሆነ ።
ወይቤ እግዚአብሔር ለይኩኑ ብርሃናት ውስተ ጠፈረ ሰማይ ከመ ያብርሁ ዲበ ምድር ፡ ወይፍልጡ ማእከለ ዕለት ወማእከለ ሌሊት ፡ ወይኩኑ ለትእምርታት ፡ ወለአዝማናት ፡ ወለመዋዕላት ፡ ወለዓመታት ።	፲፬	እግዚአብሔርም አለ በሰማይ ጠፈር ውስጥ ብርሃናት ይሁኑ ፡ በምድር ላይ ያበሩ ዘንድ ፡ ቀኑንና ሌሊቱን ይለዩ ዘንድ ፡ ለዘመን ፡ ለቀናት ፡ ለዓመታት ምልክት ይሆኑ ዘንድ ።

ወይኩኑ ለአብርሆ በጠፈረ ሰማይ ከመ ያብርሁ ዲበ ምድር፤ ወኮነ ከማሁ ።	፲፭	ለማብራት በሰማይ ጠፈር ይሁኑ፤ በምድር ላይ ያበሩ ዘንድ፤ እንዲሁም ሆነ ።
ወገብረ እግዚአብሔር ክልኤተ ብርሃናተ ዐበይተ፤ ዘየዐቢ ብርሃን ከመ ይምልክ መዓልተ፤ ወዘይንእስ ብርሃን ከመ ይምልክ ሌሊተ ምስለ ከዋክብት ።	፲፮	እግዚአብሔር ሁለቱን ታላላቅ ብርሃናት ፈጥሮ ከፍተኛው ብርሃን ቀኑን እንዲያበራ፤ ታናሹ ብርሃንም ከከዋክብት ጋር ሌሊቱን እንዲያበራ አደረገ። መዝ. ፻፴፭፥፯-፲ ።
ወሤሞሙ እግዚአብሔር በጠፈረ ሰማይ ከመ ያብርሁ ዲበ ምድር ።	፲፯	እግዚአብሔር በሰማይ ጠፈር አኖራቸው፤ በምድር ላይ ያበሩ ዘንድ ።
ወይኰንንዎሙ ለዕለት ወለሌሊት ወይፍልጡ ማእከለ ዕለት ወማእከለ ሌሊት፤ ወርእየ እግዚአብሔር ከመ ሠናይ ።	፲፰	መዓልትንና ሌሊትን ያበሩ ዘንድ፤ መዓልቱንና ሌሊቱንም ይለዩ ዘንድ፤ እግዚአብሔር መልካም እንደሆነ አየ ።
ወኮነ ሌሊተ ወጸብሐ፤ ወኮነ ራብዕተ ዕለተ ።	፲፱	መሸም ጠባም አራት ቀን ሆነ ።
ወይቤ እግዚአብሔር ለታውፅእ ማይ ዘይትሐወስ ዘበ መንፈሰ ሕይወት ወአዕዋፈ ዘይሠርሩ መልዕልተ ምድር ወመትሕተ ሰማይ፤ ወኮነ ከማሁ ።	፳	እግዚአብሔርም ውኃይቱ የሚንቀሳቀሰውን፤ የሕይወት እስትንፋስ ያለውን ከምድር በላይ ከሰማይ በታች የሚበርሩ ወፎችን ታውጣ አለ፤ እንዲሁም ሆነ ።
ወገብረ እግዚአብሔር አናብርተ ዐበይተ ወኵሎ ነፍሰ ሕይወት ዘይትሐወስ ዘአውፅአ ማይ በበዘመዱ ወኵሎ አዕዋፈ ዘይሠርሩ በበዘመዶሙ፤ ወርእየ እግዚአብሔር ከመ ሠናይ ።	፳፩	እግዚአብሔር ታላላቅ አንበሪዎችን ውኃ ያወጣውን ተንቀሳቃሽ ሕያው ፍጥረት ሁሉ በየወገኑ፤ የሚበርሩ አዕዋፍን ሁሉ በየወገናቸው ፈጠረ፤ እግዚአብሔርም መልካም እንደሆነ አየ ።
ወባረኮሙ እግዚአብሔር ወይቤ ብዝኁ ወተባዝኁ ወምልኡ ለቀላይ፤ ወአዕዋፍኒ ይብዝኁ ውስተ ምድር ።	፳፪	እግዚአብሔርም ብዙ ተባዙ፤ ባሕርንም ሙሏት አለ፤ አዕዋፍም በምድር ይብዙ ዘንድ ባረካቸው ።
ወኮነ ሌሊተ ወጸብሐ፤ ወኮነ ኃምስተ ዕለተ ።	፳፫	መሸ፤ ጠባ አምስት ቀንም ሆነ ።
ወይቤ እግዚአብሔር ለታውፅእ ምድር ዘመደ እንስሳ ወዘይትሐወስ ወአራዊተ ምድር በበዘመዶሙ፤ ወኮነ ከማሁ ።	፳፬	እግዚአብሔር ምድር የእንስሳትን ወገን የሚንቀሳቀሰውንም የምድር አራዊትንም በየወገናቸው ታውጣ አለ፤ እንዲሁም ሆነ ።
ወገብረ እግዚአብሔር እንስሳ በበዘመዱ ወኵሎ ዘይትሐወስ ውስተ ምድር በበዘመዱ፤ ወአራዊተ ምድር በበዘመዶሙ፤ ወርእየ እግዚአብሔር ከመ ሠናይ ።	፳፭	እግዚአብሔር እንስሳውን በየወገኑ፤ በምድር የሚንቀሳቀሰውንም ሁሉ በየወገኑ፤ የምድር አራዊትንም በየወገናቸው ፈጠረ፤ እግዚአብሔርም መልካም እንደሆነ አየ ።
ወይቤ እግዚአብሔር ንግበር ሰብአ በአርአያነ ወበአምሳሊነ፤ ከመ ይኰንን ዓሣተ ባሕር ወአራዊተ ምድር ወአዕዋፈ ሰማይ ወእንስሳሂ ወኵሎ ምድረ ወኵሎ ዘይትሐወስ ዲበ ምድር ።	፳፮	እግዚአብሔርም አለ፤ በመልካችን በምሳሌያችን ሰውን እንፍጠር፤ የባሕር ዓሣዎችን፤ የምድር አውሬዎችን፤ የሰማይ ወፎችን፤ እንስሳንም፤ ምድሩንም ሁሉ፤ በምድር ላይ የሚንቀሳቀሰውን ሁሉ ይገዛ ዘንድ ።
ወገብሮ እግዚአብሔር ለእጓለ እመሕያው በአምሳለ እግዚአብሔር፤ ተባዕተ ወአንስተ ገብሮሙ ።	፳፯	እግዚአብሔርም ሰውን በእግዚአብሔር አምሳል ፈጠረው፤ ወንድና ሴትም አደረጋቸው ።
ወባረኮሙ እግዚአብሔር ወይቤሎሙ፤ ብዝኁ ወተባዝኁ ወምልእዋ ለምድር ወቅንይዋ፤ ወኰንንዎሙ ለዓሣተ ባሕር ወለአራዊተ ምድር ወለአዕዋፈ ሰማይ፤ ወለኵሉ እንስሳ ወለኵሉ ዘይትሐወስ ዲበ ምድር ።	፳፰	እግዚአብሔርም ባረካቸው፤ እንዲህም አላቸው፤ ብዙ ተባዙ ምድርንም ሙሏት፤ ግዟት፤ የባሕር ዓሣዎችንም የምድር አውሬዎችንም፤ የሰማይ ወፎችንም፤ እንስሳንም ሁሉ፤ በምድር ላይ የሚኖረውንም ሁሉ ግዟቸው ።
ወይቤ እግዚአብሔር ናሁ ወሀብኩክሙ ኵሎ ሐመልማለ ሣዕር ዘይዘርእ ወይበቍል በበዘርኡ ወትዘርእዎ ዲበ ኵሉ ምድር፤ ወኵሉ ዕፀ ዘሀሎ ውስቴቱ ዘርኡ ዘይዘርእ በበፍሬሁ ለክሙ ይኩንክሙ መብልዐ ።	፳፱	እግዚአብሔርም አለ፤ የሚዘራውን በየዘሩ የሚበቅለውን፤ በምድር ሁሉ ላይ የምትዘሩትን የእኽል ፍሬ፤ ዘሩ በውስጡ የሚገኘውን፤ በየፍሬው የሚዘራውን ተክልም እነሆ ሰጠኋችሁ፤ ለእናንተ ምግብ ይሁናችሁ ።
ወለኵሉ አራዊተ ምድር፤ ወለኵሉ አዕዋፈ ሰማይ ወለኵሉ ዘይትሐወስ ዲበ ምድር ዘበ መንፈሰ ሕይወት፤ ወኵሉ ሐመልማለ ሣዕር ይኩንክሙ መብልዐ፤ ወኮነ ከማሁ ።	፴	የምድር አውሬዎችም ሁሉ፤ የሰማይ ወፎችም ሁሉ፤ በምድር ላይ የሚኖረውም ሁሉ፤ ደመ ነፍስ ያለውም ሁሉ፤ የእኽል ቡቃያ ሁሉ ምግብ ይሁናችሁ፤ እንዲሁም ሆነ ።
ወርእየ እግዚአብሔር ኵሎ ዘገብረ ከመ ጥቀ ሠናይ፤ ወኮነ ሌሊተ ወጸብሐ፤ ወኮነ ሳድስተ ዕለተ ።	፴፩	እግዚአብሔር የፈጠረውን ፍጥረት ሁሉ እጅግ መልካም እንደሆነ አየ፤ መሸ ጠባ፤ ስድስት ቀንም ሆነ። መዝ. ፯፥፳፱ ።

ምዕራፍ ፪።

፩ ወተፈጸመ ሰማይ ወምድር ወኵሉ ሠርዐቶሙ።

፪ ወፈጸመ እግዚአብሔር ገቢረ ግብሮ በሳብዕ ዕለት፤ ወአዕረፈ እግዚአብሔር በሳብዕት ዕለት እምኵሉ ግብሩ።

፫ ወባረኮ እግዚአብሔር ለዕለት ሳብዕት ወቀደሳ እስመ ባቲ አዕረፈ እምኵሉ ግብሩ ዘአኀዘ ይግበር።

፬ ዝንቱ ጽሕፈተ ሰማይ ወምድር ዘአምአመ ኮነት ዕለት እንተ ባቲ ገብረ እግዚአብሔር ሰማየ ወምድረ።

፭ ወኵሉ ሐመልማለ ሐቅል እምቅድመ ይኩን በምድር፤ ወኵሉ ሐመልማለ ምድር እምቅድመ ይብቍል፤ ወእምቅድመ ይትፈጠር እጓለ እመሕያው ኢያዝነመ እግዚአብሔር ዲበ ምድር።

፮ ወአልቦ ሰብእ ዘይትገበራ ለምድር አላ ነቅዐ ማይ የዐርግ በሕቲቱ እምድር ወይሠቅያ ለየብስ።

፯ ወገብሮ እግዚአብሔር ለሰብእ እመሬተ ምድር ወነፍሐ በገጹ መንፈሰ ሕይወት ወኮነ እጓለ እመሕያው በመንፈሰ ሕይወት።

፰ ወተከለ እግዚአብሔር እምላክ ውስተ ኤዶም ገነተ መንገለ ጽባሕ፤ ወሤሞ ህየ ለእጓለ እመሕያው ዘገብረ።

፱ ወአብቈለ ዓዲ እግዚአብሔር እምድር ኵሎ ዕፀ ዘሠናይ ለበሊዕ፤ ወሠናይ ለርእይ፤ ወዕፀ ሕይወትኒ ተከለ ማእከለ ገነት፤ ወዕፀኒ ዘያርኢ ወያሌቡ ሠናየ ወእኩየ።

፲ ወፈለግ ይወፅእ እምቅድሜሁ ከመ ይሥቅያ ለገነት፤ ወእምህየ ይትፈለጥ ለአርባዕቱ መዓዝነ ዓለም።

፲፩ ስሙ ለአሐዱ ፈለግ ኤፌሶን፤ ውእቱ ዘየዐውድ ውስተ ኵሉ ምድረ ኤውላጦን፤ ወህየ ሀሎ ወርቅ።

፲፪ ወወርቃ ለይእቲ ምድር ሠናይ፤ ወህየ ሀሎ ዕንቍ ዘየኀቱ ወዕንቍ ሐመልሚል።

፲፫ ወስሙ ለካልእ ፈለግ ግዮን፤ ወውእቱ ዘየዐውድ ኵሎ ምድረ ኢትዮጵያ።

፲፬ ወፈለግ ሣልስ ጤግሮስ፤ ውእቱ ዘየዐውድ ላዕለ ፋርስ፤ ወፈለግ ራብዕ ውእቱ ኤፍራጥስ።

፲፭ ወነሥኦ እግዚአብሔር ለእጓለ እመሕያው ዘገብረ፤ ወሤሞ ውስተ ገነት ከመ ይትገበራ ወይዕቀባ።

፲፮ ወአዘዞ እግዚአብሔር ለአዳም ወይቤሎ እምኵሉ ዕፅ ዘሀሎ ውስተ ገነት ብላዕ።

፲፯ ወእምዕፀ ዘያርኢ ወያሌቡ ሠናየ ወእኩየ ኢትብላዕ እምኔሁ፤ እስመ በዕለተ ትበልዕ እምኔሁ ሞተ ትመውት።

፲፰ ወይቤ እግዚአብሔር ኢኮነ ሠናየ ለእጓለ እመሕያው ይንበር በሕቲቱ፤ ለንግበር ሎቱ ቢጸ ዘይረድኦ።

፲፱ ወገብረ እግዚአብሔር ዓዲ አራዊተ ገዳም እምድር ወኵሎ አዕዋፈ ሰማይ ወአምጽኦሙ ኀበ አዳም ከመ ይር

ምዕራፍ ፪።

ሰማይና ምድር ተከናወኑ፤ በውስጣቸው ያለውም ሁሉ፤ ዘዳ. ፬፥ ፲፱። መዝ. ፴፫፥ ፮።

እግዚአብሔርም በ፯ ቀን ሥራውን ሠርቶ ጨረሰ፤ እግዚአብሔር በሰባተኛው ቀን ከሥራው ሁሉ ዐረፈ፤ ዕብ. ፬፥ ፬።

እግዚአብሔር ሰባተኛይቱን ቀን ባረካት፤ ቀደሳት፤ ሊሠራው ከጀመረው ሥራ ሁሉ ዐርፎባታልና።

እግዚአብሔር ሰማይንና ምድርን መፍጠር ከጀመረበት ቀን ጀምሮ የሆነው የሰማይና የምድር አፈጣጠር ይህ ነው፤ ዘፍ. ፩፥ ፩።

የምድረ በዳ አዝርእት አትክልት ሁሉ በምድር ሳይፈጠር፤ የምድር አዝርእት አትክልትም ሁሉ ሳይበቅል አዳም ሳይፈጠር እግዚአብሔር በዚህ ዓለም ዝናም አላዘነመም ነበር።

ምድርንም የሚያርሳት የሚቆፍራት አልነበረም፤ የውኃ ምንጭ ብቻ ከምድር ወጥቶ ደረቁን ያጠጣ ነበር እንጂ።

እግዚአብሔርም ሰውን ከምድር አፈር ፈጠረው፤ በፊቱም የሕይወት እስትንፋስን እፍ አለበት፤ ሰውም በሕይወት እስትንፋስ ከበረ። መዝ. ፻፫፥ ፲፱። መክ. ፲፪፥ ፯።

እግዚአብሔር አምላክ በምሥራቅ በኩል በኤዶም ገነትን አዘጋጀ፤ የፈጠረው ሰውንም በገነት አኖረው።

ዳግመኛም እግዚአብሔር ሊበሉት ሊያዩት ያማረ የተወደደ አትክልትን ሁሉ ከምድር አበቀለ፤ ዕፀ ሕይወትንም በገነት መካከል ተከለ፤ ክፉውን በጎውን የሚያስታውቀውን ዕፅንም። ራእ. ፪፥ ፯። ፳፪፥ ፪-፬።

ገነትንም ያጠጣ ዘንድ ከፊት ለፊቱ ፈሳሽ ይወጣ ነበር፤ ከዚያም ወደ አራቱ መዓዝነ ዓለም ይከፈላል።

የአንዱ ወንዝ ስሙ ኤፌሶን ነው፤ እርሱ የኤውላጦንን ምድር ሁሉ የሚያጠጣ ነው፤ በዚያም ወርቅ አለ። ዘፍ. ፲፯፥ ፳፱። ፳፭፥ ፲፰።

የዚያችም ምድር ወርቅ ጥሩ ነው፤ ከዚያ የሚያበራ ዕንቍ (ሉል) ዝንጕርጕር ዕንቍም ነበር። ዘፀ. ፳፭፥ ፯። ፴፱፥ ፯-፲፫። ፩ ዜና መዋ. ፳፱፥ ፰።

የሁለተኛውም ወንዝ ስሙ ግዮን ነው፤ እርሱም የኢትዮጵያን ምድር ዞሮ የሚያጠጣ ነው።

የሦስተኛውም ወንዝ ጤግሮስ ነው፤ ይህም ፋርስን ዞሮ የሚያጠጣ ነው፤ አራተኛውም ወንዝ ኤፍራጥስ ነው።

እግዚአብሔርም የፈጠረውን ሰው ወስዶ በገነት አኖረው፤ ያርሳት ይቆፍራት ይጠብቃት ዘንድ።

እግዚአብሔርም አዳምን እንዲህ ብሎ አዘዘው፤ በገነት ካለው ተክል ሁሉ ብላ።

ክፉውንና መልካሙን ከሚያስታውቀው ዕፅ ግን አትብላ፤ ከእርሱ በበላህ ቀን ሞትን ትሞታለህና።

እግዚአብሔርም ለሰው ብቻውን መኖር መልካም አይደለም፤ የሚረዳው ጓደኛ እንፍጠርለት እንጂ አለ።

ዳግመኛም እግዚአብሔር በምድረ በዳ አውሬዎችን ከምድር አስገኘ የሰማይ ወፎችንም ሁሉ አድርጎ በማን

ሕይ ወምንተ ይሰምዮሙ ወኵሉ ዘሰመዮሙ አዳም ለለ ነፍስተ ሕይወት ውእቱ ይኩን ስሞሙ ።		ኛውም ስም ይጠራቸው ዘንድ ወደ አዳም አመጣቸው፤ ሊየተንቀሳቃሽ አዳም ያወጣላቸው ስም ሁሉ መጠሪያ እንዲሆናቸው ነው ። ዘፍ. ፩፥ ፳፬ ።
ወሰመየ አዳም ኵሎ አስማቲሆሙ ለእንስሳ ወለኵሉ አዕዋፈ ሰማይ ወለኵሉ አራዊተ ገዳም፤ ወለአዳምሰ ኢተረክበ ሎቱ ረድኤት ዘከማሁ ።	፳	አዳምም ለእንስሳ ለሰማይ ወፎችም ሁሉ ለምድረ በዳ አውሬዎችም ሁሉ ስማቸውን ሁሉ አወጣላቸው፤ ለአዳም ግን እንደሱ ያለ ረዳት አልተገኘለትም ።
ወአምጽአ እግዚአብሔር ድቃሰ ላዕለ አዳም ወኖመ፤ ወነሥአ እግዚአብሔር አሐደ እምዐፅመ ገቦሁ ወመልአ ሥጋ መከና ።	፳፩	እግዚአብሔርም በአዳም እንቅልፍን አመጣበት ተኛ፤ እግዚአብሔርም ከጐኑ ዐጥንት አንድ ዐጥንትን ነሣ፤ በቦታውም ሥጋ መላ ።
ወነደቃ እግዚአብሔር ለይእቲ ዐፅመ ገቦ እንተ ነሥአ እምአዳም ወረሰያ ብእሲተ ወአምጽኣ ኀበ አዳም ።	፳፪	እግዚአብሔርም ይህችን ከአዳም ጐን የነሣትን ዐጥንት ቀረፀለት፤ ሴት አደረጋት፤ ወደ አዳምም አመጣት ።
ወይቤ አዳም ሶቤሃ፤ ዛቲ ዐፅም እምዐፅምየ ወሥጋ እምሥጋየ ለትኩነኒ ብእሲትየ እስመ እምታ ወፅአት ይእቲ ።	፳፫	ያን ጊዜም አዳም ይህቺ ከዐጥንቴ ዐጥንት፤ ከሥጋዬ ሥጋ ናት፤ ሚስቴ ትሁነኝ አለ፤ እርሷ ከባሏ ተገኝታለችና ። ዘፍ. ፳፱፥ ፲፬ ። መሳ. ፱፥ ፪ ። ፩ ቆሮ. ፲፩፥ ፰ ።
ወበእንተ ዝንቱ የኀድግ ብእሲ አባሁ ወእሞ ወይትለወ ብእሲቶ ወይከውኑ ክልኤሆሙ አሐደ ሥጋ ።	፳፬	ስለዚህም ነገር ሰው እናት አባቱን ትቶ ሚስቱን ይከተላል፤ ሁለቱም አንድ አካል ይሆናሉ ። መዝ. ፵፭፥ ፲ ።
ወሀለዉ አዳም ወብእሲቱ ዕራቃኒሆሙ ወኢይትኀፈሩ።	፳፭	አዳምና ሔዋንም ዕራቁታቸውን ነበሩ፤ አይተፋፈሩም ነበር ።
ምዕራፍ ፫ ።		**ምዕራፍ ፫ ።**
ወአርዌ ምድርሰ ይጠበብ እምኵሉ አራዊተ ምድር ዘገብረ እግዚአብሔር፤ ወይቤላ አርዌ ምድር ለብእሲት ምንትኑ ውእቱ ዘይቤለክሙ እግዚአብሔር ኢትብልዑ እምኵሉ ዕፅ ዘውስተ ገነት ።	፩	የምድር እባብ ግን እግዚአብሔር ከፈጠራቸው ከምድረ በዳ አውሬዎች ሁሉ ይልቅ ይተነኰል ነበር፤ የምድር እባብም ሔዋንን እግዚአብሔር በገነት ካሉ ዕንጨት ሁሉ አትብሉ ያላችሁ ለምንድር ነው አላት ። ማቴ. ፲፥ ፲፮ ። ፪ ቆሮ. ፲፩፥ ፫ ። ራእ. ፲፪፥ ፱ ። ፳፪፥ ፪ ።
ወትቤሎ ብእሲት ለአርዌ ምድር እምዕፅ ዘይፈሪ ዘሀሎ ማእከለ ገነት ንበልዕ ።	፪	ሔዋንም የምድር እባብን በገነት ውስጥ ከሚያፈራው ዕንጨት እንበላለን አለቻት ።
ወእምዕፀሰ ባሕቱ ዘሀሎ ማእከለ ገነት ይቤለነ እግዚአብሔር ከመ ኢንብላዕ እምኔሁ ወከመ ኢንግሥሥ ከመ ኢንሙት ይቤ ።	፫	በገነት መካከል ካለው ዛፍ ግን ከእሱ እንዳንበላ እንዳንነካውም እግዚአብሔር አዝዞናል፤ እንዳንሞት ይሆን አለ ። ዘፍ. ፪፥ ፲፯ ።
ወይቤላ አርዌ ምድር ለብእሲት፤ አኮ ሞተ ዘትመውቱ ።	፬	የምድር እባብም ሔዋንን እንዲህ አለቻት፤ የምትሞቱበ አይደለም ።
አላ እስመ የአምር እግዚአብሔር ከመ አመ ዕለተ ትበልዑ እምኔሁ ይትፈትሑ አዕይንቲክሙ፤ ወትከውኑ ከመ እግዚአብሔር ወተአምሩ ሠናየ ወእኩየ ።	፭	ከሱ በበላችሁ ቀን ዓይኖቻችሁ እንደሚከፈቱ እንደ እግዚአብሔርም እንደምትሆኑ፤ መልካሙንና ክፉውን እንደምታውቁ እግዚአብሔር ያውቃልና ነው እንጂ ።
ወሶበ ርእየት ብእሲት ከመ ሠናይ ዕፀ ለበሊዕ ወሠናይ ውእቱ ለርእይ ወሠናየ ያጤይቅ፤ ነሥአት እምፍሬሁ ወበልዐት፤ ወወሀበቶ ለብእሲሃ ምስሌሃ ወበልዐ ።	፮	ሴቲቱም ዕንጨቱ ለመብላት የሚያስጐመጅ ሊያዩትም የሚያስደስት፤ ዕውቀትን የሚገልጽ እንደሆነ በየች ጊዜ ከፍሬው ቈረጠችና በላች፤ ለባሏም እንደአርሷ ሰጠችው በሉም ። ፩ ጢሞ. ፪፥ ፲፬ ።
ወተፈትሐ አዕይንቲሆሙ ወአእመሩ ከመ ዕራቃኒሆሙ እሙንቱ ወኀፍሩ ወሰፈዩ ቈጽለ በለስ ወገብሩ ሎሙ መዋርዕተ ።	፯	የሁለቱም ዓይናቸው ተከፈተ፤ እነሱ ዕራቁታቸውን እንደሆኑ አወቁና አፈሩ፤ የበለስን ቅጠል ሰፍተው ለዕርቃናቸው መሸፈኛ አደረጉ ።
ወሰምዑ ቃለ እግዚአብሔር እንዘ ያንሶሱ ውስተ ገነት ፍና ሠርክ፤ ወተኀብኡ አዳም ወብእሲቱ እምቅድመ እግዚአብሔር ማእከለ ዕፀዊሃ ለገነት ።	፰	ማታ ጊዜም በገነት ውስጥ ሲመላለስ የእግዚአብሔርን ቃል ሰምተው አዳምና ሔዋን ከእግዚአብሔር ፊት በገነት ዛፎች መካከል ተሸሸጉ ።
ወጸውዖ እግዚአብሔር ለአዳም ወይቤሎ አይቴ ሀሎከ አዳም ።	፱	እግዚአብሔርም አዳምን ጠርቶ አዳም ወዴት አለህ፤ አለው ።
ወይቤ አዳም ሰማዕኩ ቃለከ እንዘ ታንሶሱ ውስተ ገነት ወፈራህኩ እስመ ዕራቅየ አነ ወተኀባእኩ ።	፲	አዳምም በገነት ውስጥ ስትመላለስ ቃልህን ሰምቼ ፈራሁ ዕራቁቴን ነኝና ተሸሸግሁ አለ ።

፲፩ ወይቤሎ እግዚአብሔር መኑ አይድዐከ ከመ ዕራቅከ አንተ እምዕፅኑ ዘአዘዝኩከ ከመ ኢትብላዕ እምኔሁ በላዕከ።

እግዚአብሔርም ዕራቁትህን እንደሆንክ ማን ነገረህ ፡ ከሱ እንዳትበላ ከዘዝኩህ ዕንጨት በላህን ፡ አለው ።

፲፪ ወይቤ አዳም ብእሲት እንተ ወሀብከኒ ምስሌየ ትንበር ይእቲ ወሀበትኒ ወበላዕኩ ።

አዳምም ከኔ ጋር ትኖር ዘንድ የሰጠኸኝ ሴት ሰጠችኝና በላሁ አለ ። ዘፍ. ፪ ፡ ፲፰ ። ኢዮብ ፴፩ ፡ ፴፫ ።

፲፫ ወይቤላ እግዚአብሔር ለብእሲት ለምንት ገበርኪ ዘን ተ ፡ ወትቤ ብእሲት አርዌ ምድር አስፈጠተኒ ወበላዕኩ ።

እግዚአብሔርም ሴቲቱን ይህን ለምን አደረግሽ ፡ አላት ፡ ሴቲቱም የምድር እባብ አሳተችኝና በላሁ አለች ። ዘፍ. ፫ ፡ ፬ ። ፪ ቆሮ. ፲፩ ፡ ፫ ። ፩ ጢሞ. ፪ ፡ ፲፬ ።

፲፬ ወይቤላ እግዚአብሔር ለአርዌ ምድር እስመ ገበርኪዮ ለዝንቱ ግብር ርግምተ ኩኒ እምኵሉ እንስሳ ወእምኵሉ አራዊተ ምድር ፡ ወበእንግድዓኪ ሑሪ ወመሬተ ብልዒ ኵሎ መዋዕለ ሕይወትኪ ።

እግዚአብሔርም የምድር እባብን እንዲህ አላት ፡ ይህን ሥራ ሠርተሽዋልና ከምድር አውሬዎችና ከእንስሳት ሁሉ ተለይተሽ የተረገምሽ ሁኚ ፡ በደረትሽ ሂጂ ፡ በሰሽበት ዘመን ሁሉ አፈርን ብዪ ።

፲፭ እስተፃርር ማእከሌኪ ወማእከለ ብእሲት ፡ ማእከለ ዘርእኪ ወማእከለ ዘርኣ ፡ ውእቱ ለይዕቀብ ርእሰኪ ፡ ወአንቲኒ ዕቀቢ ሰኰናሁ ።

በአንቺና በሴቲቱ መካከል ጥልን አፀናለሁ ፡ በዘርሽና በዘሩ መካከልም እርሱ ራስሽን ይጠብቅ ፡ አንቺም ሰኰናውን ጠብቂ ።

፲፮ ወለብእሲትኒ ይቤላ እግዚአብሔር አብዝኆ አበዝኆ ለኀዘንኪ ወለሥቃይኪ ፡ ወበፃዕር ለዲ ወወሊደኪ ኀበ ምትኪ ይኩን ምግባእኪ ፡ ወውእቱ ይቀንይኪ ።

እግዚአብሔርም ሴቲቱን ኀዘንሽን ሥቃይሽን የብዙ ብዙ አደርገዋለሁ ፡ በምጥ ውለጂ ፡ ወልደሽም መመለሻሽ ወደ ባልሽ ይሁን ፡ እርሱ ይግዛሽ አላት ።

፲፯ ወለአዳምኒ ይቤሎ እግዚአብሔር እስመ ሰማዕከ ቃለ ብእሲትከ ወበላዕከ እምውእቱ ዕፅ ዘአዘዝኩከ ከመ ኢትብላዕ እምኔሁ ፡ ርግምተ ትኩን ምድር በትግባርከ ፡ ወበፃዕር ብላዕ ኵሎ መዋዕለ ሕይወትከ ።

አዳምንም እግዚአብሔር እንዲህ አለው ፡ የሚስትህን ቃል ሰምተህ ከእሱ እንዳትበላ ካዘዝኩህ ዕፅ በልተሃልና ምድር በሥራህ የተረገመች ትሁን ፡ በሕይወትህ ዘመን ሁሉም በፃር ብላ ።

፲፰ አሥዋከ ወአሜከላ ይብቍልከ ፡ ወብላዕ ሣዕረ ገዳም ።

እሾኽ አሜከላ ይብቀልብህ ፡ በምድረ በዳ ያለ እኽልንም ብላ ።

፲፱ ወበሐፈ ገጽከ ብላዕ ኅብስተከ እስከ ትገብእ ውስተ መሬት እንተ እምኔሃ ወፃእከ ፡ እስመ መሬት አንተ ወውስተ መሬት ትገብእ ።

አንተ መሬት ነህና ወደ መሬትም ትመለሳለህና ፡ ከዚ ወደ ተገኘህበት ወደ መሬት እስክትመለስ ድረስ እንጀራህን ጥረህ ግረህ ብላ አለው ። ዘፍ. ፪ ፡ ፯ ። ኢዮ. ፴፬ ፡ ፲፭ ። መዝ. ፻፬ ፡ ፳፱ ። መክ. ፲፫ ፡ ፳ ።

፳ ወሰመየ አዳም ስማ ለብእሲቱ ሔዋን ፡ እስመ ይእቲ እሞሙ ለሕያዋን ።

አዳምም የሚስቱን ስም ሔዋን አለው ፡ የሕያዋን ሁሉ እናት ናትና ።

፳፩ ወገብረ እግዚአብሔር ለአዳም ወለብእሲቱ አልባሰ ዘማእስ ወአልበሶሙ ።

እግዚአብሔር ለአዳምና ለሔዋን የቍርበትን ልብስ አዘጋጅቶ አለበሳቸው ።

፳፪ ወይቤ እግዚአብሔር ናሁ አዳም ኮነ ከመ አሐዱ እምኔነ ያአምር ሠናየ ወእኩየ ፡ ወይእዜኒ ዮጊ ያሌዕል እዴሁ ወይነሥእ እምዕፀ ሕይወት ወይበልዕ ወየሐዩ ለዓለም ።

እግዚአብሔርም እንዲህ አለ ፡ ክፉና በጎን ያውቅ ዘንድ እነሆ አዳም ከኛ እንደ አንዱ ሆነ ፡ አሁንም ወይም እጁን ከፍ ከፍ አድርጎ ከዕፀ ሕይወት ቈርጦ በልቶ ዘለዓለም ይኖር ይሆናል ። ዘፍ ፫ ፡ ፭ ። ፪ ፡ ፱ ።

፳፫ ወአውፅኦ እግዚእ እግዚአብሔር ለአዳም እምገነተ ተድላ ከመ ይትገበራ ለምድር እንተ እምኔሃ ወፅአ ወአኀደሮ ቅድመ ገነተ ትፍሥሕት ።

ጌታ እግዚአብሔርም ከእዚ የተገኘባትን ምድርን ያርስ ይቈፍር ዘንድ አዳምን ከተድላ ገነት አወጣው ፡ በተድላ ገነት ፊት ለፊትም አኖረው ።

፳፬ ወአዘዞሙ ለኪሩቤል ወለሱራፌል ዘውስተ እደዊሆሙ ሰይፈ እሳት እንተ ትትመየየጥ ከመ ይዕቀቡ ፍኖተ ዕፀ ሕይወት ።

የምታብለጨልጭ የእሳት ሰይፍ በእጃቸው ያለች ኪሩቤልና ሱራፌልንም የዕፀ ሕይወት መንገድን ይጠብቁ ዘንድ አዘዛቸው ። ዘፍ. ፪ ፡ ፰ ።

ምዕራፍ ፬ ።

፩ ወአእመራ አዳም ለሔዋን ብእሲቱ ወፀንሰት ወወለደቶ ለቃየል ፡ ወትቤ አጥረይኩ ብእሴ ዘእግዚአብሔር ።

አዳምም ሚስቱን ሔዋንን አወቃት ፡ ፀንሳ ቃየልንም ወለደችው ፡ "እግዚአብሔር የሰጠንን ልጅ ገንዘብ አደረግን" አለች ።

፪ ወደገመት ወወለደቶ ለአቤል እኁሁ ፡ ወኮነ አቤል ኖላዌ አባግዕ ፡ ወቃየልሰ ኮነ መስተገብረ ምድር ።

ዳግመኛም ወንድሙ አቤልን ወለደችው ፡ አቤልም በጎችን የሚጠብቅ ሆነ ፡ ቃየል ግን ምድርን የሚያርስ የሚቈፍር ሆነ ።

ወኮነ እምድኅረ ብዙኅ መዋዕል አምጽአ ቃየል እምነ ፍሬ ምድር መሥዋዕተ ለእግዚአብሔር ።	፫	ከብዙ ዘመን በኋላ እንዲህ ሆነ ቃየል ከምድር ፍሬ ለእግዚአብሔር መሥዋዕት አቀረበ ።
ወአቤልሂ አምጽአ መሥዋዕተ እምበኵረ አባግዒሁ ወእምስቡሓኒሆሙ፣ ወነጸረ እግዚአብሔር ላዕለ አቤል ወላዕለ መሥዋዕቱ ።	፬	አቤልም ከበጎቹ መጀመሪያ የተወለደውን ከሰቡትም መሥዋዕት አቀረበ፣ እግዚአብሔርም ወደ አቤልና ወደ መሥዋዕቱ አየ ። ዘኍ. ፲፰፣ ፲፯ ። ዕብ. ፲፩፣ ፬ ።
ላዕለ ቃየልሰ ወላዕለ መሥዋዕቱ ኢነጸረ፣ ወአኅዘኖ ለቃየል ጥቀ ወወድቀ ገጹ ።	፭	ወደ ቃየልና ወደ መሥዋዕቱ ግን አላየም፣ ቃየልንም እጅግ አሳዘነው ፊቱም ጠቈረ ።
ወይቤሎ እግዚአብሔር ለቃየል ለምንት ተኀዝን ወለምንት ወድቀ ገጽከ ።	፮	እግዚአብሔርም ቃየልን ለምን ታዝናለህ፤ ፊትህስ ለምን ጠቈረ፤ አለው ።
አኮ በጽድቅ ዘአምጻእከ ሊተ፣ ወርቱዕሰ በጽድቅ ታምጽእ ሊተ፣ አበስከ እንከ አርምም ወኀቤከ ምግባኢሁ ለእኁከ ወአንተ ትኬንኖ ።	፯	ያቀረብክልኝ በእውነት አይደለም ነገር ግን በእውነት ታቀርብልኝ ዘንድ ይገባህ ነበር፣ በደልህ እንግዲህስ ዝም በል፣ ይ ወንድምህም መመለሻው ወደ አንተ ነው፣ አንተ ትገዛዋለህ ።
ወይቤሎ ቃየል ለአቤል እኁሁ ነዓ ንሑር ሐቅለ፣ ወኮነ እንዘ ሀለዉ ገዳመ ተንሥአ ቃየል ላዕለ አቤል እኁሁ ወቀተሎ ።	፰	ቃየልም ወንድሙን አቤልን ና ወደ ምድረ በዳ እንሂድ አለው፣ በምድረ በዳም ሳሉ እንዲህ ኾነ፣ ቃየል በወንድሙ በአቤል ላይ ተነሥቶ ገደለው ።
ወይቤሎ እግዚአብሔር ለቃየል አይቴ ውእቱ አቤል እኁከ፣ ወይቤሎ ቃየል ኢየአምር በኑ አነ ዐቃቢሁ ለአቤል እኁየ ።	፱	እግዚአብሔርም ቃየልን አቤል ወንድምህ ወዴት ነው፤ አለው፣ ቃየልም አላውቅም፣ በውኑ እኔ የወንድሜ ጠባቂ ነኝ! አለው ። ዮሐ. ፰፣ ፵፬ ።
ወይቤሎ እግዚአብሔር ምንተ ገበርከ ቃየል፣ ቃለ ደሙ ለአቤል እኁከ በጽሐ ኀቤየ እምድር ።	፲	እግዚአብሔርም እንዲህ አለው፣ ቃኤል ምን አድርገኸል፤ የወንድምህ የአቤል ደም ጩኸት ከምድር ወደኔ ደርሷል ።
ወይእዜኒ ርግምተ ትኩን ምድር እንተ አብቀወት አፉሃ ከመ ትስተይ ደሞ ለእኁከ እምእዴከ ።	፲፩	አሁንም በእጅህ የፈሰሰውን የወንድምህን ደም ትጠጣ ዘንድ አፏዋን የከፈተች ምድር የተረገመች ትሁን ።
እስመ ትትጌበራ አንተ ወኢትዌስከ ከመ ተሀብከ ኀይለ፣ ርዑደ ወድንጉፀ ኩን ላዕለ ምድር ።	፲፪	አንተ ታርሳታለህና ጕልበትን ትሰጥህ ዘንድ አትጨምርም፣ በምድር ላይ ፈሪ ቀበዝባዛ ሁን ።
ወይቤሎ ቃየል ለእግዚአብሔር ተዐቢኒ ኃጢአትየ ዘእምትትኀደግ ሊተ ።	፲፫	ቃየልም እግዚአብሔርን እንዲህ አለው፣ ኃጢአቴ ቻላቅ ናትን፤ ልትሠረይልኝ ሲገባት ።
ወናሁ ታወፅአኒ እምድር ወእምቅድመ ገጽከ እትኀባእ ወእከውን ርዑደ ወድንጉፀ በዲበ ምድር ወኵሉ ዘረከበኒ ይቀትለኒ ።	፲፬	እነሆ ከምድር ታሳድደኛለህ፣ ከፊትህስ እሠወራለሁን፤ በምድር ላይ ድንጉፅ ቀበዝባዛ እሆናለሁ፣ ያገኘኝም ሁሉ ይገድለኛል ። ዘፍ. ፱፣ ፮ ። ፪ ነገ. ፲፫፣ ፴፫ ። ነገ. ፴፬፣ ፳ ። መዝ. ፶፩፣ ፲፬ ። ኤር. ፶፪፣ ፫ ።
ወይቤሎ እግዚአብሔር አኮ ከማሁ፣ ኵሉ ዘቀተሎ ለቃየል ሰብዓተ በቀለ ያቀውም፣ ወገብረ እግዚአብሔር ተአምረ ለቃየል ከመ ኢይቅትሎ ኵሉ ዘረከቦ ።	፲፭	እግዚአብሔርም እንዲህ አይደለም፣ ቃየልን የገደለው ሰው ሁሉ ሰባት ዕፅፍ ፍዳ ይቀበላል አለው፣ እግዚአብሔርም ቃየልን ያየው ሁሉ እንዳይገድለው ምልክት አደረገለት ።
ወወፅአ ቃየል እምቅድመ ገጸ እግዚአብሔር ወኀደረ ውስተ ምድረ ፋይድ ዘአንጻረ ኤዶም ።	፲፮	ቃየልም ከእግዚአብሔር ፊት ወጣ፣ በኤዶም አንጻር ባለችው በምድረ ፋይድ ኖረ ።
ወአእመራ ቃየል ለብእሲቱ ወፀንሰት ወወለደቶ ለሄኖኅ፣ ወሐነፀ ሀገረ ወሰመያ ለይእቲ ሀገር በስመ ወልዱ ሄኖኅ ።	፲፯	ቃየልም ሚስቱን አወቃት፤ ፀነሰች ሄኖኅንም ወለደች፣ አገር ቈረቈረ ያችንም አገር በልጁ ስም ሄኖኅ ብሎ ጠራት ።
ወሄኖኅ ወለዶ ለጋይዳድ፣ ወጋይዳድ ወለዶ ለሜኤል፣ ወሜኤል ወለዶ ለማቱሳላ፣ ወማቱሳላ ወለዶ ለላሜህ ።	፲፰	ሄኖኅም ጋይዳድን ወለደው፣ ጋይዳድም ሜኤልን ወለደው፣ ሜኤልም ማቱሳላን ወለደው፣ ማቱሳላም ላሜህን ወለደው ።
ወነሥአ ላሜህ ለርእሱ ክልኤ አንስትያ ስማ ለአሐቲ ሐዳ፣ ወስማ ለካልእታ ሲላ ።	፲፱	ላሜህም ለራሱ ሁለት ሚስቶችን አገባ፣ የአንዲቱ ስሟ ሐዳ ይባላል፣ የሁለተኛዪቱ ስሟ ሲላ ይባላል ።
ወወለደቶ ሐዳ ለዮቤድ፣ ወውእቱ ኮነ አቡሆሙ ለእለ የኀድሩ ውስተ አዕፃዳተ ኖሎተ እንስሳ ።	፳	ሐዳም ዮቤድን ወለደችው፣ እሱም የከብት እረኞች በሚኖሩበት ለሚኖሩት ዘላኖች አባት ሆነ ።

ወስመ እኁሁ ኢዮቤል ፡ ወውእቱ አርአየ ማኅሌተ ወመሰንቆ ።	፳፩	የወንድሙም ስም ኢዮቤል ይባላል ፡ እሱም ዘፈንና መሰንቆ መምታትን አስተማረ ።
ወሲላሂ ወለደቶ ለቶቤል ወውእቱ ኮነ ነሀቤ ብርት ወኃፂን ፡ ወእኅቱ ሎቱ ኖሂም ስማ ።	፳፪	ሲላም ቶቤልን ወለደችው ፡ እሱም ብረትና ናስን የሚሠራ ሆነ ፡ የእኅቱም ስሟ ኖሂም ይባላል ።
ወይቤሎን ላሜህ ለአንስቲሁ ሐዳ ወሲላ ስምዓኒ ቃልየ አንስትያየ ወአዕምዓኒ ነገርየ ፡ እስመ ብእሴ ቀተልኩ በቍስልየ ወወሬዛ በጸልእየ ።	፳፫	ለሚህም ሚስቶቹን ሐዳንና ሲላን እንዲህ አላቸው ፡ ሚስቶቼ ! ቃሌን ስሙኝ ነገሬንም አዳምጡኝ ፡ በቍስሌ ሰውን ፡ በስብራቴ ጐልማሳውን ገድያለሁና ። ዘፀ. ፳፩ ፡ ፳፭ ።
እስመ ስብዓ ይትቤቀሉ በቃየል ፡ ወበላሜህሰ ስብዐ ለለ ስብዕ ።	፳፬	በቃየል ሰባት ዕዕፍ ይበቀላሉና ፡ በላሜህ ግን ሰባት ጊዜ ሰባት ይሆናል ። ዘፍ. ፬ ፡ ፲፭ ።
ወአእመራ አዳም ካዕበ ለብእሲቱ ወፀንሰት ወወለደት ሎቱ ወልደ ወሰመዮ ስሞ ሴት ፡ እንዘ ትብል አንሥአ ሊተ እግዚአብሔር እግዚእየ ዘርአ ካልአ ህየንተ አቤል ዘቀተሎ ቃየል ።	፳፭	አዳምም ዳግመኛ ሚስቱን አወቃት ፀነሰች ፡ ወንድ ልጅም ወለደች ፡ ስሙንም ሴት አለችው ፡ ቃየል ስለ ገደለው ስለ አቤል ፈንታ ጌታዬ እግዚአብሔር ሌላ ልጅ ተክልኝ ስትል ። ዘፀ. ፲፰ ፡ ፬ ።
ወሴትሂ ወለደ ወልደ ወሰመየ ስሞ ሄኖስ ፡ ወውእቱ ዘአኀዘ ከመ ይጸውዕ ስመ እግዚአብሔር ።	፳፮	ሴትም ወንድ ልጅ ወለደ ስሙንም ሄኖስ አለው ፡ እሱም የእግዚአብሔርን ስም ሊጠራ የጀመረ ነው ።

ምዕራፍ ፭ ።　　　　ምዕራፍ ፭ ።

ዝ መጽሐፈ ፍጥረተ እጓለ እመሕያው ፡ ወበዕለት አመ ገብሮ እግዚአብሔር ለአዳም በአምሳለ እግዚአብሔር ገብሮሙ ተባዕተ ወአንስተ ወባረኮሙ ።	፩	ይህ የሰው የመፈጠሩ መጽሐፍ ነው ፡ እግዚአብሔር አዳምን በእግዚአብሔር አምሳል በፈጠረው ቀን ወንድና ሴት አደረጋቸው ፡ ባረካቸውም ።
ወሰመየ ስሞ አዳም በዕለት እንተ ባቲ ፈጠሮሙ ።	፪	በፈጠራቸው ቀን አዳም ብሎ ጠራው ።
ወሐይወ አዳም ፪፻ወ፴ ዓመተ ወወለደ ዘከመ ራእዩ ወዘከመ አምሳሊሁ ወሰመየ ስሞ ሴት ።	፫	አዳምም ፪፻፴ ዓመት ኖረ ፡ በመልክ የሚመስለውን ልጅ ወለደ ፡ ስሙንም ሴት አለው ። ዘፍ. ፬ ፡ ፳፭ ።
ወኮነ መዋዕሊሁ ለአዳም ዘሐይወ እምድኅረ ወለዶ ለሴት ፯፻ ክረምተ ወወለደ ደቂቀ ወአዋልደ ።	፬	ሴትንም ከወለደው በኋላ አዳም የኖረው ዘመን ፯፻ ዓመት ሆነ ፡ ሴቶች ልጆችንና ወንዶች ልጆችን ወለደ ። ዘፍ. ፭ ፡ ፴፪ ። ፩ ዜና. ፩ ፡ ፬ ።
ወኮነ ኵሉ መዋዕሊሁ ለአዳም ፱፻ወ፴ ዓመተ ፡ ወሞተ ።	፭	የአዳም ዘመኑ ሁሉ ፱፻፴ ዓመት ሆነ ፡ ሞተም ። ዘፍ. ፫ ፡ ፲፱ ።
ወሐይወ ሴት ፪፻ወ፭ ዓመተ ወወለዶ ለሄኖስ ።	፮	ሴትም ፪፻፭ ዓመት ኖረ ፡ ሄኖስንም ወለደው ። ዘፍ. ፬ ፡ ፳፮ ፡
ወሐይወ ሴት እምድኅረ ወለዶ ለሄኖስ ፯፻ወ፯ ዓመተ ወወለደ ደቂቀ ወአዋልደ ።	፯	ሄኖስንም ከወለደ በኋላ ሴት ፯፻፯ ዓመት ኖረ ፡ ሴቶች ልጆችንና ወንዶች ልጆችንም ወለደ ።
ወኮነ ኵሉ መዋዕሊሁ ለሴት ፱፻፲ወ፪ ዓመተ ፡ ወሞተ ።	፰	የሴትም መላ ዘመኑ ፱፻፲፪ ዓመት ሆነ ፡ ሞተ ።
ወሐይወ ሄኖስ ፻ወ፺ ዓመተ ወወለዶ ለቃይናን ።	፱	ሄኖስም ፻፺ ዓመት ኖረ ፡ ቃይናንንም ወለደው ።
ወሐይወ ሄኖስ እምድኅረ ወለዶ ለቃይናን ፯፻፲ወ፭ ዓመተ ወወለደ ደቂቀ ወአዋልደ ።	፲	ቃይናንንም ከወለደ በኋላ ፡ ሄኖስ ፯፻፲፭ ዓመት ኖረ ፡ ሴቶች ልጆችንና ወንዶች ልጆችንም ወለደ ።
ወኮነ ኵሉ መዋዕሊሁ ለሄኖስ ዘሐይወ ፱፻ወ፭ ዓመተ ፡ ወሞተ ።	፲፩	ሄኖስ የኖረው መላ ዘመኑ ሁሉ ፱፻፭ ዓመት ሆነ ፡ ሞተ ።
ወሐይወ ቃይናን ፻ወ፸ ዓመተ ወወለዶ ለመላልኤል ።	፲፪	ቃይናንም ፻፸ ዓመት ኖረ ፡ መላልኤልንም ወለደው ።
ወሐይወ ቃይናን እምድኅረ ወለዶ ለመላልኤል ፯፻ወ፵ ዓመተ ፡ ወወለደ ደቂቀ ወአዋልደ ።	፲፫	መላልኤልንም ከወለደው በኋላ ቃይናን ፯፻፵ ዓመትን ኖረ ፡ ሴቶች ልጆችንና ወንዶች ልጆችንም ወለደ ።
ወኮነ ኵሉ መዋዕሊሁ ለቃይናን ፱፻ወ፲ ዓመተ ፡ ወሞተ ።	፲፬	የቃይናንም መላ ዘመኑ ሁሉ ፱፻፲ ዓመት ሆነ ፡ ሞተ ።
ወሐይወ መላልኤል ፻፷ወ፭ ዓመተ ወወለዶ ለያሬድ ።	፲፭	መላልኤልም ፻፷፭ ዓመት ኖረ ፡ ያሬድንም ወለደው ።
ወሐይወ መላልኤል እምድኅረ ወለዶ ለያሬድ ፯፻ወ፴ ዓመተ ወወለደ ደቂቀ ወአዋልደ ።	፲፮	መላልኤልም ያሬድን ከወለደው በኋላ ፯፻፴ ዓመት ኖረ ፡ ወንዶች ልጆችንና ሴቶች ልጆችን ወለደ ።
ወኮነ ኵሉ መዋዕሊሁ ለመላልኤል ፰፻፺ወ፭ ዓመተ ፡ ወሞተ ።	፲፯	የመላልኤልም መላ ዘመኑ ሁሉ ፰፻፺፭ ዓመት ሆነ ፡ ሞተ ።
ወሐይወ ያሬድ ፻፷ወ፪ ዓመተ ፡ ወወለዶ ለሄኖክ ።	፲፰	ያሬድም ፻፷፪ ዓመት ኖረ ፡ ሄኖክንም ወለደው ። ይሁ. ፩ ፡ ፲፬ ።

ወሐይወ ያሬድ እምድኅረ ወለዶ ለሄኖክ ፰፻ ዓመተ፤ ወወለደ ደቂቀ ወአዋልደ።	፲፱	ያሬድም ሄኖክን ከወለደ በኋላ፥ ፰፻ ዓመት ኖረ፤ ወንዶች ልጆችንና ሴቶች ልጆችንም ወለደ።
ወኮነ ኵሉ መዋዕሊሁ ለያሬድ ፱፻፷ወ፪ ዓመተ፤ ወሞተ።	፳	ያሬድም መላ ዘመኑ ሁሉ ፱፻፷፪ ዓመት ሆነ፤ ሞተ።
ወሐይወ ሄኖክ ፻፷ወ፭ ዓመተ፤ ወወለዶ ለማቱሳላ።	፳፩	ሄኖክም ፻፷፭ ዓመት ኖረ፤ ማቱሳላንም ወለደው።
ወአሥመሮ ሄኖክ ለእግዚአብሔር፤ ወሐይወ ሄኖክ እምድኅረ ወለዶ ለማቱሳላ ፪፻ ዓመተ፤ ወወለደ ደቂቀ ወአዋልደ።	፳፪	ሄኖክም እግዚአብሔርን አገለገለው፤ ማቱሳላንም ከወለደው በኋላ ሄኖክ ፪፻ ዓመት ኖረ፤ ሴቶች ልጆችንና ወንዶች ልጆችንም ወለደ። ዘፍ. ፭፣ ፳፱። ፮፣ ፱።
ወኮነ ኵሉ መዋዕሊሁ ለሄኖክ ፫፻፷ወ፭ ዓመተ።	፳፫	የሄኖክ መላ ዘመኑ ሁሉ ፫፻፷፭ ዓመት ሆነ።
ወአሥመሮ ሄኖክ ለእግዚአብሔር ወኢተረክበ፤ እስመ እግዚአብሔር ኅብአ።	፳፬	ሄኖክም እግዚአብሔርን ደስ አሰኘው፤ እግዚአብሔር ሠውሮታልና አልተገኘም። ፪ ነገ ፪፣ ፲፩። ዕብ. ፲፩፣ ፭።
ወሐይወ ማቱሳላ ፻፹ወ፯ ዓመተ፤ ወወለዶ ለላሜህ።	፳፭	ማቱሳላም ፻፹፯ ዓመት ኖረ፤ ላሜህንም ወለደው።
ወሐይወ ማቱሳላ እምድኅረ ወለዶ ለላሜህ ፯፻፹ወ፪ ዓመተ፤ ወወለደ ደቂቀ ወአዋልደ።	፳፮	ላሜህንም ከወለደው በኋላ ማቱሳላ ፯፻፹፪ ዓመት ኖረ፤ ሴቶች ልጆችንና ወንዶች ልጆችንም ወለደ።
ወኮነ ኵሉ መዋዕሊሁ ለማቱሳላ ፱፻፷ወ፱ ዓመተ፤ ወሞተ።	፳፯	የማቱሳላንም መላ ዘመኑ ሁሉ ፱፻፷፱ ዓመት ሆነ፤ ሞተ።
ወሐይወ ላሜህ ፻፹ወ፪ ዓመተ ወወለደ ወልደ።	፳፰	ላሜህም ፻፹፪ ዓመት ኖረ፤ ወንድ ልጅም ወለደ።
ወሰመዮ ስሞ ኖኅ፤ ወይቤ ዝንቱ ሀለዎ ያዕርፈነ እምቅኔየ ወእምኃዘንየ ዘእምንዳቤየ ወእምድር እንተ ረገማ እግዚአብሔር።	፳፱	ስሙንም ኖኅ አለው፤ ከድካሟ በእጃ ከመጣሁት ኀዘን እግዚአብሔር ከረገማት ምድርም ያሳርፈኛል ብሎ። ዘፍ. ፫፣ ፲፯ - ፲፰።
ወሐይወ ላሜህ እምድኅረ ወለዶ ለኖኅ ፭፻፷ወ፭ ዓመተ፤ ወወለደ ደቂቀ ወአዋልደ።	፴	ኖኅንም ከወለደው በኋላ ላሜህ ፭፻፷፭ ዓመት ኖረ፤ ሴቶች ልጆችንና ወንዶች ልጆችንም ወለደ።
ወኮነ ኵሉ መዋዕሊሁ ለላሜህ ፯፻፶ወ፫ ዓመተ፤ ወሞተ።	፴፩	የላሜህ መላ ዘመኑ ሁሉ ፯፻፶፫ ዓመት ሆነ፤ ሞተ።
ወኮኖ ለኖኅ ፭፻ ዓመተ፤ ወወለደ ኖኅ ፫ ደቂቀ፤ ዘውእቶሙ ሴም፤ ወካም፤ ወያፌት።	፴፪	ለኖኅም ፭፻ ዓመት ሆነው፤ ኖኅም ፫ ልጆችን ወለደ፤ እነሱም ሴም፣ ካም፣ ያፌት፣ ናቸው። ዘፍ. ፲፣ ፩።
ምዕራፍ ፮።		**ምዕራፍ ፮።**
ወኮነ ሶበ አኀዙ ይብዝኁ ደቂቀ ሰብእ በዲበ ምድር ተወልዳ ሎሙ አዋልድ ላሀያት።	፩	የሰው ልጆች በምድር ላይ መብዛት በጀመሩ ጊዜ እንዲህ ሆነ፤ መልከ መልካም ቈንጆች ተወለዱላቸው።
ወሶበ ርእዩ ደቂቀ እግዚአብሔር ከመ ሠናያት እማንቱ አዋልደ ሰብእ፤ ነሥኡ ሎሙ እንስትያ እምኀበ ኀረዩ።	፪	የእግዚአብሔር ልጆችም የሰው ሴቶች ልጆች መልከ መልካሞች እንደሆኑ በዩ ጊዜ ከመረጧቸው ለያንዳንዳቸው ሴቶችን ወሰዱ። ዘዳ. ፯፣ ፫ - ፬። ኢዮ. ፩፣ ፯። ፪፣ ፩።
ወይቤ እግዚአብሔር ኢይነብር መንፈስየ ላዕለ እጓለ እመሕያው ለዓለም እስመ ዘሥጋ እሙንቱ፤ ወይኩን መዋዕሊሆሙ ፻ወ፳ ዓመተ።	፫	እግዚአብሔር እንዲህ አለ፤ መንፈሴ በሰው ላይ ለዘላለም አይኖርም ሥጋውያን ናቸውና፤ ዘመናቸውም ፻፳ ዓመት ይሁን። መዝ. ፸፯፣ ፴፱። ገላ. ፭፣ ፲፯።
ወሀለው እለ ያርብሕ በእማንቱ መዋዕል ውስተ ምድር፤ ወእምድኅሬሁኒ ሶበ ቦኡ ደቂቀ እግዚአብሔር ኀበ አዋልደ ሰብእ ወለዳ ሎሙ፤ ወእሙንቱኒ ኮኑ እለ ያርብሕ እለ እምፍጥረተ ዓለም እደው እለ አስመዩ ስሙ።	፬	በዚያ ወራት በምድር ላይ አርበኞች ነበሩ፤ ከዚያ በኋላ ደግሞ የእግዚአብሔር ልጆች ወደ ሰው ልጆች በገቡ ጊዜ ወለዱላቸው፤ እነሱም አርበኞች ከቀድሞ ጀምሮ ስማቸውን ያስጠሩ ጀግኖች ሆኑ።
ወሶበ ርእየ እግዚአብሔር ከመ በዝኀ እከዮሙ ለእጓለ እመሕያው ላዕለ ምድር ወበኵሉ ጊዜ ውስተ እኪት ወኵሉ ሕሊናሆሙ ውስተ እከይ እምንእሶሙ በኵሉ መዋዕሊሆሙ።	፭	እግዚአብሔርም የሰው ልጆች ኃጢአት በምድር ላይ እንደበዛ በየጊዜውም ወደ ክፋት እንደሚሄዱ ከሕፃንነታቸውም ጀምሮ ባለ በዘመናቸው ሁሉ ሐሳባቸው ወደ ክፋት እንደሚያዘነብል በየ ጊዜ።
ወነስሐ እግዚአብሔር እስመ ገብሮ ለእጓለ እመሕያው ላዕለ ምድር።	፮	ሰውን በምድር ላይ ስለ ፈጠረው እግዚአብሔር ተፀፀተ።
ወሐለየ ወይቤ እግዚአብሔር እደመስስ ለእጓለ እመሕያው ዘገበርክዎ እምገጸ ምድር እምሰብእ እስከ እንስሳ ወአራዊት ወአዕዋፈ ሰማይ ወዘይትሐወስ፤ እስመ ነሳሕኩ ዘገበርክዎ።	፯	እግዚአብሔርም እንዲህ ብሎ አሰበ የፈጠርኩትን ሰው ከምድር ገጽ እደመስሰዋለሁ፤ ከሰው ጀምሮ እስከ እንስሳ ድረስ አራዊትን ወፎችን የሚንቀሳቀሰው ሳይቀር ስለ ፈጠርኩት ተፀፅቻለሁና።

ወኖኅሰ ረከበ ሞገሰ በቅድመ እግዚአብሔር ።	፰	ኖኅ ግን በእግዚአብሔር ፊት በለሟልነትን አገኘ ። ዘፍ. ፲፱ ፣ ፲፱ ። ዘፀ ፴፫ ፣ ፲፪ ። ሉቃ. ፩ ፣ ፴ ። ዮሐ. ፯ ፣ ፵፯ ።
ወከመዝ ውእቱ ፍጥረቱ ለኖኅ ወብእሲ ጻድቅ ውእቱ ወፍጹም ፣ ወእምልደቱ አሥመሮ ለእግዚአብሔር ።	፱	የኖኅም ፍጥረቱ እንዲህ ነው ፣ ጻድቅ ሰው ፍጹም ነበር ከመወለዱ ጀምሮ እግዚአብሔርን ደስ አሰኘው ። ዘፍ. ፭ ፣ ፳፪ - ፳፬ ። ሕዝ ፲፬ ፣ ፲፬ - ፳ ። ፪ ጴጥ. ፪ ፣ ፭ ።
ወወለደ ኖኅ ፫ ደቂቀ ሴም ፣ ወካም ፣ ወያፌት ።	፲	ኖኅም ፫ ልጆችን ወለደ ሴም ፣ ካም ፣ ያፌት ።
ወማሰነት ምድር በቅድመ እግዚአብሔር ወመልአት ዐመፃ ።	፲፩	ምድርም በእግዚአብሔር ፊት ተበላሸች ፣ ኃጢአትንም ተመላች ። ዘፍ. ፲፰ ፣ ፳፩ ። መዝ. ፲፬ ፣ ፪ ። ፶፫ ፣ ፪ - ፫ ።
ወርእያ እግዚአብሔር ለምድር ከመ ማሰነት ወከመ አማሰኑ ፍኖቶሙ በዲበ ምድር ኵሉ ዘሥጋ ።	፲፪	እግዚአብሔርም ምድርን እንደተበላሸች አያት ፣ ሥጋ የለበሱ ሁሉ ሥራቸውን በምድር ላይ እንዳበላሹ አየ ።
ወይቤሎ እግዚአብሔር አምላኩ ለኖኅ ጊዜሁ ለእጓለ እመሕያው በጽሐ ቅድሜየ እስመ መልአ ዐመፃ ዲበ ምድር እምኔሆሙ ፣ ወናሁ አነ እደመስሶሙ እምድር ።	፲፫	እግዚአብሔር አምላኩ ኖኅን እንዲህ አለው ፣ የሰው ጊዜው በፊቱ ደረሰ ፣ ከእነሱ የተነሣ በምድር ላይ ኃጢአት በዝቶአልና እነሆ እኔም ከምድር አጠፋቸዋለሁ ። ሕዝ. ፯ ፣ ፪ ። ፫ ፣ ፯ ።
ወግበር ለከ ታቦተ እንተ ዕፅ ርብዕተ ወትቀብእ እንተ ውስጣ ወእንተ አፍአሃኒ በፒሳ ።	፲፬	አራት መዓዝን አድርገህ ላንተ የዕንጨት መርከብን ሥራ ፣ እዳሪዋንና ውስጧንም የዶሮ ማር ሙጫ ቅባት አለው ።
ወከመዝ ትገብራ ፫፻ተ በእመት ኑኁ ፣ ወ፶ በእመት ርኅበ ፣ ወ፴ በእመት ቆማ ።	፲፭	እቈልቋይዋን ፫፻ ፣ ወርድዋንም ፶ ፣ ቁመትዋን ፴ ክንድ አድርገህ ሥራት አለው ።
ወመስኮተ ግበር ለይእቲ ታቦት ፣ ወሰበ በጽሐት ለተፈጽሞ አሐቲ እመት እንዘ ትተርፍ ግበር ሀየ ኆኅተ ውስተ ገቦሃ ወግበር ላቲ መዓርጋተ ተጽራሐ ወተሥላሰ ግበር ።	፲፮	ለዚያችም መርከብ መስኮት አውጣላት ፣ አንዲት ክንድ ስትቀር ለመጨረስም በደረሰች ጊዜ በዚያ የጐድን ደጃፍ አውጣላት ፣ የአዳራሽነትዋ እርከንን ሥራላት ሦስት ክፍል አድርገህ ሥራት ።
ወናሁ አነ አመጽእ ማየ አይኅ በዲበ ምድር ወእደመስስ ኵሉ ዘሥጋ ዘበ መንፈሰ ሕይወት ዘሀሎ ላዕለ ምድር ፣ ወዘሀሎ መትሕተ ሰማይ ወይመውት ኵሉ ዘሥጋ ።	፲፯	እነሆ እኔ የጥፋት ውኃን በምድር ላይ አመጣለሁ ፣ ከሰማይ በታች ከምድር በላይ የሚኖረውን የሕይወት እስትንፋስ ያለውን ሥጋ የለበሰውን ሁሉ አጠፋለሁ ፣ ሥጋ የለበሰውም ሁሉ ይሞታል ።
ወአቀውም ኪዳንየ ምስሌከ ወትበውእ አንተ ውስተ ታቦት ወብእሲትከ ወደቂቅከ ወአንስትያ ደቂቅከ ምስሌከ።	፲፰	ከአንተ ጋራም ኪዳኔን አፀናለሁ ፣ አንተ ወደ መርከብ ትገባለህ ፣ ሚስትህ ፣ ልጆችህ ፣ የልጆችህም ሚስቶች ከንተ ጋራ ።
ወእምኵሉ እንስሳ ወአዕዋፍ ወዘይትሐወስ ፣ ወእምነ ኵሉ አራዊት ወእምኵሉ ዘሥጋ ታበውእ ምስሌከ ውስተ ታቦት ተባዕተ ወአንስተ ።	፲፱	ከእንስሳ ከወፎች ከሚንቀሳቀሰው ሁሉ ፣ ሥጋ ከለበሰው ሁሉ ወንድና ሴትን ይዘህ ትገባለህ ።
እምኵሉ አዕዋፍ ዘይትሐወስ በበዘመዱ ፣ ወእምኵሉ እንስሳ በበዘመዱ ፣ ወእምኵሉ አራዊተ ምድር በበዘመዱ ፣ ይበውኡ ኀቤከ በበክልኤቱ ከመ ይሴሰዩ ምስሌከ ተባዕተ ወአንስተ ።	፳	ከወፍ እንደ ወገኑ ፣ ከእንስሳም እንደወገኑ ፣ ከምድር ተንቀሳቃሾም ሁሉ እንደወገኑ ፣ ሁለት ሁለት እየሆኑ ወንድና ሴት ካንተ ጋር ይመገቡ ዘንድ ወደ አንተ ይግቡ።
ወንሣእ ለከ እምነ ኵሉ መባልዕት ዘይሴሰዩ ፣ ወአስተጋብእ ኀቤከ ወይከውንከ መብልዐ ለከ ወለኵሎሙ አራዊት ወእንስሳ ።	፳፩	ከሚመገቧቸው መብሎች ሁሉ አግበ ፣ በንተ ዘንድ አኑር ፣ ላንተ ምግብ ይሆንልሃል ለአውሬዎችም ለከብቶችም ሁሉ ።
ወገብረ ኖኅ በከመ አዘዞ እግዚአብሔር አምላኩ ።	፳፪	ኖኅም ፈጣሪው እግዚአብሔር እንዳዘዘው አደረገ ። ዘፀ. ፵ ፣ ፫ - ፯ ። ዕብ. ፲፩ ፣ ፯ ።

ምዕራፍ ፯ ።

ምዕራፍ ፯ ።

ወይቤሎ እግዚአብሔር ለኖኅ ባእ አንተ ወኵሉ ቤትከ ውስተ ታቦት ፣ እስመ ኪያከ ረከብኩ ጻድቀ በቅድሜየ በዛቲ ትውልድ ።	፩	እግዚአብሔርም ኖኅን በዚች ትውልድ በፊቴ አንተን ደግ ሰው አግኝቸለሁና አንተ ከወገኖችህ ሁሉ ጋራ ወደ መርከብ ግባ አለው ። ማቴ. ፳፬ ፣ ፴፰ - ፴፱ ። ሉቃ. ፲፯ ፣ ፳፮ - ፳፯ ።
ወእምእንስሳ ዘንጹሕ አብእ ምስሌከ ሰብዓተ ሰብዓተ	፪	ከንጹሐን እንስሳት ሰባት ሰባት ተባትና እንስት አድር

ተባዕተ ወአንስተ ፤ ወእምእንስሳ ዘኢኮነ ንጹሐ ክልኤተ ክልኤተ ተባዕተ ወአንስተ ።

ገሀ ከአንተ ጋር አግባ፤ ንጹሐን ካልሆኑ እንስሳት ደግሞ ሁለት ሁለት ተባትና እንስት። ዘፍ. ፰ ፥ ፩። ዘሌ. ፲፩ ፥ ፩።

፫ ወእምነ አዕዋፈ ሰማይ ዘንጹሕ ሰብዓተ ሰብዓተ ተባዕተ ወአንስተ፤ ወእምነ አዕዋፈ ሰማይ ዘኢኮነ ንጹሐ ክልኤተ ክልኤተ ተባዕተ ወአንስተ፤ ከትሬስዮ ወከይከሙን ዘርአ በዲበ ምድር ።

ከንጹሐን የሰማይ ወፎች ሰባት ሰባት ተባትና እንስት፤ ንጹሐን ካልሆኑ የሰማይ ወፎችም ሁለት ሁለት ተባትና እንስት የምትመገበው በምድር ላይ ሰዘር የሚሆን ።

፬ እስመ እስከ ሰቡዕ መዋዕል አመጽእ ዝናመ ዲበ ምድር ፵ ዕለተ ወ፵ ሌሊተ ወእደመስስ ኵሎ ዘይትሐወስ ዲበ ምድር ።

እስከ ሰባት ቀን ድረስ በምድር ላይ ዝናምን አመጣ ለሁ፤ ፵ ቀን ፵ ሌሊት ይዘንማል፤ በምድር ላይ የሚ ኖረውንም ሁሉ አጠፋለሁ ።

፭ ወገብረ ኖኅ ኵሎ ዘአዘዞ እግዚአብሔር አምላክ ።

ኖኅም እግዚአብሔር አምላክ ያዘዘውን ሁሉ አደረገ። ዘፍ. ፯ ፥ ፳፱ ።

፮ ወአሚሁ ኮኖ ለኖኅ ፮፻ ዓመተ፤ ወመጽአ ማየ አይኅ ላዕለ ኵሉ ምድር ።

የዚያን ጊዜ ለኖህ ፮፻ ዓመት ሁኖት ነበር፤ የጥፋት ውኃም በምድር ላይ ሁሉ መጣ ።

፯ ወቦአ ኖኅ ወብእሲቱ ወደቂቁ ወአንስትያ ደቂቁ ምስሌሁ ውስተ ታቦት በእንተ ማየ አይኅ ።

ኖኅም ወደ መርከብ ገባ ሚስቱ ልጆቹና የልጆቹ ሚስቶችም ከእርሱ ጋር ገቡ፤ ከጥፋት ውኃ ለመዳን ።

፰ ወእምአዕዋፍ ዘንጹሕ ወዘኢኮነ ንጹሐ፤ ወእምእንስሳ ዘንጹሕ ወዘኢኮነ ንጹሐ፤ ወእምኵሉ ዘይትሐወስ ዲበ ምድር ።

ከንጹሐን አዕዋፍና ንጹሐን ካልሆኑትም ከንጹሐን እንስሳና ንጹሐን ካልሆኑትም በምድር ላይ ከሚኖረው ሁሉ።

፱ ቦኡ ኀበ ኖኅ ውስተ ታቦት ተባዕት ወአንስት በከመ አዘዞ እግዚአብሔር ለኖኅ ።

እግዚአብሔር ኖኅን እንዳዘዘው ወንድና ሴት እየሆኑ ወደ ኖኅ ወደ መርከብ ውስጥ ገቡ ።

፲ ወኮነ እምድኅረ ሰቡዕ መዋዕል መጽአ ማየ አይኅ ላዕለ ኵሉ ምድር ።

ከሰባት ቀንም በኋላ እንዲህ ሆነ፤ በምድር ላይ ሁሉ የጥፋት ውኃ መጣ ።

፲፩ አመ ኮነ ፮፻ ዓመተ ሕይወቱ ለኖኅ በካልእ ወርኅ አመ ፲ወ፯፤ አመ ፲ወ፯ ለጽልመት፤ ወበይእቲ ዕለት ተሠጥቁ ኵሉ ቀላያት ወተርኅወ አስራበ ሰማይ ።

የኖኅ ዕድሜ ፮፻ ዓመት በሆነ ጊዜ በሁለተኛው ወር ጨረቃ፤ ሠርቅ በደረገች በ፲፯ኛው ወይም በ፲፯ኛው ቀን በምድር ላይ የጥፋት ውኃ ሆነ፤ በዚያች ቀን ምንጮች ሁሉ ተነደሉ፤ የሰማይ መስኮት ተከፈተ ። ዘፍ. ፰ ፥ ፪ ። ፪ ነገ. ፯ ፥ ፲፱ ። ምሳ ፰ ፥ ፳፰ ። ኢሳ. ፲፪ ፥ ፲፰ ።

፲፪ ወኮነ ዝናም ላዕለ ምድር ፵ ዕለተ ወ፵ ሌሊተ ።

በምድር ላይ ፵ ቀን ፵ ሌሊት ዝናም ሆነ ።

፲፫ ወበይእቲ ዕለት ቦአ ኖኅ ወሴም ወካም ወያፌት ደቂቁ ወብእሲቱ ወአንስትያ ደቂቁ ውስተ ታቦት ።

በዚያች ቀን ኖኅ ልጆቹ ሴም ካም ያፌትም ሚስቱም የልጆቹ ሚስቶችም ወደ መርከብ ገቡ ።

፲፬ ወአራዊትኒ በበዘመዶሙ፤ ወኵሉ እንስሳ በበዘመዶሙ፤ ወዘይትሐወስ ወአዕዋፍ በበዘመዶሙ ።

አውሬዎችም በየወገናቸው፤ እንስሳትም ሁሉ በየወገናቸው፤ የሚንቀሳቀሰውም ወፎችም በየወገናቸው ።

፲፭ ቦኡ ውስተ ታቦት ኀበ ኖኅ እምነ ኵሉ ዘሥጋ ዘቦ መንፈሰ ሕይወት ።

ሥጋ ከለበሰው ሁሉ የሕይወት እስትንፋስ ያላቸው ወደ ኖኅ ወደ መርከብ ውስጥ ገቡ። ዘፍ. ፯ ፥ ፳ ።

፲፮ ቦኡ ተባዕት ወአንስት እምነ ኵሉ ዘሥጋ በከመ አዘዞ እግዚአብሔር ለኖኅ፤ ወዐጸዋ እግዚአብሔር ለታቦት እምአፍኣሃ ።

እግዚአብሔር ኖኅን እንዳዘዘው ሥጋ ከለበሰው ሁሉ ተባትና እንስት እየሆኑ ገቡ፤ እግዚአብሔርም መርከቧን በውጭ በኩል ዘጋት ። መሰ. ፲ ፥ ፺፩ ።

፲፯ ወኮነ አይኅ ላዕለ ምድር ፵ መዓልተ ወ፵ ሌሊተ፤ ወመልአ ማይ ወአልዓላ ለታቦት ወተለዓለት እምድር ።

በምድር ላይ ፵ ቀን ፵ ሌሊት የጥፋት ውኃ ዘነመ፤ ውኃውም መልቶ መርከቢቱን አንሳፈፋት፤ ምድርንም ለቀቀች ።

፲፰ ወፀንዐ ማይ ጥቀ ላዕለ ምድር ወበዝኀ፤ ወጸለለት ይእቲ ታቦት ላዕለ ማይ ።

ውኃውም በምድር ላይ እጅግ በረታ በዛ፤ መርከቢቱም በውኃው ላይ ተንሳፈፈች ።

፲፱ ወፈድፋደ በዝኀ ጥቀ ማይ ዲበ ምድር፤ ወከደነ ኵሎ አድባረ ነዋኃተ ዘመትሕተ ሰማይ ።

ውኃውም በምድር ላይ እጅግ በዛ፤ ከሰማይ በታች ያሉትን ረዣዥም ተራራዎችን ሁሉ ሸፈነ ።

፳ ፲ወ፭ተ እመተ ተለዐለ መልዕልቶሙ ማይ ።

ውኃውም በላያቸው ፲፭ ክንድ ያህል ከፍ ከፍ አለ ።

፳፩ ወሞተ ኵሉ ዘሥጋ ወዘይትሐወስ ዲበ ምድር እምነ አዕዋፍ ወእምነ እንስሳ ወእምነ ኵሉ አራዊተ ምድር ወኵሉ እጓለ እመሕያው ።

ሥጋ የለበሰ ሁሉ ከአዕዋፍ ከእንስሳት ከምድር አራዊት ሁሉ በምድር የሚኖረውና ሰውም ሁሉ ሞተ ።

፳፪ ወኵሉ ዘመንፈስ ወኵሉ ዘሀሎ ላዕለ የብስ ሞተ ።

በሕይወት የነበረ በየብስ ያለ ሁሉ ሞተ ።

ወተደምሰሰ ኵሉ ዘይትሐወስ ዲበ ገጸ ምድር እምእጓለ እመሕያው እስከ እንስሳ ወአዕዋፈ ሰማይ ፡ ወተርፈ ኖኅ በሕቲቱ ወእለ ገብኡ ምስሌሁ ውስተ ታቦት ።	፳፫	ከሰው ጀምሮ እስከ እንስሳና እስከ ሰማይ ወፎችም ድረስ በምድር ላይ የሚኖረው ሁሉ ጠፋ ፡ ኖኅ ብቻውን ቀረ ፡ ወደ መርከብ ከእርሱ ጋራ የገቡትም ብቻ ።
ወተለዐለ ማይ መልዕልተ ምድር ፻ወ፶ ዕለተ ።	፳፬	ውኃውም ፻፶ ቀን በምድር ላይ ተንሰፈፈ ።
ምዕራፍ ፰ ።		ምዕራፍ ፰ ።
ወተዘከሮ እግዚአብሔር ለኖኅ ወለኵሉ አራዊት ወለ ኵሉ እንስሳ ወለኵሉ ዘሀሎ ምስሌሁ ውስተ ታቦት ፡ ወአ ምጽአ እግዚአብሔር ነፋሰ ላዕለ ምድር ወነትገ ማይ ።	፩	እግዚአብሔርም ኖኅን አሰበው ፡ አውሬዎችንም ሁሉ ከብቶችንም ሁሉ ከሱ ጋራ በመርከብ ያለውንም ሁሉ ፡ እግዚአብሔርም ነፋስን በምድር ላይ አመጣ ውኃውም ጐደለ ። ዘፍ. ፲፱ ፡ ፲፱ ። ዘፀ. ፪ ፡ ፳፬ ። ፩ ሳሙ. ፩ ፡ ፲፱ ።
ወተበዕወ አንቅዕተ ቀላይ ወአስራበ ሰማይኒ ተእኅዘ ፡ ወቆመ ዝናም እምሰማይ ።	፪	የቀላይ ምንጮች ተደፈኑ ፡ የሰማይም መሸረብ ተገታ ፡ ከሰማይ የሚወርደውም ዝናም ቆመ ።
ወአኅዘ ይኅልቅ ማይ ወይሐውር እምነ ምድር ፡ ወእም ድኅረ ፻ወ፶ ዕለት ሐፀ ማይ ።	፫	ውኃውም እያለቀ ከምድር ይሸሽ ጀመር ፡ ከ፻፶ ቀን በኋላ ውኃው ጐደለ ። ዘፍ. ፯ ፡ ፳፬ ። ሕዝ. ፳ ፡ ፳፫ - ፴፩ ። ፪ ቆሮ. ፪ ፡ ፲፫ ። ኤፌ. ፭ ፡ ፪ ።
ወነበረት ይእቲ ታቦት በሳብዕ ወርኅ አመ ፲ወ፪ ፡ አመ ፲ወ፯ ለጽልመት ላዕለ ደብረ አራራት ።	፬	መርከቢቱም በሰባተኛው ወር በ፲፪ኛው ቀን በ፲፯ኛው ሠርቀ ሌሊት በአራራት ተራራ ላይ ዓረፈች ።
ወማይሰ የሐፅፅ ወይነትግ እስከ ፲ቱ ወርኅ ፡ ወአመ ከነ ፲ወ፩ አውራኅ አመ ርእሰ ሠርቀ ወርኅ አስተርአዩ አርእስቲሆሙ ለአድባር ።	፭	ውኃው ግን እስከ ፲ኛው ወር ድረስ እየጐደለ ይሄድ ነበር ፡ ፲፩ ወር በሆነ ጊዜ ከወሩ በመጀመሪያው ቀን የተ ራራዎች ራሶቻቸው ታዩ ።
ወከነ እምድኅረ ፵ ዕለት አርኅወ ኖኅ መስኮታ ለታቦት እንተ ገብረ ወፈነዎ ለቋዕ ከመ ይርአይ እመ ነትገ ማይ እምገጸ ምድር ።	፮	ከ፵ ቀን በኋላ እንዲህ ሆነ ፡ ኖኅ የሠራውን የመርከቧን መስኮት ከፈተ ፡ ውኃውም ከምድር ላይ ጐድሎ እንደሆነ ያይ ዘንድ ቍራን ላከው ።
ወሖረ ወኢገብአ እስከ አመ ኀልቀ ማይ እምነ ምድር ።	፯	ሄደ ግን ውኃው ከምድር እስከ አለቀ ድረስ አልተ መለሰም ።
ወፈነዋ ለርግብ እምድኅሬሁ ከመ ትርአይ እመ ነትገ ማይ እምገጸ ምድር ።	፰	ከእሱ ቀጥሎም ርግብን ላከት ውኃው ከምድር ላይ ጐድሎ እንደሆነ ታይ ዘንድ ።
ወኢረከበት ኀበ ታዐርፍ እገሪሃ ወገብአት ኀቤሁ ው ስቴ ታቦት እስመ ማይ ሀሎ ውስተ ኵሉ ገጸ ምድር ፡ ወሰ ፍሐ እዴሁ ወነሥኣ ውስተ ታቦት ኀቤሁ ።	፱	እግሯንም የምታሳርፍበት ቦታ አላገኘችም ወደ እርሱ ወደ መርከብም ተመለሰች ፡ ውኃው በምድር ሁሉ ላይ ነበርና እጁን ዘርግቶ ወደ እርሱ ወደ መርከብ አገባት ።
ወተፀንሐ ሰቡዓ መዋዕለ ካዕበ ፈነዋ ለርግብ ውስተ ምድር ከመ ትርአይ ።	፲	ሰባት ቀንም ቈይቶ ምድርን ታይ ዘንድ ዳግመኛ ርግ ብን ላከት ።
ወገብአት ኀቤሁ ርግብ ፍና ሠርክ ወበቲ ውስተ አፉሃ ቈጽለ ዘይት ፡ ወአእመረ ኖኅ ከመ ነትገ ማይ እምነ ምድር ።	፲፩	ርግብም በማታ ጊዜ ወደሱ ተመለሰች በአፏም የዘ ይት ቅጠል ይዛ ነበር ፡ ኖኅም ውኃው ከምድር ላይ እንደ ጐደለ ዓወቀ ።
ወተፀንሐ ካዕበ ሰቡዐ መዋዕለ ፈነዋ ለርግብ ወኢደገ መት ገቢአ ኀቤሁ ።	፲፪	ሰባት ቀን ቈይቶ ዳግመኛም ርግብን ላከት ፡ እንደገና ወደ እሱ አልተመለሰችም ።
ወአመ ከነ ፮፻ወ፩ ዓመተ ሕይወቱ ለኖኅ አመ ርእሰ ሠ ርቀ ወርኅ ቀዳማይ ኀልቀ ማይ እምድር ፡ ወከሠተ ኖኅ ጠፈራ ለታቦት እንተ ገብረ ወርእየ ከመ ኀልቀ ማይ እም ገጸ ምድር ።	፲፫	የኖኅም ዕድሜ ፮፻፩ ዓመት በሆነ ጊዜ በመጀመርያው ወደ መበቻ ውኃው ከምድር ተቋረጠ ፡ ኖኅም የሠራውን የመርከብ ድፍንት (ጣራ) ገለጠ ፡ ውኃውም ከምድር ላይ እንደ ደረቀ አየ ።
ወበካልእ ወርኅ አመ ፲፪ ለጽልመት የብሰት ምድር ።	፲፬	ጨረቃ ሠርቅ በደረገች በ፲፪ኛው ቀን በሁለተኛው ወር ምድር ደረቀች ።
ወይቤሎ እግዚአብሔር ለኖኅ ፃእ እምነ ታቦት ።	፲፭	እግዚአብሔርም ኖኅን እንዲህ አለው ከመርከብ ውጣ ፡
አንተ ወብእሲትከ ወደቂቅከ ወአንስትያ ደቂቅከ ወኵ ሉ ዘሀሎ ምስሌከ ።	፲፮	አንተ ሚስትህም ፡ ልጆችህም ፡ የልጆችህ ሚስቶችም ከንተ ጋራም ያለው ሁሉ ።
ወኵሉ ዘሥጋ እምአዕዋፍ እስከ እንስሳ ወዘይትሐወስ ዲበ ምድር አውፅእ ምስሌከ ፡ ብዝኑ ወተባዝኑ ወምል እዋ ለምድር ።	፲፯	ከወፍ እስከ እንስሳ ድረስ ሥጋ የለበሰውን በምድር የሚኖረውንም ሁሉ ከንተ ጋር አውጣ ፡ ብዙ ተባዙ ምድ ርንም ምዒት ። ዘፀ. ፩ ፡ ፳፪ - ፳፰ ።

ወወፅአ ኖኅ ወብእሲቱ ወደቂቁ ወአንስትያ ደቂቁ ምስሌሁ ።	፲፰	ኖኅም ወጣ ፡ ሚስቱ ልጆቹም ፡ የልጆቹ ሚስቶችም ከርሱ ጋራ ።
ወኵሉ አራዊት ወእንስሳ ወአዕዋፍ ወዘይትሐወስ ዲበ ምድር በበዘመዶሙ ወፅኡ እምነ ታቦት ።	፲፱	አውሬዎችም ሁሉ እንስሳትም ወፎችም በምድር ላይ የሚንቀሳቀሰውም ሁሉ በየወገናቸው ከመርከብ ወጡ ።
ወነደቀ ኖኅ ምሥዋዐ ለእግዚአብሔር ፡ ወነሥአ እምእንስሳ ወእምነ አዕዋፍ ወእምኵሉ ዘንጹሕ ወአዕረገ ቍርባነ ዲበ ምሥዋዑ ።	፳	ኖኅም ለእግዚአብሔር መሠዊያ ሠራ ፡ ከእንስሳት ፡ ከአዕዋፍ ንጹሕ ከሆነው ሁሉ መርጦ በመሠዊያው ላይ መሥዋዕትን አቀረበ ።
ወአጼነወ እግዚአብሔር መዓዛ ሠናየ ፡ ወይቤ እግዚአብሔር ሐለይኩ ከመ ኢይድግም ረጊሞታ ለምድር በእንተ ምግባሩ ለእጓለ እመሕያው ፡ እስመ ሥዑም ውስተ ልበሙ ለእጓለ እመሕያው እከይ በኵሉ ጊዜ እምንእሱ ፡ ወኢይደግም እንከ አማስኖቶ ለኵሉ ዘሥጋ ዘሕያው በከመ ገበርኩ ።	፳፩	እግዚአብሔርም መልካም መዓዛን አሸተተ ፡ እግዚአብሔርም እንዲህ አለ ስለ ሰው ክፋት ምድርን ሁለተኛ እንዳላጠፋ ተናገርኩ ። በሰዎች ልቡና ክፋት ከሕፃንነታቸው ጀምሮ ሁልጊዜ ፀንቶ ኑሯልና ከዚህ በፊት እንዳደረግሁት ሥጋ የለበሰውን በሕይወት ያለውን ሁሉ ዳግመኛ አላጠፋም ። ዘፀ. ፳፱ ፡ ፲፰ ። ፳፫ ፡ ፵፩ ። ዘሌ. ፩ ፡ ፱ ። ፲፫ ፡ ፲፯ ።
ኵሉ መዋዕሊሃ ለምድር ዘርእ ወማእረር ፡ ቍር ወሐፍ ፡ ወሐጋይ ወክረምት ፡ መዓልት ወሌሊት ኢይትኃደግ ።	፳፪	ምድር ፀንታ በምትኖርበት ዘመን ሁሉ ዘር መከር ፡ ቅዝቃዜና ሙቀት ፡ በጋና ክረምት ፡ መዓልትና ሌሊት አይቋረጥም ። ኢሳ. ፶፬ ፡ ፱ ። ኤር. ፴፫ ፡ ፳ ። ፳ ፡ ፳፭ ።

ምዕራፍ ፱ ።

ወባረኮሙ እግዚአብሔር ለኖኅ ወለደቂቁ ፡ ወይቤሎሙ ብዝኁ ወተባዝኁ ወምልእዋ ለምድር ወኰንንዋ ።	፩	እግዚአብሔር ኖኅንና ልጆቹን ባረካቸው እንዲህም አላቸው ፡ ብዙ ተባዙ ምድርን ምሏት ፡ ግዟት ። ዘፍ. ፩ ፡ ፳፪ - ፳፰ ።
ወይፍርሁክሙ ወይርዓዱ እምኔክሙ ኵሉ አራዊተ ገዳም ወአዕዋፈ ሰማይ ወእንስሳ ወዘይትሐወስ ዲበ ምድር ወዓሣተ ባሕር ።	፪	በምድረ በዳ የሚኖሩ አውሬዎች የሰማይ ወፎች እንስሳት ፡ በምድር ላይ የሚኖረውም ሁሉ ፡ የባሕር ዓሣም ይፍሩዋችሁ ፡ ከእናንተም የተነሣ ይራዱ ።
ወሀብኩክሙ ውስተ እዴክሙ ፡ ወይኩንክሙ ለክሙ ኵሉ ዘይትሐወስ ዘሕያው ለክሙ ይኩንክሙ መብልዐ ከመ ሐመልማለ ሣዕር ወሀብኩክሙ ኵሎ ።	፫	በሕይወት ያለውን የሚንቀሳቀሰውን ሁሉ ለእናንተ ሀብት ይሆናችሁ ዘንድ በእጃችሁ ሰጥቻችኋለሁ ፡ እንደ እኽል ምግብ ይሁናችሁ ፡ ሁሉንም ሰጥቻችኋለሁ ። ዘዳ. ፲፪ ፡ ፲፭ ። ግብ. ሐዋ. ፲ ፡ ፲፪ - ፲፭ ። ሮሜ ፲፬ ፡ ፲፬ ።
ወባሕቱ ኵሎ ሥጋ ዘበ ደም ኢትብልዑ ፡ እስመ ደም ነፍስክሙ ውእቱ ።	፬	ነገር ግን ደም ያለበት ሥጋ ሁሉ አትብሉ ፡ ደም ሕይወታችሁ ነውና ።
ወእትኃሠሥ እምእደ ኵሉ አራዊት ወእምኵሉ እደ ሰብእ ወእምእደ ብእሲ ዘእኁሁ እትኃሠሥ ነፍሰ ኵሉ እጓለ እመሕያው ።	፭	የሰውን ሁሉ ነፍስ ፡ ከአራዊት ሁሉ ፡ ከሰውም ሁሉ ፡ ወንድሙንም ከወንድሙ እሻለሁ ። ዘፍ ፬ ፡ ፲ - ፲፩ ። ዘፀ. ፳፩ ፡ ፳፰ ።
ዘከዐወ ደመ ሰብእ ህየንተ ደመ ዝክቱ ይትከዐው ደሙ ፡ እስመ በእምሳለ እግዚአብሔር ገበርክዎ ለሰብእ ።	፮	የሰውን ደም ያፈሰሰ ስለ አፈሰሰው ስለዚያ ደም ፈንታ ደሙ ይፈሳል ፡ ሰውን በእግዚአብሔር አምሳል ፈጥሬዋለሁና ። ዘፀ. ፳፩ ፡ ፲፪-፲፬ ። ዘሌ. ፳፬ ፡ ፲፯ ። ማቴ. ፳፮ ፡ ፲፪ ።
ወአንትሙሰ ብዝኁ ወተባዝኁ ወምልእዋ ለምድር ።	፯	እናንተ ግን ብዙ ተባዙ ምድርንም ምሏት ።
ወይቤሎ እግዚአብሔር ለኖኅ ወለደቂቁ ምስሌሁ እንዘ ይብል ።	፰	እግዚአብሔርም ኖኅን ተናገረው ፡ ልጆቹንም ከእርሱ ጋር እንዲህ ብሎ ።
ናሁ አነ አቀውም ኪዳንየ ምስሌክሙ ወምስለ ዘርእክሙ እምድኅሬክሙ ።	፱	እኔ ከእናንተ ጋር ኪዳኔን አፀናለሁ ፡ በኋላም ከዘራችሁ ጋር ።
ወምስለ ኵሉ ነፍሰ ሕያው እንተ ምስሌክሙ እምነ አዕዋፍ ወእንስሳ ወአራዊተ ምድር ዘወፅአ ምስሌክሙ እምውስተ ታቦት አቀውም ኪዳንየ ምስሌክሙ ።	፲	ከመርከብ ከወጡት ከአራዊት ፡ ከእንስሳት ፡ ከአዕዋፍ ወገን ከእናንተ ጋር ካለው የሕይወት እስትንፋስ ካለው ሁሉ ጋር ።
ወኢይመውት እንከ ኵሉ ዘሥጋ በማየ አይኅ ፡ ወኢያመጽእ እንከ ማየ አይኅ ለአማስኖ ኵሉ ምድር ።	፲፩	ከናንተ ጋራ ኪዳኔን አፀናለሁ ፡ እንግዲህ ወዲህ ሥጋ የለበሰ ሁሉ በጥፋት አይሞትም ፡ ምድርም ሁሉ ለማጥፋት እንግዲህ ወዲህ የጥፋት ውኃን አላመጣም ። ኢሳ. ፬ ፡ ፱ ።
ወይቤሎ እግዚአብሔር ለኖኅ ዝንቱ ውእቱ ትእምርተ	፲፪	እግዚአብሔር ኖኅን እንዲህ አለው ፡ በናንተና በኔ መካ

ኪዳንየ ዘእሁበክሙ አነ ማእከሌየ ወማእከሌክሙ ወማእከለ ኵሉ ነፍሰ ሕይወት እንተ ሀለወት ምስሌክሙ ለትውልድ ዘለዓለም ።		ከል ከናንተ ጋራ ባለች ሕይወት ባለች ፍጥረት ሁሉ መከከል ለዘላለም ለትውልድ ፀንታ የምትኖር፣ እኔ የምሰጣችሁ የኪዳኔ ምልክት ይህ ነው ።
ቀስትየ እሠይም በደመና ወትከውን ተአምረ ለኪዳንየ ማእከሌየ ወማእከሌክሙ ወማእከለ ምድር ።	፲፫	በናንተና በኔ መከከል በምድርም መከከል ለመሐላዬ ምልክት አድርጌ ቀስቴን በደመና አኖራለሁ ።
ወይከውን ሶበ አደምን ደመና ላዕለ ምድር፣ ታስተርኢ ቀስትየ ላዕለ ደመና ።	፲፬	ደመናን በምድር በጋረድኩ ጊዜ እንዲህ ይሆናል፣ ቀስቴ በደመናው ላይ ትታያለች ።
ወእዜከር እንከ ኪዳንየ ዘሀሎ ማእከሌየ ወማእከሌክሙ ወማእከለ ኵሉ ነፍሰ ሕይወት ወበኵሉ ዘሥጋ ኢያመጽእ እንከ ማየ አይኅ ከመ እደምስስ ለኵሉ ዘሥጋ ።	፲፭	ከዚያ ወዲያ በናንተና በኔ መከከል ሕያው በሚሆን ሰውነት ሁሉ መከከል ያለ መሐላዬን አስቤ ሥጋዊ ፍጥረትን ሁሉ አጠፋው ዘንድ የጥፋት ውኃን በሥጋዊ ፍጥረት ሁሉ አላመጣም ። ዘሌዋ. ፳፯፣ ፵፪-፵፭ ። ሕዝ. ፲፪፣ ፷ ።
ወትወጽእ ቀስትየ ውስተ ደመና ወእሬእያ ከመ እዘከር ኪዳንየ ዘለዓለም በማእከሌየ ወማእከለ ኵሉ ዘሥጋ ዘበመንፈሰ ሕይወት ዘሀሎ መልዕልተ ምድር ።	፲፮	ቀስተ ኪዳኔ ከደመና ውስጥ ትወጣለች፣ በምድርም ላይ ባለ ሕይወት ባለው በሥጋዊ ፍጥረት ሁሉ መከከልና በኔ መከከል ያለ ለዘላለም ፀንቶ የሚኖር ኪዳኔንም አስብ ዘንድ እኔን እመለከታለሁ ። ዘፍ. ፲፯፣ ፯ ። ፲፫፣ ፲፬ ።
ወይቤሎ እግዚአብሔር ለኖኅ ዝንቱ ውእቱ ትእምርተ ኪዳንየ ዘአቀውም ማእከሌየ ወማእከሌክሙ ።	፲፯	እግዚአብሔር ኖኅን በናንተና በኔ መከከል የማፀናው የመሐላዬ ምልክት ይህ ነው አለው ።
ወእሉ እሙንቱ ደቂቁ ለኖኅ እለ ወፅኡ እምውስተ ታቦት፣ ሴም፣ ወካም፣ ወያፌት፣ ወካምሰ አቡሁ ውእቱ ለከነአን ።	፲፰	ከመርከብ የወጡ የኖኅ ልጆች እሊህ ናቸው፣ ሴም፣ ካም፣ ያፌት፣ ካም ግን የከነአን አባት ነው ። ዘፍ. ፲፣ ፮ ።
ወእሉ እሙንቱ ሠለስቱ ደቂቁ ለኖኅ እለ ተዘርዉ ውስተ ኵሉ ምድር ።	፲፱	በምድር ሁሉ ላይ የተበተኑ የኖኅ ልጆች እሊህ ናቸው ።
ወእምድኅረ አይኅ አኀዘ ኖኅ ይትገበራ ለምድር፣ ወተከለ ዐፀደ ወይን ።	፳	ከጥፋትም በኋላ ኖኅ ምድርን ይቈፍር ጀመረ፣ የወይን ተክልንም ተከለ ።
ወሰትየ እምኔሁ ወሰክረ ወተዐርቀ በውስተ ቤቱ ።	፳፩	ወይን ጠጥቶ ሰክሮ በድንኳኑ ውስጥ ተራቈተ ።
ወርእዮ ካም አቡሁ ለከነአን ዕርቃነ አቡሆሙ ሰሐቀ፣ ወወፅአ ወነገሮሙ ለክልኤሆሙ አኀዊሁ በአፍአ ።	፳፪	የከነአን አባት ካም የአባታቸውን ዕርቃን አይቶ ሳቀ፣ ወደ ውጭ ወጥቶም ለሁለቱ ወንድሞቹ ነገራቸው ።
ወነሥኡ ሴም ወያፌት ልብሰ ወወደዩ ላዕለ ክልኤሆሙ ዲበ ዘባናቲሆሙ ወሖሩ ድኅሬተ ወከደኑ ዕርቃነ አቡሆሙ፣ ወገጾሙ ድኅሬሆሙ አግብኡ ወኢርእዩ ዕርቃነ አቡሆሙ ።	፳፫	ያፌትና ሴም ልብስ ወስደው ሁለቱም በትከሻቸው ላይ አደረጉ፣ የኋሊት ሄደው የአባታቸውን ዕርቃን ሸፈኑ፣ ፊታቸውን ወደ ኋላ አዞሩ (እንደገቡ ወጡ) የአባታቸውንም ዕርቃን አላዩም ።
ወሶበ ጽሕወ ኖኅ እምስካረ ወይኑ አእመረ ኵሎ ዘገብረ ሎቱ ወልዱ ዘይንእስ ።	፳፬	ኖኅም ከወይኑ ስካር በነቃ ጊዜ ታናሹ ልጁ ያደረገበትን ሁሉ ዐወቀ ።
ወይቤ ኖኅ ርጉመ ለይኩን ከነአን ወገብረ ወነባሬ ይኩን ለአኀዊሁ ።	፳፭	ኖኅም እንዲህ አለ ከነአን የተረገመ ይሁን ለወንድሞቹም ተገዥ አገልጋይ ይሁን ።
ወይቤ ይትባረክ እግዚአብሔር አምላኩ ለሴም፣ ወይኩን ከነአን ገብሮ ።	፳፮	የሴም ፈጣሪ እግዚአብሔር ይመስገን፣ ከነአንም አገልጋዩ ይሁነው ። ዘፍ. ፱፣ ፳፯ ። ዕብ. ፲፩፣ ፲፯ ።
ወለያርኅብ እግዚአብሔር ብሔሮ ለያፌት፣ ወይኅድር ውስተ ቤቱ ለሴም፣ ወይኩን ከነአን ገብሮ ።	፳፯	እግዚአብሔር የያፌትን ሀገር ያስፋ፣ በሴም ቤትም ይደር፣ ከነአንም አገልጋዩ ይሁን ። ዘፍ. ፵፬፣ ፷ ። ፲፯፣ ፲፱ ።
ወሐይወ ኖኅ እምድኅረ አይኅ ፫፻ወ፶ ዓመተ ።	፳፰	ኖኅም ከጥፋት ውኃ በኋላ ፫፻፶ ዓመት ኖረ ።
ወኮነ ኵሉ መዋዕሊሁ ለኖኅ ፱፻ወ፶ ዓመተ፣ ወሞተ ።	፳፱	የኖኅ ዘመን ሁሉ ፱፻፶ ዓመት ሆነ፣ ሞተ ።

ምዕራፍ ፲ ።

ወከመዝ ውእቱ ልደቶሙ ለደቂቀ ኖኅ ሴም፣ ወካም፣ ወያፌት፣ ወተወልዱ ሎሙ ደቂቅ እምድኅረ አይኅ ።	፩	የኖኅ ልጆች ትውልዳቸው እንዲህ ነው ሴም፣ ካም፣ ያፌት፣ ናቸው፣ ከጥፋት ውኃ በኋላም ልጆች ተወለዱላቸው ።
ወደቂቀ ያፌት፣ ጋሜር፣ ወያኑግ፣ ወማዴ፣ ወዮህያን፣ ወቶቤል፣ ወሞሳሕ፣ ወቴርሳሕ ።	፪	የያፌት ልጆች ጋሜር፣ ያኑግ፣ ማዴ፣ ያህያን፣ ቶቤል፣ ሞሳሕ፣ ቴርሳሕ ናቸው ። ዘፍ. ፲፫፣ ፬-፭ ። ፩ ዜና. ፩፣ ፭-፯ ። ሕዝ. ፴፰፣ ፪-፫ ። ፴፱፣ ፩ ።

ወደቂቀ ጋሜር ፥ አስበንስ ፥ ወአራፌት ፥ ወቴርጋም ።	፫	የጋሜር ልጆች አስበንስ ፥ አራፌት ፥ ቴርጋም ናቸው ። ኤር. ፶፩ ፥ ፳፯ ።
ወደቂቀ ያህያን ኤሊሳዕ ፥ ወኤምትራስስ ፥ ወቂጥኤ ፥ ወሮድኤ ።	፬	የያህያን ልጆች ኤሊሳዕ ፥ ኤምትራሲስ ፥ ቂጥኤ ፥ ሮድኤ ናቸው ። መገ. ፳፬ ፥ ፲ ። ሕዝ. ፴፰ ፥ ፲፫ ።
ወእምነ እሉ ተፈልጡ ደሰያቲሆሙ ለአሕዛብ በበምድሮሙ ለለአሐዱ አሐዱ በበነገሮሙ ፥ ወበበነገዶሙ ፥ ወበበሕዘቢሆሙ ።	፭	ከእነዚህም የአሕዛብ ጉለሰዎች እንዳንዱም እንዱ በየአገራቸው በየቋንቋቸው በየነገዳቸው በየወገናቸው ተለዩ ።
ወደቂቀ ካም ኩሳ ፥ ወምስጥያርም ፥ ወፉጥ ፥ ወከናአን ።	፮	የካም ልጆች ኩሳ ፥ ምስጥያርም ፥ ፉጥ ፥ ከነአን ናቸው ። ዘፍ. ፲፯ ፥ ፲፰ ። ፩ ዜና ፩ ፥ ፰ ። ፱ ፥ ፲ ። ኤር. ፵፮ ፥ ፱ ።
ወደቂቀ ኩሳ ሰባ ፥ ወኤውላጥ ፥ ወሰቤታ ፥ ወራጌም ፥ ወሰብቃታ ፥ ወደቂቀ ራጌም ሳባ ፥ ወዮዳድን ።	፯	የኩሳ ልጆች ሰባ ፥ ኤውላጥ ፥ ሳቤታ ፥ ራጌም ፥ ሰብቃታ ፥ ናቸው ፥ የራጌም ልጆች ሰበና ዮዳድን ናቸው ።
ወኩሳ ወለደ ለናምሩድ ፥ ወውእቱ ዘከነ ያርብሐዌ ነዓዌ ቅድመ እግዚአብሔር ።	፰	ኩሳ ናምሩድን ወለደው ፥ በእግዚአብሔር ፊት አርበኛ አዳኝ የሆነ እሱ ነው ።
ወበእንተ ዝንቱ ይቤሉ ከመ ናምሩድ ያርብሐ ከነ ነዓዌ ቅድመ እግዚአብሔር ።	፱	ስለዚህም በእግዚአብሔር ፊት እንደ አርበኛው ናምሩድ አዳኝ የሆነ የለም አሉ ።
ወከነ ቀዳሜ ቀንተ መንግሥቱ በባቢሎን ፥ ወኤሬክ ፥ ወአርከድ ፥ ወካሌድን በምድረ ሰናአር ።	፲	አስቀድሞ የመንግሥቱ መጀመርያ በባቢሎን በኤሬክ በአርከድና በካሌድን በሰናአር ምድርም ነበረ ። ዘፍ. ፲፩ ፥ ፱ ። ፳፯ ፥ ፳፱ ። ፴፯ ፥ ፴፯ ። ሚክ ፭ ፥ ፮ ።
ወእምይእቲ ምድር ወፅአ አሶር ወነደቃ ለነነዌ ወለሮቤት ሀገር ዓቢይ ወለካላክ ።	፲፩	አሶርም ከዚያች አገር ወጣ ፥ ነነዌን ታላቂቱን ሀገር ሮቤትን ካላክንም ሠራ ።
ወዳሰ ዘሀሎ በማእከለ ነነዌ ወካላክ ዘሀገር ዓቢይ ።	፲፪	በነነዌና በካላክ መከከል ያለችውን ዳሰንም እሷ ታላቅ ሀገር ናት ።
ወምስጥያርም ወለዶሙ ለሉድኤም ፥ ወለሰሚጠእም ፥ ወለፋቢኤል ወለንፍቢኤም ወለፈዮርስናእም ወለክሶሮናእም ።	፲፫	ምስጥያርምም ሉድሊምን ፥ ሰሚጠእምን ፥ ፋቢኤልን ፥ ንፍቢኤምን ፥ ፈዮርስናእምን ፥ ክሶሮናምእን ወለደ ።
ወእምኔሁ ወፅኡ ፍልስጥኤም ፥ ወቆፍሮናእም ።	፲፬	ቆፍሮናእምና ፍልስጥኤምም ከሱ ተወለዱ ።
ወከናአን ወለደ ለሲዶን በኵሩ ፥ ወለኬጤዎን ፥ ወለኢያቡሴዎን ፥ ወለአሞሬዎን ።	፲፭	ከነአንም የበኵር ልጁን ሲዶንን ፥ ኬጤዎንን ፥ ኢያቡሴዎንን ፥ አሞሬዎንን ወለደ ።
ወለጌርጌሴዎን ፥ ወለኤዌዎን ፥ ወለፊርዜዎን ፥ ወለሴዎን ።	፲፮	ጌርጌሴዎንን ፥ ኤዌዎንን ፥ ፊርዜዎንን ፥ ሴዎንን ።
ወለአራዴዎን ፥ ወለስማንኤር ፥ ወለአማቴ ።	፲፯	አራዴዎንን ፥ ስማንኤርን ፥ አማቴን ወለደ ፥ (ሲሥራ አንድ ይሆናሉ) ።
ወእምድኅረ ዝንቱ ተዘርዉ ነገደ ከነአን ።	፲፰	ከዚህ በኋላ የከነአን ወገኖች ተበተኑ ።
ወኮነ ደወሎሙ ለከነአን እምነ ሲዶን እስከ ጌራራ ወጋዛ ወይበጽሕ እስከ ሰዶም ፥ ወገሞራ ፥ ወሲዳማ ፥ ወሴቦዮ እስከ ሴላ ።	፲፱	የከነአን አገራቸው ከሲዶን ጀምሮ እስከ ጋዛና እስከ ጌራራ ድረስ ሆነ ፥ እስከ ገሞራና እስከ ሰዶም ፥ እስከ ሴቦዮን እስከ ሲዳማ ፥ እስከ ሴላ ድረስ ይደርሳል ።
ወእሉ እሙንቱ ደቂቀ ለካም በበነገዶሙ ፥ ወበበነገሮሙ ፥ ወበበብሔሮሙ ፥ ወበበሕዘቢሆሙ ።	፳	በየነገዳቸው ፥ በየቋንቋቸው ፥ በየአገራቸው ፥ በየወገናቸው የሚጠሩ የካም ልጆች እሊህ ናቸው ።
ወለሴምኒ ተወልዱ ሎቱ ደቂቅ ።	፳፩	ለሴም ልጆች ተወለዱለት ።
ወውእቱ አቡሆሙ ለኵሉ ደቂቀ ኤቦር እኁሁ ለያፌት ዘየዐቢ ፤ ወደቂቀ ሴም ፥ ኤላም ፥ ወአሶር ፥ ወአርፋክስድ ፥ ወሉድ ፥ ወአራም ።	፳፪	እሱም የኤቦር ልጆች ሁሉ አባት የያፌት ታላቅ ወንድም ነው ፥ የሴምም ልጆች ኤላም ፥ አሶር ፥ አርፋክስድ ፥ ሉድ ፥ አራም ፥ ናቸው ። ዘፍ. ፲ ፥ ፳፫ ።
ወደቂቀ አራም ኡሳሕ ወዮምኤል ፥ ወያቴር ፥ ወሞሳሕ ።	፳፫	የአራም ልጆች ዮምኤልና ኡሳሕ ፥ ሞሳሕና ያቴር ፥ ናቸው ። ዘፍ. ፲፩ ፥ ፲፪ ። ፩ ዜና. ፩ ፥ ፲፯ ።
ወአርፋክስድ ወለዶ ለቃይንም ፥ ወቃይንም ወለዶ ለሳላ ፥ ወሳላ ወለዶ ለኤቦር ።	፳፬	አርፋክስድም ቃይንምን ወለደው ፥ ቃይንምም ሳላን ወለደው ፥ ሳላም ኤቦርን ወለደው ። ዘፍ. ፲፩ ፥ ፲፪ ።
ወለኤቦር ተወልዱ ሎቱ ክልኤቱ ደቂቅ ፥ ስሙ ለአሐዱ ፋሌቅ ፥ እስመ በመዋዕሊሁ ተከፍለት ምድር ፥ ወስመ እኁሁ ዮቃጤን ።	፳፭	ለኤቦርም ሁለት ልጆች ተወለዱለት ፥ የአንደኛ ልጁ ስሙ ፋሌቅ ይባላል በዘመኑ ምድር ተከፍላላችና ፥ የወንድሙም ስም ዮቃጤን ይባላል ።
ወዮቃጤን ወለዶሙ ለኤልሞዳድ ፥ ወለሳሌፍ ፥ ወለሴራሴርሞት ፥ ወለሴራኅ ።	፳፮	ዮቃጤንም ኤልሞዳድን ፥ ሳሊፍን ፥ ሴራሴርሞትን ፥ ሴራኅን ወለደ ።

ወለሐዶራ ፡ ወለአዚላ ፡ ወለዴቄላ ።	፳፯	ሐዶራን ፡ አዚላን ፡ ዴቄላን ።
ወለኡባል ፡ ወለአቤሜሌክ ፡ ወለሴጌሆ ።	፳፰	ኡባልን ፡ አቤሜሌክን ፡ ሴጌሆንን ።
ወለሑፌር ፡ ወለሄዊ ፡ ወለኢዮበር ፡ ወእሉ ኵሎሙ ደቂቀ ለዮቃጤን ።	፳፱	ሑፌርን ፡ ሄዊን ፡ ኢዮበርን እነዚህ ሁሉ የዮቃጤን ልጆች ናቸው ።
ወኮነ ምንባሬቲሆሙ እምነ ማሴ እስከ ሴፌራ ፡ ወደብ ጽሕ ደብረ ሠረቃዌ ።	፴	ስፍራቸውም ከማሴ እንሥቶ ወደ ሴፌራ ሲል እስከ ምሥራቅ ተራራ ድረስ ነው ።
እሉ እሙንቱ ደቂቀ ለሴም በበነገዶሙ ፡ ወበበነገሮሙ ፡ ወበበብሔሮሙ ፡ ወበበሕዘቢሆሙ ።	፴፩	የሴም ልጆች በየነገዳቸውና ፡ በየቋንቋቸው ፡ በየምድራቸውና ፡ በየሕዝባቸው ፡ እነዚህ ናቸው ።
ወእሉ ነገደ ደቂቁ ለኖኅ በበዘመዶሙ ፡ ወእምነ እሉ ትውልድ ተዘርዉ አሕዛብ ውስተ ገጸ ምድር እምድኅረ አይኅ ።	፴፪	የኖኅ ልጆቹ ነገዶች እንደ ትውልዳቸው በየሕዝባቸው እነዚህ ናቸው ፡ ከእነዚህም ተወልደው አሕዛብ ከጥፋት በኋላ በምድር ላይ ተበተኑ ።
ምዕራፍ ፲፩ ።		**ምዕራፍ ፲፩ ።**
ወአሐዱ ነገሩ ለኵሉ ዓለም ፡ ወአሐዱ ቃሉ ።	፩	የሰው ሁሉ ቋንቋው ፡ አነጋገሩም አንድ ነበር ።
ወኮነ እምድኅረ ተንሥኡ እምጽባሕ ረከቡ ገዳመ በምድረ ሰናአር ፡ ወኅደሩ ህየ ።	፪	ከምሥራቅም በተነሡ ጊዜ እንዲህ ኾነ ፡ በሰናአር ምድር ሰፊ ሜዳ አገኙ ፡ በዚያም ሰፈሩ ።
ወተባሀሉ አሐዱ ምስለ ካልኡ ንዑ ንጥፋሕ ግንፋለ ወናብስሎ በእሳት ፡ ወኮኖሙ ግንፋሎሙ እብነ ፡ ወፒሳ ጽቡሮሙ ።	፫	አንዱ ከንዱ ጋር ኑ ፡ ጡብ እንሥራ በእሳት ተኰሰን እናብስለው ተባባሉ ፡ ጡባቸው ደንጊያ ሆነላቸው ፡ ጭቃቸውም ሙጫ ነበር ። ዘፍ. ፲፩ ፡ ፲ ። ዘፀ ፪ ፡ ፫ ።
ወተባሀሉ በበይናቲሆሙ ንዑ ንንድቅ ሀገረ ወማኅፈደ ዘይበጽሕ ርእሱ እስከ ሰማይ፡ ወንግበር ለነ ስመ እንበለ ንዘረው ውስተ ኵሉ ገጸ ምድር ።	፬	እርስ በርሳቸው እንዲህ ተባባሉ ፡ ኑ ፡ መንደር እንቁር ቁር ጫፉ እስከ ሰማይ የሚደርስ ግንብም እንሥራ ፡ በምድር ሁሉ ከመበተናችን በፊት ፡ ለእኛ የስማችን መጠሪያ እናድርግ ። ዘፀ ፩ ፡ ፳፰ ። ዘዳ. ፪ ፡ ፳፫ ።
ወወረደ እግዚአብሔር ውስተ ሀገሮሙ ከመ ይርአይ ውእተ ማኅፈደ ዘነደቁ እጓለ እመሕያው ።	፭	እግዚአብሔርም ሰዎች የሠሩትን ያንን ግንብ ያይ ዘንድ ወደ መንደራቸው ወረደ ።
ወይቤ እግዚአብሔር ናሁ አሐዱ ዘመድ ውእቱ ኵሉ ፡ ወአሐዱ ነገሩ ፡ ወከመዝ አኃዙ ይግበሩ ወኢየኅድጉ ይእዜኒ ገቢረ ዘሐለዩ በልበሙ ።	፮	እግዚአብሔርም እንዲህ አለ ሁሉም አንድ ቤተ ሰብ፡ አንድ ቋንቋ ናቸው ፡ እንደዚህ ያለ ሥራም ሊሠሩ ጀመሩ፤ አሁንም በልባቸው ያሰቡትን መሥራታቸውን አይተዉም፤
ንዑ ንረድ ወንዝርዎ ለነገሮሙ ከመ ኢይሳምዑ ነገሮሙ አሐዱ ምስለ ካልኡ ።	፯	ኑ ፡ እንውረድ ቋንቋቸውን እንለያየው ፡ አንዱ ከንዱ ጋር የሚናገሩትን እንዳይሰማሙ ። ዘፍ. ፩ ፡ ፳፯ ።
ወዘረወ እግዚአብሔር ነገሮሙ ወዘረዎሙ ውስተ ኵሉ ገጸ ምድር ፡ ወኅደጉ እንከ ነዲቆታ ለይእቲ ሀገር ወለውእቱ ማኅፈድ ።	፰	እግዚአብሔርም ቋንቋቸውን ለያየ ፡ በምድርም ሁሉ በተናቸው ፡ ከዚህ በኋላ ያቺን መንደር መቈርቈር ፡ ያንንም ግንብ መሥራትን ተዉ ። ዘፍ. ፲ ፡ ፳፭ - ፴፪ ።
ወበእንተ ዝንቱ ተሰምየ ስማ ባቢሎን ፡ እስመ በህየ ዘረዎሙ እግዚአብሔር ለነገረ ኵሉ በሐውርት ፡ ወእምህየ ዘረዎሙ እግዚአብሔር ለአሕዛብ ውስተ ኵሉ ገጸ ምድር።	፱	ስለዚህም ስሟ ባቢሎን ተባለ ፡ እግዚአብሔር በዚያ የሀገሩን ሁሉ ቋንቋ ለያይቷልና ፡ ከዚያም እግዚአብሔር ሰዎችን በምድር ሁሉ በትኗቸዋልና ።
ወከመዝ ውእቱ ልደቱ ለሴም ፡ ፪ ዓመት ሎቱ እምአመ ተወልደ አመ ይወልዶ ለአርፋክስድ በካልእ ዓም እምድኅረ አይኅ ።	፲	የሴምም ልደቱ እንዲህ ነው ከጥፋት በኋላ በሁለተኛው ዓመት አርፋክስድን ሲወልድ ለእርሱ ከተወለደ ፪ ዓመት ሁኖት ነበር ። ዘፍ. ፲ ፡ ፳፪ - ፳፭ ።
ወሐይወ ሴም እምድኅረ ወለዶ ለአርፋክስድ ፭፻ ዓመተ ወወለደ ደቂቀ ወአዋልደ ፡ ወሞተ ።	፲፩	ሴምም አርፋክስድን ከወለደው በኋላ ፭፻ ዓመት ኖረ ፡ ወንዶችንና ሴቶችንም ልጆች ወለደ ፡ ሞተ ።
ወሐይወ አርፋክስድ ፻፴ወ፭ተ ዓመተ ወወለዶ ለቃይንም ።	፲፪	አርፋክስድም ፻፴፭ ዓመት ኖረ ፡ ቃይንምን ወለደ ። ሉቃ. ፫ ፡ ፴፯ ።
ወሐይወ አርፋክስድ እምድኅረ ወለዶ ለቃይንም ፬፻ወ፴ ዓመተ ወወለደ ደቂቀ ወአዋልደ ወሞተ ፡ ወሐይወ ቃይንም ፻ወ፴ ዓመተ ወወለዶ ለሳላ ፡ ወሐይወ ቃይንም እምድኅረ ወለዶ ለሳላ ፬፻ወ፴ ዓመተ ወወለደ ደቂቀ ወአዋልደ፡ ወሞተ ።	፲፫	አርፋክስድ ቃይንምን ከወለደው በኋላ ፬፻፴ ዓመት ኖረ ፡ ሴቶች ልጆችንና ወንዶች ልጆችንም ወለደ ሞተ ፡ ቃይንምም ፻፴ ዓመት ኖረ ሳላንም ወለደ ፡ ቃይንም ሳላን ከወደው በኋላ ፬፻፴ ዓመት ኖረ ፡ ሴቶች ልጆችንና ወንዶች ልጆችንም ወለደ ፡ ሞተ ።
ወሐይወ ሳላ ፻ወ፴ ዓመተ ወወለዶ ለኤቦር ።	፲፬	ሳላም ፻፴ ዓመት ኖረ ኤቦርንም ወለደ ።

ወሐይወ ሳላ እምድኅረ ወለዶ ለኤቦር ፫፻ወ፴ ዓመተ ወወለደ ደቂቀ ወአዋልደ፤ ወሞተ ።	፲፭	ሳላም ኤቦርን ከወለደው በኋላ ፫፻፴ ዓመት ኖረ፤ ሴቶች ልጆችንና ወንዶች ልጆችንም ወለደ፤ ሞተ ።
ወሐይወ ኤቦር ፻፴ወ፬ ዓመተ ወወለዶ ለፋሌቅ ።	፲፮	ኤቦርም ፻፴፬ ዓመት ኖረ ፋሌቅንም ወለደው ።
ወሐይወ ኤቦር እምድኅረ ወለዶ ለፋሌቅ ፫፻ወ፸ ዓመተ ወወለደ ደቂቀ ወአዋልደ፤ ወሞተ ።	፲፯	ኤቦርም ፋሌቅን ከወለደ በኋላ ፫፻፸ ዓመት ኖረ፤ ሴቶች ልጆችንና ወንዶች ልጆችንም ወለደ፤ ሞተ ።
ወሐይወ ፋሌቅ ፻ወ፴ ዓመተ ወወለዶ ለራግው ።	፲፰	ፋሌቅም ፻፴ ዓመት ኖረ፤ ራግውንም ወለደ ።
ወሐይወ ፋሌቅ እምድኅረ ወለዶ ለራግው ፪፻ወ፱ ዓመተ ወወለደ ደቂቀ ወአዋልደ፤ ወሞተ ።	፲፱	ፋሌቅም ራግውን ከወለደው በኋላ ፪፻፱ ዓመት ኖረ፤ ሴቶች ልጆችንና ወንዶች ልጆችንም ወለደ፤ ሞተ ።
ወሐይወ ራግው ፻፴ወ፪ ዓመተ ወወለዶ ለሴሩኅ ።	፳	ራግውም ፻፴፪ ዓመት ኖረ፤ ሴሮኅንም ወለደ ።
ወሐይወ ራግው እምድኅረ ወለዶ ለሴሩኅ ፪፻ወ፯ ዓመተ ወወለደ ደቂቀ ወአዋልደ፤ ወሞተ ።	፳፩	ራግውም ሴሮኅንም ከወለደ በኋላ ፪፻፯ ዓመት ኖረ፤ ሴቶች ልጆችንና ወንዶች ልጆችንም ወለደ፤ ሞተ ።
ወሐይወ ሴሩኅ ፻ወ፴ ዓመተ ወወለዶ ለናኮር ።	፳፪	ሴሮኅም ፻፴ ዓመት ኖረ፤ ናኮርንም ወለደ ።
ወሐይወ ሴሩኅ እምድኅረ ወለዶ ለናኮር ፪፻ ዓመተ ወወለደ ደቂቀ ወአዋልደ፤ ወሞተ ።	፳፫	ሴሮኅም ናኮርን ከወለደው በኋላ ፪፻ ዘመን ኖረ፤ ሴቶች ልጆችንና ወንዶች ልጆችንም ወለደ፤ ሞተ ።
ወሐይወ ናኮር ፸ወ፱ ዓመተ ወወለዶ ለታራ ።	፳፬	ናኮርም ፸፱ ዓመት ኖረ፤ ታራንም ወለደ ።
ወሐይወ ናኮር እምድኅረ ወለዶ ለታራ ፻፳ወ፱ ዓመተ ወወለደ ደቂቀ ወአዋልደ፤ ወሞተ ።	፳፭	ናኮርም ታራን ከወለደ በኋላ ፻፳፱ ዓመት ኖረ፤ ሴቶች ልጆችንና ወንዶች ልጆችንም ወለደ፤ ሞተ ።
ወሐይወ ታራ ፸ ዓመተ ወወለዶሙ ለአብራም፤ ወለናኮር፤ ወለአራን ።	፳፮	ታራም ፸ ዓመት ኖረ፤ አብራምን፤ ናኮርን፤ አራንንም ወለደ ።
ወአራን ወለዶ ለሎጥ ።	፳፯	አራንም ሎጥን ወለደ ።
ወሞተ አራን በቅድመ ታራ አቡሁ በምድር እንተ በውስቴታ ተወልደ በምድረ ከላውዴዎን ።	፳፰	አራንም ከአባቱ በፊት በተወለደበት አገር በከላውዴዎን ምድር ሞተ ።
ወነሥኡ አብራም ወናኮር አንስትያ ሎሙ፤ ወስማ ለብእሲተ አብራም ሶራ፤ ወለብእሲተ ናኮር ሚልካ፤ ወለተ አራን አቡሃ ለሚልካ ወአቡሃ ለዮስካ ።	፳፱	ናኮርና አብራምም ሚስቶች አገቡ፤ የአብራም ሚስት ሶራ ትባል ነበር፤ የናኮር ሚስትም ሚልካ ትባል ነበር፤ ሚልካም የሚልካና የዮስካ አባት የአራን ልጅ ናት ።
ወሶራሰ መካን ይእቲ ወአልበቲ ውሉድ፤ ወነሥኦሙ ታራ ለአብራም ወልዱ ወለሎጥ ወልደ አራን እኁሁ ለአብራም፤ ወለሶራ መርዓቱ ብእሲተ አብራም ወልዱ ።	፴	ሶራ ግን መካን ነበረች ልጅም አልነበራትም፤ ታራም ልጁን አብራምን የአብራምን የወንድም ልጅ ሎጥንም፤ የልጁን የአብራምን ሚስት ምራቱ ሶራን ወሰዳቸው ።
ወአውጽኦሙ እምነ ምድረ ከላውዴዎን ከመ ይሑሩ ምድረ ከነአን፤ ወበጽሑ ካራን ኀደሩ ህየ ።	፴፩	ወደ ከነአን ምድርም ይሄዱ ዘንድ ከከላውዴዎን አወጣቸው፤ ወደ ካራንም በደረሱ ጊዜ በዚያ አደሩ ።
ወኮነ ኵሉ መዋዕሊሁ ለታራ ፪፻ወ፭ ዓመተ፤ ወሞተ ታራ በካራን ።	፴፪	ታራም በሕይወት የኖረበት ዘመኑ ሁሉ ፪፻፭ ዓመት ሆነ፤ ታራም በካራን ሞተ ።
ምዕራፍ ፲፪ ።		**ምዕራፍ ፲፪ ።**
ወይቤሎ እግዚአብሔር ለአብራም ፃእ እምድርከ ወእምዘመድከ ወእምቤተ አቡከ ወሑር ውስተ ምድር እንተ አርእየከ አነ ።	፩	እግዚአብሔርም አብራምን ከገርህ ወጥተህ ከዘመድህ ከባትህም ወገን ተለይተህ፤ እኔ ወደማሳይህ ምድር ሂድ አለው ። ምዕ. ፲፰፡ ፯። ግብ. ሐዋ. ፯፡ ፫። ዕብ. ፲፩፡ ፰።
ወእሬስየከ ሕዝበ ዐቢየ፤ ወእባርከከ፤ ወአዐቢ ስመከ፤ ወትከውን ቡሩከ ።	፪	ታላቅ ሕዝብ አደርግሃለሁ፤ ስምህም ከፍ ከፍ አደርገዋለሁ፤ የተባረክህም ትሆናለህ ።
ወእባርኮሙ ለእለ ይባርኩከ፤ ወእረግሞሙ ለእለ ይረግሙከ፤ ወይትባረኩ ብከ ኵሎሙ አሕዛበ ምድር ።	፫	የሚያከብሩህንም አከብራቸዋለሁ፤ የሚረግሙህንም እረግማቸዋለሁ፤ የዚህ ዓለም አሕዛብም ሁሉ በንተ ይከብራሉ አለው ። ዘፍ. ፳፯፡ ፳፱። ፲፰፡ ፲፰። ዘኍ. ፳፬፡ ፱። ሉቃ. ፫፡ ፴፬።
ወሖረ አብራም በከመ ይቤሎ እግዚአብሔር ወሖረ ሎጥሂ ምስሌሁ፤ ወአመ ወፅአ አብራም እምካራን ፸ወ፭ቱ ክራማት ሎቱ ።	፬	አብራምም እግዚአብሔር እንዳዘዘው ሄደ፤ ሎጥም ከሱ ጋራ ሄደ፤ አብራምም ከካራን በወጣ ጊዜ ዕድሜው ፸፭ ነበር ።
ወነሥአ አብራም ለሶራ ብእሲቱ ወለሎጥሂ ወልደ እኁሁ ወኵሎ ንዋዮሙ ዘአጥረዩ በካራን ወወፅኡ ወሖሩ ወበጽሑ ምድረ ከነአን ።	፭	አብራምም ሚስቱ ሶራን ወሰደ፤ የወንድሙን ልጅ ሎጥንም በካራን ያጠራቀሙትን ገንዘባቸውንም ሁሉ ይዞ ወደ ከነአንም ምድር ደረሱ ። ዘፍ. ፲፭፡ ፴፩። ፲፬፡ ፲፬።

ወሖደ አብራም ለይእቲ ምድር እስከ ሴኬም ኀበ ዕፅ ነዋኅ ፡ ወሰብአ ከነአንሰ ሀለዉ ይእተ አሚረ ውስተ ይእቲ ምድር ።	፮	አብራምም ያችን ሀገር ረጅም ዕንጨት እስከ አለበት እስከ ሴኬም ድረስ ዞራት ፡ የከነአን ሰዎች ግን የዚያን ጊዜ በዚያች አገር ነበሩ ። ዕብ ፲፩ ፡ ፱ ።
ወአስተርአዮ እግዚአብሔር ለአብራም ወይቤሎ ለዘር እከ እሁብ ለዛቲ ምድር ፡ ወነደቀ አብራም በህየ ምሥዋዐ ለእግዚአብሔር ዘአስተርአዮ ።	፯	እግዚአብሔርም ለአብራም ታየው ፡ ይችንም አገር ለል ጆችህ እሰጣታለሁ አለው ፡ አብራምም በዚያ ለተገለጠለት ለእግዚአብሔር መሥዋዕት አዘጋጀ ። ዘፍ ፲፫ ፡ ፲፭ ።
ወግዕዘ እምህየ መንገለ ሠርቅ ውስተ ምድረ ቤቴል ወተከለ ሐይመቶ ውስተ ቤቴል አንጻረ ባሕር ዘመንገለ ጋይ ወኃደረ ህየ ፡ ወነደቀ ህየ ምሥዋዐ ለእግዚአብሔር ፡ ወጸውዐ ስመ እግዚአብሔር ።	፰	ከዚያም ወደ ምሥራቅ ወደ ቤቴል ምድር ሄደ ፡ በቤቴ ልም በጋይ በኩል በስተምዕራብ ድንኳኑን ተከለ ፡ በዚ ያም ተቀመጠ ፡ በዚያም ለእግዚአብሔር መሠዊያ ሠራ ፡ የእግዚአብሔርንም ስም ጠራ ። ዘፍ ፲፫ ፡ ፱ ።
ወተንሥአ ወሖረ ወግዕዘ አብራም ውስተ አዜብ ከመ ይኅድር ህየ ።	፱	አብራምም ከዚያ ተነሥቶ ሄደ ፡ በዚያም ሊኖር ወደ አዜብ ተጓዘ ።
ወሰበ ጸንዐ ረኃብ ውስተ ብሔር ወረደ አብራም ውስ ተ ግብጽ ከመ ይኅድር ህየ ፡ እስመ ጸንዐ ረኃብ ውስተ ብሔር ።	፲	በገርም ራብ በጸና ጊዜ አብራም በዚያ ሊኖር ወደ ግብጽ ወረደ ፡ በአገሩ ረኀብ ጸንቷልና ። ዘፍ ፳፯ ፡ ፩ ። ፵፫ ፡ ፩ ።
ወኮነ ሰበ ቀርበ አብራም ከመ ይበእ ውስተ ግብጽ ይቤላ አብራም ለሶራ ብእሲቱ አአምር ከመ ብእሲት ሳህ ይተ ገጽ አንቲ ።	፲፩	አብራም ወደ ግብጽ ይገባ ዘንድ በቀረበ ጊዜ እንዲህ ሆነ ፡ አብራም ሚስቱን ሶራን እንዲህ አላት ፡ አንቺ መልከ መልካም ሴት እንደሆንሽ አውቃለሁ ።
ወእምከመ ርእዩኪ ሰብአ ግብጽ ይብሉ ብእሲቱ ይእቲ ወይቀትሉኒ ፡ ወኪያኪሰ ያሐይዉኪ ።	፲፪	የግብጽም ሰዎች ካዩሽ ሚስቱ ናት ይሉና ይገድሉ ኛል ፡ አንችን ግን አይገድሉሽም ። ዘፍ ፳ ፡ ፲፩ ።
ወበሊዮሙ እንከ እኅቱ አነ ከመ ያሠንዩ ሊተ በእንቲ አኪ ፡ ወትሕየው ነፍስየ በእንቲአኪ በዕብሬትኪ ።	፲፫	እንግዲህ እኔ እኅቱ ነኝ በዪያቸው ስለ አንቺ ይራሩ ልኝ ዘንድ ፡ በአንቺ ምክንያትም ሰውነቴ ትድን ዘንድ ።
ወኮነ ሰበ በጽሐ አብራም ውስተ ግብጽ ርእይዋ ለብእ ሲቱ ሰብአ ግብጽ ከመ ሠናይት ጥቀ ።	፲፬	አብራምም ወደ ግብጽ በደረሰ ጊዜ እንዲህ ሆነ ፡ የግብ ጽም ሰዎች ሚስቱን እጅግ መልከ መልካም እንደሆነች አዩዋት ።
ወርእይዋ መላእክተ ፈርዖን ወወሰድዋ ኀበ ፈርዖን ወአብእዋ ውስተ ቤቱ ።	፲፭	የፈርዖን ሹማምንቶችም አይተው ወደ ፈርዖን ወሰ ዷት ወደ ቤቱም አገቧት ።
ወአሠነዩ ለአብራም በእንቲአሃ ወአጥረየ አግብርተ ወአ እማተ ወአባግዐ ወአልሕምተ ወአግማለ ወአብቅለ ወአ እዱገ ።	፲፮	ስለሷም ለአብራም በጎ ነገር አደረጉለት ፡ ሴቶች አገልጋ ዮችና ወንዶች አገልጋዮችን ፡ ላሞችንና በጎችንም ፡ በቅሎ ዎችንና ፡ ግመሎችን ፡ አህዮችንም ፡ አገኘ ።
ወሰቀዮ እግዚአብሔር ለፈርዖን ዐቢየ ሥቃየ ወእኩየ ሎቱሂ ወለቤቱሂ በእንተ ሶራ ብእሲቱ ለአብራም ።	፲፯	እግዚአብሔርም በአብራም ሚስት በሶራ ምክንያት ፈር ዖንን ጽኑ ሥቃይ አሠቃየው ፡ እርሱንም ቤተ ሰቡንም ። ዘፍ ፳ ፡ ፲፰ ። ፩ ዜና መዋ ፲፯ ፡ ፳፩ ። መዝ ፻፭ ፡ ፲፬ ።
ወጸውዖ ፈርዖን ለአብራም ወይቤሎ ምንትኑዝ ዘገበ ርከ ላዕሌየ ዘኢነገርከኒ ከመ ብእሲትከ ይእቲ ።	፲፰	ፈርዖንም አብራምን ጠርቶ እንዲህ አለው በእኔ ላይ ያደረግኸው ይህ ነገር ምንድነው ፡ ሚስትህ መሆኗን ያል ነገርከኝ ።
ለምንት ትቤለኒ እኅትየ ይእቲ ፡ ወነሣእክዋ ትኩነኒ ብእ ሲተ ፡ ወይእዜኒ ነያ ብእሲትከ ንሥአ ወሑር ።	፲፱	ለምን እኅቴ ናት አልከኝ ፡ ሚስት ልትሆነኝ ወስጃት ነበር ፡ አሁንም ሚስትህ ያቻት ይዘሃት ሂድ ።
ወአዘዘ ፈርዖን ያስተፋንውዎ እደው ለአብራም ወለብ እሲቱ ወለኵሉ ንዋዮሙ ።	፳	ፈርዖንም ብላቴኖች አብራምን እንዲሸኙት አዘዘ ሚስ ቱንም ጓዙቸውንም ሁሉ ።
ምዕራፍ ፲፫ ።		ምዕራፍ ፲፫ ።
ወዐርገ አብራም እምግብጽ ውእቱ ፡ ወብእሲቱ ፡ ወኵሉ ንዋዩ ወሎጥሂ ምስሌሁ ውስተ አዜብ ።	፩	አብራም ከግብጽ ወጣ እሱም ፡ ሚስቱም ፡ ጓዙም ሁሉ ሎጥም ከሱ ጋራ ወደ አዜብ ወጣ ።
ወአብራምሰ ብዕለ ጥቀ በእንስሳ ወበወርቅ ወበብሩር ።	፪	አብራም ግን በከብት በወርቅም በብርም እጅግ ባለ ፀጋ ሆነ ።
ወገብአ እምኀበ መጽአ እምአዜብ ውስተ ቤቴል ውስ ተ መከን ኀበ ሀሎ ቀዲሙ በህየ ዐፀዱ በማእከለ ቤቴል ወበማእከለ ጋይ ።	፫	ወደ መጣበት ወደ አዜብ ከዚያውም ወደ ቤቴል ተመ ለሰ ፡ ቀድሞ ድንኳኑ ወደ ነበረበት በጋይና በቤቴል መካ ከል ወደ አለው ቦታ ።

ውስተ መከን ኀበ ገብረ ምሥዋዐ ህየ ቀዲሙ፡ ወጸውዐ አብራም ስመ እግዚአብሔር በህየ ።	፬	ቀድሞ መሠዊያው ሠርቶ የእግዚአብሔርን ስም ይጠራ ወደ ነበረበት ሥፍራ፡ አብራምም በዚያ የእግዚአብሔርን ስም ጠራ ። ዘፍ. ፲፪ ፡ ፯ - ፰ ። ፲፬ ፡ ፲፫ ። ዘዳ. ፲፩ ፡ ፴ ።
ወሎጥኒ ዘሖረ ምስሌሁ ለአብራም አጥረየ አበግዐ ወአልሕምተ ወአንስሳ ።	፭	ከአብራም ጋራ የሄደ ሎጥም ላሞችንና በጎችን ፈረስና በቅሎን አገኘ ።
ወኢአክሎሙ ምድር ከመ ይኅድሩ ኅቡረ እስመ ብዙኅ ንዋዮሙ ።	፮	አንድነትም ይኖሩ ዘንድ በታ አልበቃቸውም፡ ሃብታቸው ብዙ ነበርና ።
ወኮነ ጋእዝ ማእከለ ኖሎት ዘሎጥ ወዘአብራም፡ ወሀለዉ ይእተ አሚረ ሰብአ ከነአን ወፌርዜዎን ኀዱራን ውስተ ይእቲ ምድር ።	፯	በአብራም እረኞችና በሎጥ እረኞች መካከልም ፀብ ሆነ፡ የዚያን ጊዜ የፌርዜዎንና የከነአን ሰዎችም በዚያች አገር ይኖሩ ነበር ።
ወይቤሎ አብራም ለሎጥ ኢይኩን ጋእዝ ማእከሌየ ወማእከሌከ፡ ማእከለ ኖሎትየ ወማእከለ ኖሎትከ እስመ አኀው ንሕነ ።	፰	አብራምም ሎጥን እንዲህ አለው በንተና በኔ መካከል ፀብ አይኑር፡ በእረኞችህና በእረኞቼም መካከል፡ እኛ ወንድማማቾች ነንና ። ግብ. ሐዋ. ፯ ፡ ፳፮ ።
ወናሁ ኵላ ምድር ቅድሜከ ይእቲ ተሌለይ እምኔየ እመ የማነ አነ፡ ወአንተ ጸጋመ፡ ወእመ አከ አንተ የማነ ወአነ ጸጋመ ።	፱	እነሆ ምድር ሁሉ በፊትህ ናት ከኔ ተለይ፡ እኔ በቀኝ ብሆን አንተ በግራ ትሆናለህ፡ ያለዚያም አንተ በቀኝ ብትሆን፡ እኔ በግራ እሆናለሁ ። ዘፍ. ፳ ፡ ፲፭ ። ፴፬ ፡ ፲ ። ፲፱ ፡ ፲፯ ። ዘዳ. ፴፬ ፡ ፫ ። ኢሳ. ፩ ፡ ፯ ።
ወአልዐለ ሎጥ አዕይንቲሁ ወርአየ ኵሎ አሕቃላቲሁ ለዮርዳኖስ ርዉይ ውእቱ ኵሉ ምድሩ ዘእንበለ ይገፍትዖን እግዚአብሔር ለሰዶም ወለገሞራ ከመ ገነተ እግዚአብሔር ውእቱ ወከመ ምድረ ግብጽ እስከ ሴጎር ።	፲	ሎጥም ዓይኖቹን አንሥቶ የዮርዳኖስን አውራጃ ሁሉ አየ፡ አውራጃው በሙሉ ለምለም ነበር፡ እግዚአብሔር ሰዶምንና ገሞራን ሳያጠፋቸው እስከ ሴጎር ድረስ ያለው አገር እንደ እግዚአብሔር ገነትና እንደ ምድረ ግብጽ ነበር ። ዘፍ. ፲፱ ፡ ፳፬ - ፳፭ ። ፪ ፡ ፰ ። ኢሳ. ፶፩ ፡ ፫ ። ሕዝ. ፪ ፡ ፫ ።
ወኀረየ ሎቱ ሎጥ ኵሎ አሕቃላተ ዮርዳኖስ ወግዕዘ ሎጥ እመንገለ ሠርቅ፡ ወተሌለዩ አሐዱ እምካልኡ ።	፲፩	ሎጥ ለራሱ የዮርዳኖስን አውራጃ መረጠ፡ ሎጥም ከምሥራቅ ተጓዘ፡ አንዱ ከንዱ (ወንድም ከወንድሙ) ተለየ ።
አብራም ኀደረ ምድረ ከነአን፡ ወሎጥሰ ኀደረ ውስተ አድያም ወግዕዘ ውስተ ሰዶም ።	፲፪	አብራም በምድረ ከነአን ኖረ፡ ሎጥም በዳርቻ ኖረ፡ ወደ ሰዶምም ተጓዘ ።
ወሰብአ ሰዶምሰ እኩያን ወኃጥአን ጥቀ በቅድመ እግዚአብሔር ።	፲፫	የሰዶም ሰዎች ግን በእግዚአብሔር ፊት እጅግ ክፉዎች ኃጢአተኞችም ነበሩ ። ዘፍ. ፯ ፡ ፲፩ ። ፲፰ ፡ ፳ ። ሕዝ. ፲፯ ፡ ፵፱ ። ፪ ጴጥ. ፪ ፡ ፯ - ፰ ።
ወይቤሎ እግዚአብሔር ለአብራም እምድኅረ ተሌለየ እምኔሁ ሎጥ ነጽር በአዕይንቲከ ወርኢ እምዝንቱ መከን ኀበ ሀለውከ ለመንገለ መስዕ ወአዜብ ወሠርቅ ወባሕር ።	፲፬	ሎጥ ከሱ ከተለየ በኋላ እግዚአብሔር አብራምን እንዲህ አለው፡ ከዚህ ካለህበት ቦታ ጀምሮ ወደ ምዕራብና ወደ ምሥራቅ ወደ አዜብና ወደ መስዕ በዓይኖችህ አይ ተመልከት አለው ። ዘፍ. ፳ ፡ ፰ - ፲፬ ።
እስመ ኵለንታሃ ለዛቲ ምድር እንተ ትሬኢ ለከ እሁባ ወለዘርእከ እስከ ለዓለም ።	፲፭	ይህችን የምታያትን ምድር በሙላዋ ላንተ እሰጣታለሁ፡ ለዘርህም እስከ ዓለም ፍጻሜ ። ፲፯ ፡ ፰ ። ፳፰ ፡ ፲፫ ። ዘዳግ. ፴፬ ፡ ፬ ።
ወእሬስዮ ለዘርእከ ከመ ኆፃ ባሕር፡ እመበ ዘይክል ኈልቆቶ ለኆፃ ባሕር ይኄልቆ ለዘርእከኒ ።	፲፮	ዘርህንም እንደ ባሕር አሸዋ አደርገዋለሁ፡ የባሕር አሸዋን መቍጠር የሚችል ሰው ካለ ዘርህንም ሊቈጥረው ይችላል ። ዘፍ. ፳፪ ፡ ፲፯ ።
ተንሥእ ወዑዳ ለምድር ውስተ ኑኃ ወራኅባ እስመ ለከ እሁባ ።	፲፯	ተነሥ ምድርንም ወርዷን ስፋቷን ቃኝት፡ ለአንተ እሰጣታለሁና ።
ወግዕዘ አብራም ኀበ ዕፀ እንተ ውስተ ኬብሮን ወነደቀ በህየ ምሥዋዐ ለእግዚአብሔር ።	፲፰	አብራምም በኬብሮን ወደ አለው ዛፍ ተጓዘ፡ በዚያም ለእግዚአብሔር መሠዊያ ሠራ ። ዘፍ. ፴፭ ፡ ፳፯ ። ፴ ፡ ፯-፲፬ ።
ምዕራፍ ፲፬ ።		ምዕራፍ ፲፬ ።
ወኮነ በመዋዕለ አሚሬፌን ንጉሠ ሰናአር፡ ወአርዮ ንጉሠ ሴላሰድ፡ ወኮሎዶጎሞር ንጉሠ ኤሎም፡ ወቴርጋ ንጉሠ አሕዛብ ።	፩	በሰናአር ንጉሥ በአሚሬፌን፡ በሲላሰድ ንጉሥ በአርዮ፡ በኤሎም ንጉሥ በኮሎዶጎሞርና፡ በአሕዛብ ንጉሥ በቴርጋ ዘመን እንዲህ ሆነ ። ዘፍ. ፲፩ ፡ ፪ ። ፲ ፡ ፳፪ ። ኢሳ. ፲፩ ፡ ፲፩ ።

ፀብእዎሙ ለበላቅ ንጉሠ ሰዶም ፡ ወለበርስ ንጉሠ ገሞራ ወለሰናአር ንጉሠ ሰዶም ፡ ወለሴማድር ንጉሠ ሴበዮ ፡ ወንጉሠ በላ እንተ ይእቲ ሴጎር ።	፪	የሰዶምን ንጉሥ ባላቅን ፡ የገሞራን ንጉሥ ባርስን ፡ የአዳማን ንጉሥ ሰናአርን ፡ የሲባዮን ንጉሥ ሴማድርን ፡ ሴጎር የምትባለውን የባላ ንጉሥን ወጉዋቸው ። ዘፍ. ፲፱ ፡ ፳፬ ። ዘዳግ. ፳፱ ፡ ፳፫ ።
ወእሉ ኵሎሙ ተጋብኡ ለዐለ ቈላት ኤሌቄን እንተ ይእቲ ባሕረ ኤሉን ።	፫	እነዚህ ሁሉ በኤሌቄን ሸለቆ ተሰበሰቡ ፡ እርሱም የጨው ባሕር ናት ። ዘሌዋ. ፲፭ ፡ ፴፭ ። ዘኍ. ፴፬ ፡ ፲፪ ። ዘዳግ. ፫ ፡ ፲፯ ። ኢያ. ፫ ፡ ፲፮ ።
ወተቀንዩ ፲፪ተ ዓመተ ለኮሎዶጎሞር ወለነገሥት እለ ምስሌሁ ።	፬	ከሱ ጋራ ላሉ ነገሥታትና ለኮሎዶጎሞርም ፲፪ ዓመት ተገዙ ።
ወአመ ኮነ ፲፫ ዓመት አዕረፉ ፡ መጽአ ኮሎዶጎሞር ወነገሥት እለ ምስሌሁ ወቀተልዎሙ ለእለ ያርብሕኒ በአስጣሮስ ወለቀራንዮን ወለሕዝብኒ ጽኑዓን ምስሌሆሙ ወለአሚዎስ ወለሀገረ ሴዊ ።	፭	፲፫ ዓመት በሆነ ጊዜ ግን ግብር ከለከሉ ፡ ኮሎዶጎሞር መጣ ከሱ ጋራ ያሉ ነገሥታትም መጡ ፡ አርበኞችንም በአስጣሮስ ወጉአቸው ፡ ቀርናይንንም ኃያላኑን ሕዝብም ከእነርሱ ጋር ፡ አሚዎስንም የሴዊንም አገር ። ዘፍ. ፲፭ ፡ ፳ ። ዘዳ. ፪ ፡ ፳ ። ፫ ፡ ፲፩ ። ኢያ. ፲፪ ፡ ፬ ። ፪ ሳሙ. ፭ ፡ ፲፰ ።
ወለኬሬዎስ እለ በአድባረ ሴይር እስከ አድባረ ወራሚስ ወፋራን እንተ ውስተ ሐቅል ።	፮	በምድረ በዳ እስካለች ፋራንና እስከ ወራሚስ ተራሮች ድረስ በሴይር ተራራ ያሉ አርበኞችንም ሁሉ አጠፉ ። ዘፍ ፴፮ ፡ ፰ - ፲፱ ። ዘዳግ. ፪ ፡ ፲፪ ። ዘኍ. ፲፪ ፡ ፲፯ ።
ወተጋቢኦሙ መጽኡ እንተ ዐዘቅት ተሰናን እንተ ይእቲ ቃዴስ ወቀተልዎሙ ለመላእክተ ዐማሌቅ ኵሎሙ ወለአሞሬዎስ ወለእለ ይነብሩ ውስተ አስቃና ።	፯	ተሰብስበውም ፀብ ወደሚደረግበት ጕድጓድ መጡ ፡ ይህችውም ቃዴስ ትባላለች ፡ ያማሌቅን አለቆች ሁሉ ወጉዋቸው ፡ አምዎስንና በአስቃና የሚኖሩ ሰዎችን ወጉ ። ፪ ዜና ፳ ፡ ፪ ።
ወወጽኡ ንጉሠ ሰዶም ፡ ወንጉሠ ገሞራ ፡ ወንጉሠ አዳማ ፡ ወንጉሠ ሴበዮን ፡ ወንጉሠ ባላ እንተ ይእቲ ሴጎር ፡ ወተአኀዙ በቈላተ ኤሌቄን ምስለ ኮሎዶጎሞር ንጉሠ ኤላም ።	፰	የገሞራ ንጉሥና ፡ የሰዶም ንጉሥ ፡ የሲባዮን ንጉሥና ፡ የአዳማ ንጉሥ ፡ ሴጎር የምትባለው የባላን ንጉሥም ወጡ በኤሌቄም ሸለቆ ከኤላም ንጉሥ ከኮሎዶጎሞር ጋር ተጋጠሙ ።
ወቴርጋ ንጉሠ አሕዛብ ፡ ወአሚሬፌን ንጉሠ ሰናአር ፡ ወአርዮ ንጉሠ ሴላስድ እሉ አርባዕቱ ነገሥት ምስለ እልክቱ ኃምስቱ ነገሥት ።	፱	ከአሕዛብ ንጉሥ ከቴርጋ ፡ ከሰናአር ንጉሥ ከአሚሬፌን ፡ ከሴላስድ ንጉሥ ከአርዮን ጋር እነዚህ ፬ቱ ነገሥታት ከ፭ቱ ነገሥታት ጋር ተዋጉ ።
ወውእቱሰ ቈላተ ኤሌቅ ምሉእ ዐዘቅተ ኵለንታሁ ፡ ወተሰብሩ ንጉሠ ሰዶም ወንጉሠ ገሞራ ወቀተልዎሙ ለሀየ ፡ ወእለሰ ተሰብሩ ጐዩ ውስተ አድባር ።	፲	ይህ የኤሌቄን ሸለቆ ግን ሁለንተናው ረግረግ ነው ፡ የገሞራ ንጉሥና የሰዶም ንጉሥም ድል ተነሡ ፡ በዚያም ወጉዋቸው ድል የተነሡት ግን ወደ ተራራ ሸሹ ። ዘፍ. ፲፭ ፡ ፫ ። ፲፱ ፡ ፲፯ ።
ወነሥኡ ኵሉ አፍራሰ ሰዶም ወገሞራ ወኵሉ ስንቆሙ ።	፲፩	የገሞራንና የሰዶምን ፈረሶች ወሰዱ ስንቃቸውንም ሁሉ ። ዘፍ. ፲፬ ፡ ፲፯ - ፳፭ ።
ወሖሩ ወነሥእዎ ለሎጥሂ ወልደ እኁሁ ለአብራም ወንዋያቲሁኒ እስተዉ ወውእቱ ይነብር በሰዶም ።	፲፪	የአብራም የወንድሙን ልጅ ሎጥንም ይዘውት ሄዱ ፡ ገንዘቡንም ዘረፉት እሱም በሰዶም ይኖር ነበር ። ዘፍ. ፲፪ ፡ ፭ ። ፲፫ ፡ ፲፪ ።
ወበጽሐ እለ አምሠጠ ወዜነዎ ለአብራም እንዘ ሀለዉ ኅቡረ ኀበ ዕፅ ምስለ አምርስ እኁሁ ለኤስኮል ፡ ወለአውናን እለ ቅሩባን እሙንቱ ለአብራም ።	፲፫	ለአብራም አቅራቢያ ከሚሆኑ ከአውናንና ከኤስኮል ወንድም ከአምርስ ጋራ በዛፉ ሥር አንድነት ሳለ ከሞት ያመለጡ ሰዎች ደርሰው ለአብራም ነገሩት ። ዘፍ. ፲፫ ፡ ፲፰ ። ፲ ፡ ፬ - ፳፬ ።
ወሰበ ሰምዐ አብራም ከመ ተፄወወ ሎጥ ወልደ እኁሁ ኈለቆሙ ለሊሉ ወለኵሎሙ ሰብአ ቤቱ ወኮኑ ፫፻፲ወ፰ ወዴገኖሙ ወተለዎሙ እስከ ዳን ።	፲፬	አብራምም የወንድሙ ልጅ ሎጥ እንደ ተማረከ በሰማ ጊዜ ፡ ወገኖቹን ቤተ ሰቦቹንም ሁሉ ቈጠራቸው ፫፻፲፰ ሆኑ ፡ እስከ ዳን ድረስ ተከተላቸው ። ዘፍ. ፲፫ ፡ ፰ ። ፲፱ ፡ ፭ ። ዘዳግ. ፴፬ ፡ ፩ ። መሳ. ፲፰ ፡ ፳፱ ። መክ. ፪ ፡ ፯ ።
ወበጽሖሙ ሌሊተ ምስለ ደቂቁ ወቀተሎሙ ወዴገኖሙ እስከ ኮቤር እንተ ፀጋማ ለደማስቆ ።	፲፭	ከአሽከሮቹ ጋራ ሌሊት ደረሰባቸው ወጋቸው ፡ በደማስቆ ግራ እስከ አለችው እስከ ኮቤር ድረስ ተከተላቸው ። ፩ ሳሙ. ፳፫ ፡ ፲ - ፳፬ ።

፲፮ ወነሥአሙ አብቅሊሆሙ ወነሥአ ለሎጥሂ ወልደ እኁሁ ወንዋዮሙኒ ወአንስቲኒ ወሕዝበኒ አእተወ ።

በቅሎቻቸውንም ወሰደባቸው፤ የወንድሙን ልጅ ሎጥንም አመጣው፤ ገንዘባቸውንም ሴቶችንም ወንዶችንም መለሰ ።

፲፯ ወወጽአ ንጉሠ ሰዶም ወተቀበሎ እምድኅረ ገብአ እምኅበ ቀተሎ ለከሎዶጎምር ወለነገሥት እለ ምስሌሁ በቈላተ ሴዊ ወውእቱ ገዳም ዘመንግሥቱ ውእቱ ።

ከሱ ጋራ ያሉ ነገሥታትና ከሎዶጎሞርንም፤ በሴዊ ሸለቆ ወግቶ ከተመለሰ በኋላ የሰዶም ንጉሥ ወጥቶ ተቀበለው፤ ይኸውም በግዛቱ ያለ ምድረ በዳ ነው ። ፪ ሳሙ. ፲፰፡፲፰።

፲፰ ወመልከ ጼዴቅ አምጽአ ኅብስተ ወወይነ፤ ወካህኑ ለእግዚአብሔር ልዑል ውእቱ፤ ወንጉሠ ሳሌም ውእቱ ።

መልከ ጼዴቅም ኅብስተ አኰቴትን ጽዋዐ በረከትን አመጣ፤ እሱም ገናና የሆነ የእግዚአብሔር አገልጋይ ነው፤ የሳሌም ንጉሥም ነው ። መዝ. ፻፲፡ ፬ ። ማቴ ሐዋ. ፲፯፤ ፲፯ ። ዕብ ፭፡ ፯ ። ፯፡ ፩ ።

፲፱ ወባረኮ ለአብራም ወይቤሎ ቡሩክ አብራም ለእግዚአብሔር ልዑል ዘፈጠረ ሰማየ ወምድረ ።

አብራምንም ባረከውና እንዲህ አለው አንተ ሰማይንና ምድርን ለፈጠረ ገናና ለሆነ እግዚአብሔር ደግ ፍጥረት ነህ ። ሩት ፫፡ ፳ ። ፪ ሳሙ. ፰፡ ፭ ። ዘፍ. ፲፬፡ ፳፪ ።

፳ ወቡሩክ እግዚአብሔር ልዑል ዘአግብኦሙ ለጸላእትከ ውስተ እዴከ፤ ወወሀቦ አብራም ዐሥራተ እድ እምዙሉ ።

ጠላቶችህን በእጅህ የጣለልህ እግዚአብሔር የተመሰገነ ነው፤ አብራምም ከገንዘቡ ሁሉ ዐሥራት ሰጠው ። ዘፍ. ፳፩፡ ፳፯ ። ፳፰፡ ፳፪ ። ዕብ. ፯፡ ፬ ።

፳፩ ወይቤሎ ንጉሠ ሰዶም ለአብራም ሀበኒ ሰብአ፤ ወጥሪተሰ ንሣእ ለከ ።

የሰዶም ንጉሥም አብራምን ሰዎችን ስጠኝ፤ ገንዘቡን ግን ትቸልሃለሁ አለው ።

፳፪ ወይቤሎ አብራም ለንጉሠ ሰዶም አሌዕል እዴየ ኅበ እግዚአብሔር ልዑል ዘገብረ ሰማየ ወምድረ ።

አብራምም የሰዶምን ንጉሥ እንዲህ አለው፤ ሰማይንና ምድርን ወደ ፈጠረ ወደ እግዚአብሔር እጄን ዘርግቼ እምላለሁ ። ዘኁ. ፲፬፡ ፴ ። ዘዳግ. ፴፪፡ ፵ ። ሕዝ. ፳፡ ፭ ። ዘዳግ. ፲፪፡ ፯ ።

፳፫ ከመ ኢይነሥእ ኢ ፈትለ ወኢ ቶታነ አሣእን እምንዋይከ ከመ ኢትበል አነ አብዐልክዎ ለአብራም እንበለ ዘበልዑ ሰብእየ እክለ ።

ፈትል የሚያህል ማዘቢያ ጠፍርም ቢሆን ከገንዘብህ እንዳልወስድ እኔ አብራምን አበለጸግሁት እንዳትል፤ ቤተ ሰቦቼ ከበሉት እኽል በቀር ። አስቴ. ፱፡ ፲፭ ።

፳፬ ዳእሙ እደው እለ ሖሩ ምስሌየ ኤስኮል ወመምሬ እሙንቱ ይንሥኡ ክፍሎሙ ።

ግን ከኔ ጋራ የሄዱት መምሬና ኤስኬል አነርሱ ፈንታቸውን ይውሰዱ ።

ምዕራፍ ፲፭ ።

፩ ወእምድኅረ ዝንቱ ነገር ኮነ ቃለ እግዚአብሔር ኅበ አብራም በራእይ ወይቤሎ ኢትፍራህ አብራም አነ አዐቅበከ ወአዐብየከ ወዐስብከኒ ብዙኅ ውእቱ ጥቀ በኀቤየ ።

ከዚህ ነገር በኋላ በራእይ የእግዚአብሔር ቃል ወደ አብራም መጣ አብራም አትፍራ እኔ አበረታሃለሁ፤ ከፍ ከፍ አደርግሃለሁ፤ ዋጋህም በኔ ዘንድ እጅግ ብዙ ነው፤ አለው ። ዘፍ. ፳፯፡ ፳፬ ። ፪ ሳሙ. ፳፪፡ ፫ ። መዝ. ፫፡ ፫ ። ምሳ. ፲፩፡ ፲፰ ። ሉቃ. ፩፡ ፲፫ ።

፪ ወይቤሎ አብራም ምንት ውእቱ እግዚኦ ዘትሁበኒ ወናሁ እመውት እንዘ አልብየ ውሉድ፤ ወናሁ ወልደ ማሴቅ ዘደማስቆ ዘይብልዎ ኢያውብር ዘእምነ ወልደ ዘመድየ ውእቱ ይወርሰኒ ።

አብራምም አቤቱ! የምትሰጠኝ ምንድር ነው፤ እነሆ ልጅ ሳልወልድ እሞታለሁ፤ ከዘመዴ ወገን የሚሆን ስሙን ኢያውብር የሚሉት የደማስቆ ሰው የማሴቅ ልጅ እሱ ይወርሰኛል አለው ።

፫ ይቤ አብራም እስመ ኢተ ኢወሀብከኒ ዘርአ ወልደ ዘመድየ ውእቱ ይወርሰኒ ።

አብራም ለኔ ልጅ አልሰጠኸኝምና የዘመዴ ልጅ ይወርሰኛል አለ ። ዘፍ. ፲፬፡ ፲፬ ።

፬ ወበጊዜሃ ኮነ ቃለ እግዚአብሔር ኅበ አብራም ወይቤሎ ውእቱሰ ኢይወርሰከ አላ ከልእ ዘይወጽእ እምሐቌከ ውእቱ ይወርሰከ ።

በዚያችም ጊዜ የእግዚአብሔር ቃል ወደ አብራም መጣ፤ ከአብራክህ የተወለደ ልጅ ይወርስሀል እንጂ እሱ አይወርስህም ብሎ ነገረው ። ፪ ሳሙ. ፯፡ ፲፪ ። ፪ ዜና መ. ፴፪፡ ፳፩ ።

፭ ወአውጽኦ አፍአ ወይቤሎ ነጽር ውስተ ሰማይ ሳዕለ ወኈልቆሙ ለከዋክብት ለእመ ትክል ኈልቆቶሙ፤ ወይቤሎ ከማሁ ውእቱ ዘርእከ ።

ወደ ውጭ አውጥቶ ወደ ሰማይ እይ መቍጠር ትችል እንደሆነ ከከቦችን ቍጠራቸው፤ ልጆችህም እንደዚያ ይበዛሉ አለው ። ዘፍ. ፲፫፡ ፯ ። መዝ. ፻፵፯፡ ፬ ። ዘዐ. ፴፪፡ ፲፫ ። ዘዳግ. ፩፡ ፲ ። ፩ ዜና መ. ፳፯፡ ፳፫ ። ኤር. ፴፫፡ ፳፪ ።

ወአምኖ አብራም ለእግዚአብሔር ወተኈለቆ ሎቱ ጽድቀ ።	፮	አብራምም እግዚአብሔርን አመነው ፤ ጽድቅም ሆኖ ተቈጠረለት ። መዝ ፻፮ ፥ ፴፩ ። ሮሜ ፬ ፥ ፱ ። ገላ. ፫ ፥ ፮ ።
ወይቤሎ አነ ውእቱ እግዚአብሔር አምላክከ ዘአውጻእኩከ እምድረ ከላውዴዎን ከመ አሀብከሃ ለዛቲ ምድር ትትዋረሳ ።	፯	እግዚአብሔርም ልትወርሳት ይህችን አገር እሰጥህ ዘንድ ከከላውዴዎን ያወጣሁህ ፈጣሪህ እኔ ነኝ አለው ። ዘፍ. ፲፩ ፥ ፳፰ ። መዝ. ፻፭ ፥ ፵፪ ። ሮሜ ፬ ፥ ፲፫ ።
ወይቤሎ እግዚኦ በምንት አአምር ከመ እወርሳ ።	፰	አቤቱ ! እንድወርሳት በምን አውቃለሁ ፤ አለው ። ዘፍ. ፳፬ ፥ ፲፫ ። መሳ ፮ ፥ ፲፯ ። ፩ ሳሙ. ፲፬ ፥ ፱ ። ፪ ነገ. ፳ ፥ ፰ ።
ወይቤሎ ንሣእ ሊተ ላሕመ ዘ፫ ዓመቱ ፤ ወጠሊ ዘ፫ ዓመቱ ፤ ወበግዐ ዘ፫ ዓመቱ ፤ ወማዕነቀ ወርግበ ፤ ወንሣእ ከማሁ ዘንተ ኵሎ ወምትሮሙ እማእከሎሙ ፤ ወለአዕዋፍሰ ኢትምትሮን ።	፱	፫ ዓመት የሆነው ላም ፤ ፫ ዓመት የሆነው ፍየል ፤ ፫ ዓመት የሆነው በግ ፤ ዋኖስንም ርግብንም ፤ አምጣ ፤ ይህንም ሁሉ አምጥተህ ከሁለት ከሁለት ቍረጣቸው ፤ ወፎችን ግን አትቍረጣቸው ፤ አለው ።
ወነሥአ ሎቱ ከማሁ ዘንተ ኵሎ ወመተሮሙ እማእከሎሙ ወአንበረ ዘተመትረ አንጻረ ቢጹ ወለአዕዋፍሰ ኢመተሮን ።	፲	እንዳዘዘውም ይህን ሁሉ አምጥቶ ከሁለት ከሁለት ቈረጣቸው ፤ የተቈረጠውንም በአንፃር በአንፃር አስቀመጠው ፤ ወፎቹን ግን አልቈረጣቸውም ። ዘሌ. ፩ ፥ ፲፯ ። ኤር. ፴፬ ፥ ፲፰ ።
ወወረዱ አልክቱ አዕዋፍ ላዕለ አብድንት ዘተመትሩ ፤ ወነበረ አብራም ኀቤሆሙ ወሜጠሙ ።	፲፩	ወፎችም ወደ ታረዱት ላሞች ወረዱ ፤ አብራምም ከሥጋው አጠገብ ተቀምጦ ከለከላቸው ።
ወሶበ የዐርብ ፀሐይ ድንጋፄ መጽአ ለአብራም ወናሁ ግሩም ጽልመት ወዐቢይ መጽአ ላዕሌሁ ።	፲፪	ፀሐይም በገባች ጊዜ አብራምን ድንጋፄ መጣበት ፤ ያን ጊዜም የሚያስፈራ ፅኑዕ ጨለማ መጣበት ። ዘፍ. ፪ ፥ ፳፩ ። ኢዮብ ፬ ፥ ፲፫ ።
ወይቤሎ እግዚአብሔር ለአብራም አእምሮ አእምር ከመ ሀለዎሙ ለዘርእከ ይኩኑ ፈላስያነ ውስተ ምድር እንተ ኢኮነት እንቲአሆሙ ወይቀንይዎሙ ወይሣቅይዎሙ ወያሔዕርዎሙ ፬፻ ዓመተ ።	፲፫	እግዚአብሔርም አብራምን እንዲህ አለው ፤ ልጆችህ የእነሱ ባልሆነች አገር መጻተኞች እንዲሆኑ ዕወቅ ፤ ፬፻ ዓመት ይገዟቸዋል ፤ ያሠቃዩአቸዋል ፤ ያስጨንቋቸዋል ። ዘፀ. ፩ ፥ ፲፩ ። ፲፪ ፥ ፵ ። ግ፡ ሐዋ. ፯ ፥ ፮ - ፯ ።
ወክዕበ ለሕዝብ እለ ሣቀይዎሙ አነ እኴንኖሙ ፤ ወእምድኅረ ዝንቱ ይወጽኡ ዝየ ምስለ ብዙኅ ንዋይ ።	፲፬	እኔም መከራ ያፀኑባቸውን ወገኖች ዳግመኛ እፈርድባቸዋለሁ ፤ ከዚያም በኋላ ከብዙ ገንዘብ ጋራ ወደዚህ (ወደ ከነአን) ይወጣሉ ። ዘፀ. ፲፪ ፥ ፴፮ ። መዝ ፻፭ ፥ ፴፯ ።
ወአንተሰ ተሐውር ወትገብእ ኀበ አበዊከ በርስዕ ሠናይ ።	፲፭	አንተ ግን በበጎ እርጅና ወደ አባቶችህ ትሄዳለህ ትሞታለህ ። ዘፍ. ፳፭ ፥ ፰ ። ኢዮብ ፭ ፥ ፳፯ ። ግብ. ሐዋ. ፲፫ ፥ ፴፯ ።
ወበራብዕ ትውልድ ይገብኡ ዝየ እስመ እስከ ይእዜ ኢተፈጸመ ኀጣውኢሆሙ ለአሞሬዎን ።	፲፮	የአሞሬዎን ኃጢአት እስከ ዛሬ ድረስ አልተፈጸመምና በአራተኛው ትውልድ ወደ ከነአን ይመለሳሉ ። ዘፍ. ፲፭ ፥ ፳፩ ። ኢያ. ፭ ፥ ፩ ። ፩ ነገ. ፳፩ ፥ ፳፮ ። ዳን. ፰ ፥ ፳፫ ።
ወሶበ ኮነ ጊዜ የዓርብ ፀሐይ መጽአ ነድ ወመጽአ እሳት ወመጽአ እቶን ዘይጠይስ ወኀለፈ እንተ ማእከሉ ለውእቱ ዘተመትረ ።	፲፯	ፀሐይም በገባች ጊዜ የሚነድ የሚቃጠል የሚጤስ እሳት መጣ ፤ በተከፈለው ሥጋ መካከልም አለፈ ።
ወበይእቲ ዕለት አቀመ እግዚአብሔር ለአብራም ኪዳነ ዘአሰፈዎ ወይቤሎ ለዘርእከ እሁብ ለዛቲ ምድር እምነ ፈለገ ግብጽ እስከ ፈለግ ዐቢይ ፈለገ ኤፍራጥስ ።	፲፰	በዚያችም ዕለት እግዚአብሔር ለአብራም ቀድሞ የሰጠውን ኪዳን አፀና ፤ እንዲህም አለው ፤ ይህችን ምድር ከግብፅ ወንዝ ጀምሮ እስከ ታላቁ ወንዝ ኤፍራጥስ ድረስ ለዘርህ እሰጣታለሁ ። ዘፍ. ፲፯ ፥ ፰ ። ዘፀ ፳፫ ፥ ፴፩ ።
ዘቄኔዎስ ወዘቄኔዝዮስ ወዘቄኔሜሎስ ።	፲፱	የቄኔዎስን ፤ የቄኔዜዎስን ፤ የቄኔሜሎስን አገር ።
ወዘኬጤዎን ወዘፌርዜዎን ወዘፈራዮን ።	፳	የኬጤዎንን ፤ የፌርዜዎንን ፤ የፈራዮንን አገር ።
ወዘአሞሬዎን ወዘከናኔዎን ወዘጌርጌሴዎን ወዘኢያቡሴዎን ።	፳፩	የአሞሬዎንን የከናኔዎንን የጌርጌሴዎንን የኢያቡሴዎንን አገር ።
ምዕራፍ ፲፮ ።		ምዕራፍ ፲፮ ።
ወሶራሰ ብእሲቱ ለአብራም ኢወለደት ሎቱ ወባቲ አመት ግብፃዊት እንተ ስማ አጋር ።	፩	የአብራም ሚስት ሶራ ግን ልጅ አልወለደችለትም ነበር ፤ ስሟን አጋር የሚሏት ግብፃዊት አገልጋይ ነበረቻት ። ዘፍ ፲፭ ፥ ፲፫ ። ፲፪ ፥ ፲፯ ። ገላ. ፬ ፥ ፳፬ ።
ወትቤሎ ሶራ ለአብራም ናሁ ዐፀወኒ እግዚአብሔር	፪	ሶራም እነሆ እግዚአብሔር እንዳልወልድ ከለከለኝ ፤

ከመ ኢይወልድ ሑር ኀበ አመትየ ከመ ትለድ እም ኔሃ፣ ወሰምዐ አብራም ቃላ ለሶራ ብእሲቱ ።

ወደ አገልጋዬ ግባ ከእሷ እንድትወልድ አለችው፣ አብራምም የሚስቱን የሶራን ቃል ሰማ። ዘፍ. ፴፫ ፡ ፬ ፡ ፰ ፡ ፲፰ ።

፫ ወነሥእታ ሶራ ለአጋር አመታ ግብፃዊት እምድኅረ ፲ ዓመት ዘኀደረ አብራም ውስተ ምድረ ከነአን ወወሀበቶ ለአብራም ትኩኖ ብእሲተ ።

አብራም በከነአን መኖር ከጀመረ ከ፲ ዓመት በኋላ፣ ሶራ ግብፃዊት አገልጋይዋ አጋርን ወስዳ ሚስት ትሆነው ዘንድ ለአብራም ሰጠችው ። ዘፍ. ፲፪ ፡ ፭ ።

፬ ወቦአ አብራም ኀበ አጋር ወፀንሰት ወሶበ ርእየት ከመ ፀንሰት ኀደገት አክብሮታ ለእግዝእታ ።

አብራምም ወደ አጋር ገባ እሷም አረገዘች፣ እንዳረገዘችም ባየች ጊዜ እመቤትዋን ማክበርን ተወች። ምሳ. ፴ ፡ ፳፩ - ፳፫ ።

፭ ወትቤሎ ሶራ ለአብራም እትገፋዕ አንሰ እምኔከ እነ ወሀብኩከ አመትየ ውስተ ኀፅንከ ወሶበ ርእየት ከመ ፀንሰት ኀደገት አክብሮትየ፣ ለይፍታሕ እግዚአብሔር ማእከሌየ ወማእከሌከ ።

ሶራም አብራምን እኔ ከንተ የተነሣ እገፋለሁ፣ እኔም አገልጋዬን በብብትህ ልታቅፋት ሰጠሁህ፣ እንደፀነሰችም ባየች ጊዜ እኔን ማክበርን ተወች፣ እግዚአብሔር በንተና በኔ መካከል ይፍረድ አለችው ። ዘፍ. ፴፩ ፡ ፶፫ ፡ ፩ ሳሙ. ፳፬ ፡ ፲፪ ።

፮ ወይቤላ አብራም ለሶራ ብእሲቱ ነያ አመትኪ ውስተ እዴኪ ግበርያ ዘከመ ይኤድመኪ፣ ወሣቀየታ ሶራ ለአጋር ወተኀጥአት እምኔሃ ።

አብራምም ሚስቱን ሶራን እነሆ አገልጋይሽ በጅሽ ናት፣ እንደወደድሽ አድርጊያት አላት፣ ሶራም አጋርን አሠቃየቻት እሷም ከእመቤቷ ኰበለለች ።

፯ ወረከባ መልአከ እግዚአብሔር በኀበ ዐዘቅተ ማይ በገዳመ ቡር በፍኖት ።

የእግዚአብሔር መልአክም በቡር ምድረ በዳ ባለ በወኃ ጕድጓድ አጠገብ በጐዳና አገኛት ። ዘፍ. ፳ ፡ ፩ ፡ ፳፭ ፡ ፲፰ ። ዘፀ. ፲፭ ፡ ፳፪ ። ፩ ሳሙ. ፲፭ ፡ ፯ ።

፰ ወይቤላ መልአከ እግዚአብሔር አጋር አመተ ሶራ እም አይቴ መጻእኪ ወአይቴ ተሐውሪ፣ ወትቤሎ እምነ ገጸ ሶራ እግዝእትየ እትኀጣእ አንሰ ።

የእግዚአብሔር መልአክም የሶራ አገልጋይ አጋር ከየት መጣሽ፣ ወዴትስ ትሄጃለሽ አላት፣ ከእመቤቴ ከሶራ ፊት እኰበልላለሁ አለችው ።

፱ ወይቤላ መልአከ እግዚአብሔር ግብኢ ኀበ እግዝእትኪ ወአትሕቲ ርእሰኪ ታሕተ እዴሃ ።

የእግዚአብሔር መልአክም ወደ እመቤትሽ ተመለሽና ራስሽን ከሥልጣኗ በታች አድርጊ አላት ።

፲ ወይቤላ እግዚአብሔር አብዝኆ አበዝኆ ለዘርእኪ እስከ ኢይትኌለቍ እምነ ብዝኁ ።

እግዚአብሔርም ከብዛቱ የተነሣ የማይቈጠር እስኪሆን ድረስ ዘርሽን አበዛዋለሁ አላት። ዘፍ ፲፯ ፡ ፳ ። ፳፩ ፡ ፲፰ ።

፲፩ ወይቤላ መልአከ እግዚአብሔር ናሁ ፅንስት አንቲ ወትወልዲ ወልደ ወትሰምዪዮ ስሞ ይስማኤል እስመ ሰምዐ እግዚአብሔር ሥቃየኪ ።

የእግዚአብሔር መልአክም እነሆ አንቺ አርግዘሻል፣ እግዚአብሔር መከራሽን ሰምቷልና ወንድ ልጅ ትወልጃለሽ፣ ስሙንም ይስማኤል ትዪዋለሽ አላት ። ዘፍ. ፲፯ ፡ ፲፱ ። ማቴ ፩ ፡ ፳፩ ። ሉቃ. ፩ ፡ ፲፫ - ፴፩ ።

፲፪ ወይከውን ብእሴ ሐቅል እደዊሁ ላዕለ ኵሉ ወእደወ ኵሉ ላዕሌሁ፣ ወየኀድር ቅድመ አኀዊሁ ።

የአደን ሰው ይሆናል፣ እጆቹ በሁሉ ላይ ናቸው፣ የሰውም ሁሉ እጅ በሱ ላይ ነው፣ በወንድሞቹ ፊትም ይኖራል ። ዘፍ. ፳፩ ፡ ፳ ። ፳፭ ፡ ፲፰ ።

፲፫ ወጸውዐት አጋር ስመ እግዚአብሔር ዘተናገራ ወትቤ አንተ እግዚእ ዘመሀከኒ፣ እስመ ቅድሜየ ርኢክዎ ለዘአስተርአየኒ ።

አጋርም የተናገራት የእግዚአብሔርን ስም ጠራች፣ አቤቱ! የራራህልኝ አንተ ነህ፣ የታየኝን በፊቴ አይቸዋለሁና አለች ።

፲፬ ወበእንተ ዝንቱ ሰመየቶ ስሞ ለውእቱ ዐዘቅት ዘቅድሜየ አስተርአየኒ ማእከለ ቃዴስ ወማእከለ ጋሬድ ወገብአት አጋር ።

ስለዚህም ነገር ያንን ጕድጓድ ስሙን በፊቴ እግዚአብሔርን የአየሁበት አለችው፣ ይኸውም ጕድጓድ በቃዴስና በጋሬድ መካከል ነው፣ አጋርም ተመለሰች ። ዘፍ ፲፬ ፡ ፯ ። ፳፬ ፡ ፷፪ ። ዘኍ. ፲፫ ፡ ፳፯ ።

፲፭ ወእምድኅረ ዝንቱ ወለደት ሎቱ አጋር ለአብራም ወሰመዮ ስሞ አብራም ለውእቱ ሕፃን ዘወለደት ሎቱ አጋር ይስማኤል ።

ከዚህም በኋላ አጋር ለአብራም ልጅ ወለደችለት፣ አብራምም አጋር የወለደችለትን የዚያን ልጅ ስሙ ይስማኤል አለው ።

፲፮ ወ፹ወ፮ ዓመቱ ለአብራም አመ ወለደት ሎቱ አጋር ይስማኤልሃ ።

አጋር ይስማኤልን በወለደችለት ጊዜ ለአብራም ፹፮ ዓመቱ ነበር ።

ምዕራፍ ፲፯ ።

፩ ወእምዝ አመ ኮነ ለአብራም ፺ወ፱ ዓመተ አስተርአዮ እግዚአብሔር ለአብራም ወይቤሎ አነ ውእቱ እግዚአብ

ከዚህም በኋላ ለአብራም ፺፱ ዓመት በሆነው ጊዜ እግዚአብሔር ለአብራም ተገለጠለት እንዲህም አለው፣ በፊ

ሔር ፈጣሪከ ዘሐርኩ ቅድሜከ አሥምር ቅድሜየ ወኩን
ንጹሐ ።

፪ ወእሠይም ኪዳነ ማእከሌየ ወማእከሌከ ወአበዝኅከ
ጥቀ ።
፫ ወወድቀ አብራም በገጹ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለአ
ብራም ።
፬ ናሁ እሠይም ኪዳንየ ማእከሌየ ወማእከሌከ ወትከ
ውን አበ ለብዙኃን አሕዛብ ።
፭ ወኢይሰመይ እንከ ስምከ አብራም አላ አብርሃም ይሰ
መይ፣ እስመ አበ ብዙኃን አሕዛብ ረሰይኩከ ።

፮ ወአስተበዝኅከ ጥቀ ፈድፋደ ወእሬስየከ ከመ ይፃኡ
እምኔከ አሕዛብ ወነገሥት ።
፯ ወእሠይም ኪዳንየ ማእከሌየ ወማእከሌከ ወማእከለ ዘር
እከ እምድኅሬከ በትውልዶሙ ከመ ይኩንከ ሕገ ዘለዓ
ለም ከመ እኑ ውእቱ እግዚአብሔር አምላክከ ወለዘርእከ
እምድኅሬከ ።
፰ ወእሁብ ለዛቲ ምድር እንተ ውስቴታ ትኀድር ለዘርእከ
ወኵሎ ምድረ ከነአን ከመ ይኩንንዋ ለዓለም፣ ወእከው
ኖሙ አምላኮሙ ።

፱ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለአብርሃም አንተ ዕቀብ ሕግየ
ወዘርእከ እምድኅሬከ በትውልዶሙ ።
፲ ወዛቲ ይእቲ ሥርዓትየ እንተ ትትዐቀብ ማእከሌየ ወማ
እከሌከ ወማእከለ ዘርእከ እምድኅሬከ ከመ ትትገዘሩ
ኵሉ ተባዕትክሙ ከተማ ነፍስትክሙ ።
፲፩ ወይኩንክሙ ትእምርተ ለኪዳንየ ማእከሌየ ወማእከ
ሌክሙ ።

፲፪ ወለሕፃን ትግዝርዎ በሳምንት ዕለት ወኵሎ ተባዕተክሙ
በትውልድክሙ ወልደ ቤትክሙኒ ወኵሎ ዘተሣየጥ
ክሙ በወርቅክሙ ።
፲፫ ወትኩን ሥርዓትየ ውስተ ሥጋክሙ ለኪዳንየ ዘለዓለም።
፲፬ ወዘኢተገዝረ ከተማ ነፍስቱ በሳምንት ዕለት ለትደም
ሰስ ይእቲ ነፍስ እምነ ዘመዳ፡እስመ ኀደገት ሥርዓትየ ።
፲፭ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለአብርሃም ሶራ ብእሲትከ ኢት
ሰመይ እንከ ሶራ አላ ይኩን ስማ፣ ሳራ ።

፲፮ እስመ እባርካ ወእሁብ ውሉደ እምኔከ፣ አሕዛብ ወነገ
ሥተ አሕዛብ ይወፅኡ እምኔሃ ።

፲፯ ወወድቀ አብርሃም በገጹ ወሰሐቀ ወሐለየ በልቡ እንዘ
ይብል እንዘ ፻ትኑ ዓመት ሊተ እወልድ አነ ወልደ፣ ወሳ
ራኒ እንተ ፺ ዓም ላቲ ትወልድ ።

፲፰ ወይቤሎ አብርሃም ለእግዚአብሔር ዝንቱ ይስማኤል
ውእቱ ዳእሙ ይሕየወኒ በቅድሜከ እስተበቍዓከ እግዚአ።
፲፱ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለአብርሃም አሆ! ወናሁ ሳራኒ

ትህ የሄድኩ ፈጣሪህ እግዚአብሔር እኔ ነኝ፤ በፊቴ በጎ
ነገር አድርግ ንጹሕ ሁን ። ዘፍ. ፯፣ ፱ ። ፳፰፡ ፫ ። ፴፥ ፲፩።
ዘዐ. ፳፬፡ ፵ ። ፪ ነገ. ፳፣ ፫ ። ዘዳ. ፲፰፣ ፲፫ ። ኢዮ. ፩፣ ፩ ።
በንተና በኔም መካከል ኪዳኔን አፀናለሁ፣ ፈጽሜም
አበዛሃለሁ ።
አብራም በግምባሩ ወድቆ ሰገደ፣ እግዚአብሔርም አብ
ራምን እንዲህ አለው ።
እነሆ በኔና ባንተ መካከል ኪዳኔን አፀናለሁ ለብዙ
አሕዛብም አባት ትሆናለህ ። ሮሜ. ፬፡ ፲፩ ። ገላ. ፫፣ ፳፱።
እንግዲህ ስምህ አብራም አይባልም አብርሃም እንጂ፣
ለብዙዎች አሕዛብ አባት አድርጌሃለሁና ። ፱፣ ፯ ። ሮሜ.
፬፣ ፲፯ ።
እጅግ አበዛሃለሁ አሕዛብ ነገሥታት ከአንተ እንዲወ
ለዱ አደርጋለሁ ። ዘፍ. ፴፭፣ ፲፩ ። ፲፯፡ ፲፯ ።
በኔና ባንተ መካከል ካንተም በኋላ መሐላዬን በዘርህ
መካከል ኪዳኔን አፀናለሁ፤ ላንተ ካንተም በኋላ ለዘርህ
አምላክህ እንድሆን በልጅ ልጃቸው የዘላለም ሕግ ይሆን
ዘንድ ። ዘፍ. ፳፯፣ ፳፱ ። ገላ. ፫፣ ፲፯ ። ዕብ. ፲፣ ፯ ።
ይህቺን አንተ ያለህባትን ምድር ለዘርህ እሰጣታለሁ፤
የከነአንንም ምድር ሁሉ፤ ለዘላለም ይገዟት ዘንድ፣ እኔ
ም አምላክ እሆናቸዋለሁ ። ዘፀ. ፯፣ ፯ ። ዘሌዋ. ፳፯፣
፲፪ ። ዘዳ ፲፬፣ ፪ ። ፳፣ ፲፰ ።
እግዚአብሔርም አብርሃምን እንዲህ አለው፣ አንተ ሕጌ
ን ጠብቅ፣ ካንተም በኋላ ዘርህ ለትውልዳቸው ።
በንተና በኔ መካከል ካንተም በኋላ በልጆችህ መካከል
የምትጠበቅ ሥርዓቴ ይህች ናት፤ ወንዶቻችሁ ሁሉ ትገ
ዘሩ ዘንድ ።
የሰውነታችሁን ቍልፍ ትገዘራላችሁ፣ በንተና በኔ መካ
ከልም ለኪዳኔ ምልክት ይሆናል ። ግብ ሐ. ፯፣ ፰ ። ሮሜ.
፬፣ ፲፩ ።
ሕፃኑንም በ፰ኛው ቀን ትገዝሩታላችሁ፣ ወንዱንም
ሁሉ በትውልዳችሁ ትገዝሩታላችሁ፣ በቤታችሁ የተወለ
ደውን በወርቅ የገዛችሁትንም ሁሉ ። ዘሌዋ. ፲፪፣ ፫ ።
ለዘለዓለም ኪዳኔ ሥርዓቴ በሥጋችሁ ላይ ትሁን ።
በ፰ኛው ቀን የሥጋውን ቍልፈት ያልተገዘረ ያቺ ነፍስ
ከወገኗ ተለይታ ትጥፋ፣ ሕጌን አፍርሳለችና ።
እግዚአብሔርም አብርሃምን እንዲህ አለው፣ ሚስትህ
ሶራ ከእንግዲህ ወዲህ ሶራ አትባል፣ ስሟ ሳራ ይባል
እንጂ ።
እባርካታለሁና ካንተም ልጅ እሰጣታለሁና. አሕዛብ የአ
ሕዛብ ነገሥታትም ከዷ ይወጣሉና። ዘፍ ፯፣ ፱። ፲፣ ፲፰።
፳፣ ፭ ። ገላ. ፬፡ ፴፩ ። ፩ ጴጥ. ፫፣ ፯ ። ዘዳ ፲፰፣ ፲፫ ።
አብርሃምም በግንባሩ ወደቀ በልቡም እኔ ፻ ዓመት
ሲሆነኝ ልጅ እወልዳለሁን፤ ፺ ዓመት የሆናት ሳራስ ትወ
ልዳለችን ብሎ አሰበና ሳቀ ። ዘፍ. ፳፩፣ ፯ ። ፲፰፣ ፲፪ ።
፲፫፣ ፲፬ - ፲፭ ። ዮሐ ፰፣ ፯ ። ሮሜ ፬፣ ፲፱ ።
አብርሃምም እግዚአብሔርን ይህ ይስማኤል ብቻ ይኑ
ርልኝ፣ አቤቱ! እለምንሃለሁ አለው ። ዘፍ. ፲፭፣ ፲፯ ።
እግዚአብሔርም አብርሃምን እንዲህ አለው፣ እሺ ሚስ

ብእሲትከ ትወልድ ለከ ወልደ ወትሰምዮ ስሞ ይስሐቅ፣ ወአቀውም ሥርዓትየ ኀቤሁ ለኪዳን ዘለዓለም ወለዘርኡ እምድኅሬሁ ።

ትህ ሳራም እነሆ ወንድ ልጅ ትወልድልሃለች ፣ ስሙንም ይስሐቅ ትለዋለህ ፣ ለዘለዓለም ኪዳኔም አፀናለታለሁ ፣ ከሱም በኋላ ለዘሩ ። ዘፍ. ፲ ፣ ፰ ። ፳፩ ፣ ፪ ። ገላ. ፬ ፣ ፳፫ ።

፳ ወበእንተ ይስማኤልኒ ናሁ ሰማዕኩከ አባርኮ ወአበዝኖ ወአስተባዝኖ ጥቀ ወ፲ተ ወ፪ተ አሕዛበ ይወልድ ወእ ገብሮ ሕዝበ ዐቢየ ።

ስለ እስማኤልም እነሆ ሰማሁ አባርከዋለሁ ፣ አበዛዋለሁ ፣ የብዙ ብዙ አደርገዋለሁ ፲፪ ነገድ ይወልዳል ፣ ታላቅ ሕዝብም አደርገዋለሁ ፡ ዘፍ. ፲፯ ፣ ፲ ። ፲፩ ፣ ፲፯ ። ፳፭ ፣ ፲፰ ።

፳፩ ወኪዳንየሰ አቀውም ምስለ ይስሐቅ ዘትወልድ ለከ ሳራ ፣ በዝንቱ ጊዜ በካልእት ዓመት ።

ቃል ኪዳኔን ግን በ፪ኛው ዓመት በዚህ ጊዜ ሳራ ከም ትወልድልህ ከይስሐቅ ጋራ አፀናለሁ ።

፳፪ ወሰበ ፈጸመ እግዚአብሔር ተናግሮቶ ዐርገ እምኀቤሁ ለአብርሃም ።

እግዚአብሔርም ንግግሩን በጨረሰ ጊዜ ከአብርሃም ዘንድ ወጣ ። ዘፍ. ፴፭ ፣ ፲፫ ።

፳፫ ወነሥአ አብርሃም ለይስማኤል ወልዱ ወለኵሉ ልደ ቤቱ፣ ወለኵሉ ተባዕት ዘተሣየጠ በወርቁ ወለኵሉ ሰብአ ቤቱ፣ ወገዘሮሙ ከተማ ነፍስቶሙ በከመ ይቤሎ እግዚ አብሔር ።

አብርሃም ልጁን ይስማኤልን በቤቱም የተወለደውን ሁሉ ፣ በወርቁ የገዛውን ወንድ ሁሉ ፣ ቤተ ሰቡንም ሁሉ ፣ ወሰደ ፣ በዚያችው ዕለት እግዚአብሔር እንዳለው የሰውነ ታቸውን ቍልፈት ገዘራቸው ።

፳፬ ወይእተ አሚረ ፺ወ፱ ዓመቱ ሎቱ ለአብርሃም አመ ተገዝረ ከተማ ነፍስቱ ።

ያን ጊዜም የሰውነቱን ቍልፈት በተገዘረ ጊዜ ለአብር ሃም ፺፱ ዓመት ሁኖት ነበር ።

፳፭ ወለይስማኤልኒ ወልዱ ፲ወ፫ቱ ዓመቱ አመ ተገዝረ ።

ልጁ ይስማኤልም በተገዘረ ጊዜ ፲፫ ዓመት ሆኖት ነበር።

፳፮ ወበጊዜሃ በይእቲ ዕለት ተገዝረ አብርሃም ።

ያን ጊዜ አብርሃም በዚያች ቀን ተገዘረ ።

፳፯ ወኵሉ ሰብአ ቤቱ ተገዝሩ ።

ቤተ ሰቦቹም ሁሉ ተገዘሩ ።

ምዕራፍ ፲፰ ።

፩ ወአስተርአዮ እግዚአብሔር ለአብርሃም በኀበ ዕፀ መምሬ እንዘ ይነብር ኀበ ኆኅተ ሐይመት ቀትረ ።

አብርሃም በቀትር ጊዜ በድንኳኑ ደጃፍ ተቀምጦ ሳለ ፣ እግዚአብሔር በዛፍ አጠገብ ተገለጠለት ። ዘፍ. ፲፫ ፣ ፲፰ ።

፪ ወሰበ አልዐለ አዕይንቲሁ ነጸረ ወናሁ ሠለስቱ እደው ይቀውሙ መልዕልቴሁ ፣ ወርእየ ወሮጸ ለተቀብሎቶሙ እምኆኅተ ሐይመት ወሰገደ ውስተ ምድር ።

ዐይኑንም አንሥቶ ተመለከተ እነሆ ሦስት ሰዎች በፊቱ ቆመው ነበር ፣ አይቶም ከድንኳኑ በር ሊቀበላቸው ሮጠ በምድር ላይም ሰገደ ። ዘፍ. ፲፰ ፣ ፳፪ ። ፲፱ ፣ ፩ ። ፴፩ ፣ ፲፩ - ፲፫ ። ፵፰ ፣ ፲፯ ። ዘፀ. ፯ ፣ ፫ ። ፲፫ ፣ ፳፩ ። ፳ ፣ ፩ ።

፫ ወይቤሎ እግዚኦ እመ ረከብኩ ሞገሰ በቅድመ አዕይንቲከ ኢትኅልፍ እምገብርከ ።

እንዲህም አለው ፣ አቤቱ ! በፊትህ ባለሟልነትን አግኝቼ እንደሆነ አገልጋይህን አትለፈኝ ።

፬ ናምጽእ ለክሙ ማየ ወንሕፅብ እገሪክሙ ወታጽልሉ ታሕተ ዕፅ ።

ውኃ አምጥተን እግራችሁን እንጠባችሁ ፣ ከዋላው ዕረፉ ። ዘፍ. ፲፱ ፣ ፪ ። ፳፬ ፣ ፴፪ ። ሟ፫ ፣ ፳፩ ።

፭ ወናምጽእ ኅብስተ ወትበልዑ ወእምዝ ተሐውሩ ኀበ ሐለይክሙ እምከመ ማኅሥክሙ ኀበ ገብርክሙ ወይቤልዎ ግበር ከማሁ በከመ ትቤ ።

እንጀራ እናምጣላችሁና ብሉ ፣ ከአገልጋያችሁ ከረፋችሁ ከዚህ በኋላ ወደ አሰባችሁት ትሄዳላችሁ ፣ እንዳልከ እን ዲሁ አድርግ አሉት ።

፮ ወሮጸ አብርሃም ኀበ ሳራ ብእሲቱ ውስተ ሐይመታ ወይቤላ አፍጥኒ ወአብኅኢ ሠለስተ መስፈርተ ሥንዳሌ ወግበሪ ዳፍንተ ።

አብርሃምም ሩጦ ወደ ሳራ ሚስቱ ወደ ድንኳን ፣ ቶሎ በዪ ሦስቱን መስፈርያ ዱቄት አቡክተሽ አንድ ዳቦ ጋግሪ አላት ።

፯ ወሮጸ አብርሃም ኀበ አልሕምት ወነሥአ እሐደ ላሕመ ንኡሰ ወሠናየ ወወሀበ ለቍልዔሁ ወአፍጠነ ገቢሮቶ ።

አብርሃምም ላሞች ወደ አሉበት ሮጠ ፣ አንድ የሰባ ወይፈን ወሰደና ለብላቴናው ሰጠው ፣ ብላቴናውም ፈጥኖ አዘጋጀው ።

፰ ወአምጽአ ዕቋነ ወመዓረ ወውእተ ላሕመ ዘገብረ ወአቅረበ ሎሙ ወበልዑ ፣ ወውእቱሰ ይቀውም ኀበ ዕፅ ወይ ሜጥዎሙ ።

ማርና እርጎን ያዘጋጀውንም ሥጋ አምጥቶ አቀረበላ ቸው በሉ ! እሱ ግን ከዛፍ አጠገብ ቆሞ ያሰልፍላቸው ነበር ።

፱ ወይቤልዎ አይቴ ሳራ ብእሲትከ፣ ወይቤሎ ነያ ውስተ ሐይመት ።

እሱም ሚስትህ ሳራ ወዴት ናት ፣ አለው እነሆ በድን ኳን ውስጥ አለች አለው ። ዘፍ. ፳፩ ፣ ፰፯ ።

፲ ወይቤሎ ሰበ ገባእኩ እመጽእ ኀቤከ ዓመ ከመ ዮም ወትረክብ ሳራ ወልደ፣ ወሰምዐት ሳራ እንዘ ትቀውም ኀበ ኆኅት እንዘ ሀለወት ድኅሬሁ ።

በተመለስኩ ጊዜ የዛሬ ዓመት እንደዛሬው ወደ አንተ እመጣለሁ ፣ ሳራም ወንድ ልጅ ታገኛለች ፣ ሳራም በድን ኳኑ ደጃፍ በስተኋላው ቆማ ሳለች ይህን ሰማች ። ፲፰ ፣ ፲፱ ። ፲፯ ፣ ፲፱ - ፳፩ ።

ወአብርሃምሰ ወሳራ ልህቁ ጥቀ ወኀለፈ መዋዕሊሆሙ፣ ወኀደጋ ለሳራሂ ትክቶ አንስት ።	፲፩	አብርሃምና ሳራ ግን ፈጽመው አርጅተው ነበር፣ ዘመናቸውም አልፎ ነበር፣ ሳራንም የሴቶች ልማድ ትቷት ነበር። ዘፍ. ፲፯ ፣ ፲፯ ። ፴፩ ፣ ፴፭ ። ሮሜ ፬ ፣ ፲፱ ። ዕብ. ፲፩ ፣ ፲፩ ።
ወሰሐቀት ሳራ በባሕቲታ እስመ ትቤ በልባ ዓዲየኑ እስከ ይእዜ፣ ወእግዚእየኒ ልሂቀ ።	፲፪	ሳራም ለብቻዋ ሳቀች፣ በልቧ እንዲህ ብላለችና እስከ ዛሬ ገና ነኝን! ጌታዬም አርጅቷል ። ዘፍ. ፲፯ ፣ ፲፯ ። ሉቃ. ፩ ፣ ፲፰ ። ፩ ጴጥ. ፫ ፣ ፮ ።
ወይቤሎ እግዚአብሔር ለአብርሃም ምንት አስሐቃ ለሳራ በባሕቲታ እንዘ ትብል ዓዲየኑ እስከ ይእዜ፣ ወአማንኑ እወልድ እግዚእየኒ ልሂቀ ወናሁ ረሳእኩ አንሰ ።	፲፫	እግዚአብሔርም አብርሃምን እንዲህ አለው፣ ሳራን ለብቻዋ ምን አሳቃት፣ እስከ ዛሬ ገና ነኝን! በውነትስ እወልዳለሁን፣ ጌታዬም አርጅቷል፣ እኔም አሁን አርጅቻለሁ ብላ ።
ቦኑ ነገር ዘይሰአኖ ለእግዚአብሔር በዝንቱ ጊዜ ሰበገብእኩ ኀቤከ በሳብዕታ ትረክብ ሳራ ወልደ ።	፲፬	ነገር ግን በውኑ ለእግዚአብሔር የሚሳነው ነገር አለን! በቀጠርኩህ ዓመት ወደ አንተ በተመለስኩ ጊዜ ሳራ በሰባተኛ ወርዋ ልጅን ታገኛለች ። ኤር. ፴፪ ፣ ፲፯ ። ዘካ. ፰ ፣ ፮ ። ማቴ. ፲፱ ፣ ፳፮ ። ሉቃ. ፩ ፣ ፴፯ ። ዘፍ. ፲፯ ፣ ፳፩ ።
ወክሕደት ሳራ እንዘ ትብል ኢሰሐቁ እስመ ፈርሀት፣ ወይቤላ አላ ሰሐቂ ።	፲፭	ሳራም ፈርታለችና አልሳቅሁም ብላ ካደች፣ የለም ስቀሻል እንጂ አላት ።
ወተንሥኡ ክልኤቱ እደው እምህየ ወአንጸሩ ወሐሩ መንገለ ሰዶም ወገሞራ ወሖረ አብርሃም ምስሌሆሙ ያስተፋንዎሙ፣ ወተመይጠ አብርሃም ወቆመ ቅድመ እግዚአብሔር ።	፲፮	ሁለቱ ሰዎች ከዚያ ተነሥተው ወደ ሰዶምና ወደ ገሞራ ጉዞአቸውን አቀኑ፣ አብርሃምም ሊሸኛቸው አብሮ ሄደ፣ አብርሃምም ተመልሶ በእግዚአብሔር ፊት ቆመ ። ሮሜ ፲፭ ፣ ፳፬ ። ፫ ዮሐ ፩ ፣ ፮ ።
ወይቤሎ እግዚአብሔር ኢየኀብኦ እምቍልዔየ አብርሃም ዘእገብር አነ ።	፲፯	ጌታም እንዲህ አለ እኔ የምሠራውን ከወዳጄ ከአብርሃም አልሠውርም ። መዝ. ፳፭ ፣ ፲፬ ። አሞ. ፫ ፣ ፯ ። ዮሐ. ፲፭ ፣ ፲፭ ።
እስመ ሕዝበ ዓቢየ ወብዙኀ ይከውን ወይትባረኩ ቦቱ ኵሎሙ አሕዛበ ምድር ።	፲፰	አብርሃም ታላቅና ብዙ ሕዝብ ይሆናልና በእሱም የምድር አሕዛብ ሁሉ ይባረካሉ ። ዘፍ. ፲፪ ፣ ፫ ። ፳፪ ፣ ፲፰ ። ግብ. ሐ. ፫ ፣ ፳፭ ። ገላ. ፫ ፣ ፰ ።
እስመ አአምር ከመ ሀለዎ ለአብርሃም የአዝዞሙ ለደቂቁ ወለቤቱ ወያዕቅቡሙ ፍናዊሁ ለእግዚአብሔር ከመ ይግበሩ ምጽዋተ ወፍትሐ፣ ከመ ይግበር ሎሙ እግዚአብሔር ኵሎ ዘይቤሎ ለአብርሃም ።	፲፱	እግዚአብሔር ለአብርሃም የነገረውን ሁሉ ያደርግላቸው ዘንድ ምጽዋትን፣ ፍርድንም፣ ያደርጉ ዘንድ የእግዚአብሔር ሕጉን ጠብቁ ብሎ ልጆቹን ቤተ ሰቦቹን እንዲያዝዛቸው አውቃለሁና ። ዘፍ. ፯ ፣ ፯ ። ዘዳ. ፬ ፣ ፱ - ፲ ። ፮ ፣ ፯ ። ኢያ. ፳ ፣ ፲፭ ። ኤፌ. ፮ ፣ ፬ ።
ወይቤሎ እግዚአብሔር ለአብርሃም ጽራሖሙ ለሰዶም ወለገሞራ በጽሐ ኀቤየ ወኀጢአቶሙኒ በዝኃት ጥቀ ።	፳	እግዚአብሔርም አብርሃምን እንዲህ አለው፣ የገሞራና የሰዶም ጩኸታቸው ከፊቴ ደረሰ፣ ኃጢአታቸውም እጅግ በዛች ። ዘፍ. ፬ ፣ ፲ ። ፲፱ ፣ ፲፫ ። ያዕ. ፭ ፬ ።
እወርድ እንከሰ ወእርአይ ለእመ በከመ ጽራሖሙ እንተ ትመጽእ ኀቤየ ይፈጽምዋ ወእመ አከሰ አአምር ።	፳፩	እንግዲህስ እወርዳለሁ፣ ወደ እኔ እንደምትመጣ እንደ ድንፋታቸው ያደርጉ እንደሆነ አያለሁ፣ አለዚያም አውቃለሁ ። ዘፍ. ፲፩ ፣ ፭ ። ዘፀ. ፫ ፣ ፰ ። ዘዳ. ፰ ፣ ፪ ። ፲፫ ፣ ፫ ።
ወሰበ ተመይጡ እምህየ እልክቱ እደው መጽኡ ውስተ ሰዶም፣ ወአብርሃምሰ ሀሎ ዓዲ ይቀውም ቅድመ እግዚአብሔር ።	፳፪	እነዚያ ሰዎች ከዚያ እንደ ተመለሱ ወደ ሰዶም መጡ፣ አብርሃም ግን ገና በእግዚአብሔር ፊት ቆሞ ነበር ። ዘፍ. ፲፱ ፣ ፩ ። ፲፰ ፣ ፩ ።
ወቀርበ አብርሃም ወይቤ ኢታማስን እግዚኦ ጻድቃነ ምስለ ኃጥኣን፣ ወኢይኩን ጻድቅ ከመ ኃጥእ ።	፳፫	አብርሃምም ቀርቦ አቤቱ! ጻድቃንን ከኃጥአን ጋር አታጥፋ፣ ጻድቁም እንደ ኃጢአተኛው አይሁን ። ዘፍ. ፳ ፣ ፬ ። ፲፯ ፣ ፳፪ ። መዝ. ፻፴፯ ። ዕብ. ፳ ፣ ፪ ።
ለእመ ሀለዉ ኀምሳ ጻድቃን በውስተ ሀገር ታማስኖሙኑ ወኢታሐይዮኑ በእንተ ፶ ጻድቃን ኵሎ ብሔረ ።	፳፬	በአገር ፶ ደጋጎች ሰዎች ቢኖሩ ታጠፋቸዋለህን፣ ስለ ፶ ደጋግ ሰዎችስ አገርን ሁሉ አታድንምን፣ ዘዳግ. ፲፫ ፣ ፫ ።
ሐሰ ለከ እግዚኦ ኢትግበር ዘንተ ነገረ ወኢትቅትል ጻድቃነ ምስለ ኃጥኣን፣ ሐሰ ዘይኴንና ለኵሉ ምድር ኢትግበር ዘንተ ደይነ ።	፳፭	አቤቱ! ለአንተ አይገባም ይህን ነገር አታድርግ፣ ጻድቃንንም ከኃጥአን ጋር አታጥፋ፣ ዓለምን ሁሉ ፈጥሮ የሚገዛ አይገባም፣ ይህን ቍርጥ ፍርድ አታድርግ ። ኢዮ. ፰ ፣ ፫ ። ፰ ፣ ፳ ። ሮሜ ፫ ፣ ፮ ።

ወይቤሎ እግዚአብሔር ለአብርሃም ለእመ ረከብኩ ውስተ ሀገረ ሰዶም ፶ ጻድቃነ አድኅን ኵሎ ሀገረ በእንቲአሆሙ ።	፳፮	በሰዶም ፶ ጻድቃን ካገኘሁ ስለእነሱ አገሪቱን በሙሉ አድናለሁ አለው ። ኤር ፭፡ ፩። ሕዝ. ፳፪፡ ፴ ።
ወአውሥአ አብርሃም ወይቤ ይእዜ አኀዝኩ እትናገር ምስለ እግዚእየ እግዚአብሔር፡ ወአንሰ መሬት ወሐመድ አነ ።	፳፯	አብርሃምም መልሶ እንዲህ አለ፤ እኔ አፈር ትቢያ ስሆን ከጌታዬ ከእግዚአብሔር ጋር እነጋገር ጀመር ። ዘፍ. ፪፡ ፯ ። ፫፡ ፲፱ ። ኢዮ. ፬፡ ፲፱ ። ሉቃ. ፲፰፡ ፩ ።
ወእመሰኬ ውኅዱ እምእልክቱ ጻድቃን ፭ቱ ታማስንኑ ኵሎ ሀገረ በእንተ እለ ውኅዱ፡ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለእመ ረከብኩ በህየ ፵ወ፭ተ ኢያማስን በእንቲአሆሙ ።	፳፰	ከነዚያ ከደጋጎች ሰዎች ፭ቱ ቢጐድሉስ ስለ አምስቱ ሰዎች አገርን ሁሉ ታጠፋለህን፤ እግዚአብሔርም በዚያ ፵፭ ደጋጎች ሰዎች ካገኘሁ፡ ስለ እነሳቸው አላጠፋም አለው ።
ወይቤሎ አብርሃም ለእመኬ ተረክቡ በህየ ፵፡ ወይቤሎ እግዚአብሔር፡ ኢያማስን በእንተ ፵ ።	፳፱	አብርሃምም በዚያ ፵ ቢገኙስ፤ አለው፡ እግዚአብሔርም ስለ ፵ው አላጠፋም አለው ።
ወደገመ ዓዲ ብሂሎቶ አብርሃም ወይቤሎ እመሰኬ ተረክቡ በህየ ፴፡ ወይቤሎ ኢያማስን በእንተ ፴ ።	፴	አብርሃም ነገሩን እንደገና መለሰና በዚያ ፴ ቢገኙስ፤ አለው፡ ስለ ፴ውም አላጠፋትም አለው ።
ወይቤሎ አብርሃም እስመ ተበዋሕኩ እትናገር ምስለ እግዚእየ እግዚአብሔር፡ ለእመኬ ተረክቡ በህየ ፳፡ ወይቤሎ ኢያማስን በእንተ ፳ ።	፴፩	አብርሃምም ከጌታዬ ከእግዚአብሔር ጋራ እናገር ዘንድ መብት አግኝቻለሁና፡ በዚያ ፳ ቢገኙስ፤ አለው፡ ስለ ፳ውም አላጠፋም አለው ።
ወይቤሎ አብርሃም አብሐኒ እግዚኦ እንብብ ዓዲ ለእመኬ ተረክቡ በህየ ፲ቱ፡ ወይቤሎ ኢያማስን በእንተ ፲ቱ።	፴፪	አብርሃምም አሁን ልናገር ፍቀድልኝ በዚያ ፲ ቢገኙስ፤ አለው፡ ስለ ፲ሩም አላጠፋም አለው ። መሳ ፮፡ ፴፱ ።
ወሶበ አኅለቀ ተናግሮቶ ለአብርሃም ኀለፈ እግዚአብሔር፡ ወአብርሃምኒ ገብአ ኀበ ምንባሪሁ ።	፴፫	እግዚአብሔርም አብርሃምን ማነጋገሩን ከፈጸመ በኋላ ተሠወረው፡ አብርሃም ወደ ቦታው ተመለሰ ።
ምዕራፍ ፲፱ ።		ምዕራፍ ፲፱ ።
ወበጽሑ እልክቱ ፪ቱ መላእክት ውስተ ሰዶም ፍና ሰርክ፡ ወሎጥኒ ሀሎ ይነብር ውስተ አንቀጸ ሀገረ ሰዶም፡ ወሶበ ርእዮሙ ተንሥአ ወተቀበሎሙ ወሰገደ ሎሙ ።	፩	እነዚያ ፪ቱ መልአክተኞችም ማታ ጊዜ ወደ ሰዶም ደረሱ፡ ሎጥም በሰዶም አገር በር ተቀምጦ ነበር፡ ባያቸውም ጊዜ ተነሥቶ ተቀበላቸው፡ ሰገደላቸው ። ዘፍ. ፲፰፡ ፳፪ ። ፲፰፡ ፪ ።
ወይቤሎሙ አጋእዝትየ ገኀሡ ኀበ ቤተ ገብርክሙ ወኅድሩ ወተሐፀቡ እገሪክሙ ወትጊሡ ወትሑሩ ፍኖተክሙ፡ ወይቤልዎ አልቦ፡ አላ ነኀድር ውስተ መርኅብ ።	፪	ጌቶቼ! ወደ ባርያችሁ ቤት ገብታችሁ እደሩ እግራችሁንም ታጠቡ፡ በጧትም ማልዳችሁ ጕዳናችሁን ሂዱ አላቸው፡ አይሆንም በአደባባይ እናድራለን እንጂ አሉት። ዘፍ. ፵፫፡ ፳፬ ። ሉቃ. ፳፬፡ ፳፰ ።
ወአገበርዎሙ ወግኅሡ ኀቤሁ ወቦኡ ውስተ ቤቱ ወገብረ ሎሙ ዳፍንተ ናእተ ወበልዑ ።	፫	ግድ ግቡልኝ አላቸው፡ ከሱ ዘንድም ወደ ቤቱ ገቡ፡ ቂጣ ድፎም አዘጋጀላቸው እነሱም በሉ ።
ወእንበለ ይስክቡ ሰብአ ለይእቲ ሀገር ዐገትዎ ለቤቶሙ ኵሉ ሰብአሙ ኅቡረ ንኡሶሙ ወዐቢዮሙ ።	፬	ከመተኛት በፊትም የዚያች አገር ሰዎች ቤታቸውን ከበቡት ሰዎቻቸው ሁሉ ታላቁም ታናሹም በአንድነት ።
ወጸውዕዎ ለሎጥ ወይቤልዎ አይቴ እሙንቱ እደው እለ ቦኡ ኀቤከ ሌሊተ፡ አውጽኦሙ ኀቤነ ከመ ንሑሮሙ ።	፭	ሎጥም ጠርተው እነዚያ ማታ ወደ አንተ የገቡ ሰዎች የት አሉ፤ ወደኛ አውጣቸውና እንወቃቸው አሉት። ዘፍ. ፲፫፡ ፲፫ ። መሳ. ፲፱፡ ፳፪ ። ኢሳ. ፫፡ ፱ ። ሮሜ ፩፡ ፳፬ - ፳፯ ። ይሁ. ፩፡ ፯ ።
ወወፅአ ኀቤሆሙ ሎጥ ኀበ ኆኅት ቅድሜሆሙ ወዐፀወ ኆኅተ ድኅሬሁ ።	፮	ሎጥም ወደ እነርሱ ወደ ደጅ ፊት ለፊት ወጣ፡ በሩንም በስተኋላው ዘጋ ። መሳ. ፲፱፡ ፳፫ ።
ወይቤሎሙ ሐሰ ለክሙ አኀውየ፡ ኢታኅሥሙ ላዕለ እሉ ።	፯	ወንድሞቼ! አይገባም በእነዚህ ሰዎች ላይ ክፉ ነገር አታድርጉ ።
ወናሁ ብየ ፪ አዋልድ ዘኢየአምራ ብእሴ፡ ወአወፅኦን ለክሙ ወግበርዎን ዘከመ ይኤድመክሙ፡ ወባሕቱ ላዕለ እሉ እደው ኢትግበሩ ምንተኒ ዐመፃ እለ ቦኡ ታሕተ ጽላሎተ ቤትየ ።	፰	እነሆ ባል ያላገቡ ፪ት ሴቶች ልጆች አሉኝ፡ ላውጣላችሁና እንደወደዳችሁ አድርጓቸው፡ ነገር ግን ወደ ቤቱ በገቡ በእነዚህ ሰዎች ላይ ምንም ምን ክፉ ነገር አታድርጉ አላቸው ። ዘፍ. ፲፱፡ ፳፭ ። ፲፰፡ ፭ ። ፴፫፡ ፫ - ፲ ።
ወይቤልዎ ሑር ከሐከ፡ ቦእከ ከመ ትኅድር ምስሌነ ወአኮ ከመ ትኰንነነ፡ ወይእዜኒ ኪያከ ንሣቂ ፈድፋደ	፱	ወዲያ ሂድ ከእኛ ጋር ልትኖር መጣህ እንጂ ልትገዛን አይደለም! አሁንም ከእነሱ ይበልጥ አንተን እናሠቃ

እምኔሆሙ ፣ ወተኀየልዎ ለሎቱ ፈድፋደ ወቀርቡ ከመ
ይስብርዎ ለኆኅት ።
፲ ወአውፅኡ እደዊሆሙ እልክቱ እደው ወሰሐብዎ ለሎ
ጥ ወአብእዎ ኀቤሆሙ ውስተ ቤት ወዐፀዉ ኆኅተ ።
፲፩ ወለእልክቱሰ እደው እለ ሀለዉ ቅድመ ኆኅቱ ለውእቱ
ቤት አፆርዎሙ አዕይንቲሆሙ ለንኡሶሙ ወለዐቢዮሙ ፤
ወሠርሑ እንዘ የኀሥሥዎ ለውእቱ ኆኅት ወኀጥእዎ ።
፲፪ ወይቤልዎ ለሎጥ እልክቱ መላእክት ቦኑ ዘብከ በዝየ
ታእኃ ፤ አው ታሕማ ፤ ወእመሂ ደቂቅ ወአዋልድ ፤ ወለ
እመበ ዘብከ ዐርከ ፤ ዘተአምር ውስተዝ ሀገር አውፅ
አሙ እምነ ዝንቱ መካን ።
፲፫ እስመ ናማስና ንሕነ ለዛቲ መካን እስመ ዐብየ ገዐሮሙ
በቅድመ እግዚአብሔር ወፈነወነ ከመ ንደምስሳ ።
፲፬ ወወፅአ ሎጥ ኀበ ታሕማሁ እለ ይነሥእዎን ለክልኤሆን
አዋልዲሁ ወይቤሎሙ ተንሥኡ ወፃኡ እምዛቲ ሀገር ፤
እስመ ይደመስሳ እግዚአብሔር ለዛቲ ሀገር ፤ ወመሰሎሙ
ለታሕማሁ ከመ ዘበሥላቅ ይቤሎሙ ።

፲፭ ወሶበ ከነ አፈ ጽባሕ አገበዙ ያጐጕእዎ መላእክት ለሎጥ
ወይቤልዎ ተንሥእ ወንሣእ ክልኤሆን አዋልዲከ ወብእ
ሲተከ ፤ ወፃእ ከመ አንተኒ ኢትሙት በኃጢአቶሙ ለሰ
ብአ ዛቲ ሀገር ።
፲፮ ወሶበ ጕንደየ አኀዝዎ እዴሁ እልክቱ እደው ወእደ
ብእሲቱ ወክልኤሆን አዋልዲሁ ወአውፅእዎሙ እስመ
ምህኮሙ እግዚአብሔር ።
፲፯ ወይቤልዎ ሶበ አውፅእዎ አፍእ አድኅን ነፍሰከ ወኢ
ትነጽር ድኅሬከ ወኢትቁም ውስተ አድያሚሃ ፤ ወውስተ
ደብሩ ለዛቲ ሀገር ከመ ኢትርከብከ ለከኒ እኪት ።
፲፰ ወይቤሎሙ ሎጥ ብቍዑኒ አጋእዝትየ ።

፲፱ እመ ረከብኩ ምሕረተ በቅድሜክሙ ወአዕበይክ ለም
ሕረትከ ምስሌየ ከመ ታሕይዋ ለነፍስየ ፤ አንሰ ኢይክል
አድኅኖ ርእስየ ውስተ ደብር ከመ ኢትርከበኒ እኪት
ወኢይሙት ።
፳ ወናሁ ዛቲ ሀገር ቅርብት ይእቲ ወንስቲት እሩጽ ህየ
ወአድኅን ርእስየ ፤ ወኢከነት ንስቲተ እምከመ ድኅነት
ነፍስየ ።
፳፩ ወይቤሎ ናሁ አድኀንክዎ ለገጽከ ወበከመ ትቤ ኢይገ
ፈትኣ ለዛቲ ሀገር እንተ በእንቲአሃ ነበብከኒ ።

፳፪ ሶፍጥን እንከ ወአድኅን ርእሰከ ህየ ፤ እስመ ኢይክል
ገቢረ ምንተኒ እስከ ትበጽሕ ፤ በእንተ ዝንቱ ተሰምየት
ይእቲ ሀገር ሴጎር ።
፳፫ ወሠረቀ ፀሐይ በዲበ ምድር ወሎጥኒ ቦአ ውስተ ሴጎር።
፳፬ ወአዝነመ እግዚአብሔር ላዕለ ሰዶም ወገሞራ እሳተ
ወተየ እምኀበ እግዚአብሔር እምሰማይ ።

፳፭ ወገፍትአን ለእማንቱ አህጉር ወለአድያሚሆን ምስለ
ኵሎሙ እለ ይነብሩ ውስቴቶን ወለኵሉ ዘርአ ምድሮሙ ።

ይሃለን አሉት ፤ እጅግ በረቱበት በሩንም ሊሰብሩት
ቀረቡ ። ዘፍ. ፲፫ ፣ ፲፱ ። ፪ ጴጥ. ፪ ፣ ፯ - ፰ ። ዘፀ. ፪ ፣ ፲፬ ።
እነዚያም ሰዎች እጃቸውን አውጥተው ሎጥን ጐት
ተው ወደ እነሱ ወደ ቤት ውስጥ አገቡት ፤ ደጃፉንም ዘጉ ።
በዚያ ቤት በር ፊት ለፊት ያሉትን ሰዎች ግን ዓይና
ቸውን አሣወሯቸው ፤ ትንሹንም ትልቁንም በሩን በመፈ
ለግ ደከሙ አላገኙትም ። ግ፡ ሐዋ. ፲፫ ፣ ፲፩ ።
እነዚያ መልእክተኞችም ሎጥን እንዲህ አሉት ፤ በዚህ
ያለህ ዘመድ ፣ አማች ፣ ይኖርህ ይሆን ፤ ወንዶች ልጆች
ሴቶች ልጆች እንዳሉ ፣ የምትወደው ወዳጅም በዚች
አገር እንዳለ ከዚች በታ አውጣቸው ። ፪ ጴጥ. ፪ ፣ ፯ - ፱።
እኛ ይህቺን በታ እናጠፋታለንና ጩኸታቸው በእግዚ
አብሔር ክፍ ክፍ ብሏልና ልናጠፋት ልከናል ።
ሎጥም ወጥቶ ሁለቱን ሴቶች ልጆቹን የሚያገቡት አማ
ቾቹን ተነሡ ከዚች አገር ውጡ ፤ እግዚአብሔር ይህ
ቺን አገር ያጠፋታልና አላቸው ፤ ለአማቾቹ ግን በቀልድ
የሚነግራቸው ይመስላቸው ነበር ። ዘፍ. ፲፱ ፣ ፰ ። ዘኍ.
፲፯ ፣ ፳፩ ። ፳፬ ፣ ፳፯ - ፴፭ ። ኤር. ፶፩ ፣ ፯ ። ራእ. ፲፰ ፣ ፬ ።
ንሕም በቀደደ ጊዜ መልእክተኞች ሎጥን ተነሥ ሁለ
ቱ ልጆችህንና ሚስትህን ይዘህ ውጣ ፤ አንተም በዚህች
ሀገር ሰዎች ኃጢአት እንዳትጠፋ እያሉ ያስቸኵሉት
ጀመር ። ዘፍ. ፬ ፣ ፲፫ ።
በዘገየ ጊዜም እነዚያ ሰዎች እሱንና ሚስቱን ሁለቱን
ልጆቹንም እጅ እጃቸውን ይዘው አወጧቸው ፤ እግዚ
አብሔር ራርቶላቸዋልና ።
ወደ ውጭም በወጡት ጊዜ ነፍስህን አድን ወደ ኋላ
ህም አትይ ፤ አንተንም መከራ እንዳታገኝህ በዳርቻዋ በዚ
ያችም አገር ተራራ አትቁም አሉት ። ዘፍ ፲፱ ፣ ፳፯ ።
ሎጥም እንዲህ አላቸው ፤ ጌቶቼ ! በጄ በሉኝ ። ግ፡ ሐዋ.
፲ ፣ ፲፬ ።
በፊትህ ምሕረትን አግኝቼ እንደሆነ ሰውነቴንም ታድ
ናት ዘንድ ፤ ቸርነትህን አብዝተህልኝ እንደሆነም መከራ
አግኝቶኝ እንዳልጠፋ እኔ ወደ ተራራ ሸሽቼ ራሴን ማዳን
አልችልም ።
እነሆ ይህች አገር ቅርብ ናት ትንሽ ናት ፤ ወደዚያች
ሩጬ ራሴን ላድን ፤ ግን ሰውነቴ ከዳነች ችንሽ አይደ
ለችም ።
እንዲህ አለው እነሆ ፊትህን አልመለስኩትም (ልመና
ህን ተቀብያለሁ) ስለ እሷ የነገርኸኝን ይቺን አገርም አላ
ጠፋትም ። ኢዮ. ፵፪ ፣ ፰ - ፱ ።
እንግዲህ አፍጥን ወደዚያም ደርሰህ ራስህን አድን ፤
ወደዚያም እስክትደርስ ምንም ምን አላደርግም ና ፤ ስለዚ
ህም ያቺ አገር ሴጎር ተባለች ።
ፀሐይ በምድር ላይ ወጣ ፤ ሎጥም ወደ ሴጎር ገባ ።
እግዚአብሔርም ከሱ ዘንድ ከሰማይ በገሞራና በሰዶም
እሳትና ዲን አዘነመ ። ዘዳ ፳፱ ፣ ፳፫ ። ኢሳ ፲፫ ፣ ፲፱ ።
ኤር. ፳ ፣ ፲፯ ። ፶ ፣ ፵ ። ሕዝ ፲፯ ፣ ፵፱ - ፶ ። አሞ. ፬ ፣ ፲፬ ።
እነዚያን አገሮች አውራጃቸውንም ከሚኖሩባቸው ሰዎ
ች ሁሉ ጋራ አጠፋቸው ፤ የምድራቸውንም አዝመራ ሁሉ።

ወነጸረት ብእሲቱ ሎጥ ድኅሬሃ ወኮነት ሐውልተ ጼው።	፳፮	የሎጥ ሚስትም ወደ ኋላዋ ተመልሳ አይታ የጨው ደንጊያ ሆነች ። ሉቃ. ፲፯ ፡ ፴፪ ።
ወጌሠ አብርሃም ውስተ ገዳሙ መከን ኀበ ቆመ ቅድመ እግዚአብሔር ።	፳፯	አብርሃምም በእግዚአብሔር ፊት ወደ ቆመበት ወደ ዚያ ቦታ ገሥግሦ ሄደ ። ዘፍ. ፲፰ ፡ ፳፪ ።
ወነጸረ ላዕለ ገጸ ሰዶም ወገሞራ ወላዕለ አድያሚሃ ፡ ወሰበ ርእየ ናሁ የዐርግ ነድ እምድር ከመ ጢሰ እቶን ።	፳፰	ወደ ገሞራና ወደ ሰዶም አየ አውራጃዋንም ሁሉ ፡ በየም ጊዜ እነሆ እንደ ምድጃ ጢስ ከምድርም እሳት ሲወጣ አየ ። ራእ. ፲፰ ፡ ፱ ።
ወኮነ ሰበ ደምሰሶን እግዚአብሔር ለአህጉር ወለኵሉ አድያሚሆን እለ ውስቴቶን የኀድር ሎጥ ተዘ ክሮ ለአብርሃም ፡ ወአውፅኦ ለሎጥ እማእከለ ሙስና ።	፳፱	እግዚአብሔርም ሎጥ የሚኖርባቸውን እነዚያን አገሮ ችና አውራጃቸውንም ሁሉ በአጠፋ ጊዜ እንዲህ ሆነ ፡ እግዚአብሔር አብርሃምን አሰበው ፡ ሎጥም ከጥፋት አዳ ነው ። ዘፍ. ፰ ፡ ፩ ።
ወዐርገ ሎጥ እምነ ሴጎር ወኀደረ ውስተ ደብር ወክል ኤቲ አዋልዲሁ ምስሌሁ እስመ ፈርሀ ነቢረ ውስተ ሴጎር ወነበረ ውስተ በዓት ውእቱ ወክልኤሆን አዋልዲሁ ።	፴	ሎጥ ከሴጎር ወጥቶ በተራራ ተቀመጠ ፡ ሁለቱም ሴቶች ልጆች አብረዉት ነበር ፡ በሴጎር መቀመጥን ፈርቷልና በዋሻ ውስጥም ተቀመጠ ፡ እሱም ሁለት ሴቶች ልጆቹም። ዘፍ. ፲፱ ፡ ፲፯ - ፲፱ ።
ወትቤላ እንተ ትልኅቅ ለእንተ ትንእስ ናሁ አቡነ አረ ጋዊ ውእቱ ፡ ወአልቦ ሰብእ ዘይበውእ ኀቤነ ከመ ይትዋ ሰድ ውስተ ኵሉ ምድር ።	፴፩	ታላቂቱ ታናሺቱን እንዲህ አለቻት ፡ እነሆ አባታችን አርጅቷል ፡ በምድር ሁሉ እንደሚባዘው ለማድረግ ወደ እኛ የሚገባ ሰው የለም ።
ንዒ ናስትዮ ወይነ ለአቡነ ወንስክብ ምስሌሁ ወናቅም ዘርአ እምአቡነ ።	፴፪	ነዪ ወይን እናጠጣውና ከእሱ ጋር እንተኛ ፡ ከአባታች ንም ዘር እናስቀር ።
ወአስተያዩ ወይነ ለአቡሆን ወበይእቲ ሌሊት ቦአት እንተ ትልኅቅ ወሰከበት ምስለ አቡሃ ፡ ወኢያእመረ በሰ ኪቦታ ወበተንሥኦታ ።	፴፫	ለአባታቸውም ወይን አጠጡት ፡ በዚያችም ሌሊት ታላ ቂቱ ገብታ ከባቷ ጋር ተኛች ፡ እሱ ግን ስትተኛም ስትነ ሣም አላወቀም ።
ወእምዝ ትቤላ እንተ ትልኅቅ ለእንተ ትንእስ ናሁ ሰከ ብኩ ትማልም ምስለ አቡነ ፡ ካዕበ ናስትዮ ወይነ ወስከቢ ምስሌሁ በዛቲ ሌሊት ወናቅም ዘርአ እምአቡነ ።	፴፬	ከዚህም በኋላ ታላቂቱ ታናሺቱን እንዲህ አለቻት ፡ እነሆ ትናንትና እኔ ከአባታችን ጋራ ተኛሁ ፡ ዳግመኛም ወይን እናጠጣው አንቺም በዚች ሌሊት ከእሱ ጋራ ተኚ ፡ ከአባታችንም ዘር እናስቀር ።
ወአስተያዩ ወይነ በይእቲ ሌሊት ወቦአት እንተ ትን እስ ወሰከበት ምስለ አቡሃ ፡ ወኢያእመረ በሰኪቦታ ወበ ተንሥኦታ ።	፴፭	በዚያችም ሌሊት ወይን አጠጡት ፡ ታናሺቱ ገብታ ከአ ባቷ ጋራ ተኛች ፡ እሱ ግን ስትተኛም ስትነሣም አላወቀም።
ወፀንሳ ክልኤሆን አዋልዲሁ ለሎጥ እምአቡሆን ።	፴፮	የሎጥ ሁለቱ ልጆቹም ከአባታቸው ፀነሱ ።
ወወለደት እንተ ትልኅቅ ወልደ ወሰመየቶ ስሞ ሞአብ ዘእምአቡየ ብሂል ፡ ወውእቱ አቡሆሙ ለሞአባውያን ።	፴፯	ታላቂቱም ወንድ ልጅ ወለደች ስሙንም ሞአብ አሉ ችው ፡ ይኸውም ከአባቴ የወለድኩት ማለት ነው ፡ እሱም እስከ ዛሬ የሞአባውያን አባት ነው ። ዘዳ. ፪ ፡ ፱ ።
ወወለደት ወልደ እንተ ትንእስኒ ወሰመየቶ ስሞ አሞን እንዘ ትብል ዘእምዘመድየ ፡ ወውእቱ አቡሆሙ ለአሞና ውያን እስከ ዮም ።	፴፰	ታናሺቱም ወንድ ልጅ ወለደች ፡ ስሙንም አሞን አሉ ችው ፡ ከወገኔ ወለድኩት ስትል ፡ እሱም እስከ ዛሬ የአሞ ናውያን አባት ነው ። ዘዳ. ፪ ፡ ፲፱ ።

ምዕራፍ ፳ ።

ወተንሥአ አብርሃም እምህየ ወሖረ መንገለ ምድረ አዜብ ፡ ወኀደረ ማእከለ ቃዴስ ወማእከለ ሱሬ ወነበረ ውስተ ጌራራ ።	፩	አብርሃምም ከዚያ ተነሥቶ ወደ አዜብ ምድር ሄደ ፡ በሱሬና በቃዴስ መካከል ኖረ ፡ በጌራራም ተቀመጠ ። ዘፍ. ፲፰ ፡ ፩ - ፴፫ ። ፲፯ ፡ ፯ - ፲፬ ። ፳፯ ፡ ፫ ። ፲ ፡ ፲፱ ።
ወይቤሎሙ አብርሃም በእንተ ሳራ ብእሲቱ እኅትየ ይእቲ ፡ ወለአከ አቤሜሌክ ንጉሠ ጌራራ ወነሥአ ለሳራ ።	፪	አብርሃም ሳራ ሚስቱን እኅቴ ናት አላቸው ፡ የጌራራ ንጉሥ አቤሜሌክም ልኮ ሳራን ወሰዳት ። ዘፍ. ፲፪ ፡ ፲፫ - ፳ ። ፳፯ ፡ ፯ - ፲፩ ።
ወቦአ እግዚአብሔር ኀበ አቤሜሌክ በይእቲ ሌሊት እንዘ ይነውም ወይቤሎ በሕልም ናሁ ትመውት አንተ በእንተ ዛቲ ብእሲት እንተ ነሣእከ እስመ ብእሲተ ብእሲ ይእቲ ።	፫	በዚያች ሌሊት አቤሜሌክ ተኝቶ ሳለ እግዚአብሔር ወደ አቤሜሌክ ገባ በሕልም እነ፤ የጉልማሳ ሚስት ናትና ስለዚች ስለ ወሰድካት ሴት አንተ እነሆ ትሞታለህ አለው ። መዝ. ፻፭ ፡ ፲፬ ።

ወአቤሜሌክሰ ኢለከፋ ፡ ወይቤ አቤሜሌክ ሕዝበኑ ዘኢያአመረ በጽድቅ ትቀትል ።	፬	አቤሜሌክ ግን አልነካትም ነበር ፡ አቤሜሌክም እንዲህ አለ በእውነት ያላወቀ ሰውን ታጠፋለህን፤ ዘፍ. ፲፰ ፡ ፳፫ ።
ለሊሁ ይቤለኒ እኅትየ ይእቲ ፡ ወይእቲኒ ትቤለኒ እኅቱ አነ ፡ ወበንጹሕ ልብ ወበጽድቅ እደውየ ገበርክዎ ለዝንቱ ።	፭	እሱ እኅቴ ናት አለኝ ፡ እሷም እኅቱ ነኝ አለችኝ ፡ ይህንንም ሥራ በንጹሕ ልቤ በንጹሕ እጄ አደረግሁት አለው ። ዘፍ. ፲፯ ፡ ፩ ። ፪ ሳሙ. ፲፭ ፡ ፲፩ ።
ወይቤሎ እግዚአብሔር በሕልም አነኒ አእመርኩ ከመ በንጹሕ ልብ ገበርከ ለዝንቱ ወምህኩከ ወዐቀብኩከ ከመ ኢተአብስ ፡ ወበእንተ ዝንቱ ኢኀደጉከ ትቅረብ ።	፮	እግዚአብሔርም በሕልም እንዲህ አለው ፡ እኔም በየዋህነትህ እንዳደረግኸው አውቄአለሁና ራራሁልህ ኃጢአትም እንዳትሠራ ጠበቅሁህ ፡ ስለዚህም እንድትቀርባት አልፈቀድኩልህም ። ዘፍ. ፴፱ ፡ ፱ ። መዝ. ፶፩ ፡ ፬ ።
ወይእዜኒ አግብእ ለብእሲ ብእሲቶ እስመ ነቢይ ውእቱ ወይጼሊ በእንቲአከ ወተሐዩ ፡ ወእመሰ ኢያግባእከ አእምር ከመ ሞተ ትመውት አንተ ወኵሉ ዘዚአከ ።	፯	አሁንም ለዚያ ሰው ሚስቱን መልስለት ፡ ደግ ሰው ነውና ስለ አንተም ይጸልይልሃል አንተም ትድናለህ ፡ በትመልስለት ግን አንተ ሞትን እንድትሞት ፡ ያንተ የሆነውም ሁሉ እንዲጠፋ ዕወቅ አለው ። ዘፀ. ፯ ፡ ፩ ። ዘኍ. ፲፯ ፡ ፴፪ - ፴፫ ። ፩ ሳሙ. ፯ ፡ ፭ ። ኢዮ. ፵፪ ፡ ፰ ።
ወተንሥአ አቤሜሌክ በጽባሕ ወጸውዐ ኵሎ ደቆ ወነገሮሙ ዘንተ ነገረ ፡ ወፈርህዎ ለእግዚአብሔር ኵሉ ሰብአ ቤቱ ጥቀ ።	፰	አቤሜሌክም በጧት ተነሥቶ አሽከሮቹን ጠራቸው ይህንንም ነገር ነገራቸው ፡ ቤተ ሰቦቹም ሁሉ ፈጽመው እግዚአብሔርን ፈሩት ።
ወጸውዖ አቤሜሌክ ለአብርሃም ወይቤሎ ምትኑ ዝ ዘገበርከ ላዕሌየ ወላዕለ መንግሥትየ ፡ ኀጢአት ዐቢይ ዘኢ ገብሮ መኑሂ ።	፱	አቤሜሌክም አብርሃምን ጠርቶ ይህ በእኔና በመንግሥቴ ላይ ያደረግኸው ምንድር ነው ፤ ማንም የማይሠራው ታላቅ ኃጢአት ነው አለው ። ዘፍ. ፳፱ ፡ ፳፯ ።
ወይቤሎ አቤሜሌክ ለአብርሃም ምንተ ርእየከ ዘገበርከሁ ለዝንቱ ነገር ።	፲	አቤሜሌክም አብርሃምን ይህን ያደረግኸው ምን አይተህ ነው ፤ አለው ።
ወይቤሎ አብርሃም እስመ እቤ ዮጊ አልቦ ፍርሃተ እግዚአብሔር ውስተዝ መከን ፡ ወይቀትሉኒ በእንተ ብእሲትየ።	፲፩	አብርሃምም እንዲህ አለ ምናልባት በዚህ ቦታ እግዚአብርሔርን መፍራት የለምና ስለ ሚስቴ ይገድሉኛል ብዬ ነው ። ምሳ. ፲፯ ፡ ፯ ።
ወካዕበ አማን እኅትየ ይእቲ እመንገለ አቡየ ፡ ወአከ እመንገለ እምየ ወኮነተኒ ብእሲተ ።	፲፪	ዳግመኛም በእውነቱ እኅቴ የአባቴ ወገን ናት ፡ ከእናቴ በኩል አይደለችም ፡ ሚስትም ሆነችኝ ። ዘፍ. ፲፩ ፡ ፳፱ ።
ወአመ አውፅአኒ እግዚአብሔር እምቤተ አቡየ እቤላ ዘንተ ጽድቀ ግበሪ ሊተ ውስተ ኵሉ መከን ኀበ በአነ በሊ እኁየ ውእቱ ።	፲፫	እግዚአብሔርም ከአባቴ ቤት ባወጣኝ ጊዜ ይህንን በጎ ሥራ አድርጊልኝ፡ በገባንበትም ቦታ ሁሉ ወንድሜ ነው በዪ አልኋት ። ዘፍ. ፲፪ ፡ ፩ ።
ወነሥአ አቤሜሌክ ዐሠርተ ምእተ ጠፋልሐ ብሩር ወአግብርተ ወአእማተ ወአባግዐ ወአልሕምተ ወወሀበ ለአብርሃም ወአግብአ ሎቱ ብእሲቶ ሳራሃ ።	፲፬	አቤሜሌክም ሺሕ ምዝምዝ ብርን ፡ ሴቶች አገልጋዮችንና ወንዶች አገልጋዮችን ላሞችንና በጎችንም አምጥቶ ለአብርሃም ሰጠው ፡ ሚስቱ ሳራንም መለሰለት ። ዘፍ. ፲፪ ፡ ፲፯ ።
ወይቤሎ አቤሜሌክ ለአብርሃም ናሁ ምድርየ ቅድሜከ ኀበ ፈቀድከ ንበር ።	፲፭	አቤሜሌክም አብርሃምን እነሆ አገሬ በፊትህ ናት በወደድከው ኑር አለው ። ዘፍ. ፲፫ ፡ ፱ ። ፴፬ ፡ ፲ ። ፲፯ ፡ ፯ ።
ወይቤላ ለሳራሂ ፡ ናሁ ወሀብክዎ ለእኁኪ ዐሠርተ ምእተ ጠፋልሐ ብሩር ፡ ወዝንቱ ይኩንኪ ለኪ ለክብረ ገጽኪ ወበኵሉ ጽድቀ ተናገሪ ።	፲፮	ሳራንም እነሆ ለወንድምሽ ሺሕ ምዝምዝ ብር ሰጠሁት ፡ ይህም ለፊትሽ ጌጥ ይሁንሽ አላት ፡ በሁሉም በጎ ነገር ተናገሪት ። ዘፍ. ፳፫ ፡ ፳፬ - ፳፭ ።
ወጸለየ አብርሃም ኀበ እግዚአብሔር ወፈወሶ እግዚአብሔር ለአቤሜሌክ ወለብእሲቱ ወለአዋልዲሁ ወለአእማቲሁ እለ ውስተ ቤቱ ወወለዱ ።	፲፯	አብርሃምም ወደ እግዚአብሔር ለመነ ፡ እግዚአብሔርም አቤሜሌክን ፈወሰው ፡ ሚስቱንም ባሮቹንና ልጆቹን ቤተ ሰቦቹንም ልጆቹንም ወለዱ ።
እስመ ዐጺወ ዐፀዋ እግዚአብሔር ለማኅፀን እምአፍአሃ በእንተ ሳራ ብእሲተ አብርሃም ።	፲፰	ስለ አብርሃም ሚስት ስለ ሳራ እግዚአብሔር ማኅፀንን ሁሉ ፈጽሞ ዘግቶ ነበርና ። ዘፍ. ፲፪ ፡ ፲፯ ።

ምዕራፍ ፳፩ ።		ምዕራፍ ፳፩ ።
ወሐወፃ እግዚአብሔር ለሳራ ወበከመ ይቤ ገብረ ላቲ እግዚአብሔር ።	፩	እግዚአብሔርም ሳራን ጐበኛት ፡ እግዚአብሔርም እንደ ተናገረው አደረገላት ። ዘፍ. ፲፮ ፡ ፲፱ ። ፩ ሳሙ. ፪ ፡ ፳፩ ። ፲፰ ፡ ፲ - ፲፬ ።

ወፀንሰት ሳራ ወወለደት ወልደ ለአብርሃም በርስዐቲሃ በመዋዕል ዘይቤሎ እግዚአብሔር።	፪	ሳራም እግዚአብሔር በነገረው ቀን በርጅናዋ ወንሳ ለአብርሃም ወንድ ልጅ ወለደችለት። ዘፍ. ፲፯፡ ፳፩። ዕብ. ፲፩፡ ፲፩። ገላ. ፬፡ ፳፪።
ወሰመዮ አብርሃም ለውእቱ ሕፃን ዘወለደት ሎቱ ሳራ ይስሐቅ።	፫	አብርሃምም ሳራ የወለደችለትን ያንን ሕፃን ይስሐቅ ብሎ ጠራው። ዘፍ. ፲፯፡ ፲፱።
ወገዘሮ በሳምንት ዕለት በከመ አዘዞ እግዚአብሔር።	፬	እግዚአብሔር እንዳዘዘውም በ፰ኛው ቀን ገዘረው። ዘፍ. ፲፯፡ ፲ - ፲፪። ግ፡ ሐዋ ፯፡ ፰።
ወለአብርሃም ፻ት ዓመቱ አመ ተወልደ ሎቱ ይስሐቅ።	፭	ይስሐቅም በተወለደለት ጊዜ ለአብርሃም ፻ ዓመት ሆኖት ነበር። ዘፍ. ፲፯፡ ፩ - ፲፯።
ወትቤ ሳራ ሰሐቀ ረሰየኒ እግዚአብሔር ወኵሉ ዘይሰምዕ ይትፌሣሕ ሊተ።	፮	ሳራም እግዚአብሔር ደስ አሰኘኝ፡ የሰማውም ሁሉ ስለኔ ደስ ይለኛል አለች። ኢሳ. ፶፬፡ ፩። ገላ. ፬፡ ፳፯።
ወትቤ መኑ እምዜነዎ ለአብርሃም ከመ ተሐፅን ሳራ ሕፃነ ዘወለደት በርስዓቲሃ።	፯	በርጅናዋ የወለደችውን ልጅ ሳራ እንድታሳድግ ለአብርሃም ማን በነገረው! አለች። ዘፍ. ፲፰፡ ፲፩ - ፲፪።
ወልሀቀ ሕፃን ወአኅደግዎ ጥበ፡ ወገብረ አብርሃም ማእደ ዐቢየ በዕለተ አኅደግዎ ጥበ ለይስሐቅ።	፰	ልጁ አደገ ጡትንም አስጣሉት፡ ይስሐቅን ጡት ባስጣሉት ቀንም አብርሃም ታላቅ ግብዣ አደረገ።
ወርእየቶ ሳራ ለይስማኤል እንዘ ይትዋነይ ምስለ ይስሐቅ ወልዳ።	፱	ሳራም ይስማኤልን ከልጅዋ ከይስሐቅ ጋራ ሲጫወት አየችው። ዘፍ ፲፯፡ ፩። ፲፡ ፯። ገላ. ፬፡ ፳፱።
ወትቤሎ ሳራ ለአብርሃም ስድዳ ለዛቲ ዓመት ምስለ ወልዳ፡ እስመ ኢይወርስ ወልዳ ለዓመት ምስለ ወልድየ ይስሐቅ።	፲	ሳራም አብርሃምን ይህቺን ባርያ ከነልጅዋ አባርራት፡ የባርያ ልጅ ከልጄ ከይስሐቅ ጋር አይወርስምና አለችው።
ወዕፁበ ከኖ ዝንቱ ነገር በቅድሜሁ ለአብርሃም ጥቀ በእንተ ወልዱ።	፲፩	ይህም ነገር ለአብርሃም እጅግ ጭንቅ ሆነበት ስለ ልጁ። ዘፍ. ፲፯፡ ፲፰።
ወይቤሎ እግዚአብሔር ለአብርሃም ኢይኩን ዕፁበ ቅድሜከ በእንተ ዝንቱ ሕፃን ወበእንተ ዛቲ ዓመት ኵሎ ዘትቤለከ ስምዓ ለሳራ፡ እስመ እምይስሐቅ ይሰመይ ለከ ዘርእ።	፲፪	እግዚአብሔርም አብርሃምን እንዲህ አለው የዚህ ልጅ፡ የዚችም ባርያ ነገር በፊትህ ጭንቅ አይሁንብህ፡ የምትልህን ሁሉ ሳራን ስማት ከይስሐቅ ዘር ይትከልሃልና አለው። ሮሜ ፱፡ ፯። ዕብ. ፲፩፡ ፲፰።
ወለወልዳኒ ለዛቲ ዓመት ዐቢየ ሕዝበ እሬስዮ እስመ ዘርእ ዚአከ ውእቱ።	፲፫	የዚችን የባርያ ልጅም ታላቅ ሕዝብ አደርገዋለሁ ያንተ ዘር ነውና። ዘፍ. ፲፯፡ ፳። ፳፩፡ ፲፰።
ወተንሥአ አብርሃም በጽባሕ ወነሥአ ኅብስተ ወማዕረ ማይ ወሀበ ለአጋር ወአንበረ ዲበ መትከፍታ ወሕፃነኒ ወፈነዋ ወሖረት፡ ወሰከዐየት ውስተ ገዳም መንገለ ዐዘቅተ መሐላ።	፲፬	አብርሃምም በጧት ተነሥቶ እንጀራና ጮጮ ወስዶ ለአጋር ሰጣት፡ በጫንቃውም አሸከማት ልጁንም ሠጥቶ አሰናበታት፡ በመሐላ ጕድጓድ በኩልም ባለ በምድረ በዳ ተቅበዘበዘች። ዘፍ. ፳፩፡ ፴፩።
ወኀልቀ ማይኒ ዘውስተ ማዕረ ወገደፈቶ ለሕፃን ታሕተ አሐቲ ዕፅ ወሖረት።	፲፭	ውኃውም ከጮጮዋ አለቀ፡ ሕፃኑንም ከአንዲት ዛፍ ሥር ጥላው ሄደች።
ወነበረት ትጼጽሮ እምርኁቅ ከመ ምንዳፈ ሐጽ እስመ ትቤ ኢይርአይ ሞቶ ለሕፃንየ ወበከየት።	፲፮	የጦር መወርወርያ ያህል ርቃ እየተመለከተችው ተቀመጠች፡ የልጄን ሞት አልይ ብላለችና ምርር ብላም አለቀሰች።
ወሰምዐ እግዚአብሔር አውያቶ ለውእቱ ሕፃን፡ ወጸውዓ መልአከ እግዚአብሔር ለአጋር እምሰማይ ወይቤላ ምንተ ከንኪ አጋር፡ ኢትኅዝኒ እስመ ሰምዐ እግዚአብሔር ቃሎ ለሕፃንኪ እምውስተ መካን ኀበ ሀሎ ተንሥኢ ወንሥኢ ሕፃነኪ።	፲፯	እግዚአብሔርም የዚያን ልጅ ልቅሶ ሰማ፡ የእግዚአብሔር መልአክም ከሰማይ ወርዶ አጋርን ጠርቶ እንዲህ አላት፡ አጋር ምን ሁነሻል፤ አትዘኚ፡ እግዚአብሔር የልጅሽን ልቅሶ ካለበት በታ ሰምቷልና ተነሺ ልጅሽን ያዢው።
ወአፅንዒዮ በእዴኪ እስመ ሕዝበ ዐቢየ እሬስዮ።	፲፰	በክንድሽ አቅፊው ታላቅ ሕዝብ አደርገዋለሁና።
ወፈትሐ እግዚአብሔር አዕይንቲሃ ለአጋር ወርእየት ዐዘቅተ ማይ፡ ወሖረት ወመልአት ማዕረ ማየ ወአስተየቶ ለሕፃና።	፲፱	እግዚአብሔርም የአጋርን ዓይኖቿን ከፈተ የውኃ ጕድጓድን አየች፡ ሄዳ ውኃውንም በጮጮዋ መላች ለልጅዋም አጠጣችው።
ወሀሎ እግዚአብሔር ምስለ ውእቱ ሕፃን፡ ወልሀቀ ወኀደረ ውስተ ውእቱ ገዳም ወኮነ ነዳፌ።	፳	እግዚአብሔርም ከዚያ ልጅ ጋራ ነበር፡ አደገና በዚያም በምድረ በዳ ኖረ አዳኝም ሆነ። ዘፍ. ፴፱፡ ፪። ፫፡ ፳፩። ፲፯፡ ፲፪።

የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን ሃይማኖትና ሥርዓት
The Ethiopian Orthodox Tewahido Church Faith and Order
www.ethiopianorthodox.org

ወእምዝ ኃደረ ውስተ ሐቅለ ፋራን፡ ወነሥአት ሎቱ እሙ ብእሲተ እምድረ ግብጽ ።	፳፩	ከዚያም በኋላ በፋራን ምድረ በዳ ኖረ፡ እናቱም ከግብጽ አገር ሚስት አጋባችው ። ዘፍ. ፳፬ ፡ ፬ ።
ወኮነ በእማንቱ መዋዕል ሐሩ አቤሜሌክ ወአኮዘት መጋቤ መራዕይሁ ወፋኮል መልአከ ሠራዊቱ ኀበ አብርሃም ወይቤልዎ እግዚአብሔር ምስሌከ በኵሉ ዘገበርከ ።	፳፪	በነዚያ ወራት እንዲህ ሆነ አቤሜሌክ የመንጋው ሹም አኮዘትና የሠራዊቱ አለቃ ፋኮል ወደ አብርሃም ሄዱና በአደረግኸውም ሁሉ እግዚአብሔር ካንተ ጋር አለ አሉት ። ዘፍ. ፳ ፡ ፪ ። ፳፮ ፡ ፩ - ፳፯ ። ፳፮ ፡ ፳፰ ።
ወይቤ አቤሜሌክ ይእዜኒ መሐል ሊተ በእግዚአብሔር ከመ ኢትዐምፀኒ ኢ ለዘርእየ ወኢ ለሥጋየ ወኢ ለዘምስሌየ፡ አላ በከመ መጻእከ አንተ ወገበርኩ ለከ ትግበር ሊተ ወለምድርየኒ እንተ ሀሎከ ውስቴታ ።	፳፫	አቤሜሌክም አሁንም በእግዚአብሔር ማልልኝ በእኔ ክፉ እንዳታደርግብኝ፡ በልጄም ፡ በወገኔ ከእኔ ጋር ባለው ሁሉ አንተ ወደኔ እንደመጣህ እኔም እንደተቀበልኩህ እንድታደርግልኝ ላለህበት ምድርም እንዲሁ እንድታደርግ። ዘፍ. ፳፮፡፳፱ ። ኢያ. ፲፪ ። ፩ ሳሙ. ፳፬፡፳፩ ።
ወይቤ አብርሃም እሆ፡ እምሕል አነሰ ።	፳፬	አብርሃምም እሺ እምላለሁ አለ ።
ወተዛለፎ አብርሃም ለአቤሜሌክ በእንተ ዐዘቅተ ማይ ዘሄድዎ ደቁ ።	፳፭	ግን አብርሃም አሽከሮቹ ስለቀሙት ስለውኃው ጕድጓድ አቤሜሌክን ወቀሰው ።
ወይቤ አቤሜሌክ ኢያእመርኩ መኑ ገብሮ ለዝንቱ ግብር፡ ወአንተኒ ኢያይዳዕከኒ፡ ወአንሂ ኢሰማዕኩ ዘእንበለ ዮም ።	፳፮	አቤሜሌክም ይህን ሥራ ማን እንዳደረገው አላወቅሁም፡ አንተም አልነገርከኝ፡ እኔም ያለ ዛሬ አልሰማሁም አለ ።
ወነሥአ አብርሃም አልሕምተ ወአባግዐ ወወሀበ ለአቤሜሌክ፡ ወተማሐሉ በበይናቲሆሙ ።	፳፯	አብርሃምም በጎችንና ላሞችን አምጥቶ ለአቤሜሌክ ሰጠው፡ እርስ በርሳቸውም ተማማሉ ። ዘፍ. ፳፮ ፡ ፴፩ ።
ወአቀመ አብርሃም ፯ አባግዐ እንተ ባሕቲቶን ።	፳፰	አብርሃምም ፯ በጎችን ለብቻቸው አቆመ ።
ወይቤሎ አቤሜሌክ ለአብርሃም፡ ምንትኑ እላ ፯ አባግዕ እለ አቀምኮን እንተ ባሕቲቶን ።	፳፱	አቤሜሌክም አብርሃምን እሊህ ለብቻቸው ያቆምካቸው ፯ በጎች ምንድር ናቸው፤ አለው ። ዘፍ. ፴፫ ፡ ፰ ።
ወይቤሎ አብርሃም፡ እላንተ ፯ አባግዐ ንሣእ እምእዴየ ከመ ይኩናኒ ስምዐ ከመ ከረይክዋ ለዛቲ ዓዘቅት ።	፴	አብርሃምም ይህችን ጕድጓድ እንደቈፈርኋት ምስክር ይሆኑኝ ዘንድ፡ እሊህን ፯ በጎች ከእጄ ተቀበል አለው ።
ወበእንተዝ ሰመዮ ለውእቱ ዐዘቅት ቤርሳቤህ፡ እስመ በህየ ተማሐሉ በበይናቲሆሙ ።	፴፩	ስለዚህም ያን ጕድጓድ ቤርሳቤህ ብሎ ጠራው፡ በዚያ እርስ በርሳቸው ተማምለዋልና። ዘፍ. ፳፩ ፡ ፲፬ ። ፳፮ ፡ ፴፫ ።
ወተካየዱ ኪዳነ በኀበ ዐዘቅተ መሐላ፡ ወተንሥአ አቤሜሌክ ወአኮዘት መጋቤ መራዕይሁ፡ ወፋኮል መልአከ ሠራዊቱ ወተመይጡ ውስተ ምድረ ፍልስጥኤም ።	፴፪	በመሐላ ጕድጓድ አጠገብም መሐላን ተማማሉ፡ አቤሜሌክም ተነሣ፡ የመንጋው ሹም አኮዘትም የሠራዊቱ አለቃ ፋኮልም ወደ ፍልስጥኤም ምድር ተመለሱ ።
ወተከለ አብርሃም ዕፀወ በቀልት ኀበ ዐዘቅተ መሐላ፡ ወጸውዐ አብርሃም በህየ ስመ እግዚአብሔር ዘለዓለም ።	፴፫	አብርሃምም በመሐላ ጕድጓድ አጠገብ የዘንባባ ዛፍ ተከለ፡ አብርሃምም በዚያ ለዘለዓለም ጸንቶ የሚኖር የእግዚአብሔርን ስም ጠራ ። ዘፍ. ፬ ፡ ፳፮ ። ፩ ሳሙ. ፳፪ ፡ ፮ ።
ወነበረ አብርሃም ውስተ ምድረ ፍልስጥኤም ብዙኀ መዋዕለ ።	፴፬	አብርሃምም በፍልስጥኤም ምድር ብዙ ዘመን ኖረ ። ዘፍ. ፲ ፡ ፲፬ ። ፳፮ ፡ ፩ ።
ምዕራፍ ፳፪ ።		**ምዕራፍ ፳፪ ።**
ወኮነ እምድኅረ ዝንቱ አመከሮ እግዚአብሔር ለአብርሃም ወይቤሎ አብርሃም አብርሃም፡ ወይቤ ነየ አነ ።	፩	ከዚህም በኋላ እንዲህ ሆነ እግዚአብሔር አብርሃምን ፈተነው፡ አብርሃም አብርሃም ብሎ ጠራው፡ እሱም አቤት አለ ። ፩ ቆሮ. ፲ ፡ ፲፫ ። ዕብ. ፲፩ ፡ ፲፯ ። ያዕ. ፩ ፡ ፲፪ - ፲፫ ።
ወይቤሎ ንሥአ ለወልድከ ዘታፈቅር ይስሐቅሃ፡ ወሑር ውስተ ደብር ላዕላይ ወአዕርጎ ህየ ወሡዖ ላዕለ አሐዱ ደብር ዘእቤለከ ።	፪	የምትወደው ልጅህ ይስሐቅንም ይዘኸው ወደ ላይኛው የተራራ አገር ሂድ፡ ወደዚያም አውጥተህ እኔ በዘዝኩህ በአንዱ ተራራ ላይ ሠዋው አለው ። ፪ ዜና መ. ፫ ፡ ፩ ።
ወተንሥአ አብርሃም በጽባሕ ወረሐነ አድጎ ወነሥአ ፪ ደቆ፡ ወይስሐቅሃኒ ወልዶ፡ ወሠፀረ ዕፀወ ለመሥዋዕት ወአፆረ ወሖረ ።	፫	አብርሃምም በጧት ተነሥቶ አህያውን ጫነ፡ ልጁ ይስሐቅንና፡ ሁለቱ ብላቴኖቹንም ወሰደ፡ ለመሥዋዕትም ዕንጨቶችን ፈልጦ አሸክሞ ሄደ ።
ወበጽሐ ውስተ ውእቱ መካን ኀበ ይቤሎ እግዚአብሔር በሣልስት ዕለት፡ ወነጸረ አብርሃም በአዕይንቲሁ ወርእየ መካነ እምርሑቅ ።	፬	በ፫ኛውም ቀን እግዚአብሔር ወዳለው ወደዚያ ቦታ ደረሰ፡ አብርሃምም በዓይኑ ቃኘ ቦታውንም ከሩቅ አየ ።
ወይቤሎሙ አብርሃም ለደቁ ንበሩ ዝየ ምስለ አድግ፡	፭	አብርሃምም ብላቴኖቹን እናንተ አህያውን ይዛችሁ ከዚ

www.ethiopianorthodox.org

እነ ወወልድየ ነሐውር እስከ ደብር ወሰጊደነ ንገብእ ኀቤክሙ ዝየ ።		ሀ ቈዩ ፡ እኔና ልጄ ግን ወደ ተራራ እንሄዳለን ፡ ሰግደንም ወደ እናንተ እንመለሳለን አላቸው ።
ወነሥአ አብርሃም ዕፀወ ዘመሥዋዕት ወአፆሮ ለይስሐቅ ወልዱ ወነሥአ እሳተኒ ውስተ እዴሁ ወመጥባሕተኒ ወሖሩ ፪ሆሙ ኅቡረ ።	፮	አብርሃም መሥዋዕት የሚቃጠልበትን ዕንጨት አምጥቶ ለልጁ ለይስሐቅ አሸከመው ፡ እሱም ቢላዋውንና እሳቱን በጁ ያዘ ፡ ሁለቱም በአንድነት ሄዱ ። ዮሐ. ፲፱ ፡ ፲፯ ።
ወይቤሎ ይስሐቅ ለአብርሃም አቡሁ አባ ፡ ወይቤሎ ምንት ውእቱ ወልድየ ፡ ወይቤሎ ናሁ ዕፅ ወእሳትኒ ፡ አይቴ ሀሎ በግዑ ለመሥዋዕት ።	፯	ይስሐቅም አባቱ አብርሃምን አባ አለው ፡ እሱም ልጄ ምንው ! አለው እነሆ እሳትና ዕንጨት አለ ፡ መሥዋዕት የሚሆነው በጉ ወዴት ነው ! አለው ። ዘፍ. ፳፪ ፡ ፳ ። ዘፀ. ፲፪ ፡ ፫ - ፭ ። ኢሳ. ፶፫ ፡ ፳፫ ።
ወይቤሎ አብርሃም እግዚአብሔር ይሬኢ ሎቱ በግዐ ለመሥዋዕት ወልድየ ።	፰	አብርሃምም ልጄ ! መሥዋዕት የሚሆነውን በግ እግዚአብሔር ያስባል አለው ።
ወሖሩ ኅቡረ ወበጽሑ ውስተ ውእቱ መካን ዘይቤሎ እግዚአብሔር ወነደቀ አብርሃም ምሥዋዐ በህየ ወወደየ ዕፀወ ፡ ወአሠሮ ወአዕቀፆ ለይስሐቅ ወልዱ ወአስከቦ በከብዱ ላዕለ ምሥዋዕ መልዕልተ ዕፀው ።	፱	አብረውም ሄዱና እግዚአብሔር ወደ አለው ወደዚያ ቦታ ደረሱ ፡ አብርሃምም በዚያ መሠዊያ ሠራ ዕንጨቱን ደረደረ ፡ ልጁ ይስሐቅንም አሥሮ ጠልፎ በመሠውያው በዕንጨቱ ላይ በልቡ አስተኛው ። ያዕ፡ ፪ ፡ ፳፩ - ፳፪ ።
ወአልዓለ እዴሁ አብርሃም ወነሥአ መጥባሕተ ከመ ይሕርዶ ለወልዱ ።	፲	አብርሃምም ልጁን ያርደው ዘንድ እጁን ዘርግቶ ወቅለምቱን አነሣ ።
ወጸውዖ እግዚአብሔር ለአብርሃም ወይቤሎ አብርሃም አብርሃም ፡ ወይቤ ነየ እነ ።	፲፩	እግዚአብሔርም አብርሃምን ፡ አብርሃም አብርሃም ፡ ብሎ ጠራው ፡ እሱም አቤት ! አለው ።
ወይቤሎ ኢትደይ እዴከ ላዕለ ወልድከ ወኢትግበር ቦቱ ምንተኒ ይእዜ አእመርኩ ከመ አንተ ትፈርሆ ለእግዚአብሔር ወኢመሐከ እምኔየ ለወልድከ ዘታፈቅር ።	፲፪	በልጅህ ላይ እጅህን አትዘርጋ ምንም ምን አታድርግበት ፡ አንተ እግዚአብሔርን እንድትፈራው አሁን አወቅሁ ፡ ለምትወደው ለልጅህ አልራራህለትምና ። ዘፍ. ፳፯ ፡ ፳ ። ሚክ. ፮ ፡ ፯ ።
ወሶበ ነጸረ አብርሃም ርእየ ናሁ ፩ዱ በግዕ ወእኁዝ አቅርንቲሁ በዕፀ ሳቤቅ ፡ ወሖረ አብርሃም ወነሥአ ወሦዖ ህየንተ ይስሐቅ ወልዱ ።	፲፫	አብርሃምም በተመለከተ ጊዜ ቀንድና ቀንዱ በዕፀ ሳቤቅ የተያዘ አንድ በግ አየ ፡ አብርሃምም ሄደና ወስዶ በልጁ በይስሐቅ ፈንታ ሠዋው ።
ወሰመዮ አብርሃም ለውእቱ መካን ራእየ እግዚአብሔር እንዘ ይብል ዮም አስተርአዮ አስተርአየኒ እግዚአብሔር በዝ ደብር ።	፲፬	አብርሃምም አሁን በዚህ ተራራ እግዚአብሔር ፈጽሞ ታየኝ ሲል ፡ የዚያን ቦታ ስሙን እግዚአብሔርን ያየሁበት አለው ። ዘፍ. ፳፪ ፡ ፰ ።
ወጸውዖ መልአከ እግዚአብሔር ለአብርሃም ዳግመ እምሰማይ ።	፲፭	የእግዚአብሔር መልአክም ከሰማይ አብርሃምን ዳግመኛ ጠራው ።
ወይቤሎ መሐልኩ በርእስየ ይቤ እግዚአብሔር እስመ ገበርከ ለዝንቱ ነገር ወኢመሐከ እምኔየ ወልድከ ዘታፈቅር ።	፲፮	እንዲህ አለው ይህንን ነገር አድርገኸዋልና ለምትወደው ልጅህም ከኔ አልራራህለትምና በራሴ ማልኩ አለ እግዚአብሔር ። መዝ. ፻፭ ፡ ፱ ። ሉቃ. ፩ ፡ ፸ ። ዕብ. ፮ ፡ ፲ ።
ከመ ባርኮ እባርከከ ወአብዝኆ አስተባዝኆ ለዘርእከ ከመ ከዋክብተ ሰማይ ወከመ ኆፃ ዘድንጋገ ባሕር ወይወርሱ ዘርእከ አህጉረ ፀር ።	፲፯	መባረክን እባርክሃለሁ ዘርህንም የብዙ ብዙ አደርገዋለሁ በሰማይ እንዳሉ ከዋክብት በባሕር እንዳለ አሸዋ አደርገዋለሁ ፡ ልጆችህ የጠላት አገሮችን ይወርሳሉ ። መዝ. ፻፭ ፡ ፱ ። ሉቃ. ፩ ፡ ፸፫ ። ዕብ. ፯ ፡ ፲፫ ።
ወይትባረኩ በዘርእከ ኵሎሙ አሕዛበ ምድር እስመ ሰማዕከ ቃልየ ።	፲፰	ቃሌን ሰምተሃልና የምድር አሕዛብ ሁሉ በዘርህ ይከብራሉ አለው ። ዘፍ. ፲፭ ፡ ፭ ። ፲፫ ፡ ፲፯ ። ኤር. ፴፫ ፡ ፳ ። ፪ ሳሙ. ፲፯ ፡ ፲፩ ። ፩ ነገ. ፬ ፡ ፳ ። ኢሳ. ፵፰ ፡ ፲፱ ። መዝ. ፻፴፯ ፡ ፩ ።
ወገብአ አብርሃም ኀበ ደቁ ወተንሥኡ ወሖሩ ኅቡረ ወበጽሑ ኀበ ዐዘቅተ መሐላ ።	፲፱	አብርሃምም ወደ አሽከሮቹ ተመለሰ ፡ ተነሥተውም አብረው ሄዱ ወደ መሐላ ጕድጓድም ደረሱ ። ዘፍ. ፲፪ ፡ ፫ ። ፲፰ ፡ ፲፰ ። ፳፪ ፡ ፱ ። ፳፮ ፡ ፬ ። ግብ፡ ሐዋ. ፫ ፡ ፳፭ ።
ወኮነ እምድኅረ ዝንቱ ነገር ዜነውዎ ለአብርሃም ወይቤልዎ ወለደት ወልደ ፡ ሚልካ ለናኮር እኁከ ።	፳	ከዚህም ነገር በኋላ እንዲህ ሆነ ሚልካ ለወንድምህ ለናኮር ወንድ ልጅ ወለደችለት ብለው ለአብርሃም ነገሩት ። ዘፍ. ፳፩ ፡ ፴፩ ።
ሁክስ በኵሩ ፡ ወመዋክሴን እኁሁ ፡ ወቀማኤል አቡሁ ለአራን ።	፳፩	በኵሩ ሁክስ ፡ ወንድሙ መዋክሴን ፡ የአራን አባት ቀማኤል ። ዘኁ. ፲፩ ፡ ፳፱ ።

ወአክዘት ፡ ወኤዝራው ፡ ወፌሉር ፡ ወዮፋት ፡ ወበቱ ኤል አቡሃ ለርብቃ ።	፳፪	አክዘት ፡ ኤዝራው ፡ ፌሉር ፡ ዮፋት ፡ የርብቃ አባት በቱኤል ። ኢዮ. ፩ ፩ ። ፴፪ ፡ ፪ ።
እሉ እሙንቱ ፰ ደቂቅ ዘወለደቶሙ ሚልካ ለናኮር እኁሁ ለአብርሃም ።	፳፫	ሚልካ ለአብርሃም ወንድም ለናኮር የወለደችለት ፰ቱ ወንዶች ልጆች እነዚህ ናቸው ።
ወሂማ ዕቅብቱ ወለደቶሙ ለቀዓት ወለቢካ ፡ ወለማከ ወለሚከ ።	፳፬	ዕቅብቱ ሂማም ፡ ቢካንና ቀዓትን ፡ ሚካንና ማከን ፡ ወለደቻቸው ። ዘፍ. ፳፩ ፡ ፲፩ ። ሮሜ ፱ ፡ ፲ ።
ምዕራፍ ፳፫ ።		**ምዕራፍ ፳፫ ።**
ወኮነ ሕይወታ ለሳራ ፻፳ወ፯ ዓመተ ።	፩	የሳራ ዕድሜዋ ፻፳፯ ዓመት ሆነ ።
ወሞተት ሳራ በሀገረ አርባቅ እንተ ውስተ ቈላት እንተ ይእቲ ኬብሮን እንተ ውስተ ከነአን ፡ ወቆመ አብርሃም ከመ ይላሀዋ ለሳራ ወይብክያ ።	፪	ሳራም በቈላው ውስጥ አርባቅ በምትባል አገር ሞተች፡ ይህችውም በከነአን መካከል ያለች ኬብሮን ናት ፡ አብርሃምም ለሳራ ፈጽሞ ያለቅስላት ዘንድ ተቀመጠ ። ፲፫ ፡ ፲፰ ። ፳፫ ፡ ፲፱ ። መሳ. ፩ ፡ ፲ ። ኢያ. ፲፬ ፡ ፲፭ ።
ወተንሥአ አብርሃም እምኀበ በድና ወይቤሎሙ ለደቂቀ ኬጢ ።	፫	አብርሃም ከሬሳዋ አጠገብ ተነሥቶ የኬጢን ልጆች አላቸው ።
ነግድ ወፈላሲ አነ ማእከሌክሙ ሀቡኒ ሊተ ከመ እሣየጥ መቃብረ ወእቅብር በድንየ ከማከሙ ።	፬	እኔ በእናንተ ዘንድ እንግዳና ስደተኛ ነኝ ፡ መቃብር እንድገዛ ፍቀዱልኝ ፡ እንደ እናንተም ሬሳዬን ልቅበር። ዘፍ. ፲፯ ፡ ፰ ። ፩ ዜና ፳፱ ፡ ፲፭ ። መዝ. ፻፭ ፡ ፲፪ ።
ወአውሥእዎ ደቂቀ ኬጢ ለአብርሃም ወይቤልዎ አልቦ።	፭	የኬጢም ልጆች መልሰው አብርሃምን እንዲህ አሉት ፡ አይሆንም ።
እግዚኦ ስምዐነ እስመ ንጉሥ አንተ ለነ እምኀበ እግዚአብሔር ውስተ መቃብሪነ ዘኀረይከ ቅብር በድነከ እስመ አልቦ እምኔነ ዘይከልአከ መቃብረ ከመ ትቅብር ብድነከ በህየ ።	፮	ጌታ ! እኛን ስማን አንተ ለእኛ ከእግዚአብሔር የተሾምክ ንጉሥ ነህና ፡ ከመቃብራችን በታ በመረጥከው ሬሳህን በዚያ ትቀብር ዘንድ መቃብሩን የሚከለክልህ የለምና ። ዘፍ. ፴ ፡ ፰ ። ዘፀ. ፱ ፡ ፳፰ ። መዝ. ፴፯ ፡ ፯ ። ፹ ፡ ፲ ።
ወተንሥአ አብርሃም ወሰገደ ቅድመ ሕዝብ ዘደቂቀ ኬጢ ።	፯	አብርሃምም ተነሥቶ በኬጢ ልጆች ወገኖች ፊት እጅ ነሣ ።
ወይቤሎሙ እመ ፈቀድክሙ ታቅብሩኒ በድንየ ንግርዎ በእንቲአየ ለኤፍሮን ወልደ ሰአር ።	፰	እንዲህም አላቸው ፡ ሬሳዬን ታስቀብሩኝ ዘንድ ከወደዳችሁ ስለ እኔ ለሰአር ልጅ ለኤፍሮን ንገሩት ።
የሀቡኒ በዓተ ክዕበት እንቲአሁ እንተ ሀለወት ውስተ ገራህቱ በወርቅየ በሤጥ በመጠነ ከነ ወእሣየጥ እምኔሁ ።	፱	በዋሻው መካከል ያለችውን የግቡን ድርብ ዋሻ ይስጠኝ ፡ በገንዘቤ በሆነው ዋጋ ከእርሱ ልግዛ ።
ወሀሉ ኤፍሮን ይነብር ማእከሌሆሙ ለደቂቀ ኬጢ ፡ ወይቤሎ ኤፍሮን ኬጥያዊ ለአብርሃም እንዘ ይሰምዑ ደቂቀ ኬጢ ወኵሎሙ እለ ይበውኡ ውስተ ሀገር ።	፲	ኤፍሮንም በኬጢ ልጆች መካከል ተቀምጦ ነበር ፡ ኬጥያዊው ኤፍሮንም የኬጢ ልጆች ወደ ሸንጎም የሚገቡትም ሁሉ እየሰሙ አብርሃምን እንዲህ አለው ።
ቅረበኒ እግዚእየ ወስምዐኒ ! ገራህቶ ወበዐቶሂ ዘውስቴቱ ለከ ወሀብኩከ በቅድመ ኵሉ ሰብአ ሀገርየ ፡ ወናሁ ወሀብኩከ ቅብር በድነከ ።	፲፩	ጌታዬ ሆይ ! ቀረብ በልና ቃሌን ስማኝ ፡ እርሻውንም በውስጡ ያለውን ዋሻውንም በገሬ ሰዎች ሁሉ ፊት ለአንተ ሰጥቼሃለሁ ፡ እነሆ ሰጥቼሃለሁ ሬሳህን ቀብር ። ዘፍ. ፳፫ ፡ ፲፫ - ፲፯ ። ፴፬ ፡ ፰ - ፳፬ ። ሩት ፬ ፡ ፩ ።
ወሰገደ አብርሃም ቅድመ ኵሉ ሕዝብ ።	፲፪	አብርሃምም በሕዝቡ ሁሉ ፊት እጅ ነሣ ።
ወይቤሎ ለኤፍሮን እንዘ ይሰምዑ ኵሎሙ ስምዓኒ ሤጠ ለገራህትከ ንሣእ እምኔየ ወእቅብር በድንየ በህየ ።	፲፫	ኤፍሮንንም ሰዎች ሁሉ እየሰሙ ነገሬን ስማኝ የእርሻህን ዋጋ ከኔ ተቀበል ፡ እኔም በዚያ ሬሳዬን ልቅበር አለው።
ወአውሥአ ኤፍሮን ለአብርሃም ወይቤሎ ።	፲፬	ኤፍሮንም መልሶ አብርሃምን እንዲህ አለው ።
አልቦ እግዚእ ! ስምዐኒ ምንት ውእቱ ዝንቱ ምድር ወምንትኑ ውእቱ ፬፻ ጠፋልሕ ማእከሌየ ወማእከሌከ እንከሰ ቅብር በድነከ በህየ ።	፲፭	ጌታ ! አይሆንም ስማኝ ፡ ይህ ምድር ምንድር ነው ፡ ፬፻ ምዝምዝ ብርስ ምንድር ነው ፡ በአንተና በኔ መካከል ፤ እንግዲህስ ሬሳህን በዚያ ቀብር ። ዘፍ. ፲፯ ፡ ፲፪ ። ፳ ፡ ፲፯ ። ዘፀ. ፴ ፡ ፲፫ ። ሕዝ. ፵፭ ፡ ፲፪ ።
ወሰምዖ አብርሃም ለኤፍሮን ዘይቤሎ በቅድመ ደቂቀ ኬጢ ወደለወ ሎቱ ፬፻ ጠፋልሐ ብሩር መፍዴ ዘኢኮነ ተምያነ ።	፲፮	አብርሃምም በኬጢ ልጆች ፊት ኤፍሮንን ሰምቶ ግብዝ ያይደለ ለዕዳ የማያልፍ ፬፻ ምዝምዝ ብርን መዝኖ ሰጠው። ፩ ዜና ፳፩ ፡ ፳፭ ። ኤር. ፴፪ ፡ ፱ ።

፲፯ ወገራህቱ ለኤፍሮን ወበዐቱኒ ወኵሉ ዕፀው እንተ ውስ
ቴታ ኮነ ለአብርሃም ።
፲፰ ወተሰየጣ በቅድመ ኵሎሙ ደቂቀ ኬጢ ።
፲፱ ወእምዝ ቀበራ ለሳራ ብእሲቱ ውስተ በዐተ ክዕበት
እንተ ተሰየጣ እምኤፍሮን ።

ምዕራፍ ፳፬ ።

፩ ወልኅቀ አብርሃም ወኀለፈ መዋዕሊሁ ወባረኮ እግዚአ
ብሔር ለአብርሃም በኵሉ ።

፪ ወይቤሎ አብርሃም ለገብሩ ዘይልኅቅ ዘውእቱ መጋቢሁ
ላዕለ ኵሉ ንዋዩ ደይ እዴከ ላዕለ እዴየ ።

፫ ወአምሕለከ በአምላከ ሰማይ ወምድር ከመ ኢትንሣእ
ብእሲተ ለወልድየ ይስሐቅ እምአዋልደ ከነአን እለ ምስ
ሌሆሙ አኀድር አነ ።
፬ ዳእሙ ሑር ውስተ ብሔር ኀበ ተወለድኩ ወንሣእ
ብእሲተ ለወልድየ ይስሐቅ በህየ ።
፭ ወይቤሎ ገብሩ ለእመኬ ኢፈቀደት ይእቲ ብእሲት
ትምፃእ ምስሌየ ዝንቱ ብሔረ እግብኦኑ ለወልድከ ውስተ
ውእቱ ምድር እምኀበ ወፃእከ ።
፮ ወይቤሎ አብርሃም ዑቅ ኢታግብኦ ለወልድየ ህየ ።

፯ እግዚአብሔር አምላከ ሰማይ ወምድር ዘአውፅአኒ እም
ቤተ አቡየ ወ፡ምድር እንተ ተወለድኩ በውስቴታ ወዘ
መሐለ ሊተ ወይቤለኒ ለከ እሁበከ ዘንቱ ምድረ ወለዘር
እከ፡ ውእቱ ይፌኑ መልአኮ ቅድሜከ ወትነሥእ ብእሲተ
ለወልድየ እምህየ ።
፰ ወእመሰ ኢፈቀደት ብእቱ ይእቲ ብእሲት ትምጻእ
ምስሌከ ውስተ ዛቲ ምድር ንጹሕ አንተ እመሐላ ወዘ
ንተ ዑቅ ከመ ኢታግብእ ለወልድየ ።
፱ ወወደየ እዴሁ ውእቱ ገብር ላዕለ እዴ አብርሃም እግ
ዚኡ ወመሐለ ሎቱ በእንተዝ ነገር ።
፲ ወነሥአ ውእቱ ገብር ፲ተ አግማለ እምአግማለ እግ
ዚኡ ወኵሎ ሠናየ ዘእግዚኡ ምስሌሁ ነሥአ፡ ወተንሥአ
ወሖረ ኀበ አፍላገ አራም ሀገረ ናኮር ።

፲፩ ወአዕረፈ አግማሊሁ አፍአ እምሀገር ኀበ ዓዘቅተ ማይ
ፍና ሠርክ ጊዜ ይወጽአ ሐዋርያተ ማይ ከመ ይቅድሐ ።

፲፪ ወይቤ እግዚአየ አምላኩ ለአብርሃም አስተብቍዐከ
ሠርሕ ሊተ ዮም ወግበር ምሕረተ ምስለ እግዚእየ
አብርሃም ።
፲፫ ናሁ ቆምኩ ኀበ ዐዘቅተ ማይ ወአዋልዲሆሙ ለሰብአ
ሀገር ይወፅኡ ይቅድሐ ማየ ።

፲፬ ወትኩን ይእቲ ድንግል እንተ እብላ አነ አጽንኒ ቀሱ
ተኪ ወአስትዩኒ ማየ፡ ወትቤለኒ ይእቲ ድንግል ስተይ
አንተኒ ወአግማሊከኒ አስቲ እስከ ይረውዩ፡ ወኪያሃ አስ

የኤፍሮን እርሻ ዋሻውም በውስጧም ያለው ተክል
ሁሉ ለአብርሃም ሆነ። ዘፍ. ፳፭፡ ፱። ፴፩፡ ፴፩። ፵፱፡ ፴።
አብርሃምም በኬጢ ልጆች ሁሉ ፊት ገዛት ።
ከዚህም በኋላ ሚስቱ ሳራን ከኤፍሮን በገዛት ዕጥፍነት
ባላት ዋሻ ቀበራት ።

ምዕራፍ ፳፬ ።

አብርሃምም አረጀ ዘመኑም አለፈ፡ እግዚአብሔርም
አብርሃምን በሁሉ ባረከው ። ዘፍ. ፲፰፡ ፲፩። ፲፫፡ ፪።
፲፱፡ ፲፱ ። ፳፱፡ ፴፭ ።
አብርሃምም በገንዘቡ ሁሉ ላይ አዛዥ የነበረውን ሽማ
ግሌ ሎሌውን እንዲህ አለው፡ እጅህን በእጄ ላይ ጣን
አለው ። ዘፍ. ፲፭፡ ፪። ፳፫፡ ፲። ፵፯፡ ፳፱ ።
እኔ አብሬአቸው ከምኖረው ከከነአን ሴቶች ልጆች
ለልጄ ሚስት እንዳትወስድለት በሰማይና በምድር አም
ላክ በእግዚአብሔር አምልሃለሁ ።
ወደ ተወለድኩበት አገር ሄደህ ለልጄ ለይስሐቅ ከዚያ
ሚስት አምጣለት እንጂ ። ዘፍ. ፳፰፡ ፪። ፲፩፡ ፴፩።
አገልጋዩም ያች ሴት ከኔ ጋራ ወደዚህ አገር ትመጣ
ዘንድ ባትወድስ፡ ልጅህን ወደ ወጣህበት አገር ልመልሰ
ውን፤ አለው ።
አብርሃምም እንዲህ አለው፡ ልጄን ወደዚያ እንዳትመ
ልሰው ዕወቅ ።
ከአባቴ ቤት ከተወለድኩበትም አገር ያወጣኝ ይህችንም
አገር ላንተ እሰጥሃለሁ፡ ለልጆችህም እሰጣቸዋለሁ ብሎ
የማለልኝ እግዚአብሔር እርሱ መልአኩን ይሰድልሃል፡
ለልጄም ከዚያ ሚስት ታመጣለታለህ ። ዘፍ. ፲፪፡ ፩።

ነገር ግን ያች ሴት ከንተ ጋራ ወደዚያች አገር ትመጣ
ዘንድ ካልወደደች አንተ ከመሐላው ንጹሕ ነህ፡ ግን
ልጄን ወደዚያ አገር እንዳትመልሰው ዕወቅ። ኢያ ፪፡ ፳።
ያም አገልጋይ እጁን በጌታው በአብርሃም ጕልበት ላይ
ጭኖ ስለዚህ ነገር ማለለት ።
ያም አገልጋይ ከጌታው ግመሎች ፲ ግመሎች ወሰደ፡
ከጌታውም ገንዘብ ያማረ ያማረውን ሁሉ መርጦ ያዘ፡
ተነሥቶም ወደ ናኮር አገር ወደ አራም ወንዞች ሄደ።
ዘፍ. ፲፪፡ ፲፯። ፳፱፡ ፳፱። ፳፯፡ ፵፫።
ግመሎቹንም ውኃ ቀጂዎች በሚወጡበት ጊዜ ወደ
ማታ በውኃው ጕድጓድ አጠገብ ከከተማው ውጭ አስ
ረፈ። ዘፍ. ፳፱፡ ፱። ዘፀ. ፪፡ ፲፯። ፩ ሳሙ. ፱፡ ፲፩።
እንዲህም አለ ጌታዬ የአብርሃም አምላክ፤ እለምንሃ
ለሁ፡ ዛሬ መንገዴን አቅናልኝ ለጌታዬ ለአብርሃምም
ምሕረትን አድርግ።
እነሆ እኔ በውኃው ምንጭ አጠገብ ቆሜአለሁ የአገሩ
ሰዎች ሴቶች ልጆችም ውኃ ሊቀዱ ይወጣሉ። ዘፍ. ፳፱፡
፳፯ - ፵፪። ፲፯፡ ፯። ዘፀ. ፫፡ ፮ - ፲፭። መዝ. ፴፡ ፯ - ፭።
እኔ ማድጋሽን አዘንብለሽ ውኃ አጠጪኝ የምላት ድን
ግል እሷም አንተም ጠጣ ግመሎችህንም እስኪጠግቡ
ድረስ አጠጣልሃለሁ የምትለኝ ድንግል እሷ ትሁን፤ እሷን

ተዳሎከ ለገብርከ ይስሐቅ እግዚኦ ፡ ወበዝንቱ ኣእምር ከመ ገበርከ ምሕረተ ለእግዚእየ አብርሃም ።		ለበርያህ ለይስሐቅ አዘጋጅተሃል ፡ ለጌታዬ ለአብርሃምም ቸርነትን እንዳደረግህ በዚህ ዐውቃለሁ ። ዘፍ. ፲፫ ፡ ፲፰ ።
ወኮነ ዘእንበለ ያኅልቅ ተናግሮ ከመዝ በልቡ ወነያ ወፅአት ርብቃ እንተ ተወልደት ለባቱኤል ወልደ ሚልካ ብእሲተ ናኮር እኁሁ ለአብርሃም ፡ ወትጸውር ቀሡታ ላዕለ መትከፍታ ።	፲፭	በልቡም እንዲህ ብሎ አሰላስሎ ሳይጨርስ እንዲህ ሆነ፡ የአብርሃም ወንድም የናኮር ሚስት ሚልካ ለወለደችው ለባቱኤል የተወለደችለት ርብቃ እነሆ ወጣች ፡ ማድጋዋ ንም በጫንቃዋ ላይ ተሸክማ ነበር ። ዘፍ ፲፩ ፡ ፳፱ ። ፳፪ ፡ ፳፫ ።
ወሠናይ ገጻ ጥቀ ለይእቲ ወለት ወድንግል ይእቲ ወኢ ተአምር ብእሴ ወወረደት ውስተ ዐዘቅት ወቀድሐት ማየ ወመልዐት ቀሡታ ወዐርገት ።	፲፮	የዚያችም ልጅ መልክ እጅግ ያማረ ነበረ ፡ ይህችውም ድንግል ነበረች ባልም አላገባችም ነበር ፡ ወደ ምንጭም ወርዳ ውኃ ቀዳች ማድጋዋንም መልታ ወጣች ። ዘፍ ፳፯ ፡ ፯ ።
ወሮጸ ውእቱ ብእሲ ወይቤላ አስትይኒ ሕቀ ማየ እም ቀሡትኪ ።	፲፯	ያ ሰውም ሩጦ ከማድጋሽ ጥቂት ውኃ አጠጪኝ አላት ።
ወትቤሎ ስተይ እግዚእየ! ወአውረደት ቀሡታ ፍጡነ እምዲበ መትከፍታ ወአስተየቶ እስከ ይረዊ ።	፲፰	እሷም ጌታዬ! ጠጣ አለችው ፈጥኖ ማድጋዋንም ከጫንቃዋ አውርዳ እስኪረካ አጠጣችው ።
ወትቤሎ ለአግማሊከኒ እቀድሕ ወይስተዩ ኵሎሙ ።	፲፱	ለግመሎችህም ልቀዳ ሁሉም ይጠጡ አለችው ።
ወሦጠት ማየ እምቀሡታ ፍጡነ ውስተ ምስታይ ወሮ ጸት ወቀድሐት ዳግመ ለአግማሊሁ ኵሎሙ ።	፳	ውኃውንም ፈጥና ከማድጋዋ በማጠጫው ገለበጠች ፡ ዳግመኛም ፈጥና ለግመሎቹ ሁሉ ቀዳች ።
ወውእቱሰ ብእሲ ይሬእያ ከመ ወያረምም ከመ ይርአይ እመ ይሴርሕ እግዚአብሔር ፍኖቶ ወለእመሂ አልቦ ።	፳፩	ያ ሰው ግን ፀጥ ብሎ እተኵሮ ይመለከታት ነበር ፡ እግዚአብሔር ጕዳናውን ያቀናለት እንደሆነ አያቀናለትም እንደሆነ ያይ ዘንድ ። ዘፍ. ፳፬ ፡ ፲፪ ። ፵ ፡ ፵፪ - ፶፯ ።
ወእምዘረወዩ አግማሊሁ ነሥአ ውእቱ ብእሲ አሰኑገ ዘወርቅ ዘዘሕልቅ ድልወቱ ወአውቃፈ ለእእዳዊሃ ዘዘዐሥሩ ሕልቅ ድልወቱ ።	፳፪	ግመሎቹ ከጠጡ በኋላ ያ ሰው ሚዛኑ አንዳንድ ወቄት የሚሆን የወርቅ ጉትቻ ለእጆቿም ሚዛኑ ፲ ወቄት የሚሆን አምባር አመጣላት ። ዘፍ. ፳፬ ፡ ፵ - ፵፯ ። ዘፀ ፴፫ ፡ ፳፪ ። መሳ ፰ ፡ ፳፬ ። ፳ ፡ ፳፯ ። ኢዮ. ፵፪ ፡ ፲፩ ።
ወተስእላ ወይቤላ ወለተ መኑ አንቲ ንግርኒ እስኩ ለእመ ቦቱ ማኅደር ውስተ ቤተ አቡኪ ለነ ።	፳፫	እሷንም አንቺ የማነሽ ልጅ ፤ እስኪ ንገሪኝ ፡ በአባትሽ ቤት ለኛ ማደርያ እንዳለ ብሎ ጠየቃት ።
ወትቤሎ አነ ወለተ ባቱኤል ወልደ ናኮር ።	፳፬	እሷም እንዲህ አለችው እኔ የናኮር ልጅ የሚሆን የባቱኤል ልጅ ነኝ ። ዘፍ. ፳፬ ፡ ፲፭ ።
ወቦ ኀቤነ ማዕርኒ ወኀሠር ወማኅደርኒ ለአግማሊከ ።	፳፭	በእኛ ዘንድ ማርም ገለባም ለግመሎችህም ማደርያ አለ አለችው ።
ወአደሞ ለውእቱ ብእሲ ወሰገደ ለእግዚአብሔር ።	፳፮	ያንንም ሰው ደስ አለው ለእግዚአብሔርም ሰገደ ።
ወይቤ ይትባረክ እግዚአብሔር አምላኩ ለእግዚእየ አብርሃም ዘኢያውፅአ ለጽድቁ ወለርትዑ እምእግዚእየ ወሊተኒ ሠርሐኒ ፍኖትየ ውስተ ቤተ እኁሁ ለእግዚእየ አብርሃም ።	፳፯	እሱም ረድኤቱንና ቸርነቱን ከጌታዬ ያላራቀ ለእኔም ወደ ጌታዬ ወደ አብርሃም ወንድም ቤት እሄድ ዘንድ ጕዳናዬን ያቃናልኝ የጌታዬ የአብርሃም አምላክ እግዚአብሔር ይክበር ይመስገን አለ ። ዘፍ. ፳፬ ፡ ፵፰ - ፶፪ ። ዘፀ. ፩ ፡ ፵፩ ።
ወሖረት ይእቲ ወለት ወነገረት ለቤተ እማ ዘንተ ነገረ ።	፳፰	ያችም ልጅ ሂዳ ለናቷ ቤት ይህን ነገር ነገረች ። ዘፍ. ፵፪ ፡ ፲ ። ፳፬ ፡ ፵፰ ። መዝ. ፰ ፡ ፫ ።
ወባቲ ለርብቃ እኁው ዘስሙ ላባ ወሮጸ ላባ ኀበ ዝኩ ብእሲ አፍአ ኀበ ዐዘቅት ።	፳፱	ለርብቃም ስሙ ላባ የሚባል ወንድም ነበራት ፡ ላባም ወደዚያ ሰው ከሠፈር ውጭ ወደ ጕድጓድ አደባበይ ሮጠ ።
ወሶበ ርእየ አዕኑጊሃ ወአውቃፊሃ ለእኅቱ ርብቃ ወትቤ ከመዝ ይቤለኒ ውእቱ ብእሲ ወበጽሐ ኀበ ውእቱ ብእሲ እንዘ ይቀውም ኀበ ዓዘቅት ምስለ አግማሊሁ ።	፴	የእኅቱ የርብቃንም አምባሯንና ጉትቻዋን ባየ ጊዜ ያ ሰው እንዲህ አለኝ ባለችውም ጊዜ በውኃው ጕድጓድ አጠገብ ከግመሎቹ ጋር ቆሞ ሳለ ሮጦ ወደዚያ ሰው ደረሰ ። ዘፍ ፳፭ ፡ ፳ ። ፳፰ ፡ ፪ ። ፳፱ ፡ ፭ ።
ወይቤሎ ነዓ ባእ ውስተ ቤት ፡ ይትባረክ እግዚአብሔር ምንት ያቀውመከ አፍአ ወናሁ አስተዳሉነ ለከ ማኅደረ ወቤተ ለአግማሊከ ።	፴፩	ና ፡ ወደ ቤት ግባ አንተ እግዚአብሔር የባረከህ ሰው ከውጭ ምን ያቆምሃል ፡ ላንተ ማደሪያ ለግመሎችህም ቤት አዘጋጅተናል አለው ።
ወቦአ ውእቱ ብእሲ ወአግብአ አግማሊሁ ወአቅረቡ	፴፪	ያም ሰው ገባ ግመሎችንም አስገባ ለግመሎቹም ማርና

ሎሙ ኅሠረ ወማዕረ ለአግማሊሁ ወአምጽኡ ሎቱ ማየ ለአገሩ ወለእደው እለ ምስሌሁ ።

ገለባ አቀረቡላቸው ፤ ለእግሩም ውኃ አመጡለት ፤ ከሱ ጋራ ላሉ ሰዎችም ። ዘፍ. ፳፯ ፡ ፳፱ ። መሳ. ፲፯ ፡ ፪ ። ሩት ፫ ፡ ፲ ።

፴፫ ወአምጽኡ ሎቱ ኅብስተ ይብላዕ ወይቤሎሙ ኢይበልዕ እስከ እነግር ቃልየ ወይቤልዎ ንግር ።

ይበላም ዘንድ እንጀራን አቀረቡለት ፤ እሱም መልእክቴን ሳልናገር አልበላም አላቸው ፤ ተናገር አሉት ። ዘፍ. ፴፪ ፡ ፵፫ ። ፲ ፡ ፰ - ፱ ። ፲፱ ፡ ፪ ። መሳ ፲፱ ፡ ፳፩ ።

፴፬ ወይቤሎሙ ገብረ አብርሃም አነ ።

እንዲህም አላቸው ፤ እኔ የአብርሃም አገልጋይ ነኝ ።

፴፭ ወእግዚአብሔር ባረኮ ለእግዚእየ ጥቀ ወአዕበዮ ወወሀቦ አልሕምተ ወአባግዐ ወርቀ ወብሩረ አግብርተ ወአእማተ ወአግማለ ወአእዱገ ።

እግዚአብሔርም ጌታዬን እጅግ ባረከው ከፍ ከፍ አደረገው ፤ በጎችንና ላሞችን ፤ ብርንና ወርቅን ፤ ሴቶች አገልጋዮችንና ወንዶች አገልጋዮችን ፤ አህዮችንና ግመሎችን ሰጠው ።

፴፮ ወወለደት ሎቱ ሳራ ብእሲቱ ለእግዚእየ አብርሃም ፩ደ ወልደ በርስዓን ፤ ወወሀቦ ኵሎ ዘቦቱ ሎቱ ።

ሚስቱ ሳራም ለጌታዬ ለአብርሃም በእርጅና አንድ ልጅ ወልዳለታለች ፤ ለእርሱ ያለውን ገንዘቡን ሁሉ ሰጥቶታል። ዘፍ. ፳፭ ፡ ፭ ።

፴፯ ወአምሐለኒ እግዚእየ ወይቤለኒ ኢትንሣእ ለወልድየ ብእሲተ እምአዋልደ ከናአን እለ አኀድር አነ ምስሌሆሙ ።

ጌታዬ አምሎኛል እንዲህ ብሎ ፤ እኔ አብሬአቸው ከምኖር ከከነዓን ሰዎች ለልጄ ሚስት አታምጣ ።

፴፰ ዳእሙ ሑር ውስተ ቤተ አቡየ ፤ ወውስተ ነገድየ ፤ ወንሣእ ሎቱ ብእሲተ ለወልድየ እምህየ ።

ነገር ግን ወደ አባቴ ቤት ፤ ወደ ወገኔ ሂድ ፤ ከዚያም ለልጄ ሚስት አምጣለት ። ዘፍ. ፳ ፡ ፪ ። ፳፰ ፡ ፪ ።

፴፱ ወእቤሎ ለእግዚእየ ዮጊ ለእመ ኢፈቀደት ይእቲ ብእሲት መጺአ ምስሌየ ።

ጌታዬንም ያች ሴት ከኔ ጋራ መምጣት ባትወድስ ፤ አልኩት ። ዘፍ. ፳፬ ፡ ፭ ።

፵ ወይቤለኒ እግዚእየ እግዚአብሔር ዘአሥመርኩ በቅድሜሁ ውእቱ ይፌኑ መልአኮ ቅድሜከ ወያሤኒ ፍኖተከ ።

ጌታዬም እንዲህ አለኝ ፤ በፊቱ ያገለገልሁት እግዚአብሔር ፤ መልአኩን ልኮ መንገድህን ያቃናልሃል። ዘፍ. ፳፬ ፡ ፯ ።

፵፩ ወትንሥእ ብእሲተ ለወልድየ እምህየ እምነገድየ ወእምቤተ አቡየ ።

ከዚያም ከወገኔ ከአባቴ ቤትም ልጄን ሚስት ታጋባዋለህ ። ዘፍ. ፳፬ ፡ ፯ ። ፲፯ ፡ ፩ ። ፳፬ ፡ ፳፭ ።

፵፪ ወይእተ አሚረ ንጹሕ ትከውን እመሐላየ ፤ ወእመኒ አበዩከ ውሂበ ፤ ንጹሕ አንተ እመሐላየ ፤ ወሶበ በጻሕኩ ዝየ ኀበ ዐዘቅት ወናሁ ቆምኩ መልዕልተ ዓዘቅተ ማይ ወአዋልደ ሰብአ ሀገር ይወጽኣ ይቀድሓ ማየ ።

የዚያን ጊዜ ከመሐላዬ ንጹሕ ትሆናለህ ፤ አንሰጥም ቢሉህም አንተ ከመሐላዬ ንጹሕ ነህ ፤ እዚህ በደረስኩ ጊዜ ከውኃ ምንጭ አጠገብ ቆምኩ ፤ የሀገሩ ሰዎች ሴቶች ልጆችም ውኃ ሊቀዱ ይወጡ ነበር ። ዘፍ. ፳፬ ፡ ፰ ።

፵፫ ወእቤ እግዚኦ አምላኩ እግዚእየ አብርሃም ለእመ አንተ አውፃእከኒ ዮም በዛቲ ፍኖትየ ።

እንዲህም አልኩ ፤ አቤቱ የጌታዬ የአብርሃም ፈጣሪ ፤ ዛሬ እኔ በምሄድበት በዚች መንገዴ አንተ ከመራኸኝ ። ዘፍ ፳፬ ፡ ፲፪ ። ፳፬ ፡ ፳፭ ።

፵፬ ለትኩን ይእቲ ድንግል እንተ አነ እብላ አሰትይኒ ማየ ሕቀ እምቀሱትኪ ፤ ወዘትቤለኒ ስተይ አንተኒ ወለአግማሊከኒ እቀድሕ ወይእቲ ብእሲት እስተዳሎከ ለገብርከ ይስሐቅ እግዚኦ ወቦቱ አእምር ከመ ገበርከ ምሕረተ ለእግዚእየ አብርሃም ።

ውኃ አጠጪኝ የምላት ድንግል እሷ አንተም ጠጣ ፤ ለግመሎችህም እቀዳለሁ የምትለኝ ትሁን ፤ ያችን ሴት ለባርያህ ለይስሐቅ አዘጋጀህ ማለት ነው ፤ ለጌታዬ ለአብርሃምም ይቅርታን እንዳደረግህ በዚህ አውቃለሁ ። ዘፍ. ፳፬ ፡ ፲፬ - ፲፭ ። ፳ ፡ ፲፯ ።

፵፭ ወከነ ዘእንበለ አኅልቅ ሐልዮ በልብየ በጊዜ ወጽአት ርብቃ ወትፀውር ቀሱታ ፤ ወወረደት ውስተ ዓዘቅት ወቀድሐት ።

በልቤ ያሰብኩትንም ሳልናገር እንዲህ ሆነ ፤ የዚያን ጊዜ ርብቃ ማድጋዋን ተሸክማ ወጣች ፤ ወደ ጉድጓዱም ወርዳ ውኃን ቀዳች ። ፩ ሳሙ. ፩ ፡ ፲፫ ።

፵፮ ወእቤላ እስትይኒ ማየ ወአውረደት ቀሱታ ፍጡነ ወትቤለኒ ስተይ አንተኒ ወአግማሊከኒ እስቲ ወሰተይኩ ወአግማልየኒ ሰተዩ ።

ውኃ አጠጪኝ አልኋት ፤ እሷም ማድጋዋን ፈጥና አውርዳ አንተም ጠጣ ፤ ግመሎችህንም አጠጣለሁ አለችኝ ፤ እኔም ጠጣሁ ግመሎቼም ጠጡ ።

፵፯ ወተስእልክዋ ወእቤላ ወለተ መኑ አንቲ ንግርኒ ወትቤለኒ አነ ወለተ ባቱኤል ወልደ ናኮር ዘወለደት ሎቱ ሚልካ ፤ ወይእተ ጊዜ ሶበ ሰማዕኩ ዘንተ እምአፉሃ አደመተኒ ጥቀ ወአሥርገውክዋ አዕኑገ ውስተ አዕዛኒሃ ፤ ወአውቃፈ ውስተ እእዳዊሃ ።

አንቺ የማነሽ ልጅ ንገርኝ ብዬ ጠየቅኋት ፤ እሷም ሚልካ ለናኮር የወለደችለት የባቱኤል ልጅ ነኝ አለችኝ ፤ ያን ጊዜም ይህንንም ነገር ከአንደበቷ በሰማሁ ጊዜ እጅግ ደስ አለችኝ ፤ ለጆሮዋ ጉትቻውን ፤ ለእጅዋ አምባሩን አስጌጥኳት አለ ። ዘፍ. ፳፬ ፡ ፳፪ ። ሕዝ. ፲፮ ፡ ፲፩ - ፲፪ ።

፵፰ ወሶበ አደመተኒ ሰገድኩ ለእግዚአብሔር ወአእኰትክዎ

ደስም ባሰኘቺኝ ጊዜ ለእግዚአብሔር ሰገድኩ ፤ የጌታ

ለእምላክ አብርሃም ዘአውዐአኒ ውስተ ፍኖተ ጽድቅ ከመ እንሣእ ወለተ እኁሁ ለእግዚእየ ለወልዱ ።

፵፱ ወይእዜኒ ለእመ ትገብሩ ምሕረተ ወጽድቀ ለእግዚእየ ንግሩኒ ወእመ አክ አትመየጥ እመ አኮ የማነ ወእመ አኮ ጸጋመ ።

፶ ወአውሥእዎ ባቱኤል ወላባ ወይቤልዎ እምኀበ እግዚአብሔር ኮነ ዝ ነገር ወኢንክል ተናግሮ ኢሠናየ ወኢእኩየ ።

፶፩ ነያ ርብቃ ንሥኣ ወሑር ትኩን ብእሲተ ለወልደ እግዚእከ በከመ ይቤሎ እግዚእከ ።

፶፪ ወሶበ ሰምዐ ዘንተ ነገረ ሰገደ ዲበ ምድር ።

፶፫ ወአውፅአ ውእቱ ገብር ሠርጕ ወርቅ ወብሩር ወአልባሰ ሠናያተ ወወሀበ ለርብቃ፤ ወዓዲ ወሀበሙ አምኃ ለእኁሃኒ ወለእማኒ ።

፶፬ ወአምኀ ሰበልዑ ወሰትዩ ውእቱኒ ወእለ ምስሌሁ ወቤቱ፤ ወተንሥአ በጽባሕ ወይቤ፤ ፈንዉኒ ከመ እሑር ኀበ እግዚእየ ።

፶፭ ወይቤሉ እኁሃኒ ወእማኒ ወአኁሃኒ ትንበር ወለትን ዐሠረ መዋዕለ ምስሌነ ወእምዝ ተሐውር ።

፶፮ ወይቤሎሙ ኢታስተጽንዑኒ፤ እንዘ እግዚአብሔር ሠርሐኒ ፍኖትየ ፈንዉኒ ከመ እሑር ኀበ እግዚእየ ።

፶፯ ወይቤልዎ ንጸውዓ ለርብቃ ወንስማዕ እምአፉሃ ።

፶፰ ወጸውዕዋ ለርብቃ ወይቤልዋ ተሐውሪኑ ምስለ ዝ ብእሲ ወትቤ እወ አሐውር ።

፶፱ ወፈነውዋ ለርብቃ ምስለ ንዋይ ወለሐፀኒታ ወለገብረ አብርሃምኒ ፈነውዎ ምስለ አሊአሁ ።

፷ ወባረክዋ ለርብቃ እኅቶሙ ወይቤልዋ እኅትነ አንቲ ኩኒ አልፈ ወአእላፈ አእላፋት ወይረስ ዘርእኪ አህጉረ ፀር ።

፷፩ ወተንሥአት ርብቃ ወሐፀኒታኒ ወተጽዕና አግማሊሆን ወሖራ ምስለ ውእቱ ብእሲ፤ ወተወፈያ ውእቱ ብእሲ ለርብቃ ወሖረ ።

፷፪ ወይስሐቅሰ ይዋሒ ውስተ ገዳም መንገለ ዐዘቅት ወሀለወ ኅዱራን ውስተ ምድር እንተ መንገለ መስዕ ።

፷፫ ወወፅአ ይስሐቅ ይዛዋዕ ውስተ ገዳም ፍና ሠርክ ወሶበ ነጸረ ርእየ አግማለ እንዘ ይመጽኡ ።

፷፬ ወሶበ ትኔጽር ርእየቶ ርብቃ ለይስሐቅ ወወረደት እምላዕለ ገመል ።

፷፭ ወተስእለቶ ለውእቱ ወልድ ወትቤሎ መኑ ውእቱ ዝንቱ ብእሲ ዘያንሶሱ ውስተ ገዳም ወይትቄበለነ ወይቤላ ዝንቱ ውእቱ እግዚእየ፤ ወነሥአት ሞጣሕታ ወተከድነት ገጻ ።

ዬን የወንድሙን ልጅ ለልጁ አመጣ ዘንድ ወደ እውነት ጐዳና የመራኝን የጌታዬን የአብርሃምን ፈጣሪ አመሰግንሁት ። ዘፍ፡ ፳፬ ፳፯ - ፵፰ ። ፳፱ ፳፫ ። ፩ ነገ፡ ፰ ፳፯ ።

አሁንም ለጌታዬ እውነተኛ ቸርነትን ታደርጉ እንደ ሆነ ንገሩኝ፤ ይህ ካልሆነ ግን ወደ ቀኝ ወደ ግራ ብዬ እሬ ልጋለሁ አላቸው ። ዘፍ፡ ፵፯ ፳፱ ። ኢያ፡ ፪ ፲፬ ።

በቱኤልና ላባም እንዲህ አሉት፤ ይህ ነገር ከእግዚአ ብሔር ዘንድ ሁኗል፤ ክፉውንም ሆነ በጎ መናገር አንችልም ። ዘፍ፡ ፴፩ ፳፬ ። ፪ ሳሙ፡ ፲፫ ፳፬ ።

ርብቃ ያቻትልህ ጌታህ እንዳዘዘህ ለጌታህ ልጅ ሚስት ትሆነው ዘንድ ይዘሃት ሂድ ። ዘፍ፡ ፲፫ ፲፬ - ፲፰ ።

ይህንም ነገር በሰማ ጊዜ በምድር ላይ ሰገደ ። ዘፍ፡ ፳፬ ፳፯ - ፵፰ ።

ያም አገልጋይ የብሩንና የወርቁን ጌጥ ያማረ ያማረውንም ልብስ አውጥቶ ለርብቃ ሰጣት፤ ዳግመኛም ለእናቷና ለአባቷ እጅ መንሻ ሰጣቸው ። ዘፀ፡ ፫ ፳፪ ። ፲፩ ፪ ። ፲፪ ፴፭ ። ፪ ዜና መ፡ ፳፩ ፫ ። ዕዝ፡ ፩ ፮ ።

ከዚህ በኋላ እሱም ከሱ ጋራ ያሉትም በልተው ጠጥተው አደሩ፤ በጧትም ተነሥቶ ወደ ጌታዬ ዘንድ ልሄድ አሰናብቱኝ አላቸው ። ዘፍ፡ ፳፬ ፩ - ፯ ። ፴፬ ፶፯ ፶፱ ።

እናቷና አባቷ ወንድሟም ልጃችን ፲ ቀን ከእኛ ጋራ ትቀመጥ፤ ከዚህ በኋላ ትሄዳለች አሉት ። ዘሌ፡ ፳፭ ፴፱ ።

እሱም እግዚአብሔር ጐዳናዬን አቅንቶልኝ ሳለ አታስናክሉኝ ወደ ጌታዬም እሄድ ዘንድ አሰናብቱኝ አላቸው ።

ርብቃን እንጥራትና የምትናገረውን ከአንደበቷ እንስማ አሉት ።

ርብቃንም ጠርተው ከዚህ ሰው ጋራ ትሄጃን፤ አሏት እሷም አዎን እሄዳለሁ አለች ።

ርብቃንም ገንዘብ ሰጥተው ሰደዷት፤ ሞግዚቷንም ጨምረው ሰደዷት፤ የአብርሃምንም መልእክተኛ ከወገኖቹ ጋራ አሰናበቱት ። ዘፍ፡ ፴፭ ፰ ።

እኅታቸው ርብቃንም አንቺ እኅታችን የብዙ ብዙ ሁኚ፤ ዘርሽም የጠላቱን አገር ይግዛ ይውረስ ብለው መረቋት ። ዘፍ፡ ፲፯ ፲፯ ። ፳፪ ፲፯ ። ሩት፡ ፬ ፲፩ ።

ርብቃ ተነሣች ሞግዚቷም በግመሎቻቸው ተቀምጠው ከዚያ ሰው ጋራ ሄዱ፤ ያም ሰው ርብቃን ተረክቧት ሄደ ።

ይስሐቅ ግን በምድረ በዳ የራእይ ጕድጓድ በምትባለው በኩል እያሸገረ ይመለከት ነበር፤ በዚያ በአዜብ በኩል ባለችው ምድር ይኖር ነበርና ። ዘፍ፡ ፲፯ ፲፬ ።

ይስሐቅም ሊዝናና ማታ ጊዜ ወደ ምድረ በዳ ወጣ፤ አንገቱንም ቀና አድርጎ በተመለከተ ጊዜ እነሆ ግመሎችን ሲመጡ አየ ። መዝ፡ ፶፭ ፲፯ ። ፸፯ ፯ ። ፻፲፱ ፲፭ ።

ርብቃም አሻግራ በተመለከተች ጊዜ ይስሐቅን አየችው ከግመልም ላይ ወረደች ። ኢያ፡ ፲፭ ፲፰ ።

እኛን ሊቀበለን በምድረ በዳ የሚዘዋወረው ይህ ሰው ማነው፤ ብላ ያንን ብላቴና ጠየቀችው፤ እሱም ጌታዬ ይህ ነው አላት፤ እሷም መጐናጸፍያዋን አንሥታ ፊቷን ተከናነበች ። ፩ ቆሮ፡ ፲፩ ፫ ፤ ፮ ፲ ።

ወዜነዎ ለይስሐቅ ውእቱ ወልድ ኵሎ ዘከመ ገብረ ።	፷፮	ያም ብላቴና ያደረገውን ሁሉ ለይስሐቅ ነገረው ።
ወቦአ ይስሐቅ ውስተ ቤተ እሙ ፡ ወአምጽኣ ለርብቃ ወኮነቶ ብእሲተ ወአፍቀራ ፡ ወአንገፍዎ ላሀ ለይስሐቅ በእንተ እሙ ።	፷፯	ይስሐቅም ወደ እናቱ ቤት ገባ ከዚህ በኋላ ርብቃን አገባት ሚስትም ሆነችው ወደዳትም ፡ ይስሐቅንም ስለ እናቱ ሞት ልቅሶን አስተዉት ። ዘፍ፡ ፴፮ ፴፭ ።
ምዕራፍ ፳፭ ።		ምዕራፍ ፳፭ ።
ወደገመ አብርሃም አውሰበ ብእሲተ እንተ ስማ ኬጡራ።	፩	አብርሃምም ስሟ ኬጡራ የምትባል ሚስትን ዳግመኛ አገባ ።
ወወለደት ሎቱ ወልደ ዘስሙ ዘንበሬ ወዮቃጤንሃ ወሜዶንሃ ወዮብቅሃ ወምድያምሃ ወሴሒሃ ።	፪	ስሙ ዘንበሬ የሚባል ልጅ ወለደች ፡ ዮቃጤንን ፡ ሜዶንን ፡ ዮብቅን ፡ ምድያምን ፡ ሴሒን ወለደች ። ፩ ዜና መዋ፡ ፩ ፴፪ - ፴፫ ።
ወዮቃጤንሂ ወለዶሙ ለሰቤቅ ወለቴማን ወለዱዳን ፡ ወዱዳን ወለዶሙ ለራጉኤል ወለንበብዘ ወለአስሶሪኤም ወለሎኤም ።	፫	ዮቃጤንም ሰቤቅንና ፡ ቴማንን ፡ ዱዳንንም ፡ ወለዳቸው ፡ ዱዳንም አንበብዘንና ራጉኤልን ፡ ሎኤምንና አሰራኤምን ወለዳቸው ።
ወደቂቀ ምድያም ጌፌር ወኤፋር ወሄኖኅ ወአቤሮን ወቲያሬስ ፡ እሉ ኵሎሙ ደቂቀ ኬጡራ ።	፬	የምድያምም ልጆች ጌፌር ፡ ኤፋር ሄኖኅንና ፡ አቤሮን ፡ ቲያሬስም ናቸው ፤ እሊህ ሁሉ የኬጡራ ልጆች ናቸው ።
ወወሀበ አብርሃም ኵሎ ንዋዮ ለይስሐቅ ወልዱ በሕይወቱ ።	፭	አብርሃምም ገንዘቡን ሁሉ ለልጁ ለይስሐቅ በሕይወቱ ሳለ ሰጠው ። ዘፍ፡ ፳፬ ፴፮ ።
ወለደቂቀ ዕቁባቲሁ ወሀቦሙ አብርሃም ሀብተ ወፈነዎሙ እምገጸ ይስሐቅ ወልዱ ውስተ ምድረ ዘመንገለ ምሥራቅ ።	፮	ለዕቁባቶቹ ልጆች ግን አብርሃም ፈንታ ፈንታቸውን ሰጥቶ ከልጁ ከይስሐቅ ፊት በምሥራቅ በኩል ወዳለች አገር አሰናበታቸው ። ዘፍ፡ ፳፩ ፲፬ ። መሳ፡ ፯ ፫ ።
ወዝንቱ ውእቱ ሕይወቱ ለአብርሃም ወዓመታቲሁኒ ምእት ወሰብዓ ወኀምስቱ ።	፯	የአብርሃም ዘመኑ ይህ ነው ፡ ዕድሜውም ፻፸፭ ዓመት ነው ።
ወረሲዮ ጥቀ ሠናየ ርስእ ወፈጺሞ መዋዕሊሁ ሞተ አብርሃም ወተወሰከ ኀበ ሕዝቡ ።	፰	አብርሃምም እጅግ በጎ እርጅናን አርጅቶ ዘመኑንም ጨርሶ ሞተ ፡ ወደ ወገኖቹም ተጨመረ ። ዘፍ፡ ፲፭ ፲፭ ።
ወቀበርዎ ይስሐቅ ወይስማኤል ደቂቁ ውስተ በዐተ ክዕበት ዘገራህተ ኤፍሮን ዘሰዓር ኬጥያዊ ዘአንጻረ ምንባሬ ዘተሣየጠ አብርሃም እምደቂቀ ኬጢ ።	፱	ልጆቹ ይስሐቅና ይስማኤልም በወርቁ በገዛት በመኖርያው በታ አንፃር በምትገኘው በኬጥያዊው ሰዓር ልጅ በኤፍሮን እርሻ ባለችው ድርብ ዋሻ ቀበሩት። ዘፍ፡ ፱፡ ፲፫።
ወህየ ቀበርዎ ለአብርሃም ፡ ወለሣራ ብእሲቱ ።	፲	አብርሃምን በዚያ ቀበሩት ፡ ሚስቱን ሳራንም ። ዘፍ፡ ፳፫ ፲፯ ። ፵፱ ፴፩ ። መዝ፡ ፱ ፲፫ ።
ወኮነ እምድኅረ ሞተ አብርሃም ባረከ እግዚአብሔር ለይስሐቅ ወልዱ ወኀደረ ይስሐቅ መንገለ ዐዘቅተ ራእይ።	፲፩	አብርሃምም ከሞተ በኋላ እንዲህ ሆነ ፡ እግዚአብሔር ልጁን ይስሐቅን ባረከው ፡ ይስሐቅም አብርሃም እግዚአብሔርን ባየበት ጉድጓድ አጠገብ ኖረ ። ዘፍ፡ ፲፯ ፲፱ ።
ወከመዝ ውእቱ ልደቱ ለይስማኤል ወልዱ ለአብርሃም ዘወለደት ሎቱ አጋር አመተ ሳራ ።	፲፪	የሳራ አገልጋይ አጋር የወለደችለት የአብርሃም ልጅ ይስማኤልም ትውልዱ እንዲህ ነው ። ዘፍ፡ ፲፮ ፲፭ ።
ወዝንቱ ውእቱ አስማቲሆሙ ለደቂቀ ይስማኤል በኵሩ ናቡአት ወቄዳር ወናብዳሄል ወመብሰን ።	፲፫	የይስማኤልም ልጆች ስማቸው ይህ ነው ፤ የበኵር ልጁ ስሙ ናቡዓት ነው ፡ ቄዳር ፡ ናብዳሄል ፡ መብሰን ። ፩ ዜና መዋ፡ ፩ ፳፱ ። ፴ ፳፩ ።
ወማሴሜ ወዱማ ወማሴን።	፲፬	ማሴሜ ፡ ዱማ ፡ ማሴን ።
ወኩዳ ወቴማን ወኢያጤር ወናፌስ ወቄዳን ።	፲፭	ኩዳ ፡ ቴማን ፡ ኢያጤር ፡ ናፌስ ፡ ቄዳን ። ፩ ዜና ፩ ፴ ።
እሉ እሙንቱ ደቂቀ ይስማኤል ወዝንቱ ውእቱ አስማቲሆሙ ፡ በበሀገሮሙ ወበበማኅበሮሙ ወበበብሔሮሙ ወበበሕዝቢሆሙ ፡ ዐሠርቱ ወክልኤቱ መሳፍንት ።	፲፮	የይስማኤል ልጆች እሊህ ናቸው ፡ በየአገራቸው በየሸንጎቻቸው ፡ በየመንደራቸው ፡ በየወገናቸው የሚጠሩበት ስማቸው ይህ ነው ፡ እነዚህም ፲፪ አለቆች ናቸው ። ዘፍ፡ ፲፯ ፳ ።
ወኀደረ እምኤዌሌጥ እስከ ሴይር እንተ ውስተ ግብጽ ወበጽሐ ውስተ አሶርዮን ወኀደረ ቅድመ ገጸ ኵሎ አኀዊሁ።	፲፯	ከኤዌሌጥ ጀምሮ በግብጽ እስካለች እስከ ሴይር ድረስ ተስፋፋ ወደ አሶርዮንም ደረሰ ፡ በወንድሞቹም መካከል ኖረ ። ዘፍ፡ ፲፮ ፲፪ ።
ወዝንቱ ውእቱ ዓመተ ሕይወቱ ለይስማኤል ፻ወ፴ወ፯	፲፰	ይስማኤል በሕይወት የኖረው ዘመን ፻፴፯ ዓመት ነው

ዓመት ፡ ወሞተ ረሲዖ ወተወሰከ ኀበ ሕዝቡ ።

አርጅቶ ሞተ ፥ ወደ ወገኖቹም ተጨመረ ። ዘፍ፡ ፲፭ ፯ ።

፲፱ ወከመዝ ውእቱ ልደቱ ለይስሐቅ ወልደ አብርሃም ።

የአብርሃም ልጅ የይስሐቅ ትውልድም እንዲህ ነው ። ማቴ፡ ፩ ፪ ።

፳ አርበዓ ዓመቱ ለይስሐቅ አመ ነሥአ እማእከለ አፍላግ ዘሶርያ ለርብቃ ወለተ በቱኤል ሶርያዊ እኅቱ ለላባ ከመ ትኩኖ ብእሲተ ።

ለይስሐቅም ሚስት ትሆነው ዘንድ የላባን እኅት የሶርያዊውን ሰው የበቱኤልን ልጅ ርብቃን ከሶርያ ወንዞች መካከል በመጣት ጊዜ ፵ ዘመን ሆኖት ነበር ።

፳፩ ወሰአለ ይስሐቅ ኀበ እግዚአብሔር በእንተ ርብቃ ብእሲቱ እስመ መካን ይእቲ ወሰምዖ እግዚአብሔር ወፀንሰት ርብቃ ።

ይስሐቅም ስለ ሚስቱ ስለ ርብቃ ወደ እግዚአብሔር ለመነ ሚስቱ መካን ነበረችና ፥ እግዚአብሔርም ልመናውን ሰማው ርብቃም ፀነሰች ። ፩ ሳሙ፡ ፩ ፲፩ ።

፳፪ ወይትሐወሱ ደቂቃ በውስተ ከርሣ ወትቤ እመሰ ሀለወኒ እኩን ከመዝ ለምንት ሊተ ዝንቱ ፥ ወሖረት ትሰአል ኀበ እግዚአብሔር ።

ልጆቹም በማኅፀኗ ይራገጡ ነበር ፥ እንዲህ የምሆን ከሆነማ ይህ መውለድ ለምኔ ነው አለች ፥ ትጠይቅም ዘንድ ወደ እግዚአብሔር ሄደች ። ፩ ሳሙ፡ ፱ ፱ ።

፳፫ ወይቤላ እግዚአብሔር ክልኤቱ ሕዝብ ሀለዉ ውስተ ከርሥኪ ወክልኤቱ ሕዝብ ይወፅኡ እምከርሥኪ ፥ ወሕዝብ እምሕዝብ ይኄይስ ወዘየዐቢ ይትቀነይ ለዘይንእስ ።

እግዚአብሔርም ፪ት ሕዝብ በማኅፀንሽ አሉ ፥ ፪ቱም ሕዝብ ከማኅፀንሽ ይወጣሉ ፥ ሕዝብ ከሕዝብ ይበልጣል ፥ ታላቁም ለታናሹ ይገዛል አላት ። ዘፍ፡ ፲፯ ፲፯ ። ፳፬ ፰ ።

፳፬ ወተፈጸመ መዋዕለ ወሊዶታ ወክልኤቱ ሀለዉ ውስተ ከርሣ ።

የምትወልድበት ወራት ደረሰ ፥ ፪ት ልጆችም በማኅፀኗ ነበሩ ።

፳፭ ወወፅአ ወልዳ ዘበኵራ ወቀይሕ ኵለንታሁ ከመ ጽጌረዳ ወጸጓር ፥ ወሰመዩቶ ስሞ ዔሳው ፥ ወእምድኅሬሁ ወፅአ እኁሁ ወይእኅዝ በእዴሁ ሰኰና ዔሳው ፥ ወበእንተዝ ሰመዩቶ ስሞ ያዕቆብ ።

የበኵር ልጅዋ ወጣ እንደ ጽጌረዳ ቀይ ፥ ሁለንትናውም ጠጕር ነበር ስሙንም ኤሳው አለችው ፥ ተከትሎትም ወንድሙ ወጣ ፥ የኤሳውንም ሰኰናውን በእጁ ጨብጦ ነበር ፥ ስለዚህም ስሙን ያዕቆብ አለችው ። ዘፍ፡ ፳፯ ፲፩ ። ፲፯ ፳፫ ።

፳፮ ወስሳ ዓመቱ ለይስሐቅ አመ ወለደቶሙ ርብቃ ለዔሳው ወለያዕቆብ ።

ርብቃ ያዕቆብና ኤሳውን በወለደቻቸው ጊዜ ለይስሐቅ ፷ ዓመት ሆኖት ነበር ። ዘፍ፡ ፳፮ ፴፮ ። ሆሴ ፲፪ ፫ ።

፳፯ ወልህቁ ወኮኑ ወራዙተ ወኮነ ዔሳው ብእሴ ሐቅል ነዓዊ ፥ ወያዕቆብሰ ንጹሕ ውእቱ ወይነብር ውስተ ቤት ።

እነሱም አደጉ ጕለመሱም ፥ ኤሳው በረኸኛ አዳኝ ሆነ ፥ ያዕቆብ ግን ቅምጥል ነበር ፥ ከቤትም አይወጣም ነበር ። ዘፍ፡ ፳፮ ፫ - ፭ ። ፯ ፱ ። ኢዮብ ፩ ፩ - ፰ ። ፪ ፫ ።

፳፰ ወያፈቅሮ ይስሐቅ ለዔሳው እስመ ዘውእቱ ነዐወ ይሴሰይ ፥ ወርብቃሰ ታፈቅሮ ለያዕቆብ ።

ይስሐቅ ዔሳውን ይወድ ነበር እሱ ያደነውን ይመገብ ነበርና ፥ ርብቃ ግን ያዕቆብን ትወድ ነበር ። ዘፍ፡ ፳፮ ፬ - ፯ ።

፳፱ ወአብሰለት ሎቱ ለያዕቆብ ተብሲለ ወመጽአ ዔሳው እምሐቅል እንዘ ይደክም ።

ምስር ንፍሮም ቀቀለችለት ዔሳውም ከበረኻ ገባ ።

፴ ወይቤሎ ዔሳው ለያዕቆብ ፡ አብልዐኒ እምተብሲልከ እስመ ደከምኩ ጥቀ ወበእንተ ዝንቱ ተሰምየ ስሙ ኤዶም ።

ዔሳውም ያዕቆብን እጅግ ደክሜያለሁና ከንፍሮህ አብላኝ አለው ፥ ስለዚህም ስሙ ኤዶም (ጉጉ) ተባለ ።

፴፩ ወይቤሎ ያዕቆብ ለዔሳው ፥ አግብእከ ሊተ ብኵርናከ ።

ያዕቆብም ዔሳውን ብኵርናህን ስጠኝ አለው ።

፴፪ ወይቤሎ ዔሳው ፥ ናሁ እመውት ለምንት እንከ ሊተ ከዊነ በኵር ።

ዔሳውም እነሆ እኔ መሞቴ ነው ፥ እንግዲህ በኵርነት ምን ያደርግልኛል አለው ።

፴፫ ወይቤሎ ያዕቆብ ፥ መሐልኬ ሊተ ዮም ከመ ታግብእ ሊተ ብኵርናከ ፥ ወመሐለ ሎቱ ዔሳው ፥ ወአግብአ ሎቱ ለያዕቆብ ከዊነ በኵር ።

ያዕቆብም ብኵርናህን ልትሰጠኝ አሁን ማልልኝ አለው ፥ ዔሳውም ማለለት ብኵርናውንም ለያዕቆብ ሰጠው ። ዕብ፡ ፲፪ ፲፮ ።

፴፬ ወወሀበ ያዕቆብ ለዔሳው ኅብስተ ወተብሲለ ብርስን ወበልዐ ወሰትየ ፥ ወተንሥአ ወሖረ ።

ያዕቆብም ለዔሳው ምስር ዳቦና ንፍሮ ሰጠው ፥ በልቶ ጠጥቶም ተነሥቶ ሄደ ።

ምዕራፍ ፳፮ ።

፩ ወኮነ ካልእ ረኃብ ውስተ ብሔር ዘእንበለ ረኀብ ዘኮነ በመዋዕለ አብርሃም ወሖረ ይስሐቅ ኀበ አቤሜሌክ ንጉሠ ፍልስጥኤም ውስተ ጌራራ ።

በአብርሃም ዘመን ከሆነው ረኀብ ሌላ በአገር ሁለተኛ ረኀብ ሆነ ፥ ይስሐቅም ከፍልስጥኤም ንጉሥ ከአቤሜሌክ ዘንድ ወደ ጌራራ ሄደ ። ዘፍ፡ ፳ ፪ ። ፲፪ ፲ ። ፳፩ ፴፬ ።

፪ ወአስተርአዮ እግዚአብሔር ወይቤሎ ኢትረድ ውስተ ግብጽ ወኅድር ውስተ ምድር እንተ አነ እቤለከ ።

እግዚአብሔርም ተገለጠለትና እንዲህ አለው ወደ ግብጽ አትውረድ እኔ በፈቀድኩልህ ምድር ኑር ። ዘፍ፡ ፲፪ ፩ ።

፫ ወንበር ውስተ ይእቲ ምድር ወእሐውር ምስሌከ ወእባርከከ ፡ እስመ ለከ ወለዘርእከ እሁብ ለዛቲ ምድር ፡ ወአቀውም ምስሌከ መሐላየ ዘመሐልኩ ለአብርሃም አቡከ ።

በዚያችም አገር ተቀመጥ እኔም ከንተ ጋራ እኖራለሁ እባርክሃለሁ ፡ ይህችን አገር ለአንተ ለልጆችህም እሰጣታለሁና ፡ ለአበትህ ለአብርሃም የማልኩለት መሐላዬንም ከአንተ ጋር አፀናለሁ ። ዘፍ፡ ፳ ፩ ፡ ዕብ፡ ፲፩ ፱ ።

፬ ወአበዝኆ ለዘርእከ ከመ ከከበ ሰማይ ፡ ወእሁብ ለዘርእከ ኵላ ዛተ ምድረ ፡ ወይትባረኩ በዘርእከ ኵሉ አሕዛበ ምድር ።

ዘርህንም እንደ ሰማይ ከከብ አበዛዋለሁ ፡ ይህችንም አገር በሙላዋ ለልጆችህ እሰጣታለሁ ፡ የምድር አሕዛብ ሁሉ በዘርህ ይባረካሉ ። ዘፍ፡ ፲፪ ፫ ።

፭ እስመ ሰምዐ አብርሃም ቃለ ዚአየ ወዐቀበ ትእዛዝየ ወኵነኔየ ወሕግየ ።

አብርሃም ቃሌን እንደሰማ ትእዛዜን ፍርዴን ሕጌን እንደጠበቀ ። ዘፍ፡ ፳፪ ፲፯-፲፰ ።

፮ ወነበረ ይስሐቅ ውስተ ጌራራ ።

ይስሐቅም በጌራራ ኖረ ።

፯ ወተስእልዎ ሰብአ ብሔር ለይስሐቅ በእንተ ርብቃ ብእሲቱ ፡ ወይቤሎሙ እኅትየ ይእቲ ፡ እስመ ፈርሀ አይድዖሙ ከመ ብእሲቱ ይእቲ ከመ ኢይቅትልዎ ሰብአ ውእቱ ብሔር በእንተ ርብቃ ብእሲቱ እስመ ሠናይ ገጽ ።

የአገር ሰዎችም ይስሐቅን የሚስቱን የርብቃን ነገር ጠየቁት እሱም እኅቴ ናት አላቸው ፡ ስለ ሚስቱ ስለ ርብቃ የዚያ አገር ሰዎች እንዳይገድሉት ሚስቴ ናት ብሎ መናገሩን ፈርቷልና መልከ መልክም ነበረችና ። ዘፍ፡ ፲፪ ፲፫ ። ፳፬ ፲፯ ። ምሳ፡ ፳፱ ፳፭ ።

፰ ወነበረ ህየ ብዙኀ መዋዕለ ወሶበ ሐወጸ አቤሜሌክ እንተ መስኮት ርእዮ ለይስሐቅ እንዘ ይትዋነይ ምስለ ርብቃ ብእሲቱ ።

በዚያም ብዙ ዘመን ኖረ ፡ አቤሜሌክም በመስኮት በተመለከተ ጊዜ ይስሐቅን ከርብቃ ጋራ ሲጫወት አየው ።

፱ ወጸውዖ አቤሜሌክ ለይስሐቅ ወይቤሎ ናሁ ብእሲትከ ይእቲ ፡ ወትቤለኒ እኅትየ ይእቲ ፡ ወይቤሎ ይስሐቅ ፡ እስመ እቤ ይቀትሉኒ በእንቲአሃ ።

አቤሜሌክም ይስሐቅን ጠርቶ እኅቴ ናት አልከኝ እንጂ እነሆ ሚስትህ ናት አለው ፡ ይስሐቅም በእሷ ምክንያት ይገድሉኛል ብዬ ነው አለው ።

፲ ወይቤሎ አቤሜሌክ ፡ ምንትኑ ዝንቱ ዘረሰይከኒ ሕቀ ከመ ዘእምሰከበ ምስለ ብእሲትከ ብእሲ ዘእምአዝማድየ ወእምአምጻእከ ላዕሌየ ኃጢአተ በኢያእምሮ ።

አቤሜሌክም ይህ ያደረግኽብኝ ነገር ምንድር ነው ፡ ከዘመዶቼ የሚሆን አንድ ሰው ከሚስትህ ሊተኛ ጥቂት ቀርቶት ነበር ፡ ባለማወቅም ኃጢአት ታመጣብኝ ነበር ። ዘፍ፡ ፳ ፡ ፱ ።

፲፩ ወአዘዞሙ ንጉሥ ለኵሎሙ ሕዝቢሁ ፡ ወይቤሎሙ ኵሉ ዘለሐጠ ለዝንቱ ብእሲ ወለብእሲቱ ሞተ ለኩይ ኵነኔሁ ።

ንጉሡም ይህን ሰው ሚስቱንም የነካ ሁሉ ፍርዱ ይሙት በቃ ነው ብሎ ሕዝቡን አዘዛቸው ። መዝ፡ ፻፭ ፲፭ ።

፲፪ ወዘርአ ይስሐቅ ውስተ ይእቲ ምድር ወከና ምእተ ምክዕቢተ ፡ ወባረኮ እግዚአብሔር ።

ይስሐቅም በዚያች ምድር ዘርን ዘራ ፡ መቶ ዕፅፍም ሆነለት እግዚአብሔር ባረከው ። ማቴ፡ ፲፫ ፰ ። መዝ፡ ፻፲፪ ፫ ።

፲፫ ወተለዐለ ወዐብየ ጥቀ ።

ከፍ ከፍ አለ እጅግም ገነነ ። ምሳ፡ ፲ ፳፪ ።

፲፬ ወአጥረየ አግብርተ ወአእማተ አባግዐ ወአልሕምተ ብዙኀ ወቀንኡ ላዕሌሁ ሰብአ ፍልስጥኤም ።

ወንድ ባርያን ሴት ባርያን ላምን በግን አብዝቶ ገዛ ፡ የፍልስጥኤም ሰዎችም ቀኑበት ። ዘፍ፡ ፴፯ ፲፩ ፡ መክ፡ ፬ ፬ ።

፲፭ ወለኵሎሙ ዐዘቃት ዘከረዩ ደቀ አብርሃም በመዋዕለ አቡሁ ደፈንዎሙ ሰብአ ፍልስጥኤም ወመልእዎሙ መሬተ ።

በባቱም ዘመን የአብርሃምን ብላቴኖች የቈፈሩዋቸውን ጕድጓዶች ሁሉ የፍልስጥኤም ሰዎች ደፈኑዋቸው ፡ መሬትንም መሉዋቸው ። ዘፍ፡ ፳፩ ፴ ።

፲፮ ወይቤሎ አቤሜሌክ ለይስሐቅ ሑር እምኔነ እስመ ጸናዕከነ ጥቀ ።

አቤሜሌክም ይስሐቅን ፈጽመህ በርትተህብናልና ከኛ ተለይተህ ሂድ አለው ።

፲፯ ወሖረ እምህየ ይስሐቅ ወኀደረ ውስተ ቈላተ ጌራራ ወነበረ ህየ ።

ይስሐቅም ከዚያ ተነሥቶ በጌራራ ሸለቆ ሰፍሮ በዚያ ተቀመጠ ። ዘፀ፡ ፩ ፱ ።

፲፰ ወከዐበ ከረዮን ይስሐቅ ለዐዘቃተ ማይ እለ ከረዩ አግብርተ አቡሁ አብርሃም ዘደፈንዎን ሰብአ ፍልስጥኤም እምድኅረ ሞተ አብርሃም አቡሁ ፡ ወሰመዮን በበአስማቲሆን በከመ ሰመዮን አብርሃም ።

ይስሐቅም ያባቱ የአብርሃም አገልጋዮች የቈፈሩዋቸው አባቱ አብርሃም ከሞተም በኋላ የፍልስጥኤም ሰዎች የደፈኑዋቸውን የውኃ ጕድጓዶች እንደገና ቈፈራቸው ፡ አብርሃም እንደ ጠራቸውም በየስማቸው ጠራቸው ።

፲፱ ወከረዩ አግብርተ ይስሐቅ ዐዘቅተ በቈላተ ጌራራ ወረከቡ ነቅዐ ማይ ጥዑመ ።

የይስሐቅም አገልጋዮች በጌራራ ቈላ ጕድጓድ ቈፍረው የሚጣፍጥ የውኃ ምንጭ አገኙ ።

፳ ወተበአሱ ኖሎተ ይስሐቅ ወኖሎተ ጌራራ ወይቤሉ ዚአነ ውእቱ ማይ ፡ ወሰመያ ስማ ለይእቲ ዐዘቅት ዐዘ

የይስሐቅ እረኞችና የጌራራ እረኞችም ይህ ውኃ የኛ ነው የኛ ነው በማለት ተጣሉ ፡ ያችንም የወኃ ጕድ

የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን ሃይማኖትና ሥርዓት
The Ethiopian Orthodox Tewahido Church Faith and Order
www.ethiopianorthodox.org

ቅተ ዐመፃ እስመ ፀመዕዎ ።		ጓድ የዓመፅ-ጕድጓድ ብሎ ጠራት ዐምፀዉታልና ።
ወገዐዘ እምህየ ይስሐቅ ወከረየ ካልእተ ዐዘቅተ በህየ ፡ ወተባሰንዎ በእንቲአሃ ወሰመያ ስማ ጽልእ ።	፳፩	ይስሐቅም ከዚያ ተጕዞ ሄዶ በዚያ ሌላ ጕድጓድ ቈፈረ ፡ በርሷም ምክንያት ተጣሉት ፡ ስሟንም ጠብ ብሎ ጠራት ።
ወገዐዘ እምህየ ወከረየ ዐዘቅተ ፡ ወኢተበአስዎ በእንቲአሁ ወሰመዮ ስሞ መርኅብ እንዘ ይብል እስመ አርኀበ ለነ እግዚአብሔር ይእዜ ወአብዝኀነ ውስተ ምድር ።	፳፪	ከዚያም ተጕዞ ሌላ ጕድጓድ ቈፈረ ፡ በርሱ ምክንያት ግን አልተጣሉትም ስሙንም ሰፊ አሉት ፡ ዛሬ እግዚአብሔር አሰፋልን በምድርም አበዛን እኮ ሲሉ ። ዘፀ፡ ፩ ፯ ።
ወገዐዘ እምህየ ኀበ ዐዘቅተ መሐላ ።	፳፫	ከዚያም ተነሥቶ ወደ መሐላው ምንጭ ተጓዘ ።
ወአስተርአዮ እግዚአብሔር በይእቲ ሌሊት ወይቤሎ ነየ አነ ውእቱ አምላኩ ለአብርሃም አቡከ ኢትፍራህ ሀለውኩ ምስሌከ ወእባርከከ ወአበዝኆ ለዘርእከ በእንተ አብርሃም አቡከ ።	፳፬	እግዚአብሔርም በዚያች ሌሊት ታየው ፡ የአባትህ የአብርሃም ፈጣሪ እኔ ነኝ አትፍራ ፡ እነሆ ካንተ ጋር አለሁና ስለ አባትህ ስለ አብርሃም ብየ አከብርሃለሁ ፡ ዘርህንም አበዛዋለሁ አለው ። ዘፍ፡ ፲፭.፩ ። ሮሜ ፰ ፴፩ ።
ወነደቀ በህየ ምሥዋዐ ለእግዚአብሔር አምላኩ ወጸውዐ ስመ እግዚአብሔር ፡ ወተከለ በህየ ዐፀደ ወከረዩ በህየ ደቀ ይስሐቅ ዐዘቅተ ።	፳፭	በዚያም ለፈጣሪው ለእግዚአብሔር መሠውያን ሠራ ፡ የእግዚአብሔርንም ስም ጠራ ፡ በዚያም ድንኳን ተከለ ፡ የይስሐቅም ብላቴኖች ከዚያ የውኃን ጕድጓድ ቈፈሩ ። ዘፍ፡ ፲፫ ፲፰ ። መዝ፡ ፻፲፮ ፲፯ ።
ወሖሩ ኀቤሁ እምነ ጌራራ አቤሜሌክ ወአኮዘት መጋቤ መራዕይሁ ወፋኮል መልአከ ሠራዊቱ ።	፳፮	ንጉሡ አቤሜሌክ ላምራሱ አኮዛትና የሠራዊቱ አለቃ ፋኮልም ከጌራራ ተነሥተው ወደርሱ ሄዱ ።
ወይቤሎሙ ይስሐቅ ለምንት መጻእክሙ ኀቤየ እምድኅረ ጸላእክሙኒ ወአስቈረርክሙኒ ወሰደድክሙኒ እምኀቤክሙ ።	፳፯	ይስሐቅም ጠልታችሁኝ ተመቅኝታችሁኝ ከናንተ ለይታችሁ ከሰደዳችሁኝ በኋላ ለምን ወደኔ መጣችሁ ፡ አላቸው ። መሳ፡ ፲፩ ፯ ።
ወይቤልዎ እስመ አኮ ንሕነ ዘአስቈረርናከ ፡ አላ አንበርናከ ሠናየ ወፈነውናከ በሠናይ ወይእዜኒ ቡሩክ አንተ ለእግዚአብሔር አምላክ ።	፳፰	እኛ የጠላንህ የተመቀኘንህ አይደለንም ፡ አክብረን አኑረን ደስ አሰኝተን ሸኝተን ሰደድንህ እንጂ አሉት አሁንም ለፈጣሪህ እግዚአብሔር የምትገዛ ቡሩክ ነህ ። ዘፍ፡ ፳፬ ፳፪-፳፫ ።
ወሰበ ርኢነ ከመ ሀሎ እግዚአብሔር አምላክ ምስሌከ ንቤ ከመ ይኩን ማእከሌከ ወማእከሌነ መሐላ ፡ ወንትማሐል ከመ ኢትግበር እኩየ ላዕሌነ ወኢንግበር እኩየ ላዕሌከ ።	፳፱	ፈጣሪ እግዚአብሔር ካንተ ጋራ እንዳለ ባየን ጊዜ በኛና በአንተ መከከል መሐላ ይደረግ እንላለን ፡ አሁንም አንተ በኛ ላይ ክፉ እንዳታደርግ እኛም በንተ ላይ ክፉ እንዳናደርግ እንማማል አሉት ። ዘፍ፡ ፳፱ ፴፩ ። መዝ፡ ፻፲፰ ፲፰ ።
ወገብረ ሎሙ ማእደ ወበልዑ ወሰትዩ ።	፴	ማእድ አቀረበላቸው በሉም ጠጡም ። ዘፍ፡ ፲፱ ፫ ።
ወተንሥኡ በጽባሕ ወተማሐሉ በበይናቲሆሙ ፡ ወፈነዎሙ ይስሐቅ ወሖሩ በዳኅን ።	፴፩	ማልደውም ተነሥተው እርስ በርሳቸው ተማማሉ ፡ ይስሐቅ አሰናብቶአቸው በደኅና ሄዱ ። ዘፍ፡ ፳፩ ፴፩ ።
ወኮነ በይእቲ ዕለት በጽሑ አግብርቲሁ ለይስሐቅ ወነገርዎ በእንተ ዐዘቅት ዘከረዩ ወረከቡ ማየ በውስቴታ ።	፴፪	በዚያች ሌሊት እንዲህ ሆነ ፡ የይስሐቅ አገልጋዮች ደርሰው የውኃ ጕድጓድ እንደቈፈሩና በውስጧም ውኃ እንዳገኙ ነገሩት ።
ወሰመያ ስማ ቤርሳቤህ ፡ ወበእንተ ዝንቱ ተሰምየት ቤርሳቤህ ይእቲ ሀገር እስከ ዮም ።	፴፫	ስምዋንም ቤርሳቤህ ብሎ ጠራት ፡ ስለዚህም ያች አገር ቤርሳቤህ ትባላለች ፡ እስከ ዛሬ ድረስ ።
ወኮኖ ለዔሳው አርብዓ ዓመተ ወነሥአ ብእሲተ እንተ ስማ ይድን ወለተ ቤኤል ኬጥያዊ ወቤሴሞት ወለተ ኤሎን ኤውያዊ ።	፴፬	ለኤሳውም ፵ ዓመት ሲሆነው ስሟ ይድን የምትባል የኬጢያዊው የቤኤል ልጅንና የኤውያዊው ኤሎን ልጅ ቤሴሞትን አገባ ። ዘፍ፡ ፴፮ ፪ ።
ወይትቃነዋሆሙ ለይስሐቅ ወለርብቃ ።	፴፭	እነርሱም ይስሐቅንና ርብቃን ያሳዝኑዋቸው ነበር ። ዘፍ፡ ፳፯፡ ፵፮ ። ፳፰ ፩ ፡ ፰ ።

ምዕራፍ ፳፯ ።

ወኮነ እምድኅረ ልህቀ ይስሐቅ ወረስዐ ተሐምጋ አዕይንቲሁ ወኢይሬኢ ።	፩	ይስሐቅ አርጅቶ ዓይኖቹ ፈዝዘው የማያይ ከሆነ በኋላ እንዲህ ሆነ ። ዘፍ፡ ፵፰ ፲ ። ፩ ሳሙ፡ ፫ ፪ ።
ወጸውዖ ለዔሳው ወልዱ ዘይልህቅ ወይቤሎ ናሁ ረሳዕኩ ወኢየአምር ዕለተ ሞትየ ።	፪	ታላቁ ልጁ ኤሳውን ጠርቶ እነሆ አረጀሁ ዕለተ ሞቴንም አላውቅም ። ምሳ፡ ፳፯ ፩ ። ያዕ፡ ፬ ፲፬ ።
ወይእዜኒ ንሣእ ንዋየ ሐቅልከ ወምጕንጳከ ወቀስተከ ወፃእ ሐቅለ ወነዐው ።	፫	አሁንም ማዳኛህንና አፎትህን ቀስትህንም ይዘህ በረኻ ሂደህ አድነህ ።

www.ethiopianorthodox.org

ወግበር ሊተ መብልዐ ዘከመ አፈቅር ወአምጽእ ሊተ እብላዕ ከመ ትባርከ ነፍስየ ዘእንበለ እሙት ።	፬	ሳልሞት ነፍሴ እንድትመርቅህ እንደምወደው አድርገህ አበላ ዘንድ የምበላውን አምጣልኝ። ዘፍ፡ ፳፭ ፳፯-፳፰።
ወሰምዐቶ ርብቃ ለይስሐቅ እንዘ ይብሎ ከመዝ ለዔሳው ወልዱ ፡ ወሖረ ዔሳው ሐቅለ ይንዐው ለአቡሁ ።	፭	ርብቃም ይስሐቅ ለልጁ ለኤሳው እንዲህ ሲለው ሰማችው ኤሳውም ሊያድን በረኻ ሄደ ።
ወትቤሎ ርብቃ ለያዕቆብ ወልዳ ዘይንእስ ፡ ናሁ አነ ሰማዕክዎ ለአቡከ እንዘ ይብሎ ለዔሳው እኁከ ።	፮	ርብቃ ታናሹ ልጅዋ ያዕቆብን እንዲህ አለችው ፡ እነሆ አባትህ ወንድምህ ኤሳውን ።
ሑር አምጽእ ሊተ እምዘነዐውከ ወግበር ሊተ መብልዐ ወእባርከ ቅድመ እግዚአብሔር ዘእንበለ እሙት ።	፯	ሳልሞት በእግዚአብሔር ፊት እንድመርቅህ ከአደንከው አዘጋጅተህ የምበላውን አምጣልኝ ሲለው ሰምቼ ዋለሁ ።
ወይእዜኒ ወልድየ ስምዐኒ ዘከመ እቤለከ ።	፰	አሁንም ልጄ ሆይ እሺ በለኝ በማዝህ ነገር ።
ወሑር ኀበ አባግዒነ ወአምጽእ ሊተ ክልኤተ መሐስአ ሠናያነ ወእግበሮሙ መብልዐ ለአቡከ ዘከመ ያፈቅር።	፱	ወደ በጎቻችን ሂደህ ያማሩ ሁለት ጠቦቶች አምጣልኝና አባትህ እንደሚወደው ምግብ አዘጋጃቸው ዘንድ ።
ወትሰድ ለአቡከ ወይብላዕ ወይባርከ ዘእንበለ ይሙት።	፲	ሳይሞት በልቶ እንዲመርቅህ ወስደህ ለአባትህ እንድትሰጠው አለችው ። ዘፍ፡ ፵፰ ፲፭ ።
ወይቤላ ያዕቆብ ለርብቃ እሙ ናሁ ዔሳው እኁየ ጸጓር ውእቱ ወአንሰ ኢኮንኩ ጸጓረ ።	፲፩	ያዕቆብም እናቱ ርብቃን እንዲህ አላት ፤ እነሆ ወንድሜ ኤሳው ጠጕራም ነው ፡ እኔ ግን ጠጕራም አይደለሁም ። ዘፍ፡ ፳፭ ፳፭ ።
ወዮጊ እመ ገሠሠኒ አቡየ እከውን በቅድሜሁ ከመ ዘአስተሐቅሮ ወአመጽእ ላዕሌየ መርገመ ወአኮ በረከተ ።	፲፪	ምናልባት አባቴ ቢዳስሰኝ በፊቱ እንደምዘብትበት እሆናለሁና ምረቃን ያይደለ በላዬ ላይ መርገምን አመጣለሁ። ዘፍ፡ ፱ ፳፭ ። ዘዳ፡ ፳፯ ፲፰ ።
ወትቤሎ እሙ ላዕሌየ ይኩን መርገምከ ወልድየ ፡ ዳእሙ ስምዐኒ ወሑር ወአምጽእ ሊተ ዘእቤለከ ።	፲፫	እናቱም ልጄ መርገምህ በኔ ላይ ይሁን ቃሌን ብቻ ስማኝ ፡ ሂድና የምልህን አምጣልኝ አለችው ። ዘፍ፡ ፵፫ ፱ ።
ወሖረ ወአምጽአ ላቲ ለእሙ ወገብረት መብልዐ ዘከመ ያፈቅር አቡሁ ።	፲፬	ሂዶም ለእናቱ አመጣላትና አባቱ እንደሚወደው አድርጋ መብሉን አዘጋጀች ።
ወነሥአት ርብቃ አልባሲሁ ለዔሳው ወልዳ ዘይልህቅ ወዘይሤኒ ዘሀሎ ኀቤሃ ወአልበሰቶ ለያዕቆብ ወልዳ ዘይንእስ ።	፲፭	ርብቃ ከርሷ ዘንድ የነበረ ያማረውን የታላቅ ልጅዋ የኤሳውን ልብስ አምጥታ ለታናሹ ልጅዋ ለያዕቆብ አለበሰችው ። ቍ፡ ፳፯ ።
ወዝክተሂ አምእስቲሆሙ ለእልክቱ ክልኤቱ መሐስእ ወደየት ላዕለ መታክፍቲሁ ወላዕለ ክሳዱ ።	፲፮	ያንን የሁለቱን ጠቦቶች ለምድ በትከሻውና በአንገቱ ላይ አደረገች ።
ወወሀበቶ ዝክተ መብልዐ ወኅብስተኒ ዘገብረት በእደዊሁ ለያዕቆብ ወልዳ ።	፲፯	ያን ያዘጋጀችውን እንጀራንና ጣፋጭ መብልን ለያዕቆብ በእጁ ሰጠችው ።
ወአብአ ለአቡሁ ወይቤሎ አባ ፡ ወይቤሎ አቡሁ ነየ አነ ፡ መኑ አንተ ወልድየ ።	፲፰	ወደ አባቱም ገብቶ አባቴ ሆይ! አለው ፡ አባቱም እነሆኝ ልጄ ሆይ አንተ ማነህ! አለው ።
ወይቤሎ ያዕቆብ አነ ውእቱ ዔሳው ወልድከ ዘበኵርከ ገበርኩ ዘትቤለኒ ተንሥእ ወንበር ወብላዕ እምዘነዓውኩ ለከ ከመ ትባርከኒ ነፍስከ ።	፲፱	ያዕቆብም እኔ የበኵር ልጅህ ዔሳው ነኝ ያልከኝን አድርጌ አለሁ ተነሥና ተቀመጥ ፡ ከአደንኩልህም ብላና ነፍስህ ትመርቀኝ ዘንድ አለው ።
ወይቤሎ ይስሐቅ ለወልዱ ምንትኑ ውእቱ ዝንቱ ዘአፍጠንከ ረኪበ ወልድየ ፡ ወይቤሎ ዘወሀበኒ እግዚአብሔር አምላክከ ቅድሜየ ።	፳	ይስሐቅም ለልጁ ልጄ ፈጥነህ ያገኘህ ይህ ምንድር ነው! አለው ፡ ፈጣሪህ እግዚአብሔር በፊቴ የሰጠኝ ነው አለው ።
ወይቤሎ ይስሐቅ ቅረበኒ ወልድየ ወእግሥሥከ ለእመ አንተሁ ውእቱ ዔሳው ወለእመ ኢኮንከ ።	፳፩	ይስሐቅም ልጄ! ቅረበኝ ልዳሥሥህ አንተ ዔሳው እንደሆንክ ወይም ያይደለህ እንደሆን አለው ።
ወቀርበ ያዕቆብ ኀበ ይስሐቅ አቡሁ ወገሠሦ ወይቤሎ ቃልሰ ቃለ ያዕቆብ ወእደውሰ ዘዔሳው ።	፳፪	ያዕቆብም ወደ አባቱ ወደ ይስሐቅ ቀረበ ፡ ዳሠሠውም ቃልህ የያዕቆብ ነው ፡ እጆችህ ግን የዔሳው ናቸው አለው።
ወኢያእመሮ እስመ እደዊሁ ጸጓራት ከመ እደወ ዔሳው ፡ ወባረከ ይስሐቅ ።	፳፫	ነገር ግን አላወቀውም እጆቹ እንደ ዔሳው እጆች ጠጕራሞች ነበሩና ፡ ይስሐቅም መረቀው ። ቍ፡ ፲፮ ።
ወይቤሎ አንተ ውእቱ ወልድየ ዔሳው ፡ ወይቤሎ ነየ አነ ።	፳፬	አንተ ልጄ ዔሳው ነህን አለው ፡ እነሆ እኔ ልጅህ ነኝ አለው ። ሮሜ ፫ ፯-፰ ። ኤፌ፡ ፬ ፳፭ ።
ወይቤሎ አምጽእ ሊተ እምዘነዐውከ ወልድየ ከመ እብላዕ ወትባርከ ነፍስየ ፡ ወአቅረበ ሎቱ ወበልዐ ወአም	፳፭	ልጄ አድነህ ያመጣህልኝን በልቼ ሰውነቴ ትመርቅህ ዘንድ አምጣልኝ አለው ፡ አቅርቦለት በላም ወይንም አመ

ጽአ ሎቱ ወይነ ወሰትየ ።		ጣለት ጠጣ ።
ወይቤሎ ይስሐቅ ቀረበኒ ወሰዐመኒ ወልድየ ።	፳፮	ይስሐቅም ልጄ ! ቀረብኝና ሳመኝ አለው ።
ወቀርበ ወሰዐሞ ወአጼነዎ ወጼነዎ ጼና አልባሲሁ ወይቤ ናሁ ጼናሁ ለወልድየ ከመ ጼና ገዳም ጥቀ ጥንቁቀ ዘባረከ እግዚአብሔር ።	፳፯	ቀርቦም ሳመው ፡ የልብሱንም ሽታ አሸተተው ፡ እነሆ የልጄ ልብስ ሽታው እግዚአብሔር እንደባረከው እንደ ዱር አበባ ሽታ ነው አለ ።
ወይቤሎ የሀብከ እግዚአብሔር እምጠለ ሰማይ ወእምጠለ ምድር ፡ ወያብዝኅ ሥርናየከ ወወይነከ ወቅብዐከ ።	፳፰	እግዚአብሔር ከሰማይ ጠል ፡ ከምድር ስብ ይስጥህ ፡ ሥንዴህን ወይንህንና ዘይትህን ያብዛልህ አለው ። ሆሴ ፲፬ ፯ ። መኃ ፱ ፲፫ ።
ወይትቀነዩ ለከ አሕዛብ ወይስግዱ ለከ መላእክት ወኩን እግዚአ ለእኁከ ወይስግዱ ለከ ደቂቀ አቡከ ፡ ዘይባርከከ ቡሩከ ይኩን ፡ ወዘይረግመከ ርጉመ ለይኩን ።	፳፱	አሕዛብ ይገዙልህ ፡ አለቆችም ይስገዱልህ ፡ ለወንድሞችህም ጌታ ሁን ፡ የአባቶችህ ልጆች ይስገዱልህ እንተን የሚመርቅህ የተመረቀ ይሁን ፡ አንተን የሚረግምህም የተረገመ ይሁን ።
ወእምድኅረ አኅለቀ ባርኮቶ ይስሐቅ ለያዕቆብ ፡ ወፅአ ያዕቆብ እምቅድመ ገጸ ይስሐቅ አቡሁ ወመጽአ ዔሳው እምነዒው ።	፴	ይስሐቅ መርቆ ከጨረሰ በኋላ ያዕቆብ ከባቱ ከይስሐቅ ፊት ወጣ ፡ ዔሳውም ከአደን ተመልሶ መጣ ።
ወገብረ ውእቱሂ መብልዐ ወአምጽአ ለአቡሁ ወይቤሎ ተንሥእ አባ ወብላዕ እምዘነዐወ ለከ ወልድከ ከመ ትባርከኒ ነፍስከ ።	፴፩	እርሱም አድኖ ያመጣውን ምግብ አዘጋጅቶ ወደ አባቱ አመጣ ፡ አባቴ ሰውነትህ ትመርቀኝ ዘንድ እኔ ልጅህ አድኜ ከመጣሁት ተነሥተህ ብላ አለው ።
ወይቤሎ ይስሐቅ መኑ አንተ ፡ ወይቤሎ ዔሳው አነ ውእቱ ዔሳው ወልድከ ዘበኵርከ ።	፴፪	ይስሐቅም አንተ ማን ነህ አለው ፡ ዔሳውም እኔ የበኩር ልጅህ ዔሳው ነኝ አለው ።
ወደንገፀ ይስሐቅ ዐቢየ ድንጋፄ ጥቀ ወይቤሎ መኑመ ዘአምጽአ ሊተ ዘነዐወ ወበላዕኩ ወባረክዎ ወቡሩከ ውእቱ።	፴፫	ይስሐቅም እጅግ ደነገጠ ፡ ያደነውን ሠርቶ አዘጋጅቶ በልቼ የመረቅሁት ማን ነው ፤ እሱም የተባረከ ነው አለው ። ዘፍ፡ ፳፰ ፫ ፡ ፬ ። ኤፌ፡ ፩ ፫ ።
ወኮነ ሶበ ሰምዐ ዔሳው ቃለ አቡሁ ጸርሐ በዐቢይ ቃል ወአምረረ ጥቀ ወይቤ ፡ ባርከኒ ኪያየኒ አባ ።	፴፬	ዔሳውም ያባቱን ነገር በሰማ ጊዜ በታላቅ ቃል ጮኸ ምርር ብሎም አለቀሰ ፡ አባቴ እኔንም መርቀኝ አለው ።
ወይቤሎ ይስሐቅ ለዔሳው መጽአ እኁከ በጕሕሉት ወነሥአ በረከተከ ።	፴፭	ይስሐቅም ወንድምህ በተንኰል መጥቶ በረከትህን ወሰደው አለው ።
ወይቤ ዔሳው በጽድቅ ተሰምየ ያዕቆብ እስመ አዕቀጸኒ ክልኤተ ጊዜ ፡ ቀዳሚ ብኵርናየ ነሥአኒ ወናሁ ዮምኒ በረከትየ ነሥአኒ ፡ ወይቤሎ ዔሳው አልቦኑ አባ ዘአትረፍከ ሊተ በረከተ ።	፴፮	ዔሳውም በእውነት ያዕቆብ ተባለ ሁለት ጊዜ አሰናከሎኛልና ፡ አስቀድሞ ብኵርናዬን ወሰደብኝ ፡ እነሆ ዳግመኛም በረከቴን ወሰደብኝ አለ ፡ ዔሳውም አባቴ ለእኔስ ያስቀረህልኝ በረከት የለምን ፤ አለው ። ዘፍ፡ ፳፭ ፳፯ - ፴፫ ።
ወአውሥአ ይስሐቅ ወይቤሎ ለዔሳው እግዚአከ ረሰይክዎ ወለኵሎሙ አኃዊሁ አግብርቲሁ ረሰይክዎሙ ወአብዛኅኩ ሎቱ ወይኖ ወሥርናዮ ወቅብዖ ፡ ወለከ ምንተ እሬሲ ወልድየ ።	፴፯	ይስሐቅም መልሶ ዔሳውን እንዲህ አለው ፤ ጌታህ አደረግሁት ወንድሞቹንም ሁሉ ተገዥዎቹ አደረግኋቸው ፡ ሥንዴውን ወይኑን ዘይቱን አበዛሁለት ፡ ልጄ ! ላንተስ ምን ላድርግልህ ፤ ፱ ሳሙ ፡ ፰ ፲፬ ። ቈ፡ ፳፰ ።
ወይቤሎ ዔሳው ለይስሐቅ አቡሁ አሐቲኑ ከመ በረከትከ ለከሰ አባ ፡ ወእምዝ ጸርሐ ዔሳው ወበከየ ።	፴፰	ዔሳውም ይስሐቅን እንዲህ አለው ፤ አባቴ በረከትህ አንዲት ብቻ ናትን ፤ አባቴ እኔንም መርቀኝ እንጂ አለው ፡ ከዚህ በኋላ ድምፁን አሰምቶ አለቀሰ ። ዕብ፡ ፲፪ ፲፯ ።
ወይቤ ይስሐቅ ናሁ እምጠለ ሰማይ እምላዕሉ ወእምጠለ ምድር ይኩን ሕይወትከ ።	፴፱	ይስሐቅም እንዲህ አለ ፤ እነሆ መኖሪያህ ከምድር በላይ ካለ ከሰማይ በወረደ ጠል ከምድር በተገኘ ስብ ይሁን ።
ወበመጥባሕትከ ሕየው ወተቀነይ ለእኁከ ፡ ወባሕቱ አመ ትፈቅድ ትግድፍ ያሮ እምላዕለ ክሳድከ ተጋነይ ሎቱ ።	፵	በሰይፍህ አድነህ ኑር ፡ ለወንድምህም ተገዛ ፡ ነገር ግን አገዛዙን ከንገትህ ሊቀልልህ ብትወድ ተለማመጥ ።
ወተበቀሎ ዔሳው ለያዕቆብ በእንተ በረከቱ ዘባረኮ አቡሁ ፡ ወይቤ ዔሳው በልቡ ለትቅረብ መዋዕለ ላሁ ለአቡየ ከመ እቅትሎ ለያዕቆብ እኁየ ።	፵፩	ዔሳውም አባቱ ስለ መረቀው ምረቃ በያዕቆብ ቂም ያዘበት ፡ ዔሳው በልቡ ወንድሜ ያዕቆብን እገድለው ዘንድ የአባቴ የልቅሶው ቀን ትድረስ አለ ።
ወአይድዕዋ ለርብቃ ዘይቤ ወልዳ ዘይልህቅ ወለኣከት ወጸውዐቶ ለያዕቆብ ወልዳ ዘይንእስ ፡ ወትቤሎ ናሁ ዔሳው እኁከ ይንዕወከ ወይፈቅድ ይቅትልከ ።	፵፪	ታላቁ ልጅዋ ዔሳው የተናገረውን ለርብቃ ነገሩዋት ፡ እሷም ታናሹ ልጅዋ ያዕቆብን ልካ አስጠርታ እነሆ ወንድምህ ዔሳው ያድንሃል ሊገድልህም ይፈልጋል ።

፵፫ ወይእዜኒ ወልድየ ስምዐኒ ቃልየ ዘአብልከ ተንሥእ ወሑር ማእከለ አፍላግ ዘሶርያ ኀበ ላባ እኁየ ውስተ ካራን ።

አሁንም ልጄ የምልህን ነገር ስማኝ፤ ተንሥና በሶርያ ወንዞች መካከል ወዳለ ወደ ወንድሜ ላባ ወደ ካራን ሂድ እለችው ። ዘፍ፡ ፲፩ ፴፩ ።

፵፬ ወንበር ኀቤሁ ኅዳጠ መዋዕለ እስከ ይትመየጥ መዓቱ ለእኁከ ።

የወንድምህ የቍጣው ቀን እስኪበርድለት ድረስ ጥቂት ቀን ከርሱ ዘንድ ተቀመጥ ።

፵፭ ወይረስዕ ዘገበርከሎ ወእልእከ ወእነሥአከ እምህየ ከመ ኢይሕጐል ክልኤክሙ በአሐቲ ዕለት ።

ያደረግኸውን ነገር እስኪረሳው ድረስ፤ ከዚያም ልኬ አስመጣሃለሁ፤ በአንድ ቀን ሁለታችሁን እንዳላጣ ።

፵፮ ወትቤሎ ርብቃ ለይስሐቅ ጸላእኩ ሕይወትየ እምአዋልደ ከጢአን ወእመሰ ይነሥእ ያዕቆብ ብእሲተ እምአዋልደ ዝንቱ ብሔር ለምንትኑ እንከ እሕዩ።

ርብቃ ይስሐቅን እንዲህ አለችው፤ ከኬጢያውያን ሴቶች (ከዔሳው ሚስቶች) የተነሣ ኑሮዬን ጠላሁ፤ ያዕቆብ ከዚህ አገር ልጆች ወገን ሚስት ያገባ እንደሆነ እንግዲህ በሕይወት መኖር ለምኔ ነው!። ዘፍ፡ ፳፯ ፷።

ምዕራፍ ፳፰።

ምዕራፍ ፳፰።

፩ ወጸውዖ ይስሐቅ ለያዕቆብ ወባረኮ፤ ወይቤሎ ኢትንሣእ ብእሲተ እምአዋልደ ከናዓን ።

ይስሐቅ ያዕቆብን ጠርቶ ባረከው፤ እንዲህም አለው፤ ከከነዓን ልጆች ወገን ሚስት አታግባ ።

፪ ተንሥእ ወሑር ማእከለ አፍላግ ውስተ ቤተ ባቱኤል አቡሃ ለእምከ ወንሣእ ለከ ብእሲተ እምአዋልዲሁ ለላባ እኁሃ ለርብቃ እምከ ።

ተነሥና በወንዞች መካከል ወዳለው ወደናትህ አባት ወደ ባቱኤል ቤት ሂድህ ከናትህ ርብቃ ወንድም ከላባ ልጆች ሚስት አግባ ።

፫ ወአምላክየ ይሕር ምስሌከ ወያዕቢከ ወይባርከ ወያብዝኅከ ወኩን ብዙኀ አሕዛበ ።

ፈጣሪዬም ከንተ ጋር ይኑር፤ ያክብርህ፤ ይባርክህ ያብዛህ፤ ብዙ ሕዝብ ሁን ።

፬ ወየሀብከ በረከተ አብርሃም አቡየ ለከ ወለዘርእከ እምድኅሬከ ከመ ትረሳ ለይእቲ ምድር እንተ ወሀበ ለአብርሃም።

የአባቴ የአብርሃምን በረከት ላንተ ይስጥህ፤ ከንተም በኋላ ለዘርህ ለአብርሃም የሰጠው ይህችን ምድር ትወርሳት ዘንድ። ዘፍ፡ ፲፪ ፪።

፭ ወፈነዎ ይስሐቅ ለያዕቆብ ወሖረ ማእከለ አፍላግ ዘሶርያ ኀበ ላባ ወልደ ባቱኤል ሶርያዊ እኁሃ ለርብቃ ።

ይስሐቅም ልጁ ያዕቆብን የርብቃ ወንድም የሶርያ ሰው የሚሆን የባቱኤል ልጅ ወዳለበት በሶርያ ወንዞች መካከል ወዳለው አገር አሰናበተው ።

፮ ወሶበ ርእየ ዔሳው ከመ ባረኮ አቡሁ ለያዕቆብ ወከመ ሖረ ማእከለ አፍላግ ዘሶርያ ከመ ይንሣእ ብእሲተ እምህየ አመ ባረኮ ወከመ አዘዞ ወይቤሎ ኢትንሣእ ብእሲተ እምአዋልደ ከናዓን ።

ዔሳውም አባቱ ያዕቆብን እንደ መረቀው በየ ጊዜ በባረከውም ጊዜ ከዚያ ሚስት ያጭ ዘንድ በሶርያ ወንዞች መካከል ወዳለው አገር እንደሄደ በየ ጊዜ፤ ከከነዓንም ልጆች ወገን ሚስት አታግባ ብሎ እንደ አዘዘው በየ ጊዜ ።

፯ ወሰምዖሙ ያዕቆብ ለአቡሁ ወለእሙ ወሖረ ።

ያዕቆብም የአባቱንና የናቱን ሰምቶ ወደ ሶርያ እንደ ሄደ በየ ጊዜ ።

፰ ወሶበ ርእየ ዔሳው ከመ እኩያት እማንቱ አዋልደ ከናዓን በኀበ አቡሁ ይስሐቅ ሖረ ኀበ ይስማኤል ።

ዔሳው የከነዓን ልጆች በአባቱ በይስሐቅ ዘንድ ክፉዎች እንደ ሆኑ በየ ጊዜ ወደ ይስማኤል ሄደ ።

፱ ወነሥአ ለቤሴሞት ወለተ ይስማኤል ወልደ አብርሃም እኅቶ ለናኮር ከመ ትኩኖ ብእሲተ ምስለ አንስቲያሁ ።

ከሚስቶቹ ጋር ሚስት ትሆነው ዘንድ የናኮር ወንድም የአብርሃም ልጅ የሚሆን የይስማኤል ልጅ ቤሴሞትን አገባ።

፲ ወወፅአ ያዕቆብ እምዐዘቅተ መሐላ ወሖረ ኀበ ካራን።

ያዕቆብም ከተማማሉበት የውኃ ጕድጓድ ወጥቶ ወደ ካራን ሄደ ። ግብ፡ ሐዋ፡ ፯ ፪ ።

፲፩ ወረከበ መካነ ወቤተ ህየ፤ እስመ ዐርበት ፀሐይ ወነሥአ እምውእቱ እብን ዘውስተ ውእቱ ብሔር ወወደየ ውስተ ትርአሲሁ ወሰከበ በውእቱ መካን ።

ፀሐይ ገብቶ መሽቶ ነበርና ቦታ አግኝቶ ከዚያ አደረ፤ በቦታው ካለ ደንጊያ አንሥቶ ያንን ተንተርሶ በዚያ ቦታ ተኝቶ አደረ ።

፲፪ ወሐለመ ወይሬኢ ሰዋስወ ዘወርቅ ውስተ ምድር ወርእሱ ይጎድእ ሰማየ፤ ወመላእክተ እግዚአብሔር የዐርጉ ወይወርዱ በቱ ወእግዚአብሔር ይቀውም ላዕሌሁ ።

በዚያም ሌሊት በራእይ የወርቅ መሰላል ተተክሎ ከምድር እስከ ሰማይ ደርሶ አየ፤ መላእክትም ይወጡበት ይወርዱበት ነበር፤ በላዩም ላይ እግዚአብሔር ተቀምጦ አየ ። ዘፍ፡ ፴፩ ፩ ።

፲፫ ወይቤሎ እግዚአብሔር አነ ውእቱ አምላከ አብርሃም ወአምላከ ይስሐቅ አቡከ፤ ኢትፍራህ ዘተኔ ምድረ እንተ ውስቴታ ትሰክብ ለከ እሁበከ ወለዘርእከ ።

የአብርሃም ፈጣሪ የአባትህም የይስሐቅ ፈጣሪ እኔ እግዚአብሔር ነኝና አትፍራ አለው፤ የተኛህባትንም ምድር ላንተም ለልጆችህም እሰጣታለሁ ። ዘፍ፡ ፲፫፤ ፲፮ ።

፲፬ ወይከውን ዘርእከ ከመ ኆፃ ባሕር ወይበዝኅ ወይመ

ዘርህም እንደ ባሕር አሸዋ ይሆናል፤ ይበዛል በአራት

ልእ እስከ ባሕር ወውስተ አዜብ ወመስዕ፥ ወውስተ ጽባ
ሕ ወይትባረኩ ብከ ኵሎሙ አሕዛበ ምድር ወበዘርእከ።

መንግዝን ሁሉ ይመላል፥ በምድር ያሉ አሕዛብም ሁንተም
በልጅህም ይከብራሉ።

፲፭ ወእነ አሐውር ምስሌከ ወእዐቅበከ በኵሉ ፍኖትከ
እንተ ተሐውር ወአገብአከ ውስተ ውእቱ ምድር ወኢየ
ኅድገከ እስከ እገብር ለከ ኵሉ ዘእቤለከ።

እኔም ከንተ ጋራ እሄዳለሁ፥ በምትሄድበት መንገድ
ሁሉ እጠብቅሃለሁ፥ ወደዚህም ምድር እመልስሃለሁ ያል
ኩህን ሁሉ እስከደርግልህ ድረስ አልለይህም ብሎ ነገረው።

፲፮ ወነቅሐ ያዕቆብ እምንዋሙ ወይቤ እግዚአብሔር ሀሎ
ውስተ ዝቲ ምድር ወአንሰ ኢያእመርኩ።

ያዕቆብም ከእንቅልፉ ነቅቶ እግዚአብሔር በዚህች
ምድር አለ እኔ ግን አላወቅሁም ነበር አለ። ዘፀ፡ ፫ ፭።

፲፯ ወፈርሀ ወይቤ ግሩም ውእቱ ዝንቱ ምድር ወይከ
ውን ዝየ ቤተ እግዚአብሔር ወዛቲ ይእቲ ኆኅት ለሰማይ።

ፈራ እንዲህም አለ፤ ይህ ቦታ የሚያስፈራ ነው፥ ከ
ዚህ ቤተ እግዚአብሔር ይሠራል የሰማይም ደጃፍ ይህ
ች ናት አለ። ዮሐ፡ ፩ ፲፭።

፲፰ ወተንሥአ ያዕቆብ በጽባሕ ወነሥአ ሰይእቲ እብን
እንተ ወደየ ውስተ ትርአሲሁ ወአቀማ ከመ ሐውልት
ወሦጠ ቅብዐ ላዕለ ርእሳ።

ያዕቆብ ሲነጋ ተነሥቶ ትራስ ያደረጋትን ያችን ድን
ጊያ አንሥቶ እንደ ሐውልት አድርጎ አቆማት፥ በላይዋም
ዘይት አፈሰሰባት።

፲፱ ወሰመየ ስሞ ለውእቱ መከን ቤተ ኤል፥ ወስሙሰ
ለውእቱ መከን ትካቲሁ ወለምሕሳ።

ያንንም ቦታ ስሙን ቤቴል ብሎ ጠራው፥ የዚያ ቦታ
ጥንተ ስሙ ግን ወለምሕሳ ይባል ነበር። መሳ፡ ፩፥ ፳፫።

፳ ወበፅዐ ያዕቆብ ወይቤ ለእመ ሀሎ እግዚአብሔር ምስ
ሌየ ወዐቀበኒ በዛቲ ፍኖት እንተ አሐውር ወወሀበኒ እክለ
ዘእበልዕ ወልብሰ ዘእለብስ።

ያዕቆብም እንዲህ ብሎ ተሳለ እግዚአብሔር ከእ ጋራ
ከለ በዚች በምሄድበትም መንገድ ከጠበቀኝ የምበላውን
እህል የምለብሰውን ልብስ ከሰጠኝ።

፳፩ ወእግብአኒ በዳኅን ቤተ አቡየ ይከውነኒ እግዚአብ
ሔር አምላኪየ።

ወዳባቴም ወገኖች በደኅና ከመለሰኝ፥ ፈጣሪዬ እግ
ዚአብሔር የሚሰጠኝ ይህ ይበቃኛል። መሳ፡ ፲፭ ፴፩።
፪ ሳሙ፥ ፲፭ ፰።

፳፪ ወዛቲ እብን እንተ አቀምኩ ትከውነኒ ቤተ እግዚአ
ብሔር ወኵሎ ዘወሀብከኒ ዓሥራተ እዴሁ እዔሥር ለከ።

ይህችም ያቆምኩዋት ደንጊያ የእግዚአብሔር ቤት
ትሆንልኛለች፥ ከሰጠኸኝም ሁሉ "ከሥር አንድ„ አውጥቼ
ላንተ እሰጣለሁ ብሎ ተሳለ። ዘፍ፡ ፴፭ ፯።

ምዕራፍ ፳፱።

፩ ወተንሥአ ያዕቆብ ወሖረ በጽባሕ ኀበ ላባ ወልደ ባቱ
ኤል ሶርያዊ እኁሃ ለርብቃ እሞሙ ለያዕቆብ ወለዔሳው።

ያዕቆብ ሲነጋ ተነሥቶ የያዕቆብና የዔሳው እናታቸው
የርብቃ ወንድም የሶርያ ሰው ከሚሆን ከባቱኤል ልጅ
ከላባ ዘንድ ሄደ። ዘኍ፡ ፳፫ ፯። ሆሴ፡ ፲፪ ፲፪።

፪ ወሰበ ይኔጽር ወይሬኢ ናሁ ዐዘቅት ውስተ ገዳም፥
ወሀለዋ ህየ ሠላሳ አባግዕ ወይሰክባ ላዕሌሃ፡ እስመ እምነ
ይእቲ ዐዘቅት ያሰትዩዎን ለውእቶን አባግዕ ወዓቢ አፉሃ
ለይእቲ ዐዘቅት እብን ዐቢይ።

አሻግሮ በተመለከተ ጊዜ እነሆ በምድረ በዳ ያለውን
የውኃ ጕድጓድ አየ፥ በዚያም ፴ በጎች ተኝተው ነበር፥
እነዚያን በጎች ከዚያች የጕድጓድ ውኃ ያጠጡዋቸው ነበ
ርና በዚያችም ጕድጓድ አፍ ታላቅ ደንጊያ ተጋጥሞ ነበር።

፫ ወይትጋብኡ ህየ ኵሎሙ ኖሎት ወያሴስልዋ ለይእቲ
እብን እምአፈ ዐዘቅት ወያሰትዩ አባግዒሆሙ ወያገብእዋ
ለይእቲ እብን ውስተ አፈ ዐዘቅት።

እረኞቹም ሁሉ ተሰብስበው ደንጊያውን ከምንጩ
አፍ አንሥተው በጎቻቸውን ያጠጡ ነበር፥ በጎቻቸውንም
ካጠጡ በኋላ ደንጊያይቱን ከጕድጓዱ አፍ መልሰው ይገ
ጥሙዋት ነበር።

፬ ወይቤሎሙ ያዕቆብ፥ አንትሙ አኀውየ እምአይቴ
አንትሙ፥ ወይቤልዎ እምነ ካራን ንሕነ።

ያዕቆብም እናንተ ወንድሞቼ ከወዴት ናችሁ፤ አላ
ቸው፥ ከወደ ካራን ነን አሉት።

፭ ወይቤሎሙ ተአምርዎኑ ለላባ ወልደ ናኮር፥ ወይቤ
ልዎ ነአምሮ።

የናኮር ልጅ ላባን ታውቁታላችሁን፤ አላቸው፥ አዎን
እናውቀዋለን አሉት።

፮ ወይቤሎሙ ዳኅንኑ ውእቱ፥ ወይቤልዎ እወ ዳኅን፥
ወናሁ ራኄል ወለቱ ትመጽእ ምስለ አባግዐ አቡሃ።

ደኅና ነውን አላቸው፥ አዎን ደኅና ነው አሁንም ልጁ
ራኄል ያባቷን በጎች ይዛ ትመጣለች አሉት።

፯ ወይቤሎሙ ዓዲኑ ኢበጽሐ ሰዓት ከመ ይትጋብኡ
እንስሳከሙ ወይስተዩ ወይሑሩ ወይትረዐዩ።

ከብቶቻችሁ ውኃ ለመጠጣት የሚሰበሰቡበት ጠጥ
ተውም የሚሠማሩበት ሰዓት አልደረሰምን አላቸው።

፰ ወይቤልዎ ኢንክል ለእመ ኢተጋብኡ ኵሎሙ ኖሎ
ት፥ ወያሴስልዋ ለዛቲ እብን እምአፈ ዐዘቅት ወናሰቲ
አባግዒነ።

እነሱም እረኞቹ ሁሉ ተሰብስበው ደንጊያዋን ከጕድ
ጓዱ አፍ ላይ ካላነሥዋት በጎቻችንን ለማጠጣት አንች
ልም አሉት።

፱ ወእንዘ ዘንተ ይትናገሩ በጽሐት ራኄል ምስለ አባ

ይህንም ተናግረው ሳይጨርሱ ራኄል የአባቷን በጎች

ግበ አቡሃ እስመ ይእቲ ትሬዒ አባግዐ ።
፲ ወሶበ ርእያ ያዕቆብ ለራሔል ወለተ ላባ እኁሃ ለእሙ
ሰዓማ ለራሔል ወጸርሐ በቃሉ ወበከየ ወአይድዓ ለራሔል
ከመ ወልደ ርብቃ እኅቱ ለአቡሃ ውእቱ ።

፲፩ ወአሰሰላ ለእብን እምአፈ ዐዘቅት ወአስተየ አባግዒሃ
ለራሔል ።
፲፪ ወሮጸት ራሔል ወሖረት ወአይድዐቶ ለአቡሃ ዘንተ
ነገረ ።
፲፫ ወሶበ ሰምዐ ላባ ስመ ያዕቆብ ወልደ ርብቃ እኅቱ ሮጸ
ወተቀበሎ ወሐቀፎ ወሰዐሞ ወወሰዶ ቤቶ፣ ወነገሮ ለላባ
ኵሎ ነገሮ ።
፲፬ ወይቤሎ ላባ ለያዕቆብ በዐፅምየ ወሥጋየ አንተ ንበር
ምስሌየ፣ ወነበረ ምስሌሁ ሠላሳ መዋዕለ ።
፲፭ ወይቤሎ ላባ ለያዕቆብ እስመ እኁየ አንተ ኢትትቀ
ነይ ሊተ በከ፣ ንግረኒ ምንት ውእቱ ዐስብከ ።
፲፮ ወቦቱ ለላባ ክልኤቲ አዋልድ፣ ስማ ለእንተ ትልህቅ
ልያ፣ ወለእንተ ትንእስ ራሔል ።
፲፯ ወልያሰ ትደዊ አዕይንቲሃ፣ ወለራሔልሰ ሠናይ ራእያ
ወላሕይ ገጻ ።
፲፰ ወአፍቀራ ያዕቆብ ለራሔል፣ ወይቤሎ ያዕቆብ ለላባ
እትቀነይ ለከ ሰብዐተ ዓመተ በእንተ ራሔል ወለትከ እን
ተ ትንእስ ወሀበኒ ኪያሃ ከመ ትኩነኒ ብእሲተ ።
፲፱ ወይቤሎ ላባ ይኄይሰኒ ለከ አሀብከ ለማእምርየ ወለ
ሥጋየ እምአሀባ ለካልእ ብእሲ ነኪር፣ ንበር እንከሰ ።

፳ ወተቀንየ ያዕቆብ ሰብዐተ ዓመተ በእንተ ራሔል ወከ
ኖ በቅድሜሁ ከመ ኅዳጥ መዋዕል እስመ አፍቀራ ።

፳፩ ወይቤሎ ያዕቆብ ለላባ ሀበኒ እንከሰ ብእሲትየ ከመ
እባእ ኀቤሃ እስመ ፈጸምኩ መዋዕሊሁ ።
፳፪ ወአስተጋብአሙ ላባ ለኵሎሙ ሰብአ ብሔሩ ወገብረ
ከብካበ ።
፳፫ ወሶበ መስየ ነሥኣ ላባ ለልያ ወለቱ ወአብኣ ኀበ
ያዕቆብ ።
፳፬ ወወሀባ ላባ ለልያ ወለቱ ዘለፋሃ ትኩና አመተ፣ ወሶበ
ጸብሐ ነያ ልያ ።
፳፭ ወይቤሎ ያዕቆብ ለላባ ለምንት ረሰይከኒ ከመዝ እኮ
በእንተ ራሔል ተቀነይኩ ለከ ወለምንት አስተሐቀርከኒ ።
፳፮ ወይቤሎ ላባ ኢኮነ ከመዝ በብሔርነሰ ኢይቀድሙ
ውሂበ እንተ ትንእስ እንዘ ሀለወት እንተ ትልህቅ ።
፳፯ ፈጽም ለዛቲኒ ሰብዐተ ዓመተ ወእሁበከ ኪያሃኒ በእ
ንተ ዘትትቀነይ ሊተ ካልአ ሰብዐተ ዓመተ ።
፳፰ ወገብረ ያዕቆብ ከማሁ ወፈጸመ ላቲኒ ሰብዐተ ዓመተ
ወወሀበ ላባ ለያዕቆብ ራሔልሃ ።
፳፱ ወወሀባ ለራሔል ባላሃ ትኩና አመተ ።
፴ ወቦአ ያዕቆብ ኀበ ራሔል ወአፍቀራ ፈድፋደ እምልያ
ወተቀንየ ሎቱ ለላባ ካልአ ሰብዐተ ዓመተ በእንቲአሃ ።

ይዛ ደረሰች፣ እሷ በጎች ትጠብቅ ነበርና ።
ያዕቆብም የናቱ ወንድም የላባ ልጅ ራሔልን የላባን
በጎች ይዛ ስትመጣ ባየ ጊዜ ራሔልን ሳማት፣ ቃሉንም ከፍ
አድርጎ አለቀሰ፣ የአባቱ እኅት የርብቃ ልጅ መሆኑንም
ለራሔል ነገራት ።
ድንጊያይቱንም ከጕድጓዱ አፍ ላይ አንሥቶ የራሔ
ልን በጎች አጠጣ ። ዘፀ፣ ፪ ፲፯ ።
ራሔልም እየሮጠች ሄዳ ይህን ነገር ለአባቷ ነገረችው።

ላባም የእኅቱ የርብቃን ልጅ ስም በሰማ ጊዜ ፈጥኖ
ሂዶ አቅፎ ስሞ ወደ ቤቱ ወሰደው፣ ያዕቆብ የመጣበት
ንም ሁሉ ነገር ለላባ ነገረው ።
ላባም ያዕቆብን አንተ አጥንቴ ሥጋዬ ነህና ከኔ ጋር
ተቀመጥ አለው፣ ከሱም ጋር ፴ ቀን ተቀመጠ። መሳ፣ ፱ ፪።
ላባም ያዕቆብን አንተ ወንድሜ ነህና በከንቱ ለኔ አት
ገዛም ደመወዝህ ምን እንደሆነ ንገረኝ አለው ።
ለላባም ሁለት ሴቶች ልጆች ነበሩት፣ የትልቂቱ ስም
ልያ ነው፣ የትንሺቱም ስምዋ ራሔል ነው ።
ልያ ዓይነ ቃማሚ ነበረች፣ ራሔል ግን መልከ መል
ካም ነበረች፣ ፊቷም ውብ ነበር ።
ያዕቆብም ራሔልን ወደዳት፣ ያዕቆብ ስለ ትንሺቱ ል
ጅህ ፯ት ዓመት እገዛልሃለሁና ሚስት ትሆነኝ ዘንድ እሷን
ስጠኝ አለው ። ዘፍ፣ ፴፩ ፵፪ ።
ላባም ለሌላ ባዕድ ሰው ከምሰጣት ይልቅ ለማውቅህ
ላንተ ለዘመዴ ብሰጣት ይሻለኛል እንግዲያውስ ተቀመጥ
አለው ።
ያዕቆብም ስለ ራሔል ፯ት ዓመት ተገዛ፣ ራሔልን ስለ
ወደዳት ፯ቱ ዓመት ለያዕቆብ እንደ ጥቂት ቀን ሆነለት ።
ዘፍ፣ ፴ ፳፮ ። መኃ፣ ፰ ፯ ።
ያዕቆብም ለላባ ዘመኑን ፈጽሜ አለሁና እንግዲህስ
እገናኛት ዘንድ ሚስቴን ስጠኝ አለው ። መሳ፣ ፲፭ ፩ ።
ላባም የአገሩን ሰዎች ሁሉ ሰብስቦ ሠርግ አደረገ ።

በመሸም ጊዜ ላባ ልጁ ልያን ወስዶ ለያዕቆብ አገባለት።

ላባም ለልጁ ልያ አገልጋይ ትሆናት ዘንድ ዘለፋን
ሰጣት፣ ሲነጋም እነሆ ልያ ሆና ተገኘች ።
ያዕቆብም ላባን ለምን እንዲህ አደረግኸኝ ያገለገል
ሁህ ስለ ራሔል አልነበረምን ለምንስ አታለልከኝ አለው ።
ላባም ነገሩ እንዲህ አይደለም፣ በአገራችን ታላቂቱ
ሳለች ትንሺቱን አይድሩም አለው ።
ለዚችም ፯ቱን ዓመት ፈጽምና እርሷንም እሰጥሃለሁ
ሁለተኛ ሰባት ዓመት የምትገዛልኝ ስለሆነ አለው ።
ያዕቆብም እንዲህ አደረገ ለርሷም ፯ት ዓመት ተገዛ
ለት፣ ላባም ለያዕቆብ ራሔልን ሰጠው ።
ላባ ለራሔል አገልጋይ ትሆናት ዘንድ ባላን ሰጣት ።
ያዕቆብም ወደ ራሔል ገባ፣ ከልያም ይልቅ ፈጽሞ
ወደዳት፣ ያዕቆብ ራሔልን ካገባም በኋላ ዳግመኛ ስለርሷ
፯ት ዓመት አገለገለው ። ሆሴ፣ ፲፪ ፲፪ ።

ወሶበ ርእየ እግዚአብሔር ከመ ትጸላእ ልያ ፈትሐ ማኅፀና፡ ወራሔልሰ ከነት መካነ ።	፴፩	እግዚአብሔር ልያ በያዕቆብ ዘንድ እንደ ተጠላች በየ ጊዜ ማኅፀኗን ከፈተላት፡ ራሔል ግን መካን ሆነች ።
ወፀንሰት ልያ ወወለደት ወልደ ወሰመየቶ ስሞ ሮቤል እንዘ ትብል እስመ ርእየ እግዚአብሔር ትሕትናየ፡ ወእምይእዜሰ ያፈቅረኒ ምትየ ።	፴፪	ልያም ፀንሳ ወንድ ልጅ ወለደች፡ ስሙንም ሮቤል አለችው፡ እግዚአብሔር መዋረዴን ስላየ ከእንግዲህስ ወዲህ ባሌ ይወደኛል ስትል ። ዘዐ፡ ፫ ፯። ዘዳ፡ ፴፯ ፯ ።
ወዳግመ ፀንሰት ልያ ወወለደት ካልአ ወልደ ለያዕቆብ ወትቤ እስመ ሰምዐኒ እግዚአብሔር በእለትየ ከመ እጸላእ ወሰከኒ ዘንተ፡ ወሰመየቶ ስሞ ስምዖን ።	፴፫	ዳግመኛም ልያ ፀንሳ ለያዕቆብ ሌላ ወንድ ልጅ ወለደችለት፡ እግዚአብሔር እንደ ተጠላሁ አይቶ ልመናዬንም ሰምቶ ይህን ጨመረልኝ ስትል ስሙን ስምዖን አለችው ።
ወፀንሰት ዓዲ ወወለደት ወልደ ወትቤ እምይእዜሰ ኀቤየ ውእቱ ምትየ እስመ ወለድኩ ሎቱ ሠለስተ ደቂቀ፡ ወሰመየቶ ስሞ ሌዊ ።	፴፬	ሦስተኛም ፀንሳ ወንድ ልጅ ወለደች፡ ሦስት ልጆች ወልጄለታለሁና እንግዲህስ ወዲህ ባሌ ወዳጄ ነው ስትል ስሙን ሌዊ አለችው ።
ወፀንሰት ዓዲ ወወለደት ወልደ ወትቤ ይእዜ በእንተዝ አአምኖ ለእግዚአብሔር አምላክ፡ ወበእንተዝ ሰመየቶ ስሞ ይሁዳ፡ ወአቀመት ወሊደ ።	፴፭	ደግሞም ፀንሳ ወንድ ልጅ ወለደች፡ አራተኛ ልጅ ሰጥቶኛልና ስለዚህ ፈጣሪዬ እግዚአብሔርን አምነዋለሁ ስትል ስሙን ይሁዳ አለችው፡ ከዚህ በኋላ መውለድን አቋረጠች ።

ምዕራፍ ፴ ።		**ምዕራፍ ፴ ።**
ወሶበ ርእየት ራሔል ከመ ኢወለደት ለያዕቆብ ቀንአት ላዕለ ልያ እኅታ ወትቤሎ ለያዕቆብ ሀበኒ ወልደ ወእመ አኮ እመውት ።	፩	ራሔል ለያዕቆብ ልጅ እንዳልወለደችለት በየች ጊዜ በእኅቷ በልያ ላይ ቀናች፡ ያዕቆብንም ወንድ ልጅ ስጠኝ አለበለዚያ እሞታለሁ አለችው ። ኢዮብ ፭ ፪ ።
ወተምዐ ያዕቆብ ለራሔል ወይቤላ ከመ እግዚአብሔርኑ እከውን አነ ዘአከልአኪ ፍሬ ከርሥኪ ።	፪	ያዕቆብም የማኅፀንሽን ፍሬ የምነሣሽ እኔ እንደ እግዚአብሔር ነኝን ብሎ ራሔልን ተቈጣት ። ፩ ሳሙ፡ ፩ ፭ ።
ወትቤሎ ራሔል ነያ አመትየ ባላ ሑር ባእ ኀቤሃ ወትለድ ዲበ አብራክየ ወእትዋለድ አነሂ እምኔሃ፡ ወወሀበቶ ባላሃ ትኩኖ ብእሲተ ።	፫	ራሔልም ያዕቆብን እንዲህ አለችው፤ እነሆ አገልጋዬ ባላ አለች፡ ድረስባት በኔ ጭን ላይ ትውለድ፡ እኔም ከርሷ በተወለደው ልጅ እዛመዳለሁ ብላ ሚስት ትሆነው ዘንድ ባላን ሰጠችው ። ዘፍ፡ ፲፮ ፪ ።
ወቦአ ያዕቆብ ኀቤሃ ወፀንሰት ባላ ወወለደት ወልደ ለያዕቆብ ።	፬	ያዕቆብም ባላን ቢደርስባት ፀንሳ ለያዕቆብ ወንድ ልጅ ወለደችለት ።
ወትቤ ራሔል ፈትሐ ሊተ እግዚአብሔር ወሰምዐኒ ቃልየ ወወሀበኒ ወልደ፡ ወበእንተዝ ሰመየቶ ስሞ ዳን ።	፭	ራሔልም እግዚአብሔር ፈረደልኝ፡ ልመናዬንም ሰምቶ ወንድ ልጅ ሰጠኝ አለች፡ ስለዚህም ስሙን ዳን አለችው ። መዝ፡ ፵፫ ፩ ።
ወፀንሰት ዓዲ ባላ አመተ ራሔል ወወለደት ካልአ ወልደ ለያዕቆብ ።	፮	የራሔል ገረድ ባላም ፀንሳ ለያዕቆብ ሁለተኛ ወንድ ልጅ ወለደችለት ።
ወትቤ መጠቀኒ እግዚአብሔር ወመሰልክዋ ለእኅትየ ወኀየልክዋ፡ ወሰመየቶ ስሞ ንፍታሌም ።	፯	እግዚአብሔርም ከፍ ከፍ አደረገኝ እኅቴንም ተበራትቼ መሰልኋት ስትል ስሙን ንፍታሌም አለችው ። ማቴ፡ ፬ ፲፫ ።
ወሰበ ርእየት ልያ ከመ ኢወለደት ወኀደገት ወሊደ ነሥአታ ለዘለፋ አመታ ወወሀበቶ ለያዕቆብ ትኩኖ ብእሲተ ።	፰	ልያም እንዳልወለደች መውለድንም እንዳቆመች በየች ጊዜ፡ አገልጋይዋ ዘለፋን ወስዳ ሚስት ትሆነው ዘንድ ለያዕቆብ ሰጠችው ።
ወፀንሰት ዘለፋ ለያዕቆብ ወወለደት ወልደ ።	፱	ዘለፋም ፀንሳ ለያዕቆብ ወንድ ልጅ ወለደች ።
ወትቤ ልያ አብፃዕኩ አነኒ፡ ወሰመየቶ ስሞ ጋድ ።	፲	ልያም እኔም ብዕዕት ተባልኩ ስትል ስሙን ጋድ አለችው ።
ወፀንሰት ዓዲ ዘለፋ ወወለደት ለያዕቆብ ።	፲፩	ዳግመኛም ዘለፋ ፀነሰች፡ ለያዕቆብም ወንድ ልጅ ወለደች ።
ወትቤ ልያ ብፅዕት አነ ወያስተበፅዑኒ አንስት፡ ወሰመየቶ ስሞ አሴር ።	፲፪	ልያ እኔ ንእድት ክብርት ነኝ፡ ሴቶችም ያከብሩኛል ስትል ስሙን አሴር አለችው ። ምሳ፡ ፴፩ ፳፰፡ ሉቃ፡ ፩ ፵፰ ።
ወሖረ ሮቤል በመዋዕለ ማእረረ ሥርናይ ወረከበ ከለ በሐቅል ወአምጽአ ላቲ ለእሙ፡ ወትቤላ ራሔል ለልያ ሀብኒ ከለ ዘወልድኪ ።	፲፫	ሮቤልም የሥንዴ አዝመራ በሚታጨድበት ወራት ሂዶ ከበረሃ እንኮይን አግኝቶ ለናቱ አምጣላት፡ ራሔልም ልያን የልጅሽን እንኮይ ስጪኝ አለቻት ። ዘፍ፡ ፳፭ ፴ ።
ወትቤላ ልያ ኢአክለኪኑ ዘነሣእክኒ ምትየ ዓዲ ትፈ	፲፬	ልያም ራሔልን ባሌ የወሰድሽብኝ አልበቃሽምን ደግ

ቅዲ ትንሥእኒ ክለሂ ዘወልድየ ወትቤላ ራኄል ለልያ እኮ ከማሁ ለይቢት ዮም ኀቤኪ በእንተ ከል ዘወልድኪ ወወሀበታ ።

ሞ ልጇ ያመጣውን እንኮይ ልትወስጂብኝ ትፈልጊያለሽን አለቻት ፣ ራሔልም ልያን እንዲህ አይደለም ልጅሽ ያመጣውን እንኮይ ስለ ሰጠሽኝ ዛሬ ከንቺ ጋር ይደር ብላ ሰጠቻት ። ዘኍ፡ ፲፯ ፱ ።

፲፮ ወአተወ ያዕቆብ እምሐቅል ፍና ሠርክ ወተቀበለቶ ልያ ፍና ሠርክ ወትቤሎ ኀቤየ ትበይት ዮም እስመ ተግየጥኩከ በከል ዘወልድየ ፣ ወቤተ ኀቤሃ በይእቲ ሌሊት ።

ያዕቆብም ሲመሽ ከበረኻ ገባ ፣ ልያም ማታ ሲመጣ ተቀበለችው ፣ በልጇ እንኮይ ገዝቼሃለሁና ዛሬ ከኔ ጋር ታድራለህ አለችው ፣ በዚያችም ሌሊት ከርሷ ጋር አደረ።

፲፯ ወሰምዓ እግዚአብሔር ለልያ ወፀንሰት ወወለደት ወልደ ኃምሰ ።

እግዚአብሔር የልያን ልመና ሰምቶ ፀንሳ አምስተኛ ወንድ ልጅ ወለደች ።

፲፰ ወትቤ ልያ ወሀበኒ እግዚአብሔር ዐስብየ እስመ ወሀብክዋ ከለ ሐቅል ዘወልድየ፣ ወሰየሞቶ ስሞ ይሳኮር፣ ዐስብ ብሂል ።

ልያም ልጇ ያመጣውን የበረኻ እንኮይ ስለ ሰጠኋት እግዚአብሔር ዋጋዬን ሰጠኝ አለች፣ ስሙንም ይሳኮር አለችው ።

፲፱ ወፀንሰት ዓዲ ልያ ወወለደት ወልደ ሳድሰ ለያዕቆብ።

ልያም ዳግመኛ ፀንሳ ለያዕቆብ ስድስተኛ ወንድ ልጅ ወለደችለት ።

፳ ወትቤ ልያ ፈትሐ ሊተ እግዚአብሔር ሠናየ ፍትሐ እምዮምሰ እንከ ያፈቅረኒ ምትየ እስመ ወለድኩ ሎቱ ስድስተ ደቂቀ፣ ወሰመዮቶ ስሞ ዛብሎን ።

ልያም እግዚአብሔር መልካም ፍርድ ፈረደልኝ ስድስት ልጆች ስለ ወለድኩለት እንግዲህስ ወዲህ ባሌ ይወደኛል ስትል ስሙን ዛብሎን አለችው ።

፳፩ ወእምዝ ወለደት ወለተ ወሰመየታ ስማ ዲና ።

ከዚህ በኋላ ሴት ልጅ ወለደች ስሟንም ዲና ብላ ጠራቻት ።

፳፪ ወተዘከራ እግዚአብሔር ለራኄል ወፈትሐ ማኅፀና ።

እግዚአብሔርም ራሔልን አሰባት ማኅፀኗንም ከፈታት ። ፩ ሳሙ፡ ፩ ፲፱ ። ዘፍ፡ ፳፱ ፴፩ ።

፳፫ ወፀንሰት ወወለደት ወልደ ለያዕቆብ ወትቤ አውዕአ እግዚአብሔር እምላዕሌየ ዝንጓጌየ ።

ፀንሳም ለያዕቆብ ወንድ ልጅ ወለደችለት፣ እግዚአብሔርም ስድቤን አስወገደልኝ አለች ።

፳፬ ወሰመየቶ ስሞ ዮሴፍ፣ ወትቤ ይወስከኒ እግዚአብሔር ወልደ ካልአ ።

ስሙንም ዮሴፍ አለችው፣ እግዚአብሔር ሁለተኛ ወንድ ልጅ ይጨምርልኝ ስትል ። ዘፍ፡ ፴፭ ፲፯ ።

፳፭ ወሶበ ወለደት ራኄል ዮሴፍሃ ይቤሎ ያዕቆብ ለላባ ፈንወኒ ከመ እሑር ብሔርየ ወውስተ ምድርየ ።

ራሔል ዮሴፍን በወለደች ጊዜ ያዕቆብ ላባን ወደ አገሬ ወደ ርስቴ እመለስ ዘንድ አሰናብተኝ አለው ።

፳፮ ወሀበኒ ደቂቅየ ወአንስቲያየ ዘበእንቲአሆን ተቀነይኩ ለከ ወለሊከ ተአምር ዘከመ ተቀነይኩ ለከ ።

ስለ እርሳቸው የተገዛሁልህ ልጆቼንና ሚስቶቼን ስጠኝ እንደተገዛሁልህም አንተ ታውቃለህ አለው። ዘፍ፡ ፳፱ ፳።

፳፯ ወይቤሎ ላባ ለእመ ረከብኩ ሞገሰ በቅድሜከ እስመ አእመርኩ ከመ ባረከኒ እግዚአብሔር በእንቲአከ ።

ላባም በፊትህ በለሟልነትንስ ካገኘሁ በንተ ምክንያት እግዚአብሔር እንዳከበረኝ አውቃለሁና። ዘፍ፡ ፴፱ ፫ ፭።

፳፰ ፍልጥ ሊተ ዐስበከ ዘአሁበከ ።

የምሰጥህን ዋጋ ለይልኝ ።

፳፱ ወይቤሎ ያዕቆብ ኢተአምርኑ ከመ ተቀነይኩ ለከ፣ ወሚመጠን እማንቱ እንስሳከ ዘኀቤየ ።

ያዕቆብም የተገዛሁልህን አታውቅምን? ከኔ ዘንድ ያሉ ከብቶችህ ምን ያህል ነበሩ? ዘፍ፡ ፴፩ ፮። ማቴ፡ ፳፬ ፵፭።

፴ እስመ ረከብክዎን ኅዳጣተ ወመልአ ወበዝኃ ወባረከን እግዚአብሔር በእግረ ዚአየ፣ ወይእዜኒ ማእዜኑመ እገብር አንሰ ቤተ ለርእስየ ።

ጥቂቶች አልነበሩምን፣ አሁን ግን ፈድመው በዝተዋል ፣ በኔ መምጣት እግዚአብሔር አበዛቸው አሁንም እኔ ለራሴ ቤት ሠርቼ ነጆ የምወጣ መቼ ነው ? አለው ።

፴፩ ወይቤሎ ላባ ምንተኑመ አሁብከ፣ ወይቤሎ ያዕቆብ አልቦ ዘትሁበኒ ወኢምንተኒ፣ ለእመ ገበርከ ሊተ ዘንተ ነገረ እርዒ ክዕበ አባግዒከ ወአዐቅብ ።

ላባም የምሰጥህ ምንድር ነው? አለው፣ ያዕቆብም ምንም የምትሰጠኝ ነገር የለም ፣ አሁን ወደ ፊት የምነግርህን ነገር ካደረግህልኝ ዳግመኛ በጎችህን ፈጽሜ እጠብቃለሁ ። ዘፍ፡ ፴፩ ፰ ።

፴፪ ወይኅልፉ ኵሎን አባግዒከ ዮም ወፍልጥ ሊተ እምውስቴቶን ኵሎ በግዐ ዘፀዐዳ ጸጕሩ ወዘኰሳኵስ ኅብሩ ወፍጥረቱ ይኩነኒ ዐስብየ ።

አሁን በጎችህ በፊት ይለፉና ከበጎችህ ሁሉ ጠጕራቸው ነጫጭ የሆኑትንና መልካቸው ዝንጕርጕር የሆነውንም ስለ ዋጋዬ ለይልኝ አለው ።

፴፫ ወኵሉ ዘኢኮነ ኰሳኵሰ ወዘኢኮነ ፀዐዳ ፍጥረቱ ለከ ይኩንከ ውእቱ ።

ዓይነቱ ዝንጕርጕር ያልሆነውና መልኩ ነጭ ያልሆነው ሁሉ ግን ላንተ ይሁን አለው ።

፴፬ ወይቤሎ ላባ ይኩን በከመ ትቤ ።

ላባም እንዳልከው ይሁን አለው ።

፴፭ ወፈለጠ በይእቲ ዕለት አብሐኰ አባግዕ ዘኰሳኵስ ወዘፀዐዳ ወኵሎ አብሐኰ አጣሊ ዘኰሳኵስ ወዘፀዐዳ ወዘ

በዚያችም ቀን ነጩንም ቀዩንም ዝንጕርጕሩንም መልኩ ዳንገሌ የሆነውንም የፍየሉን አውራ ለይቶ

ቀይሕ ኅብሩ ወወሀቦሙ ለደቂቁ ።
፴፮ ወርኅቀ ምሕዋረ ሠሉስ መዋዕል ማእከሎሙ ወማእከለ ያዕቆብ፥ ወያዕቆብሰ ይርዒ አባግዐ ላባ ዘተርፉ ።

፴፯ ወነሥአ ሎቱ ያዕቆብ በትረ ዘልብን ሐመልሚለ ወዘከርከዕ ዐቢየ ወለሐጸ ያዕቆብ ወአሰሰለ ቅርፍቶ ወአስተርአየ ፀዐዳሆን ለእማንቱ፤አብትር እለ ለሐጸ ።
፴፰ ወወደዮን ለእማንቱ አብትር ውስተ ገብላት ዘምስታየ ማይ ከመ ሰበ መጽአ እማንቱ አባግዕ ይስተያ ማየ ይኩና ቅድሜሆን እማንቱ አብትር ።
፴፱ ወሰበ መጽአ እማንቱ፤አባግዕ ወሰትያ ፀንሳ በአርአያሆን ለእማንቱ አብትር፥ ወወለዳ አባግዐ ፀዐዳ ወዘኅብረ ሐመድ ወኰሳኵስ ።
፵ ወቤጸ ያዕቆብ ተባዕተ አባግዒሁ ወፈለጠ አባግዐ ወአቀሞን ቅድመ አብሓኵ ፀዐዳ ወዘኅብረ ሐመድ ወፈለጠ መራዕየ እንተ ባሕቲቶን ወኢደመሮን ምስለ አባግዐ ላባ።

፵፩ ወእምዝ እንከ አመ መዋዕል በዘበቱ ይፀንሳ እማንቱ አባግዕ ይሠይሞን ያዕቆብ ለእማንቱ አብትር ቅድመ አባግዕ ውስተ ገብላት ከመ ይዕንሳ በአርአያሆን ለእማንቱ አብትር ።
፵፪ ወእምከመ ወለዳ እማንቱ አባግዕ ኢይሠይሞን እንከ ወከነ ኵሉ ዘበቱ ትእምርት ለያዕቆብ፥ ወዘአልበ ትእምርት ለላባ ።
ወብዕለ ያዕቆብ ጥቀ ፈድፋደ ወአጥረየ አግብርተ ወአእማተ ወብዙኀ እንስሳ አልሕምተ ወአባግዐ፥ አግማለ ወአእዱገ ።

ምዕራፍ ፴፩ ።

፩ ወሰምዐ ያዕቆብ ነገሮሙ ለደቂቀ ላባ ዘይቤሉ ነሥአ ያዕቆብ ኵሎ ንዋየ አቡነ ወእምንዋየ አቡነ አጥረየ ለዝንቱ ኵሉ ክብር ።
፪ ወርእዮ ያዕቆብ ለላባ ከመ ኢኮነ ከመ ትካት ገጸ ምስሌሁ ።
፫ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለያዕቆብ ሑር ወግባእ ብሔረ አቡከ ወእዝማዲከ ወአነ እሄሉ ምስሌከ ።
፬ ወጸውዖን ያዕቆብ ለልያ ወለራሔል ውስተ ሐቅል ኀበ ምርዓይ ።
፭ ወይቤሎን ናሁ አነ እሬኢ ገጸ ለአቡክን ከመ ኢኮነ ምስሌየ ከመ ትካት ወአምላኩ ለአቡየ ሀሎ ምስሌየ ።

፮ ተአምራ ከመ በኵሉ ኀይልየ ተቀነይኩ ለአቡክን ።

፯ ወአቡክንሰ አኅዘነኒ ወወለጠ ዐስብየ ዓሥርተ ጊዜ፥ ወኢያብሖ እግዚአብሔር ያኅሥም ላዕሌየ ።

፰ ወለእመ ይቤለኒ ዘኅብር ይኩን ዐስብከ ይወልዳ ኵሎን አባግዕ ዘኅብር፥ ወለእመ ይቤለኒ ፀዐዳ ይኩን ዐስብከ

ለልጆቹ ሰጣቸው ።
በነሱና በያዕቆብ መካከል ሦስት ቀን የሚያስኬድ ጐዳና ርቀው ሄዱ፥ ያዕቆብ ግን የቀሩትን የላባ በጎች ይጠብቅ ነበር ። ዘፍ፥ ፴፩ ፱ ።
ያዕቆብ የልምጭ በትርና ታላቅ የሉሚ በትር ወስዶ ቅርፍቱን ልጦ ጣለው፥ ያዕቆብ የላጣቸው በትሮች ነጫጭ ሁነው ታዩ ።
እነዚያንም በትሮች በጎች ከሚጠጡበት ገንዳ ላይ ጣላቸው፥ በጎቹ ውኃ ሊጠጡ በመጡ ጊዜ እነኛ በትሮች በፊታቸው ሆነው ይታዩ ዘንድ ።
መጥተውም በጠጡ ጊዜ እነዚያን በትሮች አስመስለው ፀንሰው ነጩንና ሐመደ ክበውን ዝንጕርጕሩን ወለዱ።

ያዕቆብም አውራ አውራዎቹን በጎች ለየ አውራ አውራውን ከለየ በኋላ እንስት እንስቲቱን በጎች ሰይቶ ዝንጕርጕር ሐመደ ክበና ነጭ በሚሆኑ አውራዎች ፊት አቆማቸው፥ የራሱንም በጎች ለብቻቸው ለየ እንጂ ከላባ በጎች ጋር አልጨመራቸውም ።
ከዚህ በኋላ በጎቹ በሚፀንሱበት ወራት ያዕቆብ እሊያን በትሮች በበጎቹ ፊት ለፊት በገንዳው ውስጥ ያኖራቸው ነበር፥ እሊያን በትሮች አስመስለው ይፀንሱ ዘንድ።

በጎቹ ከወለዱ በኋላ ግን እሊያን በትሮች በገንዳው ላይ አያኖራቸውም ነበር፥ ምልክት ያለው ሁሉ ለያዕቆብ፥ ምልክት የሌለው ለላባ ሆነ ።
ያዕቆብ እጅግ ፈጽሞ በለጸጋ ሆነ ሴቶችም ወንዶችንም አገልጋይዎች ገዛ፥ ብዙ ከብት ላሞችንም በጎችንም ግመሎችንና አህዮችን ገዛ ። ኢዮብ ፩ ፫ ። መክ፥ ፪ ፯ ።

ምዕራፍ ፴፩ ።

ያዕቆብ የላባ ልጆች፥ የአባታችን የላባን ገንዘብ ሁሉ ወሰደው ከአባታችን ገንዘብ የተነሣ ይህን ሁሉ ክብር አገኘ ያሉትን ሰማ ። ኢዮብ ፳ ፪ ። ምሳ፥ ፲፬ ፴ ።
ያዕቆብ የላባ ፊቱ እንደ ቀድሞው ከሱ ጋር እንዳይደለ አየው ።
እግዚአብሔርም ያዕቆብን እኔ ካንተ ጋር አለሁና ወደ አባትህና ወደ ዘመዶችህ አገር ተመልሰህ ግባ አለው ።
ያዕቆብ ልያንና ራሔልን በጎቹን ወደ ሚያሠማራበት በረኻ ጠራቸው ። ዘፍ፥ ፳፰ ፲፫ ።
እነሆ እኔ የአባታችሁ ፊት እንደ ቀድሞው ከኔ ጋር እንዳልሆነ አያለሁ የአባቴ ፈጣሪ ግን ከኔ ጋር አለ አላቸው ። ኢሳ፥ ፵፩ ። ዕብ፥ ፲፫ ፭ ።
እኔ በሙሉ ጉልበቴ ለአባታችሁ እንዳገለገልኩ ታውቃላችሁ ። ዘፍ፥ ፴ ፳፱ ።
አባታችሁ ግን አሥር ጊዜ ያገለግሉቱን ዋጋ እየለዋወጠ አሳዘነኝ፥ እግዚአብሔር ግን በኔ ላይ ክፉ እንዲያደርግ አላሠለጠነውም ። ኢዮብ ፲፱ ፫ ። ምሳ፥ ፴ ፭።
ዝንጕርጕር ሲወለድ ዋጋህ ይሁን ቢለኝ በጎቹ ሁሉ ዝንጕርጕር ይወልዳሉ፥ ዋጋህ ነጭ ይሁን ቢለኝ ሁሉም

ይወልዳ ዡሎን ፀዐዳ ።

ንጭ ይወልዳሉ ። ዘፍ፡ ፴ ፴፱ ።

፱ ወነሥአ እግዚአብሔር ዙሉ አባግዒሁ ለአቡክን ወወሀበኒዮን ሊተ ።

እግዚአብሔር ያባታችሁን በጎች ሁሉ ለይቶ ለኔ ሰጠኝ ።

፲ ወእምገ አመ ይፀንሳ እሬኢ በአዕይንትየ በሕልም መናሁ እብሓዙ ዘአባግዕ ወዘአጣሊ የዐርጉ ዲበ አባግዕ ወዲበ አጣሊ ፀዐዳ ወዘኅብረ ሐመድ ወዘኮሳኵስ ።

ከዚህም በኋላ በሚፀንሱበት ጊዜ እነሆ የበጎቹ አውራዎች ከበጎቹ የፍየሎቹም አውራዎች ከፍየሎቹ በነጩም በሐመደ ክበውም በዝንጕርጕሩም ላይ ሲንጠላጠሉ በሕልም በዓይኔ አያለሁ ።

፲፩ ወይቤለኒ እግዚአብሔር በሕልም "ያዕቆብ ያዕቆብ" ወእቤ ነየ አነ ምንትኑ ።

እግዚአብሔር በሕልም "ያዕቆብ ያዕቆብ„ ብሎ ጠራኝ ፥ እኔም እነሆ እኔ አለሁ ፥ ምንድር ነው ፤ አልኩ ።

፲፪ ወይቤለኒ ነጽር በአዕይንቲከ ወርኢ አብሓዘ ዘአባግዕ ወዘአጣሊ የዐርጉ ዲበ አባግዕ ወዲበ አጣሊ ፀዐዳ ወዘኅብረ ሐመድ ወዘኮሳኵስ እስመ ርኢኩ ዙሉ ዘይገብር ላዕሌከ ላባ ።

የበጎቹ አውራዎች ከበጎቹ የፍየሎቹ አውራዎች ከፍየሎቹ በነጩም በዝንጕርጕሩም በሐመደ ክበውም ላይ ሲንጠላጠሉ በዓይንህ ተመልከት ፥ ላባ በአንተ ላይ የሚያደርገውን ሁሉ አይቻለሁና አለኝ። ዘፀ፡ ፫ ፯። መዝ፡ ፲፪ ፭።

፲፫ አነ ውእቱ እግዚአብሔር አምላክከ ዘአስተርአይኩከ በብሔር በኀበ ቀባእከ ሊተ ሐውልተ ወበሀየ በፃዕከ ሊተ ብፅዓተ ፥ ወይእዜኒ ተንሥእ ወሑር ውስተ ብሔር ኀበ ተወለድከ ወአነ እሄሉ ምስሌከ ።

ዘይት ያፈሰስክበትን ደንጊያ ባቆምክበት ለኔም ስለትን በተሳልክበት ቦታ የታየሁህ ፈጣሪህ እግዚአብሔር እኔ ነኝ ፥ አሁንም ከዚህ ተነሥተህ ወደ ተወለድክበት አገር ሂድ ፥ እኔም ካንተ ጋር እኖራለሁ አለኝ አላቸው ።

፲፬ ወአውሥኣሁ ወይቤላሁ ቦኑ እንከ ዘብነ ርስት ውስተ ቤተ አቡነ ።

እነሱም እንዲህ ብለው መለሱለት ፤ እንግዲህ ወዲህ በአባታችን ቤት የምናገኘው ርስት በውኑ አለን ?

፲፭ አኮኑ ከመ ነኪር ንሕነ በኀቤሁ ወሤጠነ ወበልዐ ሤጠነ ።

በርሱ ዘንድ እንደ ባዕድ አይደለንምን ፥ እኛንስ ሸጦ ዋጋችንን የበላ አይደለምን ! ።

፲፮ ወዝ ዙሉ ክብር ዘነሥአ እግዚአብሔር እምአቡነ ለነ ውእቱ ወለውሉድነ ፥ ወይእዜኒ ግበር ዙሉ ዘይቤለከ እግዚአብሔር ።

ይህ ሁሉ ሃብት እግዚአብሔር ከአባታችን ነሥቶ የሰጠህ ለኛም ለልጆቻችንም ነው ፥ አሁንም እግዚአብሔር ያለህን አድርግ አሉት ።

፲፯ ወተንሥአ ያዕቆብ ወነሥአ አንስቲያሁ ወደቂቆ ወጸዐኖሙ ዲበ አግማል ።

ያዕቆብም ሚስቶቹን ይዞ ልጆቹን በግመሎች ጭኖ ተነሣ ።

፲፰ ወነሥአ ዙሉ መራዕይሁ ወቄሳቍሳቲሁኒ ዘአጥረየ በማእከለ አፍላግ ወዙሉ ዘዚአሁ ወሖረ ኀበ አቡሁ ይስሐቅ ውስተ ምድረ ከነአን ።

በሁለቱ ወንዞች መካከል ባለው በሶርያ ያፈራቸው መንጋዎቹን ታላላቁንና ታናናሹን ገንዘቡን ሁሉ ይዞ ወደ አባቱ ወደ ይስሐቅ ወደ ከነዓን አገር ሄደ ። ዘፍ፡ ፴፭ ፪ ።

፲፱ ወላባሰ ሖረ ኀበ ይቀርፅ አባግዒሁ ወሰረቀት ራሔል አማልክተ አቡሃ ።

ላባ ግን በጎቹ ወደሚሸልትበት ቦታ ሂዶ ነበር ፥ ራሔልም ያባቷን ጣኦቶች ሰረቀች ።

፳ ወያዕቆብሰ ኀብአ ለላባ ሶርያዊ ወኢያይድዖ ከመ የሐውር ።

ያዕቆብም ለሶርያው ሰው ለላባ ሠወረው እንጂ እንደሚሄድ አልነገረውም ነበር ።

፳፩ ወሖረ ውእቱ ወዙሉ ዘዚአሁ ወዐደወ ፈለገ ወኀደረ በደብረ ገለዓድ ።

እሱም የሉንም ወገኖች ሁሉ ይዞ ሄደ ፥ ወንዙንም ተሻግሮ በገለአድ ተራራ አደረ ።

፳፪ ወዜነውዎ ለላባ ሶርያዊ ከመ ሖረ ያዕቆብ ።

ለሶርያዊው ላባም ያዕቆብ እንደ ሄደ ነገሩት ።

፳፫ ወነሥአሙ ላባ ለዙሎሙ አኀዊሁ ወዴገኖሙ ምሕዋረ ሠሉስ መዋዕል ወረከቦሙ በደብረ ገለዓድ ።

ላባም ወንድሞቹን ሁሉ ይዞ የሦስት ቀን ጕዳና ተከትሎ በገለአድ ተራራ አገኛቸው ።

፳፬ ወመጽአ እግዚአብሔር ኀበ ላባ ሶርያዊ ብሕልም ሌሊተ ወይቤሎ ዑቅ ኢትንብብ ኅሡመ ላዕለ ያዕቆብ ገብርየ ።

እግዚአብሔርም ሌሊት በሕልም ወደ ሶርያዊው ሰው ወደ ላባ መጥቶ ፥ በወዳጄ በያዕቆብ ላይ ክፉ ነገር እንዳትናገር ተጠንቀቅ አለው ። ዘፍ፡ ፳ ፫ ። ማቴ፡ ፩ ፳ ።

፳፭ ወረከበ ላባ ለያዕቆብ ፥ ወያዕቆብሰ ይተክል ሐይመቶ ውስተ ደብር ወአቀሞሙ ላባ ለአኀዊሁ ውስተ ደብረ ገለአድ ።

ላባም ያዕቆብን አገኘው ፥ ያዕቆብ ግን ድንኳኑን በተራራው ላይ ተክሎ ሰፍሮ ነበር ፥ ላባም ወንድሞቹን በገለአድ ተራራ ላይ አቁሟቸው ሄደ ።

፳፮ ወይቤሎ ላባ ለያዕቆብ ምንተ ገበርኩ ጽሚተ ዘትትኀጥአኒ ወትሰርቀኒ አዋልድየ ከመ ዘበኲናት ፄወወ ።

ላባ ያዕቆብን እንዲህ አለው ፤ ተሠውረኸኝ ኰብልለህ የመጣህ ምን አደረግሁህ በጦር እንደ ማረከ ሰው ፥ ልጆቼንስ ለምን ሰረቅኸኝ ? አለው ። ፩ ሳሙ፡ ፴ ፪ ።

፳፯ ወሶበ ነገርከኒ እምፈነውኩከ በትፍሥሕት ወበኃሤት ወበማኅሌት ወበከበሮ ወበመሰንቆ ።

ነግረኸኝስ ቢሆን በፍጹም ደስታ በዘፈን በጨዋታ ከበሮውን መሰንቆውን እያስመታሁ በሸኘሁህ ነበር ።

፳፰ ወሚመ ኢይደልወኒኑ ከመ እስዐም ደቂቅየ ወአዋልድየ፣ ወይእዜሰ ከመ ዐብድ ገበርከ ።

ወይስ ወንዶች ልጆቼን ሴቶች ልጆቼን ስሜ ሸኝቼ መሰናበት አይገባኝም ነበርን፣ አሁንም እንደ አላዋቂ ሰው ሥራ ሠርተሃል ። ፩ ነገ፡ ፲፱ ፳ ።

፳፱ ወይእዜኒ እምክህልኩ ገቢረ እኩይ ላዕሌከ ወባሕቱ አምላከ አቡከ ይቤለኒ ትማልም ዑቅ ርእሰከ ኢትግበር ጎሠመ ላዕለ ያዕቆብ ።

አሁንም በንተ ላይ ክፉ ነገር ላደርግ በተቻለኝ ነበር፣ ነገር ግን ያባትህ ፈጣሪ ትናንት በያዕቆብ ላይ ክፉ እንዳ ትሠራ ስራስህ ተጠንቀቅ ብሎ ቢነግረኝ ነው እንጂ ።

፴ ወይእዜኒ ሑር እመ ፈተውከ ከመ ትሑር ቤተ አቡከ ወለምንት ትሰርቀኒ አማልክትየ ።

አሁን ግን ወደ አባትህ ቤት መሄድን ከወደድክ ሂድ አለው፣ በዚያውስ ላይ አማልክቶቼን ለምን ሰረቅኸኝ፣ አለው ።

፴፩ ወአውሥአ ያዕቆብ ወይቤሎ ለላባ እስመ መሰለኒ ዘተኀይደኒ አዋልዲከ ወኵሎ ንዋይየ፣ ወይእዜኒ ርኢ ለእመ ብ ንዋይከ ኀቤየ ወንሣእ፣ ወበኀበ ዘረከብከ አማልክቲከ ኢይሕየው ።

ያዕቆብም ለላባ እንዲህ ሲል መለሰለት፤ ልጆችህን ገንዘቤንም ሁሉ የምትቀማኝ ስለ መሰለኝ ነው፣ አሁንም ገንዘብህ ከኔ ዘንድ እንዳለ አይተህ ውሰድ አለው፣ ጣኦቶችህን ያገኘህበትም ሰው አይዳን ። መሳ፡ ፲፰ ፳፬ ።

፴፪ ወኢያእመረ ያዕቆብ ከመ ሰረቀት ራኄል ። ወናሁ አሰምዕ ለከ በቅድመ እሉ አኀዊነ

እነሆ ያንተ የሆነው ገንዘብ ከኔ ዘንድ ቢገኝ በነዚህ ወንድሞቻችን ፊት አዳኝብሃለሁ ያዕቆብ ግን ራኄል እንደ ሰረቀች አላወቀም ነበር ። ዘፍ፡ ፵፬ ፱ ።

፴፫ ወቦአ ላባ ቤተ ያዕቆብ ወኢረከበ፣ ወወፅአ ወቦአ ቤተ ልያ ወፈተነ ወኢረከበ፣ ወቦአ ቤተ ክልኤሆን ዕቁባቲሁ ወኢረከበ፣ ወቦአ ቤተ ራኄል ።

ላባም ከያዕቆብ ቤት ገብቶ አላገኘም፣ ከዚያም ወጥቶ ወደ ልያ ቤት ገብቶ ቢበረብር ምንም አላገኘም፣ ከሁለቱ ዕቁባቶቹም ቤት ገብቶ በረበረ ነገር ግን ምንም አላገኘም፣ ራኄል ካለችበትም ቤት ገባ ።

፴፬ ወራኄልሰ ነሥአቶሙ ለአማልክተ አቡሃ ወወደየቶሙ ውስተ ሕንበለ ገመል ወነበረት ላዕሌሆሙ ።

ራኄል ግን ያባቷን ጣኦቶች ሠርቃ ከግመል ኮርቻ ውስጥ አግብታ በላዩ ላይ ተቀምጣ ነበር ። ቁ፡ ፲፱ ።

፴፭ ወትቤሎ ለአቡሃ ኢይምሰልከ ዘአስተሐቀርኩከ እግዚእየ እስመ ኢይክል ተንሥአ ቅድሜከ እስመ ትክት አነ ወፈተነ ላባ ኵሎ ቤታ ለራኄል ወኢረከበ አማልክቲሁ ።

አባቴ ከግዳጄ ስላልነሳሁ በፊትህ መነሣት አልቻልምና ነው እንጂ ያቃለልኩህ አይምሰልህ አለችው፣ ላባም የራኄልን ቤት ሁሉ በረበረ፣ ነገር ግን ጣኦቶቹን አላገኘም ።

፴፮ ወተምዐ ያዕቆብ ወተላኰዮ ለላባ ወይቤሎ ምንትኑ አበሳየ ወምንትኑ ጌጋይየ ዘዴገንከኒ ወፈተንከኒ ኵሎ ንዋይየ ።

ያዕቆብም ተቈጥቶ ላባን እንዲህ ሲል ተከራከረው፣ ገንዘቤን ሁሉ የበረበርክብኝና የተከተልከኝ በደሌ ዕዳዬ ምንድር ነው፤ ። ፩ ሳሙ፡ ፲፱ ፫ ። ፩ ቆሮ፡ ፯ ፭ ።

፴፯ ወምንተ ረከብከ እምነ ኵሉ ቍስቋሰ ቤትከ ናስተአኅዝ ቅድመ እሉ አኀዊነ ወይግዝሩ ማእከሌነ ።

ከቤትህስ ቁሳቁስ ዕቃ ምን አገኘህ፤ በነዚህ ወንድሞቻችን ፊት እንዋቀስና በመካከላችን ይፍረዱን ።

፴፰ ዕሥራ ወክልኤ ዓመተ ሊተ እንዘ እዐቅብ አባግዒከ ወአጣሊከ ወኢመሐከአ በግዕ ኢበላዕኩ እምአባግዒከ ።

ሃያ አንድ ዓመት በጎችህንና ፍየሎችህን ስጠብቅ ኖርኹ ከበጎችህም ጠቦት እንኳ አልበላሁም ። ዘፀ፡ ፳፪ ፲፱ ።

፴፱ ወብላዐ አርዌኒ ኢያምጻእኩ ለከ፣ ወእፈድየከ እምኀቤየ እመኒ በ ዘተሰርቀ፣ እመኒ መዓልተ ወእመኒ ሌሊተ በጠል እበይት፣ ወነፍጸ ንዋም እምአዕይንትየ ።

አውሬ የነከሰውንም ትራፊ አላመጣሁልህም፣ የተሰረቀም ቢኖር ከኔ እከፍልህ ነበር፣ በቀንም በሌሊትም በጤዛ ተነክሬ እኖር ነበር፣ እንቅልፍ ከዓይኖቼ ጠፍቶ ይኖር ነበር ።

፵ ዕሥራ ወክልኤ ዓመቱ ሊተ ዮም ውስተ ቤትከ ዘተቀነይኩ ለከ ።

በቤትህ የተገዛሁልህ ዛሬ ሃያ አንድ ዓመት ነው ። ዘፍ፡ ፴፩ ፵፩ ።

፵፩ ዓሠርተ ወአርበዕተ ዓመተ ተቀነይኩ ለከ በእንተ ክልኤሆን አዋልዲከ፣ ወሰብዓተ ዓመተ በእንተ አባግዒከ ወአናለፍከ ብየ ዐስብየ ዓሠርተ ጊዜ ።

ስለ ሁለቱ ልጆችህ ዓሥራ አራት ዓመት ተገዛሁልህ፣ ስለ በጎችህም ፯ት ዓመት ተገዛሁልህ ዋጋዬንም ዓሥር ጊዜ ለዋወጥክብኝ ። ዘፍ፡ ፳፱ ፳፯ ። መዝ፡ ፻፳፱ ፩ ።

፵፪ ወሰበ አኮ አምላከ አብርሃም አቡየ ዘሀሎ ምስሌየ ወሰበ አኮ በፍርሀተ ይስሐቅ ዕራቅየ እምፈነውከኒ ወርእየ እግዚአብሔር ፃማሆን ለእደውየ ወገሠፀከ ትማልም ።

ያባቴ የአብርሃም ፈጣሪ ከኔ ጋር ባይኖር፣ በአባቴ ይስሐቅ አምልኮት ጸንቼ ባልኖር ባዶዬን በሰደድከኝ ነበር፣ እግዚአብሔር ግን የእጆቼን ድካም አይቶ ትናንት በሕልም ገሠፀህ ።

፵፫ ወአውሥአ ላባ ለያዕቆብ ወይቤሎ ደቂቅከኒ ደቂቅየ ወአዋልዲከኒ አዋልድየ፣ ወእንስሳከኒ እንስሳየ ወዝ ኵሉ ዘትሬኢ ዘዚአየ ውእቱ ለእላ አዋልድየ ምንተ እንክ እሬ ስዮን ሎቶን ዮም ወለውሉዶንሂ ዘወለዳ ።

ላባም ለያዕቆብ እንዲህ ሲል መለሰለት፤ ወንዶቹም ሴቶቹም ልጆችህ ልጆቼ፣ ከብቶችህም ከብቶቼ ናቸው፣ ይህ የምታየው ሁሉ የኔ ገንዘብ ነው፣ እንግዲህ እሊህ ልጆቼን አሁን ምን አደርጋቸዋለሁ፤ የወለዱዋቸው ልጆ

፵፬ ወይእዜኒ ነዓ ንትማሐል አነ ወአንተ ወይኩን ሰላም ማእከሌየ ወማእከሌከ ።
፵፭ ወነሥአ ያዕቆብ እብነ ወአቀመ ሐውልተ ።
፵፮ ወይቤሎሙ ያዕቆብ ለአኀዊሁ አልዱ እእብነ፣ ወአ ለዱ ወገብሩ ወግረ ወበልዑ ወሰትዩ ዲበ ይእቲ እብነ ወ ግር፣ ወይቤሎ ላባ ዛቲ ወግር ስምዕ ማእከሌየ ወማእከሌከ።
፵፯ ወሰመያ ላባ "ወግረ ስምዕ" ወያዕቆብኒ ሰመያ ከማሁ።
፵፰ ወይቤሎ ላባ ለያዕቆብ ነያ ዛቲ ወግር እንተ አቀውም ስምዕ ማእከሌየ ወማእከሌከ፣ ወበእንተ ዝንቱ ተሰምየ ስማ "ወግረ ስምዕ" ።
፵፱ ወይቤሎ ላባ ራእየ ዘአስተርአየኒ እግዚአብሔር ይር አይ ማእከሌየ ወማእከሌከ ዮም እስመ ንትራኃቅ አሐዱ እምካልኡ ።
፶ ከመ ኢትሣቅዮን ለአዋልድየ ወከመ ኢትንሣእ ብእ ሲተ ላዕሌሆን ።
፶፩ ወርኢ ናሁ አልቦ ዘሀሎ ምስሌነ ።
፶፪ እመኒ ዐዶኩ ኀቤከ ዛቲ ወግር ወዛቲ ሐውልት ትት ልወኒ በእኪት ።
፶፫ ወአንተኒ ለእመ ዐዶከ ኀቤየ አምላከ አብርሃም ወአ ምላከ ናኮር ይፍታሕ ማእከሌየ ወማእከሌከ፣ ወመሐለ ሎቱ ያዕቆብ በፍርሀተ ይስሐቅ አቡሁ ።
፶፬ ወሦዐ ያዕቆብ መሥዋዕተ በውስተ ደብር ወጸውዖሙ ለአኀዊሁ ወበልዑ ወሰትዩ በቤቱ፣ ወቤቱ ውስተ ውእቱ ደብር ።
፶፭ ወተንሥአ ላባ በጽባሕ ወሰዐመ አዋልዲሁ ወደቂቆን ወባረኮሙ ፤ ወተመይጠ ላባ ብሔሮ ወሖረ ።

ምዕራፍ ፴፪ ።

፩ ወያዕቆብኒ ገብአ ውስተ ፍኖቱ፣ ወነጸረ በአዕይንቲሁ ያዕቆብ ወርእየ ተዐይነ እግዚአብሔር ኀዱራነ ወተራከብዎ መላእክተ እግዚአብሔር ።
፪ ወይቤ ያዕቆብ ሶበ ርእየ ተዐይነ እግዚአብሔር ይእቲ ዛቲ፣ ወሰመየ ስሞ ለውእቱ ብሔር ተዐይን ።
፫ ወፈነወ ያዕቆብ ሐዋርያተ ኀበ ዔሳው እኁሁ ብሔረ ሴይር ውስተ ምድረ ኤዶም ።
፬ ወአዘዞሙ ወይቤሎሙ ከመዝ በልዎ ለዔሳው እግዚ እየ፣ ከመዝ ይቤ ገብርከ ያዕቆብ ኀበ ላባ ነበርኩ ወጐን ደይኩ እስከ ዮም ።
፭ ወአጥረይኩ አግብርተ ወእእማተ ወአልሕምተ ወአባ ግዐ፣ አግማለ ወአእዱገ ወፈነውኩ ይዜንውዎ ለእግዚእየ ዔሳው ከመ እርከብ ሞገሰ በቅድሜከ አነ ገብርከ ።
፮ ወገብኡ ኀቤሁ ለያዕቆብ እሙንቱ ሐዋርያት እለ ፈነ ወ ወይቤልዎ ሖርነ ኀበ ዔሳው እኁከ ወናሁ መጽአ ይት ቀበልከ ወአርባዕቱ ምእት እደው ምስሌሁ ።

ቻቸውንስ ምን አደርጋቸዋለሁ፤
አሁንም እኔና አንተ እንማማል፣ በኔና በንተ መካከል ሰላም ይሁን አለው። ዘፍ፡ ፳፮ ፳። ኢያሱ ፳፬ ፳፯።
ያዕቆብም ደንጊያን አንሥቶ ሐውልት አቆመ ።
ያዕቆብ ወንድሞቹን ደንጊያ ሰብስቡ ብሎአቸው ሰብ ስበው ክረብታን ያህል ከመሩ፣ ሰብስበው በከመሩትም ደንጊያ ላይ ተቀምጠው በሉ ጠጡ፣ ላባም ይህች ክረብታ በኔና በአንተ መከከል ምስክር ናት አለው ።
ክረብታይቱንም "የምስክር ተራራ" ብሎ ጠራት ያዕቆ ብም እንዲሁ የምስክር ተራራ ብሎ ጠራት። ኢያ፡ ፳፬ ፳፯፣
ላባም ያዕቆብን ይህች ያቆምኻት ሐውልት በኔና በን ተ መከከል የምስክር ሐውልት ትሁን አለው፣ ስለዚህም ስሟ "የምስክር ክረብታ" ተባለች። ኢያሱ፡ ፳፬ ፳፯ ።
ላባ ያዕቆብን በራእይ የተነጋገረኝ እግዚአብሔር ዛሬ በኔና በንተ መካከል ምስክር ነው፣ እርስ በርሳችን አንዱ ከንዱ ተራርቀን እንኖራለንና ። መሳ፡ ፲፩ ፳፱ ።
በላያቸው ላይ ሴት አግብተህ ልጆቼን እንዳታሳዝና ቸው በኔና በንተ መከከል እግዚአብሔር ይፍረድ አለው።
አሁን ከኛ ጋር ሌላ ሰው እንደሌለ አስተውል ።
እኔ መሐላዬን አፍርሼ በክፋት ወዳንተ ብሻገር ይህች ተራራና ሐውልት በክፋት ትከተለኝ ።
አንተም መሐላህን አፍርሰህ በክፋት ወደኔ ብትመጣ የአብርሃምና የናኮር ፈጣሪ በኔና በንተ መከከል ይፍረድ አለው፣ ያዕቆብም አባቱ ይስሐቅ በሚያመልከው በእግዚ አብሔር ስም ማለ። ዘፍ፡ ፲፯ ፩ ።
ያዕቆብ በተራራው ላይ መሥዋዕትን ሠውቶ ወንድ ሞቹን በቤቱ ጠርቶ በልተው ጠጥተው በዚያው ተራራ ላይ አደሩ ።
ላባም ማለዳ ተነሥቶ ልጆቹን የልጅ ልጆቹን ስሞና መርቆ ተመልሶ ወደ አገሩ ሄደ ።

ምዕራፍ ፴፪ ።

ያዕቆብም ወደ መንገዱ ተመለሰ፣ ያዕቆብ በዓይኖቹ ተመልክቶ የእግዚአብሔርን ሠራዊት ከትመው አየ፣ የእ ግዚአብሔር መላእክትም ተገናኙት ። መዝ፡ ፴፩ ፲፩ ።
ያዕቆብም ይህን በየ ጊዜ ይህች የእግዚአብሔር ከተማ ናት አለ፣ የዚያን በታ ስም የእግዚአብሔር ከተማ ብሎ ጠራ ። መዝ፡ ፶፫ ፳፩ ።
ያዕቆብ በኤዶም ውስጥ ወዳለች ወደ ሴይር ከወን ድሙ ዘንድ መልእክተኛ ላከ ። ዘዳ፡ ፪ ፭። ኢያሱ፡ ፳፬ ፬።
ጌታዬ ዔሳውን አገልጋይህ ያዕቆብ ከላባ ዘንድ እኖር ነበር፣ እስከ ዛሬ ድረስም ዘገየሁ በሉት ብሎ አዘዛቸው ። ምሳ፡ ፲፭ ፩ ።
ወንዶችም ሴቶችም አገልጋዮች፣ ላሞችም አህዮችም ግመሎችም አገኘሁ፣ እኔ አገልጋይህ በፊትህ ባለሟልነ ትን አገኝ ዘንድ ለጌታዬ ለዔሳው ሊነግሩት ዘንድ ላክሁ ።
የላካቸውም መልእክተኞች ተልእኳቸውን አድር ሰው ወደ ያዕቆብ ተመለሱ፣ ወደ ወንድምህ ወደ ዔሳው ሄደን የላክኸንን ነገርነው፣ እሱም አሁን አራት መቶ ሰው

አስከትሎ ሊቀበልህ መጥቷል። ዘፍ፡ ፴፫ ፩።

፯ ወፈርሀ ጥቀ ያዕቆብ ወኀጥአ ዘይገብር ወነፈቆሙ ለሕዝብ እለ ምስሌሁ ወለአባግዕኒ ወለአልሕምትኒ ወለአግማልኒ ወገብሮሙ ክልኤተ ትዕይንተ።

ያዕቆብም እጅግ ፈርቶ ተጨንቆ የሚያደርገውን አጣ ከሱ ጋር ያሉትን ከሁለት ከፈላቸው፤ ላሞችንም በጎችንም ግመሎችንም ሁለት ሁለት ወገን አድርጎ ከፈላቸው።

፰ ወይቤ ያዕቆብ ለእመ መጽአ ዔሳው ውስተ አሐቲ ትዕይንት ወቀተላ ትድኅን ካልእት ትዕይንት።

ያዕቆብ ዔሳው መጥቶ አንዲቱ ሰፈር ቢያጠፋ አንዲቱ ሰፈር ትድናለች ብሎ ከሁለት ወገን ከፈላቸው።

፱ ወይቤ ያዕቆብ ውእቱ አምላክ አበውየ አምላክ አብርሃም ወአምላከ ይስሐቅ ዘይቤለኒ ሑር ውስተ ብሔር ኀበ ተወለድከ ወአነ አሤኒ ላዕሌከ ያሤኒ እንከሰ ላዕሌየ።

ወደ ተወለድክበት አገር ሂድ ላንተ በጎ ነገርን አደርግልሃለሁ ያለኝ ያባቶቼ የአብርሃም የይስሐቅ ፈጣሪ እግዚአብሔር እሱ በጎ ነገርን ያደርግልኛል አለ። መዝ፡ ፺ ፲፩።

፲ ወበዙሉ ጽድቅ ወርትዕ ዘገበርከ ለገብርከ ረከብኩ፤ እስመ በበትርየ ዐደውክዎ ለዝንቱ ዮርዳኖስ ወይእዜሰ ኮንኩ ክልኤተ ተዐይነ።

ከዚህም በፊት ለኔ ላገልጋይህ ባደረግኸው ቸርነትና ቅንነት ሁሉ በለሟልነትን አግኝቻለሁ፤ ይህን ዮርዳኖስን ከበትሬ ጋር ተሻግሬው ነበርና ዛሬ ግን ሁለት ጭፍራ ለመሆን በቃሁ። ፪ ሳሙ፡ ፱ ፰። ዘፍ፡ ፳፱ ፳፯።

፲፩ ወአድኅነኒ እግዚኦ እምእዴሁ ለዔሳው እኁየ፤ እስመ እፈርሆ አነ እምኔሁ ላዕለ ርእስየ ከመ ኢይምጻእ ወኢይቅትለኒ ወኢይቅትል እመ ምስለ ውሉዱ።

አሁንም ከወንድሜ ከዔሳው እጅ አድነኝ መጥቶ እንዳይገድለኝ ከሱ የተነሣ ለራሴ እፈራለሁና፤ እናትን ከልጆቹ ጋር እንዳይገድል አለ። መዝ፡ ፶፱ ፩-፪።

፲፪ እስመ ትቤለኒ አሤኒ ላዕሌከ ወእሬሲ ዘርአከ ከመ ኆፃ በሕር ዘኢይትኌለቍ እምብዝኁ።

በጎ ነገርን አደርግልሃለሁ ብለኸኛልና፤ ከብዛቱም የተነሣ የልጅ ልጅህን እንደማይቈጠር አሸዋ አደርገዋለሁ ብለኸኝ ነበርና። ዘፍ፡ ፳፰ ፲፫ ፲፭።

፲፫ ወቤተ ህየ በይእቲ ሌሊት ወአውፅአ አምኀ ዘይወስድ ለዔሳው እኁሁ።

በዚያችም ሌሊት ከዚያ አደረ፤ ለወንድሙ ለዔሳው የሚወስደውን እጅ መንሻ ሁለት መቶ እናት ፍየል፤ ሃያ የፍየል አውራ አወጣ። ዘፍ፡ ፵፫ ፲፩።

፲፬ ክልኤተ ምእተ አጣሌ፤ ወዕሥራ አብሓኩ አጣሊ፤ ወክልኤተ ምእተ አባግዐ፤ ወስሳ አብሓኩ አባግዕ።

ሁለት መቶ ፍየሎች፤ ሃያ የፍየል አውራዎች ሁለት መቶ እናት በጎች፤ ስድሳ የበጎች አውራዎች አወጣ።

፲፭ ኃምሳ ናቃተ ምስለ እጕሊሆን፤ ወአርበዐ ዕጐልተ፤ ወዐሠርተ አሥዋረ፤ ወዕሥራ እእዱግ ወዐሠርተ ዕዋለ።

አምሳ ግመሎች ከነጥጆቻቸው፤ አርባ ሜል፤ ዓሥር ገች፤ ሃያ አህዮች፤ ዓሥር የአህያ ግልገሎች አወጣጥቶ።

፲፮ ወወሀቦሙ ለደቂቁ መራዕየ እንተ ባሕቲቶሙ ወይቤሎሙ ሑሩ ቅድመ ወአስተራኅቁ መራዕየ እመራዕይ።

ለብላቴኖቹ ሰጣቸው መንጋውን ከመንጋ ለይታችሁ እያራራቃችሁ በፊት በፊቴ ሂዱ አላቸው።

፲፯ ወአዘዞ ለቀዳማዊ ወይቤሎ ለእመ ረከበከ ለዔሳው እኁየ ወተስእለከ ወይቤለከ ዘመኑ ዝንቱ ወአይቴ ተሐውር ወዘመኑ ዝ ዘየሐውር ቅድሜከ።

ፊተኛውንም እንዲህ ብሎ አዘዘው፤ ወንድሜ ዔሳው አግኝተኸው ይህ መንጋ የማን ነው፤ ብሎ የጠየቀህ እንደሆነ የት ትሄዳለህ ያለህም እንደሆነ በፊትህስ የሚሄደው ይህ መንጋ የማነው፤ ብሎ ቢጠይቅህ።

፲፰ በሎ ዘገብርከ ያዕቆብ አምኃ ዘፈነወ ለእግዚኡ ዔሳው ወናሁ ውእቱኒ ይተልወነ ድኅሬነ።

አገልጋይህ ያዕቆብ ለጌታው ለዔሳው የላከው እጅ መንሻ ነው፤ እሱም አሁን በኋላችን ይከተለናል በለው አለው።

፲፱ ወአዘዞ ለካልኡኒ ወለሣልሱኒ ወለኵሎሙ እለ የሐውሩ ቅድሜሁ ወይነድኡ መራዕየ ወይቤሎሙ ለእመ ረከብክምዎ ለዔሳው እኁየ ከመዝ በልዎ ናሁ ገብርከ ያዕቆብ ይበጽሕ ድኅሬነ።

ሁለተኛውንና ሦስተኛውንም አካች በፊት በፊቱ መንጋ እየነዱ የሚሄዱትንም ሁሉ ወንድሜ ዔሳውን ያገኛችሁት እንደሆነ፤ እነሆ አገልጋይህ ያዕቆብ በኋላችን ይመጣል በሉት ብሎ አዘዛቸው።

፳ እስመ ይቤ አድኅን እምገጹ በዝንቱ አምኃ ዘይወስዱ ደቅ ቅድሜሁ ወእምዝ እሬኢ ገጾ ቅድመ ከመ ይትቀበሎ ለገጽየ በዳኅን።

በፊቱ በሚወስዱት በዚህ እጅ መንሻ ከወንድሜ ከፊቱ ቍጣ እድናለሁ ብሏልና፤ ከዚህ በኋላ ፊቱን ደስ ብሎት አያለሁ፤ እኔንም በደኅና ይቀበለኛል ብሎ ነው።

፳፩ ወእምዝ ፈነወ አምኃ ወውእቱሰ ቤተ ውስተ ትዕይንት በይእቲ ሌሊት።

ከዚህ በኋላ እጅ መንሻውን ላከ፤ እርሱ ግን በዚያች ሌሊት በሰፈር አደረ።

፳፪ ወተንሥአ ያዕቆብ ወነሥኦን ለክልኤሆን አንስቲያሁ ወለክልኤሆን ዕቁባቲሁ ወዐሠርተ ወአሐደ ደቂቆ ወዐደወ ማዕዶተ ያቦቅ።

ያዕቆብ ተነሥቶ ሁለቱ ሚስቶቹን ሁለቱ ዕቁባቶቹንና ዓሥራ አንድ ልጆቹን ይዞ የያቦቅን ወንዝ ተሻገረ፤ ዘዳ፡ ፫ ፲፯።

፳፫ ወነሥኦሙ ወዐደወ ውኂዘ ወአዕደወ ኵሎ ንዋያቲሁ።

ደቂቆቹንም ወንዙን ተሻገረ ገንዘቡንም ሁሉ አሻገረ።

፳፬ ወተርፈ ያዕቆብ ባሕቲቱ ወተጋደሎ ብእሲ እስከ ጽባሕ።

፳፭ ወሶበ ርእየ ከመ ኢክህሎ አኀዘ ሥርዎ ሐቌሁ እንዘ ይትጋደል፤ ምስሌሁ ።
፳፮ ወይቤሎ ፈንወኒ እስመ ኀሀ ጽባሕ ፡ ወይቤሎ ኢይፌ
ንወከ ለእመ ኢባረክከኒ ።
፳፯ ወይቤሎ መኑ ስምከ ወይቤሎ ያዕቆብ ስምየ ።
፳፰ ወይቤሎ ኢይኩን እንከ ስምከ ያዕቆብ ፡ ዳዕሙ ይኩን
ስምከ "እስራኤል" እስመ ክሀልከ ምስለ እግዚአብሔር
ወምስለ እጓለ እመሕያው ።
፳፱ ወይቤሎ ያዕቆብ አይድዐኒ ስመከ ፡ ወይቤሎ ለምንት
ለከ ትሴአል ስምየ እስመ መድምም ውእቱ ወባረኮ በህየ።
፴ ወሰመዮ ያዕቆብ ስሞ ለውእቱ ብሔር ፡ "ራእየ እግዚ
አብሔር" እስመ ይቤ ርኢክዎ ለእግዚአብሔር ገጸ በገጽ
ወድኅነት ነፍስየ ወገጽየ ።
፴፩ ወሠረቀ ፀሐይ ሶበ ኀደጎ ራእየ እግዚአብሔር ወሎ
ቶስ ያስአዝዝ እገሪሁ ።
፴፪ ወበእንተዝ ኢይበልዑ ደቂቀ እስራኤል እስከ ዛቲ
ዕለት ውእተ ሥርወ ዘአስአዘዘ ዘሀሎ ውስተ ዓወ እግሩ
እስመ አኀዘ ሥርዎ ሐቌሁ ለያዕቆብ ውስተ ሥርው ገፁም።

ምዕራፍ ፴፫ ።

፩ ወአንሥአ ያዕቆብ አዕይንቲሁ ወርእየ ወናሁ ኤሳው
እኁሁ መጽአ ወአርባዕቱ ምእት እደው ምስሌሁ፡ ወነፈ
ቆሙ ያዕቆብ ለደቂቁ ኀበ ልያ ወኀበ ራኄል ወኀበ ክል
ኤሆን ዕቁባቲሁ ።

፪ ወረሰዮን ለዕቁባቲሁ ምስለ ደቂቆን ቅድመ ፡ ወለልያ
ወለደቂቃ ድኅሬሆን ወለራኄልሰ ወለዮሴፍ ድኅሬሃ ።

፫ ወውእቱሰ ሖረ ቅድሜሆሙ ወሰገደ ውስተ ምድር
ስብዐ እስከ ይበጽሕ ኀበ እኁሁ ኤሳው ።

፬ ወአቅደመ ረዊጸ ዔሳው ወተቀበሎ ወሐቀፎ ክሳዶ
ወሰዓሞ ወበከዩ ክልኤሆሙ ኅቡረ ።
፭ ወሶበ ነጸረ ኤሳው ወርእዮን ለአንስት ወለደቂቆን ይ
ቤሎ ምንትከ እሉ፤ ወይቤሎ ያዕቆብ ደቂቅየ እሙንቱ
ዘመሐሮ እግዚአብሔር ለገብርከ ።
፮ ወመጽአ ዕቁባቲሁ ወደቂቆን ምስሌሆን ወሰገዳ ።
፯ ወመጽአት ልያ ወደቂቃ ወሰገዱ ሎቱ ወእምዝ መጽ
አት ራኄል ወሰገደት ።
፰ ወይቤሎ ኤሳው ለያዕቆብ ምንትከ ውእቱ ዝንቱ ኵሉ
ትአይን ዘረከብኩ ወይቤሎ ያዕቆብ ለኤሳው ዘገበርኩ ለከ
እግዚእ ከመ እርከብ ሞገሰ በቅድሜከ ።
፱ ወይቤሎ ኤሳው ብየ እንስሳ ብዙኅ እኁየ ወይኩንከ
ለከ ዘዚአከ ።
፲ ወይቤሎ ያዕቆብ አኮ ከመዝ ለእመ ረከብኩ ሞገሰ
በቅድሜከ ተመጠው አምኃየ እምእዴየ ፡ እስመ ብእንተ

ያዕቆብ ብቻውን ቀረ እስከንጋት ድረስ አንድ ሰው
ሲታገለው አደረ ፡ ፱ ቆሮ. ፲፱ ፯ ።
ከርሱም ጋር ሲታገል እንዳልቻለው በየ ጊዜ ፡ ከርም
የሚሆንበት ሹልዳውን ያዘው ።
ነሀ ቀድዲልና ልቀቀኝ አለው ፡ ካልመረቅከኝ አልለ
ቅህም አለው ፡ ሉቃ. ፳፬ ፳፰ ።
ስምህ ማን ይባላል ፡ ቢለው ፡ ስሜ ያዕቆብ ነው አለው።
እንግዲህ ወዲህ ስምህ ያዕቆብ አይባል ፡ "እስራኤል"
ይባል እንጂ አለው ፡ ከእግዚአብሔርና ከሰውም ጋር
መታገልን ችለሃልና ፡ ሆሴ. ፲፪ ፬ ።
ያዕቆብም ስምህን ንገረኝ አለው ፡ ስሜን ለምን ትጠይቃ
ለህ ፡ ስሜ መድምም (ድንቅ) ነውና ፡ በዚያም ቦታ ባረከው።
ያዕቆብ የዚያን ቦታ ስም "የእግዚአብሔር መገለጫ"
ብሎ ጠራው እግዚአብሔር ፊት ለፊት አይቸዋለሁና ፡ ከዚ
ህም የተነሣ ሰውነቴም ፊቴም ድናለችና ፡ ዘፍ. ፲፯ ፲፫ ።
ፀሐይም በወጣ ጊዜ የእግዚአብሔር መገለጥ ተመው
እሱንም ሹልዳው ያደነዝዘው ነበር ።
ስለዚህም የእስራኤል ልጆች በእግሩ መካከል ያለ
የደነዘዘውን ሹልዳ እስከ ዛሬ ድረስ አይበሉም የያዕቆብ
ሹልዳው ደንዝዞበት ነበርና ፡ ይህ ሹልዳ ለእስራኤል ልጆ
ች እርም ነው ።

ምዕራፍ ፴፫ ።

ያዕቆብም ዓይኖቹን አቅንቶ አየ ፡ እነሆም ወንድሙ
ዔሳው አራት መቶ ሰዎችን ይዞ ሲመጣ ተመለከተ ፡ ልጆ
ቹንም የልያ ልጆች ከልያ ፡ የራኄልን ልጆች ከራኄል ፡
የባላን ልጆች ከባላ ፡ የዘለፋን ልጆች ከዘለፋ አድርጎ ከፋ
ፈላቸው ፡ ዘፍ፡ ፴፪ ፮ ።
ዕቁባቶቹን ከልጆቻቸው ጋር በፊት ፡ ልያን ከልጆቿ
ጋር ወደኋላ አደረጋቸው ፡ ራኄልንና ዮሴፍን ግን ከሁሉ
በኋላ አደረጋቸው ።
እሱ ግን በፊት በፊታቸው ሄደ ፡ ከወንድሙ ከዔሳው
እስኪደርስ ድረስ ግምባሩን ምድር እያስነካ ሰባት ጊዜ
ሰገደ ።
ዔሳውም ባየው ጊዜ እየሮጠ ሄዶ አንገቱን አቅፎ ሳ
መው ፡ ሁለቱም ተያይዘው አለቀሱ ፡ ዘፍ. ፵፭ ፲፬ ።
ዔሳውም ሁለቱ ሚስቶቹንና ልጆቻቸውን ባየ ጊዜ እነ
ዚህ ምኖችህ ናቸው ፤ አለው ያዕቆብም እግዚአብሔር ለኔ
ለአገልጋይህ የመጸወተኝ ልጆቼ ናቸው አለው ።
ዕቁባቶቹም ከልጆቻቸው ጋር መጥተው እጅ ነሡት ።
ልያም ከልጆቿ ጋር መጥታ እጅ ነሣችው ፡ ከሁሉ
በኋላም ራኄል መጥታ እጅ ነሣች ።
ዔሳውም ያዕቆብን ይህ ሁሉ ያገኘሁት ሠራዊት ምንህ
ነው ፤ አለው ፡ ያዕቆብም ዔሳውን አቤቱ በፊትህ በለሟልነ
ትን አገኝ ዘንድ ያደረግሁት ነው አለው ፡ ዘፍ፡ ፴፪ ፭ ።
ወንድሜ ለኔ ብዙ ከብት አለኝ ፤ ያንተ ገንዘብ ላንተ
ይሁንልህ አለው ።
ያዕቆብም እንዲህ አይደለም በፊትህስ በለሟልነትን
ካገኘሁ ያመጣሁትን እጅ መንሻዬን ተቀበለኝ አለው። ስለ

ዝንቱ እሬኢ ገጸከ ከመ ዘይሬኢ ገጸ እግዚአብሔር ።

፲፩ ወእመሰ ታፈቅረኒ ንሣእ እምኃየ ዘአምጻእኩ ለከ እስመ መሐረኒ እግዚአብሔር ወብየ ኵሉ ፡ ወአገበሮ ወነሥአ ።

፲፪ ወይቤሎ ኤሳው ተንሥእ ንሑር አንተ መንጸር ።

፲፫ ወይቤሎ ያዕቆብ ለሊከ ተአምር እግዚእየ ከመ ድኩማን ደቂቅ ወአልሕምት ወአባግዕ ወአጐላትኒ የሐርሳ ላዕሌየ ፡ ወእመሰ መረድኩ ሳዕሌሆሙ አሐተ ዕለተ ወእመ አከ ሰኑየ ይመውቱ ኵሉ እንስሳ ።

፲፬ ሑር አንተሰ እግዚእየ ቅድመ ገብርከ ወንሕነሰ በከመ ንክል ንሐውር ወንውዕሊ ውስተ ፍኖት እንዘ ንሐውር ፡ ወበዝኒ ንሐውር በእግረ ደቂቅ ንሐውር ፡ እስከ ንበጽሕ ኀበ እግዚእየ ውስተ ሴይር ።

፲፭ ወይቤሎ ኤሳው እኅድግኑ ለከ እምዝንቱ ሕዝብ ዘምስሌየ ፡ ወይቤሎ ያዕቆብ ለምንትኑ ዝንቱ የአክለኒ ዘምስሌየ ወዘረከብኩ ሞገስ በቅድሜከ እግዚእ ።

፲፮ ወገብአ ኤሳው ፍኖቶ በይእቲ ዕለት ውስተ ሴይር ።

፲፯ ወያዕቆብሰ ኀደረ ውስተ ተአይን ወገብረ ሎቱ ሐጹረ በህየ ሎቱኒ ወለእንስሳሁኒ ፡ ወበእንተዝ ሰመዮ ለውእቱ ብሔር ማኅደር ።

፲፰ ወበጽሐ ያዕቆብ ውስተ ሴሎም ውስተ ሀገረ ሰቂሞን እንተ ሀለወት ውስተ ምድረ ከነአን እምድኅረ መጽአ እምአፍላግ ዘሶርያ ወበጽሐ አንጻረ ሀገር ።

፲፱ ወተሣየጠ ደወለ ገራህት ወተከለ ህየ ማኅደረ ፡ ወገራህትሰ እንተ ተሣየጠ እምኤሞር አቡሁ ለሴኬም በምእት አባግዕ ።

፳ ወአቀመ በህየ ምሥዋዐ ወጸውዖ ለአምላከ ፳ኤል ።

ምዕራፍ ፴፬ ።

፩ ወወፅአት ዲና ወለተ ልያ እንተ ተወልደት ለያዕቆብ ከመ ትርአይ አዋልደ ውእቱ ብሔር ።

፪ ወርእያ ሴኬም ወልደ ኤሞር ኤውያዊ መልአከ ብሔር ወነሥአ ወሰከበ ምስሌሃ ወአኅሠራ ።

፫ ወርእየ ነፍሳ ለዲና ወለተ ያዕቆብ ወአፍቀራ ለይእቲ ወለት ወተናገራ በእንተ ግእዛ ።

፬ ወይቤሎ ሴኬም ለኤሞር አቡሁ ንሥአ ሊተ ለዛቲ ወለት ትኩነኒ ብእሲተ ።

፭ ወሰምዐ ያዕቆብ ከመ አርኰሳ ለዲና ወለቱ ወልደ ኤሞር ወደቂቁሰ ሐቅለ ሀለዉ ምስለ እንስሳሁ ፡ ወአርመመ ያዕቆብ እስከ ይመጽኡ ደቂቁ ።

፮ ወመጽአ ኤሞር አቡሁ ለሴኬም ኀበ ያዕቆብ ከመ ይትናገር ።

፯ ወመጽኡ ደቂቁ እምሐቅል ፡ ወሰበ ሰምዑ ዘከመ ሰከበ ሴኬም ምስለ ወለተ ያዕቆብ ደንገፁ ጥቀ ወተከዙ እስመ ኀፍረተ ገብረ ላዕለ እስራኤል ወኢከነ ከማሁ ሕጉ ።

ዚህም የእግዚአብሔርን ፊት እንደሚያይ ሰው ደስ ብሎኝ ፊትህን አያለሁ ፡ ፪ ሳሙ ፡ ፫ ፲፫ ።

የምትወደኝስ ከሆነ ያመጣሁልህን እጅ መንሻዬን ተቀበለኝ አለው ፡ እግዚአብሔር ሰጥቶኛ ሁሉም አለኝና ፡ ግድ ቢለውም ተቀበለው ፡ ፪ ነገ ፭ ፳፫ ።

ዔሳውም ተነሥ በፊታችን ወዳለው አገር እንሂድ አለው ።

ያዕቆብም ጌታዬ ልጆቹም ከብቶቹም በጎቹም እንደ ደከሙ አንተ ታውቃለህ ፡ ላሞቹም እየወለዱ ያጠባሉ ፡ አንድ ቀን ወይም ሁለተኛ ቀን በችኰላ የነዳናቸው እንደ ሆነ ከብቶቻችን ሁሉ ይሞታሉ ።

ጌታዬ አንተ ቀድመህ ሂድ እኛ ግን እንደቻልን ቀስ እያልን እናዘግማለን ፡ ስንጓዝም በመንገድ እንውላለን ፡ በምንሄድበትም ጊዜ ጌታችን ካለህበት እስከ ሴይር እስክ ንደርስ ድረስ በሕፃናቱ ርምጃ መጠን ነው የምንሄደው ፡ አለው ዘፍ ፴፪ ፫ ።

ዔሳውም ከኔ ጋር ካሉት ሰዎች ልተውልህን አለው ፡ ያዕቆብም ይህ ለምንድ ነው አቤቱ ከኔ ጋር ያለውና በፊትህ ያገኘሁት በልሟልነት ይበቃኛል አለው ።

ዔሳውም በዚያች ቀን ተነሥቶ ወደ ሴይር ገባ ።

ያዕቆብ ግን በዚያው በሰፈሩ አደረ ፡ በዚያም ቦታ ለሱም ለከብቶቹም ዘላሳን ጣለ ፡ ስለዚህም ያን አገር ማኅደር ብሎ ጠራው ፡ ኢያሱ ፲፫ ፳፯ ። ዘሙሳ ፰ ፱ ።

ያዕቆብ የሶርያውን ወንዝ ተሻግሮ ከመጣ በኋላ በከነ ዓን ውስጥ ወዳለች የሰቂሞን አውራጃ ወደምትሆን ሴሎ ም ወደ ምትባል አገር ደረሰ ፡ ዮሐ. ፫ ፳፫ ።

ከከተማውም አፍዘዝ በደረሰ ጊዜ የእርሻ አውራጃ ገዛ ፡ በዚያው በገዛውም እርሻ ድንኳኑን ተከለ ፡ እርሻው ግን ከሴኬም አባት ከኤሞር በመቶ በግ የገዛው ነው ።

በዚያም መሠውያ ሠርቶ ፡ የእስራኤልን አምላክ ጠራው (አመሰገነው) ፡ ዘፍ፡ ፴፭ ፯ ።

ምዕራፍ ፴፬ ።

ከያዕቆብ የተወለደች የልያ ልጅ ዲናም የዚያን አገር ሴቶች ለማየት ወጣች ፡ ዘፍ፡ ፴ ፳፩ ።

የአገር አለቃ የሚሆን ኤውያው ሰው የኤሞር ልጅ ሴኬም አያት ነጥቆ ወስዶም ደረሰባት ከክብርም አሳነሣት።

የያዕቆብ ልጅ ዲናን መልኳን አይቶ ያችን ልጅ ወደ ዳት ፡ የጠባይዋንም ነገር ተናገረ ።

ሴኬምም አባቱ ኤሞርን ለኔ ሚስት ትሆነኝ ዘንድ ይህችን ልጅ አጋባኝ አለው ፡ ዘሙሳ፡ ፲፬ ፪ ።

ያዕቆብም የኤሞር ልጅ ልጁ ዲናን ከክብር እንዳሳነ ሣት ሰማ ፡ ልጆቹ ግን ከከብት ጋር በረኻ ነበሩና ፡ ልጆቹ እስኪመጡ ድረስ ዝም አለ ።

የሴኬም አባት ኤሞር (ልጅህን ለልጄ ስጥልኝ ብሎ) ሊነጋገረው ወደ ያዕቆብ መጣ ።

ልጆቹም ከበረኻ መጡ ፡ ሰኬም (እኅታቸውን) የያዕ ቆብ ልጅ ዲናን እንደደረሰበት በሰሙ ጊዜ እጅግ ደንግ ጠው አዘኑ ፡ በእስራኤል ላይ የሚያስፍር ሥራ ሠርተዋ

ልና፡ ሥርዓቱም እንዲህ አይደለምና፡ ፪ ሳሙ፡ ፲፫ ፲፪-፳፪።

፰ ወተናገሮሙ ወይቤሎሙ ኤሞር፡ ሴኬም ወልድየ አፍቀራ ለወለትክሙ ሀብዎ ትኩኖ ብእሲተ።

ኤሞርም ልጁ ሴኬም ልጃችሁን ወዷታልና ሚስት ትሆነው ዘንድ ስጡት ብሎ ተናገራቸው።

፱ ወትትሐመዉኒ ሀቡነ አዋልዲክሙ ወአዋልዲነኒ ንሥኡ ለደቂቅክሙ።

(በግቢም) ከኛ ጋር ትዛመዱ ዘንድ ወንዶች ልጆቻችሁን ለኛ ስጡን፡ ሴቶች ልጆቻችንንም ለወንዶች ልጆቻችሁ ውሰዱ (በጋብቻ) ከኛ ጋራ ኑሩ አላቸው፡ ዘፀ፡ ፴፬ ፲፮፡

፲ ወንበሩ ምስሌነ፡ ወምድርነሂ ናሁ ረኀብ ቅድሜክሙ ኀድሩ ውስቴታ ወተገበሩ።

መሬታችንም እነሆ በፊታችሁ ሰፊ ናት፡ በውስጧ ሁናችሁ ቤት ሠርታችሁ እረሱ ቆፍሩ አላቸው ዘፍ፡ ፲፫ ፱።

፲፩ ወይቤሎሙ ሴኬም ለአቡሃ ወለአኀዊሃ ረከቦ ሊተ ዘንተ ፍትሐ በቅድሜክሙ ወኵሎ ዘትብሉ እሁብ።

ሴኬምም ለአባቷና ለወንድሞቿ ይህን ነገር ወዳችሁ አድርጉልኝ (በጅ በሉኝ) ያላችሁትም ሁሉ እሰጣለሁ።

፲፪ ወመጠነ አብዛኀክሙ ጥቀ ሕፄሃ እሁበክሙ ሀቡኒያ ለዛቲ ወለት ትኩነኒ ብእሲተ።

ያላችሁትን ማጫውንም እጅግ ያበዛችሁትን ያህል እሰጣችኋለሁ፡ ይህችን ብላቴና ሚስት ልትሆነኝ ስጡኝ አላቸው።

፲፫ ወአውሥእዎሙ ደቂቀ ያዕቆብ ስምዖን ወሌዊ ለሴኬም ወለኤሞር አቡሁ በጕሕሉት እስመ አርኰስዋ ለዲና እኅቶሙ።

የያዕቆብ ልጆች ስምዖንና ሌዊም ለሴኬምና ለአባቱ ለኤሞር በተንኰል መለሱላቸው፡ እኅታቸው ዲናን አቃርደዋታልና።

፲፬ ወይቤልዎሙ ኢንክል ገቢሮቶ ለዝንቱ ነገር ከመ ነሀብ እኅተነ ለብእሲ ዘኢኮነ ግዙረ እስመ ፅዕሌት ውእቱ ለነ።

እንዲህም አሏቸው ላልተገዘረ ሰው እኅታችንን ልንሰጥ ይህን ነገር ልናደርገው አንችልም፡ ይህ ለኛ ስድብችን ነውና። ኢያሱ ፭ ፱።

፲፭ ወባሕቱ በዝንቱ ትከውኑ ከማነ ወንነብር ምስሌክሙ ለእመ ገዘርክሙ ኵሎ ተባዕተክሙ።

ነገር ግን ወንድ ወንዱን ብትገዝሩ በዚህም እኛን ከመሰላችሁ፡ እኛም እናንተን መስለን እንኖራለን።

፲፮ ወንሁበክሙ አዋልዲነ ወንነሥእ አዋልዲክሙ ለነ አንስቲያ፡ ወንነብር ምስሌክሙ ወንከውን አሐደ ዘመደ።

ሴቶች ልጆቻችንን እንሰጣችኋለን፡ እኛም የናንተን ሴቶች ልጆች ሚስት አድርገን እንወስዳለን፡ በግቢ አንድ ወገን ሆነን ተዛምደን ተዋልደን እንኖራለን፡ አንድ ዘመድም እንሆናለን።

፲፯ ወለእመሰ ኢሰማዕክሙነ ንነሥእ ወለተነ ወነሐውር።

ካልሰማችሁን ግን ልጃችንን ይዘን እንሄዳለን።

፲፰ ወአደሞሙ ለኤሞር ወለሴኬም ዝንቱ ነገር።

ይህ ነገር ለኤሞርና ለሴኬም ደስ አሰኛቸው።

፲፱ ወኢጕንደየ ገቢሮቶ ውእቱ ወልድ ለዝንቱ ነገር እስመ ያፈቅራ ለወለተ ያዕቆብ፡ ወውእቱ ይከብር እምኵሉ ቤተ አቡሁ።

ያም ልጅ የያዕቆብን ልጅ ስለወደዳት ይህን ነገር ከመፈጸም አልዘገየም፡ ከቤቱ ወገኖች ሁሉ ይልቅ እሱ ይከብር ነበርና፡ ፪ ሳሙ፡ ፲፭ ፪። ሩት ፬ ፩።

፳ ወሖሩ ኤሞር ወሴኬም ወበጽሑ ውስተ አንቀጸ ሀገሮሙ ወነገሩ ለኵሉ አደወ ሀገሮሙ።

ኤሞርና ሴኬም ሄደው ከአገራቸው አደባባይ ደርሰው ለአገራቸው ሰዎች ሁሉ ይህን ነገር ነገሩዋቸው።

፳፩ ወይቤልዎሙ እሉ አደው ሰንዕ እሙንቱ ምስሌነ ወይንበሩ ውስተ ምድርነ ወይትገበርዋ እስመ ረኀብ ይእቲ ምድር ቅድሜሆሙ ወአዋልዲሆሙ ንነሥእ ለነ አንስቲያ ወአዋልዲነኒ ንሁቦሙ።

እሊህ ሰዎች ከኛ ጋር ስምም ናቸውና ምድራችንን እያረሱ እየቈፈሩ በአገራችን ይኑሩ አሉዋቸው ይህች ምድርም በፊታቸው ሰፊ ናትና፡ ሴቶች ልጆቻቸውን ለኛ ሚስት እናደርጋለን፡ ሴቶች ልጆቻችንንም እንሰጣቸዋለን።

፳፪ ወበዝ ባሕቲቱ ንትመሰሎሙ ከመ እሙንቱሂ ይኩኑ ከማነ ወንኩን አሐደ ዘመደ፡ ወንግዝር ኵሎ ተባዕተነ በከመ እሙንቱ ይገዝሩ።

እነሱ እኛን መስለው አንድ ወገን ሆነን እንኖር ዘንድ በዚህ ብቻ እንምስላቸው፡ አንድ ዘመድ አንድ ወገን እንሁን፡ እነሱ ወንድ ወንዱን እንዲገዝሩ፡ እኛም ወንድ ወንዱን ሁሉ እንግዘር።

፳፫ ወመራዕይሆሙኒ ወእንስሳሆሙኒ ወንዋዮሙኒ አኮኑ ለነ ውእቱ፡ ወባሕቱ በዝንቱ ከመ ንኩን ከማሆሙ ወይንበሩ ማእከሌነ።

እንዲህ ከሆነ መንጋቸውም፡ ከብታቸውም ገንዘባቸውም ለኛ አይደለምን፤ ነገር ግን በዚህ ብቻ ከመሰልናቸው በኛ መካከል (ተዛምደውን) ይኑሩ።

፳፬ ወይቤልዎሙ ለኤሞር ወለሴኬም ወልዱ ኵሎሙ እለ ይበውኡ ውስተ አንቀጸ ሀገር እሆ፡ ወተገዝሩ ከተማ ሥጋ ነፍስቶሙ ኵሉ ተባዕቶሙ።

በአገሩ አደባባይ የሚገቡ ሰዎች ሁሉ ለኤሞርና ለልጁ ለሴኬም እሺ (እንገዘራለን) አሉዋቸው ወንድ ወንዶቹ ሁሉ የሰውነታቸውን ብልት (ሰንኰፍ) ተገዘሩ።

፳፭ ወእምዝ አመ ሣልስት ዕለት እንዘ ሀለዉ ውስተ ሕማም ወጽሉአን እሙንቱ ነሥኡ ክልኤሆሙ ደቂቀ ያዕቆብ ስምዖን ወሌዊ አኀዊሃ ለዲና መጣብሒሆሙ ዘዘዚአሆሙ

ከዚህም በኋላ በሦስተኛው ቀን እነሱ ቈስለው በሕመም ላይ ሳሉ፡ የዲና ወንድሞች የያዕቆብ ልጆች ስምዖንና ሌዊ ሁለቱ የየራሳቸውን አፋ ይዘው ተነሥተው አይ

ወቦኡ ውስተ ሀገር ተታቢያሙ ወቀተሉ ኵሉ ተባዕቶሙ ።

ዘህ አይዘህ ተብብለው ወደ መንደር ገብተው ወንድ ወንዱን ሁሉ ገደሉ ፡ ዘፍ፡ ፵፱ ፭-፯ ።

፳፮ ለኤሞርሂ ወለሴኬም ቀተልዎሙ ወነሥእዋ ለዲና እኅቶሙ ወአውፅእዋ እምነ ቤተ ሴኬም ።

ኤሞርንና ሴኬምንም ገደሉዋቸው ፡ እኅታቸው ዲናንም ከሴኬም ቤት አውጥተው ወሰዱዋት ።

፳፯ ወቦኡ ደቂቀ ያዕቆብ ኀበ ቅቱላን ወበርበርዋ ለይእቲ ሀገር እንተ ውስቴታ አርኰስዋ ለዲና እኅቶሙ ።

የያዕቆብ ልጆች ወደ ሞቱት ሰዎች ገቡተው እኅታቸው ዲናን ዘበብር ያባነቡበት በዎች ያሉበት ያችን አገር በረበሩዋት ።

፳፰ ወነሥእዎሙ አልሕምቲሆሙ ወአባግዒሆሙኒ ወአእዱጊሆሙኒ ወኵሉ ዘሀሎ ውስተ ሐቅል ወውስተ ሀገር ።

በጎቻቸውንም ላሞቻቸውንም አህዮቻቸውንም ፡ በበረኻና በአገር ያለውን ሁሉ (ዘረፉ) ።

፳፱ ወነበሬሆሙኒ ወአንስቲያሆሙኒ ወኵሉ ቄሳቍስሙ፤ወወ. ወበርበሩ ኵሉ ዘውስተ ሀገር ወዘውስተ አብያት ።

ቤተ ሰቦቻቸውንና ሚስቶቻቸውን ጥታቅን የቤታቸውን ዕቃ ሁሉ ማረኩ ፡ በመንደሮቻቸውና በበረኻ ያለውንም ሁሉ በረበሩ ።

፴ ወይቤሎሙ ያዕቆብ ለስምዖን ወለሌዊ እኩየ ረሰይክሙኒ ወአጽላእክሙኒ በኀበ ኵሎሙ እለ ይነብሩ ውስተ ኵሉ ምድር በኀበ ከናኔዎን ወፌርዜዎን ፡ ወአንሰ ውኁድ አነ በኍልቍየ ወይትጋብኡ ላዕሌየ ወይቀትሉኒ ወእትቀጠቀጥ አነ ወቤትየ ።

ያዕቆብም ስምዖንና ሌዊን ክፉ አደረጋችሁብኝ ፡ በከናኔዎን ፡ በፌርዜዎን ምድር ሁሉ በሚኖሩ ሁሉም ዘንድ አስጠላችሁኝ አላቸው ፡ እኔ በቍጥረ ጥቂት ነኝ ፡ በኔ ላይ ተሰብስበው ይወጉኛል እኔም ከወገኔ ጋር እቀጠቀጣለሁ ።

፴፩ ወይቤልዎ ለምንትኑ ከመ ዘማ ረሰይዋ ለእኅትነ ወአኅሠርዋ ።

እነሱም እኅታችንን ለምን እንደ አመንዝራ አዋረዱዋት አሉት ።

ምዕራፍ ፴፭ ።

፩ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለያዕቆብ ተንሥእ ወሑር ውስተ ቤቴል ወንበር ህየ ወግበር መሥዋዕተ ሊተ ዘአስተርአይኩከ አመ ጐየይከ እምገጸ ኤሳው እኁከ ።

እግዚአብሔር ያዕቆብን እንዲህ አለው ፤ ተነሥተህ ወደ ቤቴል ሂደህ በዚያ ኑር ፡ ከወንድምህ ከዔሳው ፊት ሸሽተህ በሄድህ ጊዜ ለታየሁህ ለኔ መሥዋዕት ሠዋልኝ ።

፪ ወይቤሎሙ ያዕቆብ ለሰብአ ቤቱ ወለኵሎሙ እለ ምስሌሁ አሰስሉ እምኔክሙ አማልክተ ነኪር ወአውፅኡ እማእከሌክሙ ወንጽሑ ወሕፅቡ አልባሲክሙ ።

ያዕቆብም ቤተ ሰቦቹንና ከርሱ ጋር ያሉትን ሁሉ እንዲህ አላቸው ፤ ከናንተ ዘንድ ያሉ ልዩ ጣዖታትን ከናንተ አስወግዱ ፡ ከመካከላችሁም አውጡ ፡ ንጹሐን ሁኑ ፡ ልብሶቻችሁንም እጠቡ ። ዘፍ፡ ፲፰ ፲፱ ። ኢያሱ ፳፬ ፲፭ ።

፫ ወተንሥኡ ንዕርግ ውስተ ቤቴል ወንግበር በህየ ምሥዋዐ ለእግዚአብሔር ዘሰምዐኒ በዕለተ ምንዳቤየ ወዘሀሎ ምስሌየ ወአድኀነኒ በፍኖትየ ወአዕደወኒ ።

ተነሡ ወደ ቤቴል እንውጣ ፡ በዚያም በመከራዬ ጊዜ ለሰማኝ አሁንም ከኔ ጋር ላለ ፡ በሄድኩበትም ሁሉ ከመከራ አድኖ ላሻገረኝ ለእግዚአብሔር መሥዋዕት እንሠዋ አላቸው ። ዘፍ፡ ፴፪ ፳፬ ። መዝ፡ ፻፯ ፯ ።

፬ ወወሀብዎ ለያዕቆብ ኵሉ አማልክተ ነኪራን ወኵሉ ዘሀሎ ኀቤሆሙ ወአእኑገኒ ዘውስተ ዕዘኒሆሙ ፡ ወኀብአ ያዕቆብ ውስተ ዕፅ ዘሰቂሞን ወአኅጕሎሙ እስከ ዮም ወእስከ ዛቲ ዕለት ።

ልዩ የሆኑ ጣዖታትንና ከነሱ ዘንድ ያለውንም ለያዕቆብ ሁሉ ሰጡት ፡ በጆሮአቸው ያለውን ጉትቻችንም (አውጥተው) ሰጡት ፡ ያዕቆብም በሰቂሞን ባለችው ዕንጨት ሥር ቀበረው እስከ ዛሬ እስከዚች ቀን ድረስ እንደ ቀበራቸው ይኖራሉ ። ሆሴ፡ ፪ ፲፫ ። ኢያሱ ፳፬ ፳፮ ።

፭ ወግዕዘ እስራኤል እምሴቄም ፡ ወኮነ ፍርሀተ እግዚአብሔር ላዕለ እማንቱ አህጉር እለ ዐውዶሙ ወኢተለውዎሙ ድኅሬሆሙ ለደቂቀ እስራኤል ።

እስራኤልም ከሴቄም ተነሣ ፡ በዙርያቸው ባሉት በነዚያ አገሮች ላይ እግዚአብሔርን መፍራት ሆነ ፡ የአገሩም ሰዎች የእስራኤልን ልጆች አልተከተሉዋቸውም ።

፮ ወበጽሐ ያዕቆብ ኀበ ሎዛ እንተ ውስተ ምድረ ከነአን እንተ ይእቲ ቤቴል ፡ ውእቱ ወኵሉ ሕዝብ ዘምስሌሁ ።

ያዕቆብም ከሱም ጋር ካሉ ሕዝብ ሁሉ በከነዓን አውራጃ ወዳለች ወደ ሎዛ ደረሰ ፡ እርሷም ቤቴል ናት ።

፯ ወነደቀ በህየ ምሥዋዐ ወሰመየ ስሞ ለውእቱ መካን ቤቴል ፡ እስመ በህየ አስተርአዮ እግዚአብሔር አመ ተኀጥአ እምገጸ ኤሳው እኁሁ ።

በዚያም መሠውያን ሠራ ፡ የዚያንም ቦታ ስሙን ቤቴል ብሎ ጠራው ፡ ከወንድሙ ከዔሳው ፊት ሸሽቶ በሄደ ጊዜ በዚያ ታይቶት ነበርና ። ዘፍ፡ ፳፰ ፲፫ ። መክ፡ ፭ ፬ ።

፰ ወሞተት ዲቦራ ሐፃኒታ ለርብቃ ወተቀብረት እምታሕቱ ለቤቴል ኀበ ዕፀ ባላን ወሰመይዎ አመ ላሁ ።

የርብቃ ሞግዚት (የነበረች) ዲቦራም ሞተች ፡ ከቤቴል በታች ባላን ከሚባል ዕንጨት (ግራር ወይራ) ሥር ተቀበረች ፡ የልቅሶም ዛፍ አሉት ። ዘፍ፡ ፳፬ ፶፱ ።

፱ ወአስተርአዮ እግዚአብሔር ለያዕቆብ አመ ወፅአ እማእከለ አፍላግ ዘሶርያ ።

እግዚአብሔርም ከሶርያ ወንዞች መካከል በወጣ ጊዜ ለያዕቆብ ታየው ።

፲ ወባረኮ እግዚአብሔር ወይቤሎ ኢይሰመይ ስምከ ያዕቆብ ዳእሙ እስራኤል ።

እግዚአብሔርም ስምህ እስራኤል ይባል እንጂ ያዕቆብ አይባል ብሎ ባረከው ። ዘፍ፡ ፴፪ ፳፰ ።

፲፩ ወይቤሎ አነ ውእቱ እምላክከ ብዛን ወተባዛን፤ ወይኩን እምኔከ ሕዝብ ወማኅበረ አሕዛብ ወነገሥት ይፃኡ እምኔከ ።

ፈጣሪህ እኔ ነኝና ብዛ ተባዛም ሕዝብ አሕዛብም ከን ተ ይወለዱ፤ የአሕዛብ ማኅበርና ነገሥታትም ከንተ ይውጡ አለው ። ዘፍ፡ ፲፯ ፩ ። ፵፰ ፫ - ፬ ።

፲፪ ወለዛቲ ምድር እንተ ወሀብኩ ለአብርሃም ወለይስሐቅ ለከ እሁብ ወለዘርእከ እምድኅሬከ ።

ለአብርሃም ለይስሐቅ የሰጠኋት ይህችን ምድር ላንተ ካንተ በኋላም ለልጆችህ እሰጣታለሁ ። ዘፀ፡ ፴፪ ፲፫ ።

፲፫ ወዐርገ እግዚአብሔር እምኀቤሁ እምውእቱ ብሔር ኀበ ተናገሮ ።

እግዚአብሔርም ከተነጋገረበት ከዚያ አገር ከሱ ተለይቶ ዐረገ (ተሠወረ) ። ዘፍ፡ ፲፯ ፳፪ ።

፲፬ ወአቀመ ያዕቆብ ሐውልተ ውስተ ውእቱ ብሔር ኀበ ተናገሮ ወአውጽሐ ሞጻሕተ ላዕሌሃ ወከዐወ ላዕሌሃ ቅብዐ ።

ያዕቆብም ከርሱ ጋር በተነጋገረበት በዚያ ቦታ ሐውልትን አቆመ፤ በላዩም ላይ ዘይት አፈሰሰበት ።

፲፭ ወሰመዮ ስሞ ያዕቆብ ለውእቱ መካን ቤቴል ።

ያዕቆብ ያን ቦታ ቤቴል ብሎ ጠራው ።

፲፮ ወግዕዘ እምነ ቤቴል ወተከለ ማኅደረ ኀበ ማኅፈድ ዘጋዴር፤ ወእምዝ ሰበ በጽሐ ውስተ ምድረ ኤፍራታ ወለደት ራኄል ወዐጸበት በወሊድ ።

ከቤቴልም ተጕዞ ሄዶ በጋዴር ግንብ አጠገብ ድንኳን ተከለ፤ ከዚህም በኋላ ከኤፍራታ ምድር በደረሰ ጊዜ ራኄል ወለደች፤ በወሊድም ተጨነቀች ። ዘፍ፡ ፴፫ ፲፱ ።

፲፯ ወእምዝ እንዘ ሀለወት ውስተ ሕማመ ወሊድ ትቤላ መወልዲት ኢትፍርሂ እስመ ዝኒ ይከውነኪ ወልደ ።

ከዚህ በኋላ በምጥ ተይዛ ሳለች አዋላጂቱ ይህም ወንድ ልጅ ይሆንልሻልና አትፍሪ አለቻት ። ዘፍ፡ ፴ ፳፬ ።

፲፰ ወእምዝ አልጸቀት ከመ ትፃእ ነፍሳ እስመ ቦቱ ከነ ሙተታ፤ ወሰመየቶ ስሞ ወልደ ፃዕርየ ወአቡሁሰ ሰመዮ ብንያም ።

ሞቷ በሱ ምክንያት ነውና ከዚህ በኋላ ነፍሷ ከሥጋዋ ልትለይ ቀረበች፤ ስሙንም የፃር ጋር ልጄ አለችው አባቱ ግን ብንያም አለው ።

፲፱ ወሞተት ራኄል ወተቀብረት ውስተ ፍኖት ዘኤፍራታ እንተ ይእቲ ቤተ ልሔም ።

ራኄልም ሞተች በኤፍራታ ጐዳና ተቀበረች፤ ይህችውም ቤተ ልሔም ናት ። ዘፍ፡ ፵፰ ፯ ። ሩት ፩ ፪ ።

፳ ወአቀመ ያዕቆብ ሐውልተ ላዕለ መቃብራ ወይእቲ ተሰምየት ሐውልተ መቃብረ ራኄል እስከ ዮም ።

ያዕቆብም በራኄል መቃብር ላይ (ለምልክት) ሐውልትን አቆመ፤ ያችም ሐውልት እስከ ዛሬ ድረስ የራኄል መቃብር ሐውልት ተባለች ። ፩ ሳሙ፡ ፲ ፪ ።

፳፪ ወእምዝ እንዘ ሀሎ እስራኤል ውስተ ይእቲ ምድር ሖረ ሮቤል ወሰከበ ምስለ ዕቅብተ ያዕቆብ አቡሁ ምስለ ባላ፤ ወሰምዐ እስራኤል ወኮነ እኩየ በቅድሜሁ ።

ከዚህ በኋላ እስራኤል በዚያች ምድር ሳለ ሮቤል ሄዶ ከአባቱ ከያዕቆብ ዕቅብት ከባላ ደረሰ (ተኛ) እስራኤልም በሰማ ጊዜ በፊቱ ክፉ ነገር ሆነ። (ከፋው) ፩ ዜ፡ መዋ፡ ፭ ፩።

፳፫ ወዐሠርቱ ወክልኤቱ እሙንቱ ደቂቀ ያዕቆብ ።

የያዕቆብም ልጆች ዓሥራ ሁለት ናቸው ።

፳፬ ደቂቀ ልያ፤ ሮቤል በኵሩ፤ ወስምዖን፤ ወሌዊ፡ ወይሁዳ፤ ወይሳኮር፤ ወዛብሎን ።

የልያ ልጆች በኩሩ ሮቤል፤ ስምዖን፤ ሌዊ፡ ይሁዳ፡ ይሳኮር፤ ዛብሎን ናቸው ። ዘፍ፡ ፵፮ ፰ ። ዘፀአ፡ ፩ ፪ ።

፳፭ ወደቂቀ ራኄል፤ ዮሴፍ፤ ወብንያም ።

የራኄል ልጆች ዮሴፍ፤ ብንያም፤ ናቸው ።

፳፮ ወደቂቀ ባላ፤ እመተ ራኄል ዳን፤ ወንፍታሌም ።

የራኄል አገልጋይ የባላ ልጆች ዳን፤ ንፍታሌም፤ ናቸው ።

፳፯ ወደቂቀ ዘለፋ እመተ ልያ ጋድ፤ ወአሴር፤ ወእሉ እሙንቱ ደቂቀ ያዕቆብ እለ ተወልዱ ሎቱ በማእከለ አፍላግ ዘሶርያ ።

የልያ ገረድ የዘለፋ ልጆች ጋድ፤ አሴር፤ ናቸው በሶርያ ወንዞች መካከል የተወለዱለት የያዕቆብ ልጆች እሊህ ናቸው ።

፳፰ ወበጽሐ ያዕቆብ ኀበ ይስሐቅ አቡሁ ውስተ ምንባሬ እንተ ውስተ ሐቅል እንተ ይእቲ ኬብሮን በምድረ ከነአን ኀበ ነበሩ አብርሃም ወይስሐቅ ።

ያዕቆብም በምድረ በዳ አቅራቢያ ባለች አብርሃምና ይስሐቅ ይቀመጡባት በነበረች አገር እርሷም ኬብሮን ናት ከአባቱ ከይስሐቅ ዘንድ ደረሰ ። ኢያሱ ፲፬ ፲፭ ።

፳፱ ወኮነ መዋዕሊሁ ለይስሐቅ ምእተ ወሰማንያ ዓመተ ወልህቀ ይስሐቅ ።

(ያን ጊዜም) የይስሐቅ ዕድሜው መቶ ሰማንያ ነበር፤ ይስሐቅም አረጀ ።

፴ ወረሥአ ወፈጸመ መዋዕሊሁ ሞተ ወተወሰከ ኀበ ሕዝቡ ወቀበርዎ ኤሳው ወያዕቆብ ደቂቁ ።

አርጅቶም ዕድሜውን ጨርሶ ሞተ፤ ከወገኖቹም ተጨመረ (ተቀበረ) ልጆቹ ዔሳውና ያዕቆብ ቀበሩት ።

ምዕራፍ ፴፮ ።

ምዕራፍ ፴፮ ።

፩ ወከመዝ ውእቱ ልደቱ ለኤሳው ወውእቱ ኤዶም ።

የዔሳው ትውልዱ እንዲህ ነው፤ እርሱም ኤዶም (ጕጉ ፈታዊ) ነው ። ዘፍ፡ ፳፭ ፴ ።

፪ ወነሥአ ሎቱ አንስቲያ እምአዋልደ ከነአን ሐዳሰ ወ

ዔሳው ከከነዓን ልጆች መራርጦ ሚስቶችን አገባ፤ እነ

ለተ ኤሎን ኬጥያዊ ወኤሌማ ወለተ ሐና ወልደ ሴቤዖ ኤውያዊ ።		ዚህም የኬጥያዊው ሰው የኤሎን ልጅ ሐዳስ የኤውያው ሰው የሴቤስ ልጅ የሐና ልጅ ኤሌማ ።
ወቤሴሞት ወለተ ይስማኤል እኅቱ ለናቡአት ።	፫	የናቡዓት እኅት የይስማኤል ልጅ ቤሴሞት ናቸው ።
ወወለደቶ ሐዳስ ለኤልፋዝ ፣ ወቤሴሞት ወለደቶ ለራጉኤል ።	፬	ሐዳስ ኤልፋዝን ወለደችው ፤ ቤሴሞትም ራጉኤልን ወለደችው ። ዘፍ ፳፰ ፱ ። ፩ መዋ፡ ፮ ፴፭ ።
ወኤሌማ ወለደቶሙ ለዮሄል ወለይጉሚል ወለቆሬ ፣ እሉ እሙንቱ ደቂቀ ለኤሳው እለ ተወልዱ ሎቱ በምድረ ከነአን ።	፭	ኤሌማም ዮሔልን ፣ ይጉሚልንና ቆሬን ወለደቻቸው በከነዓን አገር የተወለዱለት የዔሳው ልጆች እነዚህ ናቸው ።
ወነሥአ ኤሳው አንስቲያሁ ወደቂቆ ወአዋልዲሁ ወኵሎ ነበሬ ቤቱ ወኵሎ እንስሳሁ ወኵሎ ንዋዮ ዘአጥረየ በምድረ ከነአን ፣ ወሖረ እምድረ ከነአን እምገጸ ያዕቆብ እኁሁ ።	፮	ዔሳውም ሚስቶቹን ፣ ወንዶቹንም ሴቶቹንም ልጆቹን ቤተ ሰቦቹን ሁሉ ከብቶቹንም ሁሉ ፣ በከነዓን ያፈራውን ገንዘቡን ሁሉ ይዞ ከወንድሙ ከያዕቆብ ፊት ተለይቶ ከከነዓን አገር ተነሥቶ ሄደ ። ዘዳ፡ ፳፫ ፯ ። መዝ፡ ፻፱ ፲፪ ።
እስመ ብዙኅ ንዋዮሙ ወኢክህሉ ነቢረ ኅቡረ በእንተ ብዝኀ ንዋዮሙ ።	፯	ገንዘባቸው ብዙ ስለሆነ ከገንዘባቸው ብዛት የተነሣ አንድነት መኖር አልቻሉምና ። ዘፍ፡ ፲፫ ፮ ፣ ፲፩ ።
ወኀደረ ኤሳው ውስተ ደብረ ሴይር ፣ ወለሊሁ ኤሳው ኤዶም ውእቱ ።	፰	ዔሳው (ከከነዓን ሂዶ) ሴይር በሚባል ተራራ ተቀመጠ ፣ ይኸውም ዔሳው (ማለት) ጉምጅ ነው ። ዘፍ፡ ፴፪ ፫ ።
ወከመዝ ውእቱ ፍጥረቱ ለኤሳው አቡሆሙ ለኤዶም በደብረ ሴይር ።	፱	በሴይር ተራራ ያሉ የኤዶምያስ ሰዎች ያባታቸው የዔሳው ትውልድ እንዲህ ነው ።
ወዝ ውእቱ አስማቲሆሙ ለደቂቀ ኤሳው ኤልፋዝ ወልደ ሐዳስ ብእሲተ ኤሳው ፣ ወራጉኤል ወልደ ቤሴሞት ብእሲተ ኤሳው ።	፲	የዔሳው ልጆች ስማቸው ይህ ነው ፤ የዔሳው ሚስት የሐዳስ ልጅ ኤልፋዝ ፣ የዔሳው ሚስት የቤሴሞት ልጅ ራጉኤል ናቸው ።
ወኮኑ ደቂቀ ኤልፋዝ ወልደ ኤሳው ቴማን ፣ ወኤሞር ፣ ወሰፍር ፣ ወኆቶን ፣ ወቄኔዝ ።	፲፩	የዔሳው ልጅ የኤልፋዝ ልጆች ቴማን ፣ ኤሞር ፣ ሰፍር ፣ ኆቶንና ቄኔዝ ናቸው ።
ወቶምናሕ ዕቅብቱ ለኤልፋዝ ወልደ ኤሳው ፣ ወለደት ሎቱ አማሌቅሃ ፣ እሉ እሙንቱ ደቂቀ ሐዳስ ብእሲተ ኤሳው ።	፲፪	የዔሳው ልጅ የኤልፋዝ ዕቅብት ተምናህ አማሌቅን ወለደችለት ፤ የዔሳው ሚስት የሐዳስ ልጆች እነዚህ ናቸው ። ዘፀአ፡ ፲፯ ፰ ። ፩ ሳሙ፡ ፲፭ ፪ - ፫ ።
ወደቂቀ ራጉኤል ወልደ ኤሳው ፣ ናሖት ወዛራ ወሲን ወሞዛግ ፣ እሉ እሙንቱ ደቂቀ ቤሴሞት ብእሲተ ኤሳው ።	፲፫	የዔሳው ልጅ የኤልፋዝ ልጆች ናሆት ፣ ዛራ ፣ ሲን ፣ ሞዛህ ናቸው ፤ የዔሳው ሚስት ቤሴሞት የወለደቻቸው ልጆች እሊህ ናቸው ።
ወእሉ እሙንቱ ደቂቀ ኤሌማ ወለተ ሐና ብእሲተ ኤሳው ዘወለደት ለኤሳው ዮሄል ወይጉሚል ወቆሬ ።	፲፬	ለዔሳው የወለደችለት የዔሳው ሚስት የሐና ልጅ ኤሌማ የወለደቻቸው ልጆች እሊህ ናቸው ፤ ዮሄል ፣ ይጉሚል ፣ ቆሬ ፣ ናቸው ።
ወእሉ እሙንቱ ደቂቀ ኤሳው ።	፲፭	የዔሳው ልጆች መሳፍንት እሊህ ናቸው ።
መሳፍንት ደቂቀ ኤልፋዝ በኵሩ ለኤሳው ፣ ቴማን መስፍን ፣ ወኤሞር መስፍን ፣ ወሰፍር መስፍን ፣ ወቀኔዝ መስፍን ።	፲፮	የዔሳው የበኩር ልጁ ኤልፋዝ የወለዳቸው ቴማን መስፍን ፣ ኤሞር መስፍን ፣ ሳፍር መስፍን ፣ ቄኔዝ መስፍን ፣ ናቸው ።
ወቆሬ መስፍን ፣ ወኆቶን መስፍን ፣ ወአማሌቅ መስፍን ፣ እሉ እሙንቱ መሳፍንተ ኤልፋዝ በምድረ ኤዶም እለ ተወልዱ እምነ ሐዳስ ።	፲፯	ቆሬ መስፍን ፣ ኆቶን መስፍን ፣ አማሌቅ መስፍን ፣ በኤዶምያስ አገር ከሐዳስ የተወለዱ የኤልፋዝ መሳፍንት እሊህ ናቸው ።
ወእሉ እሙንቱ ደቂቀ ራጉኤል ወልደ ኤሳው መሳፍንት ፣ ናሖት መስፍን ፣ ወዛራ መስፍን ፣ ወሲን መስፍን ፣ ወሞዛግ መስፍን ፣ እሉ እሙንቱ መሳፍንተ ራጉኤል በምድረ ኤዶም እለ ተወልዱ እምነ ቤሴሞት ብእሲተ ኤሳው ።	፲፰	የዔሳው ልጅ ራጉኤል የወለዳቸው መሳፍንት እሊህ ናቸው ፤ ናሖት መስፍን ፣ ዛራ መስፍን ፣ ሲን መስፍን ፣ ሞዛግ መስፍን ፣ ናቸው ። በኤዶም ምድር ከዔሳው ሚስት ከቤሴሞት የተወለዱ የራጉኤል መሳፍንት እሊህ ናቸው ።
ወእሉ እሙንቱ ደቂቀ ኤሌማ ብእሲተ ኤሳው መሳፍንት ፣ ዮሄል መስፍን ፣ ወይጉሚል መስፍን ፣ ወቆሬ መስፍን ።	፲፱	የዔሳው ሚስት ኤሌማ የወለደቻቸው መሳፍንትም እሊህ ናቸው ፤ ዮሄል መስፍን ፣ ይጉሚል መስፍን ፣ ቆሬ መስፍን ።
ወእሉ እሙንቱ ደቂቀ ኤሳው መሳፍንተ ኤዶም ።	፳	በኤዶምያስ መስፍንነት የተሾሙ የዔሳው ልጆች እሊህ ናቸው ።
ወእሉ እሙንቱ ደቂቀ ሲን ሖርያዊ እለ ይነብሩ ዲበ ምድር ።	፳፩	በኤዶምያስ የሚኖሩ የሖርያ ወገን የሚሆኑ የሲን ልጆች እነዚህ ናቸው ።

፳፪	ሎጣን፣ ወሶባን፣ ወሳባቅ፣ ወአናም፣ ወዲሶን ወኤሴር፣ ወእሉ እሙንቱ መሳፍንተ ሆርያዊ ደቂቀ ሴን ።	ሎጣን፣ ሶባን፣ ሳባቅ፣ አናም፣ ዲሶንና ኤሴር ናቸው፤ የሆርያዊ መሳፍንት የሴን ልጆች እነዚህ ናቸው ።
፳፫	እሉ እሙንቱ ደቂቀ ሎጣን ሖሪ፣ ወሐማን፣ ወእኅተ ሎጣን ትምናእ ።	የሎጣንም ልጆች ሖሪ፣ ሐማን፣ የሎጣን እኅት ትምናእ ናቸው ።
፳፬	ወደቂቀ ሶባን፣ አልዋን፣ ወማኔሐት፣ ወአቤል፣ ወሰፉ፣ ወአውናም ።	የሶባንም ልጆች አልዋን፣ ማኔሐት፣ አቤል፣ ሰፉና አውናም ናቸው ።
፳፭	ወእሉ እሙንቱ ደቂቀ ሳባቅ ኤአ፣ ወአናን፣ ወውእቱ አናን ዘረከበ ለያሚን በገዳም (ወቀተሎ ለአንበሳ) እንዘ ይርዒ አእዱገ ለሳባቅ አቡሁ ።	የሳባቅም ልጅ ኤአ፣ አናን፣ ናቸው፤ ይኸውም አናን በምድረ በዳ ያባቱን የሳባቅ አህዮች ሲጠብቅ ፍል ውኃን ያገኘ (አንበሳንም የገደለ) እሱ ነው ። ዘሌዋ፣ ፲፱ ፲፱ ።
፳፮	ወእሉ እሙንቱ ደቂቀ አናን፣ ዲሶን፣ ወኤሌማ ወለተ አናን ።	የአናንም ልጆች ዲሶን፣ የአናን ልጅ የምትሆን ኤሌማ ናቸው ።
፳፯	ወእሉ እሙንቱ ደቂቀ ዲሶን ሕምዳን፣ ወአስባን፣ ወቤያር፣ ወይትራን ወክራን ።	የዲሶንም ልጆች ሕምዳን፣ አስባን፣ ቤያር፣ ይትራን ክራን፣ ናቸው ።
፳፰	ወእሉ እሙንቱ ደቂቀ ኤሶር ብልሐን ወዛእን ወአቃን ።	የኤሶርም ልጆች ብልሐን፣ ዛእን፣ አቃን ናቸው ።
፳፱	ወእሉ እሙንቱ ደቂቀ ዲሳን ዑፅ፣ ወአራን ።	የዲሳንም ልጆች ዑፅ፣ አራን ናቸው ።
፴	ወእሉ እሙንቱ መሳፍንት ሆሪ፣ ሎጣን መስፍን፣ ወሶባን መስፍን፣ ወሳባቅ መስፍን፣ ወአናን መስፍን፣ ወዲሶን መስፍን፣ ወኤሶር መስፍን ።	የሆሪም መሳፍንት፣ ሎጣን መስፍን፣ ሶባን መስፍን፣ ሳባቅ መስፍን፣ አናን መስፍን፣ ዲሶን መስፍን፣ ኤሶር መስፍን ናቸው ።
፴፩	እሉ እሙንቱ መሳፍንተ ሆሪ በበመሳፍንቲሆሙ ውስተ ምድረ ሴይር ።	(አባታቸው) ሆሪ በሴይር አገር በየሹመት በየሹመታቸው መስፍን አድርጎ የሾማቸው የሆሪ መሳፍንት እነዚህ ናቸው ።
፴፪	ወእሉ እሙንቱ ነገሥት እለ ነግሡ በኤዶም ዘእንበለ ይንግሥ ንጉሥ ለእስራኤል ።	ለእስራኤል ንጉሥ ሳይነግሥ፣ በኤዶም የነገሡ ነገሥታት እነዚህ ናቸው ።
፴፫	ወነግሠ በኤዶም ባላቅ ወልደ ቤዖር ወስመ ሀገሩ ዴናባ ።	የቤዖር ልጅ ባላቅም በኤዶም ነገሠ፤ የአገሩም ስም ዲናባ ይባላል ። ፩ ዜና መዋ፣ ፩ ፵፫ ። ፩ ሳሙ፣ ፲ ፳፱ ።
፴፬	ወሞተ ባላቅ ወነግሠ ህየንቴሁ ኢዮባብ ወልደ ዛራ ዘእምነ ባሱራ ።	ባላቅም ሞተ፣ በሱም ፈንታ ከባሱራስ ወገን የሆነ የዛራ ልጅ ኢዮባብ ነገሠ ።
፴፭	ወሞተ ኢዮባብ ወነግሠ ህየንቴሁ ሑሳም ዘእምነ ምድረ ቴማኒ ።	ኢዮባብም ሞተ፣ በሱም ፈንታ የቴማን ተወላጅ የሆነ ሑሳም ነገሠ ።
፴፮	ወሞተ ሑሳም ወነግሠ ህየንቴሁ አዳድ ወልደ ብዳድ ዘቀተሎሙ ለምድያም በሐቅለ ሞአብ ወስመ ሀገሩ ዐዊት ።	ሑሳምም ሞተ፣ በሱም ፈንታ በሞዓብ አውራጃ የኤዶምያስን ሰዎች የወጋቸው የብዳድ ልጅ አዳድ ነገሠ፤ የአገሩም ስም ዐዊት ይባላል ።
፴፯	ወሞተ አዳድ ወነግሠ ህየንቴሁ ሰምላ ዘእምነ መሥርቃ ።	አዳድም ሞተ፣ በሱም ፈንታ ተተክቶ ከመሥርቃ ወገን የተወለደ ሰምላ ነገሠ ።
፴፰	ወሞተ ሰምላ ወነግሠ ህየንቴሁ ሳኡል ዘእምነ ሮአቦት እንተ ፈለግ ።	ሰምላም ሞተ፣ በሱም ፈንታ ተተክቶ በወንዝ አጠገብ ያለች የሮአቦት ተወላጅ የሆነ ሳኡል ነገሠ ።
፴፱	ወሞተ ሳኡል ወነግሠ ህየንቴሁ በአለናን ወልደ አክቦር ።	ሳኡልም ሞተ፣ በሱም ፈንታ የአክቦር ልጅ በአለናን ነገሠ ።
፵	ወሞተ በአለናን ወልደ አክቦር ወነግሠ ህየንቴሁ አዳር ወስመ ሀገሩ ፍጐ ወስመ ብእሲቱ ምኤጠብኤል ወለተ መጥሬድ ወለተ ሜዛአብ ።	የአክቦር ልጅ በአለናንም ሞተ የፍጐ አገር ተወላጅ የሆነ አዳር ነገሠ፤ የሚስቱም ስም የሜዛአብ ልጅ የመጥሬድ ልጅ ምኤጠብኤል ይባላል ።
፵፩	ወዝንቱ ውእቱ አስማቲሆሙ ለመሳፍንተ ዔሳው በበ ነገዶሙ ወበበብሔሮሙ ወበበአስማቲሆሙ ትምናእ መስፍን፣ ዐልዋ መስፍን፣ ኢቴት መስፍን ።	በየነገዳቸው በየአገራቸውና በየስማቸው የዔሳው መሳፍንት ስማቸው ይህ ነው፤ ትምናእ መስፍን፣ ዓልዋ መስፍን፣ ኢቴት መስፍን ። ፩ ዜና መዋ፣ ፩ ፶፩ ።
፵፪	ኤሌማ መስፍን፣ ኢላ መስፍን፣ ፊኖን መስፍን ።	ኤሌማ መስፍን፣ ኢላ መስፍን፣ ፊኖን መስፍን ።
፵፫	ቄኔዝ መስፍን፣ ቴማን መስፍን፣ ሚብሳር መስፍን ።	ቄኔዝ መስፍን፣ ቴማን መስፍን፣ ሚብሳር መስፍን ።
፵፬	መግዲኤል መስፍን፣ ዒራም መስፍን ።	መግዲኤል መስፍን፣ ዒራም መስፍን ።
፵፭	እሉ እሙንቱ መሳፍንተ ኤዶም በበማኅደሮሙ ዘበምድሮሙ፣ ወለሊሁ ዔሳው አቡሆሙ ውእቱ ለኤዶም ።	በአገራቸው በየማደሪያቸው የተሾሙ የኤዶም መሳፍንት እሊህ ናቸው፤ እሱ ዔሳውም ለኤዶምያስ ሰዎች አባታቸው ነው ።

ምዕራፍ ፴፯ ።		ምዕራፍ ፴፯ ።
ወነበረ ያዕቆብ ውስተ ምድር እንተ ውስቴታ ነበረ አቡሁ ውስተ ምድረ ከነአን ።	፩	ያዕቆብ በከነዓን ውስጥ አባቱ ይኖርበት በነበረች አገር ኖረ ።
ወከመዝ ውእቱ ፍጥረቱ ለያዕቆብ ፡ ወከኖ ለዮሴፍ ዐሠርቱ ወሰብዓቱ ዓመት ወይርዒ ምስለ አኀዊሁ አባግዐ አቡሁ ወወሬዛ ውእቱ ምስለ ደቂቀ ባላ ወምስለ ዘለፋ አንስትያ አቡሁ ወአምጽኡ ላዕለ ዮሴፍ ውጼተ እኪተ ኀበ አቡሆሙ እስራኤል ።	፪	የያዕቆብም ትውልዱ እንዲህ ነው ፤ ለዮሴፍ (ያን ጊዜ) ዓሥራ ሰባት ዓመት ሆኖት ነበር ፡ ከወንድሞቹም ጋር ያባቱን በጎች ይጠብቅ ነበር ፡ እንደ አባቱ ሚስቶች እንደ ባላና እንደዘለፋ ልጆችም ወጣት ነበር ፡ (በዚያ ወራት ወንድሞቹ) በአባታቸው በእስራኤል ዘንድ ክፉ ነገርን አመጡ።
ወያዕቆብሰ ያፈቅሮ ለዮሴፍ እምኵሎሙ ደቂቁ እስመ በርስዓኑ ወለዶ ወገብረ ሎቱ ክዳነ ዘኅብረ ዐሥቅ ።	፫	ያዕቆብ ግን በስተ እርጅናው ወልዶታልና ከልጆቹ ሁሉ ይልቅ ይወደው ነበር ፡ አራት ኅብር ያለው ጌጸኛ ልብስም አድርጎለት ነበር ። ዘፍ፡ ፵፰ ፲ ።
ወሰበ ርእዩ አኀዊሁ ከመ ኪያሁ ያፈቅር አቡሆሙ እምኵሎሙ ጸልእዎ ወኢክህሉ ተናግሮቶ ሠናየ ።	፬	አባታቸው ያዕቆብም ወንድሞቹ ከወንድሞቹ ሁሉ አብልጦ እንደሚወደው በዩ ጊዜ ዮሴፍን ጠሉት ፡ በጎ ነገርንም መናገሩን አልቻሉም ። ፩ ዜና መዋ፡ ፩ ፴፭ ።
ወሐለመ ዮሴፍ ሕልመ ወነገሮሙ ለአኀዊሁ ።	፭	ዮሴፍም ሕልምን አይቶ ለወንድሞቹ ነገራቸው ።
ወይቤሎሙ ስምዕዎ ለዝንቱ ሕልም ዘሐለምኩ ።	፮	ይህን ያለምኩትንም ሕልም ስሙት አላቸው ።
እሬኢ ከላስስቲክሙ ዘዘዚአክሙ ማእከለ ገዳም ወተንሥአ ከልስስት ዘዚአየ ወቆመ ወተመይጡ ከላስስት ዘዚአክሙ ወሰገዱ ለዘዚአየ ከልስስት ።	፯	በምድረ በዳ መካከል የያንዳንዳችሁ ነዶዎችን አያለሁ ፡ በኔ በኩል ያለው ነዶ ተነሥቶ ሲቆም [በናንተ በኩል ያሉት ነዶዎች ተመልሰው (መጥተው)፲ ሲሰግዱለት አያለሁ አላቸው ። ዘፍ፡ ፵፪ ፮ ፱ ። ፵፫ ፳፮ ።
ወይቤልዎ ነጊሠኑ ትነግሥ ላዕሌነ ወሚመ እግዚእኑ ትከውነነ ወአፈድፈዱ ዓዲ ጸሊአቶ በእንተ ሕልሙ ወበእንተ ነገሩ ።	፰	በኛ ላይ ትነግሥብን ይሆን ፤ ብለው ሕልምን ስለማየቱና ስለመናገሩ ዳግመኛም ክፉኛ ተጣሉት ።
ወደገመ ዓዲ ወርእየ ሕልመ ወነገሮ ለአቡሁ ወይቤሎሙ ናሁ ሐለምኩ ካልአ ሕልመ ወከመዝ ሕልሙ ፀሐይ ወወርኅ ወዐሠርቱ ወአሐዱ ከዋክብት ይሰግዱ ሊተ ።	፱	ዳግመኛ ሕልም አይቶ እነሆ ሌላ ሕልም አየሁ ብሎ ላባቱ ነገረው ፡ ሕልሙም እንዲህ ነው ፤ ፀሐይ ጨረቃና ዓሥራ አንድ ከዋክብት ሲሰግዱልኝ አያለሁ ።
ወገሠፆ አቡሁ ወይቤሎ ምንት ውእቱ ዝንቱ ሕልምከ ዘሐለምከ ወሰበ አሐዝብ ንመጽእ አነ ወእምከ ወአኀዊከ ወንሰግድ ለከ ዲበ ምድር ።	፲	አባቱም ይህ ያለምከው ሕልም ምንድር ነው ፤ ብሎ ገሠፀው ፡ እኔ ሳስበው እኔና እናትህ ዐሥራ አንዱ ወንድሞችህ መጥተን በምድር ላይ እንሰግድልህ ይሆናል ፤ (ብሎ ተረጐመለት) ። ዘፍ፡ ፵፮ ፵፱ ።
ወቀንኡ ላዕሌሁ አኀዊሁ ፡ ወአቡሁሰ ዐቀበ ለዝንቱ ነገር በልቡ ።	፲፩	ወንድሞቹም ቀኑበት ፡ አባቱ ግን ይህን ነገር በልቡ ናው አኑሮ ይጠብቀው ነበር ። ዳን፡ ፯ ፳፰ ። ግ፡ ሐ፡ ፯ ፱ ።
ወሖሩ አኀዊሁ ይርዐዩ አባግዐ አቡሆሙ ውስተ ሴኬም ።	፲፪	ወንድሞቹም ያባታቸውን በጎች ይጠብቁ ዘንድ ወደ ሴኬም ሄዱ ።
ወይቤሎ እስራኤል ለዮሴፍ አኮኑ አኀዊከ ውስተ ሴኬም ፡ ነዓ እልአከ ኀቤሆሙ ፡ ወይቤሎ አሆ ነየ ።	፲፫	እስራኤልም ዮሴፍን እንዲህ አለው ፤ ወንድሞችህ በሴኬም አሉና ፡ ወደነሱ እልክህ ዘንድ ና አለው ፡ (ዮሴፍም) እነሆኝ አለሁ አለው ።
ወይቤሎ ሑር ርኢ ለእመ ዳኅንኑ አኀዊከ ወአባግዒሆሙኒ ወዜንወኒ ፡ ወፈነዎ እምነ ቈላተ ኬብሮን ወበጽሐ ውስተ ሴኬም ።	፲፬	ወንድሞችህ በጎቻቸውም ደኅና እንደሆኑ አይተህ ንገረኝ ብሎ ከኬብሮን ቈላ ላከው ፡ እሱም ወደ ሴኬም ደረሰ ። ዘፍ፡ ፲፫ ፲፰ ። ኢያሱ ፲፬ ፲፬ - ፲፭ ።
ወረከበ አሐዱ ብእሲ እንዘ የዓይል ወይሰክዕ ውስተ ገዳም ወተስእሎ ወይቤሎ መነ ተኀሥሥ ።	፲፭	በምድረ በዳም ሲዞር ሲባክን አንድ ሰው አገኘ ፡ እሱም ማንን ትሻለህ ፤ ሲል ጠየቀው ።
ወይቤሎ ዮሴፍ አይድዐኒ አይቴ ይርዕዩ አኀውየ ።	፲፮	ዮሴፍም ወንድሞቼ (በጎች) የሚጠብቁበት በታ ወዴት ነው ፤ አለው ። መኃ፡ ፩ ፯ ።
ወይቤሎ ውእቱ ብእሲ ግዕዙ እምዝየሰ ወሰማዕክዎሙ ባሕቱ ይብሉ ነሐውር ዶታይን ፡ ወሖረ ዮሴፍ ወተለዎሙ ለአኀዊሁ ወረከቦሙ በዶታይን ።	፲፯	ያም ሰው ከዚህስ ተጕዘዋል ወደ ዶታይን እንሂድ ሲሉም ሰምቻቸዋለሁ አለው ፡ ዮሴፍም ወንድሞቹን ተከትሏቸው ሄዶ በዶታይን አገኛቸው ። ፪ ነገ፡ ፮ ፲፫ ።
ወቀደሙ ርእዮቶ እምርኁቅ ዘእንበለ ይቅርብ ኀቤሆሙ ወመከሩ ለቀቲሎቱ ።	፲፰	ገናም ወደነሱ ሳይቀርብ ከሩቅ ሆነው አይተዉት እንግደለው ብለው ተማከሩ ። ፩ ሳሙ፡ ፲፱ ፩ ።

ወተባሀሉ አሐዱ ምስለ ካልኡ ነዋ ዝኩ ሐላሚ ።	፲፱	አንዱም ከንዱ ጋር ሁነው ያ ሐላሚ እነሆ መጣ ተባባሉ ።
ንዑ ትቅትሎ ወንግድፎ ውስተ አሐዱ ግብ ወንበል አርዌ እኩይ በልዖ ወንርአይ ምንት እማንቱ ሕልሚሁ ።	፳	ኑ ገድለን በንድ ጕድጓድ ጥለን ክፉ አውሬ በላው እንበል ፤ (ያን ጊዜ) ሕልሞቹ ምን እንደሚሆኑ እንይ ተባባሉ ። ምሳ፤ ፩ ፲፩ ። ፩ ዮሐ፤ ፫ ፲፪ - ፲፫ ።
ወሰሚዖ ሮቤል አድኅኖ እምእዴሆሙ ወይቤሎሙ ኢትቅትልዎ ነፍሰ ፤ ወኢትክዐዉ ደሞ ፤ ደይዎ ኀበ ዝንቱ ዓዘቅት ዘውስተ ገዳም ፤ ወበሕቱ እዴክሙ ኢታውርዱ ላዕሌሁ ።	፳፩	ሮቤልም በየው ጊዜ ከእጃቸው አዳነው፤ ነፍሱን አትግደሉ ፤ ደሙንም አታፍሱ፤ በምድረ በዳ ካለው ከዚህ ጕድጓድ ጣሉት እንጂ እጃችሁ አትጣሉበት አላቸው ።
ወከመዝ ይቤ ሮቤል ከመ ያድኅኖ እምእዴሆሙ ወያግብኦ ኀበ አቡሁ ።	፳፪	ሮቤል እንዲህ ማለቱ ከእጃቸው አድኖ ወደ አባቱ እመልሰዋለሁ ብሎ ነው ።
ወእምዝ ሶበ በጽሐ ዮሴፍ ኀቤሆሙ ሰለብዎ ክዳኖ ዘዐሥቅ ዘይለብስ ።	፳፫	ከዚህ በኋላ ዮሴፍ ወደነሱ በደረሰ ጊዜ፤ የለበሰውን አራት ኅብር የሆነ ልብሱን ገፈፉት ።
ወነሥእዎ ወወረውዎ ውስተ ዐዘቅት ወዐዘቅትሰ ሐዳስ ወአልቦቱ ማይ ።	፳፬	ወስደውም ወርውረው ወደ ጕድጓድ ጣሉት፤ ጕድጓዱ ቱም አዲስ ነበረች ውኃም አልነበራትም ።
ወነበሩ ይብልዑ እክለ ፤ ወሶበ አልዐሉ አዕይንቲሆሙ ርእዩ ናሁ ነጋድያን ይመጽኡ እምገለዐድ ወይስማኤላውያን እሙንቱ ወጽዑናን አግማሊሆሙ አፈዋተ ወርጢነ ወማየ ልብን ወየሐውሩ ያውርዱ ብሔረ ግብጽ ።	፳፭	እንጀራም ሊበሉ ተቀመጡ፤ ዓይናቸውን አቅንተው ቢያዩ ነጋዴዎች እነሆ ከገለዓድ ሲመጡ አዩ፤ እነሱም ይስማኤላውያን ናቸው፤ ግመሎቻቸውም ሽቱን በለሳንንና ከርቤንም ተጭነው ነበር፤ ወደ ግብጽ አገር ለመውረድ ይሄዱ ነበር ። ሆሴ ፯ ፯ ። ኤር፤ ፰ ፳፪ ።
ወይቤሎሙ ይሁዳ ለአኀዊሁ ምንት ይበቍዐነ ለእመ ቀተልናሁ ለእኁነ ወኀባእነ ደሞ ።	፳፮	ይሁዳም ወንድሞቹን እንዲህ አላቸው፤ ወንድማችንን ገድለን ደሙን ብንሠውረው ምን ይረባናል ።
ንዑ ንሢጦ ኀበ እሉ ይስማኤላውያን ወእዴነሰ ኢናውርድ ላዕሌሁ እስመ እኁነ ውእቱ ወሥጋነ፤ ወሰምዕዎ አኀዊሁ ዘይቤሎሙ ።	፳፯	ኑ ፤ ለነዚህ ይስማኤላውያን እንሽጠው፤ ወንድማችን ሥጋችንም ነውና እጃችንን ግን በርሱ ላይ አንጣል አላቸው ወንድሞቹም የነገራቸውን ነገር ሰሙት ፤ ፩ ሳሙ፤ ፲፰ ፲፯።
ወእንዘ የኀልፉ እሙንቱ ይስማኤላውያን ሰሐብዎ አኀዊሁ ወአውፅእዎ እምዐዘቅት ወሤጥዎ ለዮሴፍ ኀበ ይስማኤላውያን በዕሥራ ዲናር፤ ወወሰድዎ ለዮሴፍ ብሔረ ግብጽ ።	፳፰	እነዚያም የይስማኤላውያን ነጋዴዎች ሲያልፉ ወንድሞቹ ከጕድጓድ ጐትተው አውጥተው ለይስማኤላውያን በሃያ ብር ሸጡት፤ እነሱም ዮሴፍን ወደ ግብጽ አገር ወሰዱት ።
ወገብአ ሮቤል ኀበ ዐዘቅት ወሶበ ኢረከበ ለዮሴፍ ሠጠጠ አልባሲሁ ።	፳፱	ሮቤልም ወደ ጕድጓድ ተመልሶ ዮሴፍን በጣው ጊዜ ልብሶቹን ቀደደ ። መሳ፤ ፯ ፫ ። መዝ፤ ፸፰ ፲፯ ።
ወሖረ ሮቤል ኀበ አኀዊሁ ወይቤሎሙ ኢሀሎ ወልድ ውስተ ዐዘቅት ወአይቴ አሐውር እንከ አነ ።	፴	ሮቤል ወደ ወንድሞቹ ሂዶ ልጁ በጕድጓዱ የለም፤ እኔ እንግዲህ ወዴት እሄዳለሁ አላቸው ። ኤር፤ ፴፩ ፲፭ ።
ወነሥኡ ክዳኖ ዘዐሥቅ ወሐረዱ ላዕሌሁ ማሕስአ ጠሊ ወመልእዎ ደመ ለክዳኑ ።	፴፩	(ከዚህ በኋላ) አራት ኅብር ያለውን ልብሱን ወስደው የፍየል ጠቦት አርደው በልብሱ ላይ ደም መሉበት ።
ወወሰዱ ኀበ አቡሆሙ ወይቤልዎ ዘንተ ልብሰ ረከብነ ወርኢነ ለእመ ውእቱ ክዳኑ ለወልድከ ወለእመ ኢኮነ ።	፴፪	ወደ አባታቸውም ወስደው ይህን ልብስ አገኘነው ፤ የልጅህ ልብስም እንደሆነ ወይም እንዳልሆነ (እዩት) እየው አሉት ።
ወአእመረ ወይቤ ክዳኑ ለወልድየ ውእቱ፤ ወአርዌ እኩይ በልዖ ወሠጠጦ ለዮሴፍ ።	፴፫	እርሱም አውቆ ይህ የልጄ ልብስ ነው ክፉ አውሬ ነጥቆ በልቶታል አለ ።
ወሠጠጠ አልባሲሁ ያዕቆብ ወለብሰ ሠቀ ወቀነተ ውስተ ሐቌሁ ወሰሀም ለወልዱ ብዙኀ መዋዕለ ።	፴፬	ያዕቆብም ልብሱን ቀድዶ ማቅ ለበሰ፤ በወገቡም ታጥቆ ለልጁ ብዙ ቀን አለቀሰለት ። ፪ ሳሙ፤ ፲፱ ፲፯ ።
ወተጋብኡ ደቂቁ ወአዋልዲሁ ወመጽኡ ወአስተብቍዕዎ ለአቡሆሙ ከመ ያናግፍዎ ላህ ወአበዮሙ ነጊፈ ላህ ወይቤሎሙ ዳእሙ እወርድ ውስተ መቃብር ኀበ ወልድየ እንዘ እላህም፤ ወበከዮ አቡሁ ።	፴፭	ወንዶችና ሴቶች ልጆቹም ተሰብስበው መጥተው ልቅሶውና ኀዘኑ ይበቃሃል ብለው አባታቸውን ማሰዱት ለልጄ እያዘንኩና እያለቀስኩ ወደ መቃብር እወርዳለሁ እንጂ ልቅሶዬን አልተውም ብሎአቸው፤ አባቱ አለቀሰ ።
ወአልከቡስ ይስማኤላውያን ሤጥዎ ለዮሴፍ ብሔረ ግብጽ ለጲጥፋራ ሊቀ መበስላኒሁ ለፈርዖን ።	፴፮	እነዚያም ይስማኤላውያን ወደ ግብጽ ወርደው ለፈርዖን ቢትወደድ ለጲጥፋራ ሸጡት ።

ምዕራፍ ፴፰ ።		ምዕራፍ ፴፰ ።
ወእምዝ ወረደ ይሁዳ በእማንቱ መዋዕል እምኀበ አኀዊሁ ወኀደረ ኀበ አሐዱ አዶላማዊ ዘስሙ ኤራስ ።	፩	ከዚህ በኋላ ይሁዳ ከወንድሞቹ ተለይቶ በዚያ ወራት ወርዶ ስሙ ኤራስ ወደ ሚባል ወደ አንዱ አዶሉማዊው ሰው አደረ ።
ወርእየ አሐተ ወለተ አሐዱ ብእሲ ከነናዊ ወስማ ሴዋ ወነሥአ ወአውሰበ ።	፪	(በዚያም) ይሁዳ አንዲት የአንድ ከነናዊ ልጅ አየ፤ ስሟም ሴዋ ይባላል፤ ወሰዶም አገባት ።
ወፀንሰት ወወለደት ወልደ ወሰመየቶ ስሞ ኤር ።	፫	(እሷም) ፀንሳ ወንድ ልጅ ወለደች፤ ስሙንም ኤር አለችው ። ዘኍ፡ ፳፮ ፲፱ ።
ወፀንሰት ዓዲ ወወለደት ወልደ ወሰመየቶ ስሞ አውናን።	፬	ዳግመኛም ፀንሳ ወንድ ልጅ ወለደች፤ ስሙንም አውናን አለችው ።
ወዓዲ ደገመት ወወለደት ወልደ ወሰመየቶ ስሞ ሴሎም ወአመ ወለደቶሙ ሀለወት በውስተ ብሔር ዘስሙ ኬሴቤ ።	፭	እንደገና ደግሞ ፀንሳ ወንድ ልጅ ወለደች፤ ስሙንም ሴሎም አለችው፤ በወለደቻቸውም ጊዜ ኬሴቤ በሚባል አገር ተቀመጠች ።
ወነሥአ ይሁዳ ብእሲተ እንተ ስማ ትእማር ለኤር በኵሩ ።	፮	ይሁዳ ለበክር ልጁ ለኤር ስሟ ትእማር የሚባል ሚስትን አመጣለት ።
ወኮነ ኤር በኵሩ ለይሁዳ እኩየ በቅድመ እግዚአብሔር፤ ወቀተሎ እግዚአብሔር ።	፯	የይሁዳ የበክር ልጁ ኤርም በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ሰው ሆነ፤ እግዚአብሔርም ገደለው ።
ወይቤሎ ይሁዳ ለአውናን ባእ ኀበ ብእሲተ እኁከ ወተሐመዋ ወአቅም ዘርአ ለእኁከ ።	፰	ይሁዳም አውናንን ወደ ወንድምህ ሚስት ግባ፤ አግባትም፤ ለወንድምህ ለኤርም ዘር ተካለት አለው ።
ወሶበ አእመረ አውናን ከመ ኢኮነ ሎቱ ዘርአ ሶበ ቦአ ኀበ ብእሲተ እኁሁ ይክዑ ዘርአ ዲበ ምድር ከመ ኢየሀብ ዘርአ ለእኁሁ ።	፱	አውናን ዘሩ ለርሱ እንዳልሆነ አውቆ ወደ ወንድሙ ሚስት በገባ ጊዜ ለወንድሙ ልጅ እንዳይተክለት ዘሩን በምድር ላይ ያፈሰው ነበር ። ዘዳ፡ ፳፭ ፮ ።
ወእኩየ ኮነ ውእቱኒ ቅድመ እግዚአብሔር እስመ ከመዝ ገብረ ወቀተሎ ሎቱኒ ።	፲	እሱም በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ሆነ፤ እንደዚያ (እንደ ወንድሙ) አድርጓልና እሱንም (እግዚአብሔር) ቀሠፈው ። ዘኍ፡ ፳፮ ፲፱ ።
ወይቤላ ይሁዳ ለትእማር መርዓቱ ንበሪ መበለተኪ ውስተ ቤተ አቡኪ እስከ ይልህቅ ሴሎም ወልድየ እስመ ይቤ ዮጊ ይመውተኒ ዝኒ ከመ አኀዊሁ፤ ወሖረት ትእማር ወነበረት ቤተ አቡሃ ።	፲፩	ይሁዳም ምራቱ ትእማርን ልጄ ሴሎም እስኪያድግ ድረስ ሂደሽ ባባትሽ ቤት ጋለሞታ ሁነሽ ተቀመጪ አላት፤ እርሱም እንደ ወንድሞቹ ይሞትብኛል ብሎአልና፤ ትእማርም ሂዳ ባባቷ ቤት ተቀመጠች ። ዘሌዋ፡ ፳፪ ፲፫ ።
ወሶበ ተፈጸመ መዋዕሊሃ ሞተት ሴዋ ብእሲተ ይሁዳ ወነጊፎ ላሀ ይሁዳ ዐርገ ኀበ ይቀርፅ አባግዒሁ ውእቱ ወኤራስ ኖላዊሁ አዶላማዊ ውስተ ቴምናታ ።	፲፪	ዘመኗም በተፈጸመ ጊዜ የይሁዳ ሚስት ሴዋ ሞተች ይሁዳም ልቅሶዋን ጨርሶ ከአዶሉማዊው ሰው ከበግ መልከኛው ከኤራስ ጋር በጎቹን ወደሚሸልትበት ወደ ቴምታ ወጣ ። ፪ ሳሙ፡ ፲፫ ፴፱ ።
ወአይድዕዋ ለትእማር መርዓቱ ወይቤልዋ ናሁ ሐሙኪ የዐርግ ውስተ ቴምናታ ይቅርፅ አባግዒሁ ።	፲፫	እነሆ አማትሽ በጎቹን ሊያሸልት ወደ ቴምናታ ይወጣል ብለው ለምራቱ ለትእማር ነገሯት፤ ኢያ፡ ፲፭ ፲-፶፯።
ወኀደገት አልባሲሃ ዘመበለታ ወለብሰት ሞጣሕታ ወተከድነት ወነበረት ውስተ አንቀጸ ዘፍኖተ ቴምናታ፤ እስመ ርእየት ከመ ልሀቀ ሴሎም ወውእቱሰ ኢፈቀደ የሀባ ኪያሃ ትኩኖ ብእሲተ ።	፲፬	ሴሎም እንዳደገ አይታለችና እሱም ሚስት ልትሆነው እሷን ለሴሎም ሊሰጠው እንዳልወደደ አውቃለችና የመበለትነትዋን ልብስ አውልቃ ሰርመዴዋን ለብሳና ተጐናጽፋ በቴምናታ መንገድ ዳር ባለ በር ተቀመጠች ።
ወሶበ ርእየ ይሁዳ አምሰላ ዘማ እስመ ተገልበበት ገጻ ወኢያእመራ ።	፲፭	ይሁዳም ፊቷን ተሸፋፍና ስለነበረች አላወቃትምና ዘማን አስመሰላት ።
ወተማኀፀ ኀቤሃ እምውስተ ፍኖት ወይቤላ አብእኒ ኀቤኪ እስመ ኢያእመረ ከመ ብእሲተ ወልዱ ይእቲ ወትቤሎ ምንተ ትሁበኒ እመ በእከ ኀቤየ ።	፲፮	ያን ጊዜ ከጐዳናው ወጥቶ (ጐራ ብሎ) የልጁ ሚስት እንደሆነች አላወቀምና ወዳንቺ ልግባ አላት፤ (እሷም) ወደኔ ብትገባ ምን ትሰጠኛለህ፤ አለችው ።
ወይቤላ አፌኑ ለኪ ማሕስአ ጠሊ እምውስተ አባግዕየ፤ ወትቤሎ ሀበኒ አኃዘ እስከ ትፌኑ ሊተ ።	፲፯	እሱም ከበጎቼ ለይቼ የፍየል ጠቦትን እልክልሻለሁ አላት፤ (እሷም) እስክትልክልኝ ድረስ መያዣ ስጠኝ አለችው።
ወይቤላ ምንተ እሁበኪ አኃዘ፤ ወትቤሎ ኀልቀተከ፤ ወቆብዐከ፤ ወበትረከ ዘውስተ እዴከ፤ ወወሀባ ወቦአ ኀቤሃ ወፀንሰት ።	፲፰	ምን መያዣ ልስጥሽ፤ አላት፤ ቀለበትህን ኩፌትህንና በጅህ ያለው በትርህን (ስጠኝ) አለችው፤ ሰጥቶ ወደርሷ ገባ፤ ፀነሰችም ።

፲፱ ወተንሥአት ወሖረት ወአንበረት ውእተ አልባሲሃ ወለብሰት አልባሰ መበለታ ።

(ከዚህ በኋላ) ተነሥታ ሄደች፤ የለበሰችውን ልብስ ዘማ አውልቃ የድኅነት ልብሷን ለበሰች ።

፳ ወፈነወ ላቲ ይሁዳ ውእተ ማሕስአ ጠሊ ምስለ ኖላዊሁ እዶላማዊ ከመ ይንሣእ አኀዘ እምኀበ ይእቲ ብእሲት ወኢረከበ ።

ይሁዳም መያዣውን ከዚያች ሴት ሊቀበል ያን የፍየል ጠቦቱን ከበግ መልከኛው ከእዶሎማው ሰው ጋር ሰደደላት፤ ነገር ግን አላገኛትም ።

፳፩ ወተስእለ ውእቱ ሰብአ ውእቱ ብሔር ወይቤ፤ አይቴ ይእቲ ዘማ እንተ ነበረት ውስተ ፍኖት፤ ወይቤልዎ ኢሀለወት ዝየሰ ዘማ ።

እርሱም በጐዳና ዳር ተቀምጣ የነበረች ያች ዘማ የት ናት፤ ብሎ የአገሩን ሰዎች ጠየቀ፤ በዚህስ ቦታ ዘማ የለ ችም አሉት ።

፳፪ ወገብአ ኀበ ይሁዳ ወይቤሎ ኢረከብክዋ ወሰብአ ውእቱኒ ብሔር ይቤሉኒ ኢሀለወት ዝየሰ ዘማ ።

ወደ ይሁዳም ተመልሶ አላገኘኋትም የአገሩም ሰዎች በዚህስ ዘማ የለችም አሉኝ አለው ።

፳፫ ወይቤ ይሁዳ ኅድግዎ ላቲ ከመ ኢይስሐቁ ላዕሌነ ፈነውኩ እንሰ ማሕስአ ወሶበ ኢረከብክሃሰ ኮነ ሊተ ።

ይሁዳም (ሰዎች) እንዳይዘብቱብን ተዉላት አለ፤ የፍየል ጠቦት ላክሁ፤ ካላገኘሃት ግን ለኔ ይሆናል አለ ።

፳፬ ወእምዝ እምድኅረ ሠለስቱ አውራኅ ዜነውዎ ለይሁዳ ወይቤልዎ ዘመወት ትእማር መርዓትከ ወናሁ ፀንሰት በዝሙት፤ ወይቤ ይሁዳ ያውፅእዋ ወያውዕይዋ በእሳት ።

ከዚህ በኋላ ከሦስት ወር በኋላ ትእማር ምራትህ ሴሰነች እነሆም ፀነሰች ብለው ነገሩት፤ ይሁዳም ከከተማ (በአፍአ) አውጥተው በእሳት ያቃጥሏት ብሎ አዘዘ ።

፳፭ ወእንዘ ይወስድዋ ለእኪት ኀበ ሐሙሃ ወትቤሎ ዝንቱአ ዘመኑአ ወዘአይኑአ ብእሲአ ዝንቱአ ዕንስአ ወትቤሎ ርኢአ ዘንተአ ቀብሀአ ወዘንተአ በትረአ ።

ሲወስዱዋትም ወደ አማቷ እንዲህ ብላ ላከች፤ ይህ ኩፌት፤ ይህ በትር፤ የማን ነው፤ ይህስ ሰንሰ የማን ሰው ነው እይ ብላ ላከችበት ።

፳፮ ወርእየ ይሁዳ ወይቤ ጸድቀት ትእማር እምኔየ እስመ ኢወሀብክዋ ሴሎምሃ ወልድየ፤ ወኀደገ ቀቲሎታ እንከ ወኢደገመ ይሁዳ ቀሪቦታ ።

ይሁዳም፤ የላከችለትን አይቶ ከኔ ይልቅ ትእማር ረታች ልጄ ሴሎምን አልሰጠኋትምና፤ ከዚህ በኋላ መግደሏን ተወ፤ ይሁዳም ዳግመኛ አልደረሰባትም ።

፳፯ ወሶበ ቀርበ ወሊዶታ ናሁ ሀለዉ መንታ በውስተ ከርሣ ።

መውለጃም በቀረበ ጊዜ እነሆ በማኅፀኗ ውስጥ ሁለት መንታ (ልጆች) ነበሩ ።

፳፰ ወእምዝ እንዘ ትወልድ አውፅአ እዴሁ አሐዱ ወነሥ አት መወልዲት ፈትለ ቀይሐ ወአሰረት ውስተ እዴሁ ወትቤ ዝንቱ ይቀድም ወፂአ ።

ከዚህ በኋላ ስትወልድ (ከሁለቱ) አንዱ እጁን አወጣ፤ አዋላጇቱም ቀይ ፈትል አምጥታ (በአውራ ጣቱ) በእጁ አሰረችለት፤ ይህ አስቀድሞ ይወለዳል ስትል ነው ።

፳፱ ወሶበ አሰሰለት እዴሃ ናሁ ወፅአ እኁሁ ወትቤ ዕፁብ ውእቱ ወሰመየቶ ስሞ ፋሬስ ።

(አዋላጇቱ) እጅዋን በነሣችለት ጊዜ እነሆ ወንድሙ ተወለደ፤ ይህ ነገር ድንቅ ነው ስትልም ስሙን ፋሬስ አለችው ።

፴ ወእምድኅሬሁ ወፅአ እኁሁኒ ዘተአሰረ እዴሁ ወሰመየት ስሞ ዛራ ።

ከሱም ቀጥሎ ጣቱ በቀይ ፈትል የታሰረ ወንድሙ ተወለደ፤ ስሙንም ዛራ አለችው ።

ምዕራፍ ፴፱ ።

፩ ወዮሴፍሰ ወረደ ብሔረ ግብጽ ወተሣየጦ ጲጥፋራ ኀጽው ለፈርዖን ሊቀ መበስላኒሁ ውእቱ ብእሲ ግብጻዊ እምእደ ይስማኤላውያን እለ አውረድዎ ህየ ።

ዮሴፍ ተሽጦ ወደ ግብጽ አገር ወረደ፤ የፈርዖን ባለሟል የአበዛዎች አለቃን የሆነ የግብጽ ሰው ጲጥፋራም ወደ ግብጽ ከወረዱት ይስማኤላውያን እጅ ገዛው ።

፪ ወሀሎ እግዚአብሔር ምስለ ዮሴፍ ወኮነ ብእሴ ብፁዐ ወተሠይመ ላዕለ ቤተ እግዚኡ ።

እግዚአብሔርም ከዮሴፍ ጋር ነበርና የተመሰገነ ሰው ሆነ፤ በጌታውም ቤት ላይ ተሾመ ። ግብ፣ ሐዋ፣ ፯ ፱ ።

፫ ወሶበ ርእየ እግዚኡ ከመ ሀሎ እግዚአብሔር ምስሌሁ ወኵሎ ዘገብረ ይሜርሕ እግዚአብሔር በእዴሁ ሤሞ ላዕለ ኵሉ ቤቱ፤ ወአወፈዮ ኵሎ ዘቦ ለዮሴፍ ።

ጌታውም እግዚአብሔር ከርሱ ጋር እንዳለ የሠራውንም ሥራ ሁሉ በእጁ እንደሚያከናውንለት ባየ ጊዜ በቤተ ሰቡ ላይ ሾመው፤ ያለውንም (ገንዘብ) ሁሉ ለዮሴፍ ሰጠው ። መዝ፣ ፩ ፫ ።

፬ ወረከበ ዮሴፍ ሞገሰ በቅድመ እግዚአብሔር እስመ ያሠምሮ ።

ዮሴፍ ደስ አሰኝቶታልና በጌታው ፊት ባለ ሟልነትን አገኘ ።

፭ ወእምዝ እምድኅረ ተሠይመ ላዕለ ኵሉ ቤቱ ባረከ እግዚአብሔር ለውእቱ ግብጻዊ በእንተ ዮሴፍ፤ ወኮነ በረከተ እግዚአብሔር ላዕሌሁ ።

ከዚህ በኋላ፤ ዮሴፍ ባለ ቤቱ ሁሉ ከተሾመ በኋላ በዮሴፍ ምክንያት ያንን ግብጻዊ እግዚአብሔር አከበረው፤ የእግዚአብሔርም በረከት በላዩ ላይ አደረ ።

፮ ወኵሎ ንዋዮ ዘሐቅል ወዘሀገር፤ አግብአ ኵሎ ዘቦ ውስተ እዴሁ ለዮሴፍ ወአልቦ ዘየአምር ውእቱ ዘሀሎ

በገጠር በከተማም ያለው ገንዘቡ ሁሉ ለዮሴፍ በእጁ አስረከበው ከሚበላውም እኽል በቀር ያለውን ገንዘቡ ሁሉ

ንዋዮ ዘእንበለ እክል ዘይበልዕ ፡ ወሠናይ ውእቱ ዮሴፍ ወላሀይ ርእየተ ገጹ ጥቀ ።		የሚያውቀው አልነበረም ፡ ዮሴፍም ያማረ ይልቁንም የፊቱ መልክ ውብ ነበር ። ፩ ሳሙ ፲፮ ፲፪ ።
ወኮነ እምድኅረ ዝንቱ ነገር ወደየት አዕይንቲሃ ላዕለ ዮሴፍ ብእሲተ እግዚኡ ወትቤሎ ስክብ ምስሌየ ።	፯	ከዚህ በኋላ እንዲህ ሆነ ፡ የጌታው ሚስት ዓይኗን በዮሴፍ ላይ ጣለች ከኔም ጋር ተኛ አለችው ።
ወአበየ ወይቤላ እግዚእየ አግብአ ሊተ ኵሎ ዘበ ውስተ እዴየ ወአልቦ ዘየአምር ዘውስተ ቤቱ ወኢምንተኒ ።	፰	ጌታዬ ያለውን ገንዘቡ ሁሉ ለኔ በእጄ አስረክቦኛል ፡ በቤቱ ካለው ገንዘቡ ሁሉ ምንም የሚያውቀው የለም ብሎ እምቢ አላት ።
ወአልቦ ዘሀሎ ውስተ ዝ ቤት ዘኢኮነ ብውሐ ሊተ ዘእንበሌኪ ፡ እስመ ብእሲቱ አንቲ ወእፎ እንከ እገብሮ ለዝንቱ ነገር እኩይ ።	፱	በዚህም ቤት ካለው ሁሉ ሁሉ ካንቺ በቀር የማሠለጥንበት የለም ፡ አንቺ ግን ሚስቱ ስለሆንሽ አሁን ይህን ክፉ ሥራ እንዴት አደርገዋለሁ ፤ አላት ።
ወትትናገሮ ከመዝ እንተ ጸብሐት ለዮሴፍ ወየአብያ ሰኪበ ምስሌሃ ወቀሪቦታ ።	፲	እንዲህም እያለች በነጋ በጠባ ለዮሴፍ ትወተውተው ነበር ፡ እርሱ ግን ከርሷ ጋር መተኛትን (መድረሷን) እምቢ አለ ።
ወኮነ በአሐቲ ዕለት በአ ዮሴፍ ውስተ ቤት ይግበር ግብሮ ወአልቦ ዘሀሎ ሰብአ ውስተ ውሳጤ ቤት ።	፲፩	ከዕለታት በአንድ ቀን እንዲህ ሆነ ፡ ዮሴፍ ሥራውን ለመሥራት ወደ ቤት ገባ ፡ በቤትም ውስጥ የነበረ ሰው የለም ።
ወአኀዘት ልብሶ ወትቤሎ ነዓ ስክብ ምስሌየ ፡ ወኀደገ አልባሲሁ በእዴሃ ወጕየ ወወፅአ ።	፲፪	ልብሱንም ይዛ ና ከኔ ጋር ተኛ አለችው ፡ እርሱ ግን ልብሱን በእጅዋ ጥሎላት ሸሽቶ ወጣ ።
ወሰበ ርእየት ከመ ወፅአ ወኀደገ አልባሲሁ በእዴሃ ፡ ጸውዐቶሙ ለእለ ሀለዉ ውስተ ክልአ ቤት ወትቤሎሙ ምንተ አምጻእክሙ ላዕሌየ ።	፲፫	እሷም ልብሱን በእጅዋ ጥሎላት እንደ ወጣ በየች ጊዜ ፡ በሌላው ቤት ያሉትን ሰዎች ጠርታ ምን አመጣችሁብኝ አለቻቸው ።
ርእዩ ዘገብረ ዝንቱ ገብር ዕብራዊ ከመ ይሣለቅ ላዕሌየ ፡ በአ ኀቤየ ወይቤለኒ ስክቢ ምስሌየ ፡ ወጸራኅኩ በዐቢይ ቃል ።	፲፬	ይህ ዕብራዊ አገልጋይ ያደረገውን እዩ ፡ በኔ ሊዘብት ብኝ ወደኔ ገብቶ ከኔ ጋር ተኚ አለኝ ፡ እኔም ድምፄን ከፍ አድርጌ ጮኽሁ ።
ወሰበ ሰምዐ ከመ አልዐልኩ ቃልየ ወጸራሕኩ ኀደገ አልባሲሁ ወጕየ አፍአ ።	፲፭	ድምፄንም ከፍ አድርጌ እንደ ጮኽሁ በሰማ ጊዜ ፡ ልብሱን ጥሎልኝ ሸሽቶ ወደ ውጭ ወጣ ። መዝ ፻፭ ፫ ።
ወአንበረት አልባሲሁ ኀቤሃ እስከ አመ ይመጽእ እግዚኡ ውስተ ቤቱ ።	፲፮	(እሷም) ጌታው ወደ ቤቱ እስኪመጣ ድረስ የዮሴፍን ልብስ ከሷ ዘንድ አኑራ አቈየችው ።
ወነገረቶ ዘንተ ነገረት ለምታ ወትቤሎ ገብርከ ዕብራዊ ዘአምጻእከ በአ ኀቤየ ይሣለቅ ላዕሌየ ወይቤለኒ እስክብ ምስሌኪ ።	፲፯	ይህንንም ነገር ለባሏ ነገረችው ፡ ያመጣኸው ዕብራዊ ባርያህ በኔ ሊዘብትብኝ ወደኔ ገብቶ ካንቺ ጋር ልተኛ አለኝ ።
ወሰበ ሰምዐ ከመ አልዐልኩ ቃልየ ወጸራኅኩ ኀደገ አልባሲሁ ወጕየ አፍአ ።	፲፰	ቃሌን ከፍ አድርጌ እንደጮኽሁ በሰማ ጊዜ ፡ ልብሱን ጥሎልኝ ወደ ውጭ ሸሽቶ ወጣ ብላ ነገረችው ።
ወሰበ ሰምዐ እግዚኡ ነገረ ብእሲቱ ዘትቤሎ ከመዝ ረሰየኒ ገብርከ ዕብራዊ ተምዐ መዓተ ዐቢየ ።	፲፱	ጌታውም ሚስቱ ይህ ዕብራዊ ባርያህ እንዲህ አደረገኝ ብላ የነገረችውን ነገር በሰማ ጊዜ ፡ እጅግ ተቈጣ ።
ወነሥኦ ለዮሴፍ ወአንበሮ ውስተ ቤተ ሞቅሕ ኀበ ይነብሩ እለ ሞቅሖሙ ንጉሥ ውስተ ሙዓል ።	፳	ዮሴፍንም ወስዶ የንጉሥ እስረኞች ወደሚታሰሩበት እስር ቤት ወደ ግዞት ቤት አገባው ።
ወሀለወ እግዚአብሔር ምስለ ዮሴፍ ወከዐወ ላዕሌሁ ምሕረቶ ወወሀቦ ሞገሰ በቅድመ ሊቀ ዐቀብተ ሞቅሕ ።	፳፩	እግዚአብሔርም ከዮሴፍ ጋር ነበረና ምሕረቱን አበዛለት ፡ በእስረኞች ቤትም አለቃ ፊት መወደድን ሰጠው ።
ወአወፈዮ ለዮሴፍ ኵሎ ቤተ ሞቅሕ ወውእቱ ይገብር ኵሎ ዘከመ ይደሉ ።	፳፪	(የግዞት ቤት አለቃው) የእስረኞችን ቤት ሁሉ ለዮሴፍ ሰጠው ።
ወአልቦ ዘየአምር ኵሎ ዘይትገበር በቤተ ሞቅሕ ሊቀ ዐቀብተ ሞቅሕ ወኢምንተኒ ፡ እስመ ኀደገ ሎቱ ኵሎ ለዮሴፍ ፡ እስመ እግዚአብሔር ሀሎ ምስሌሁ ወበኵሉ ዘገብረ ይሴርሖ እግዚአብሔር በእዴሁ ።	፳፫	እግዚአብሔር ከሱ ጋር ስለነበረ የሚሠራውንም ሁሉ እግዚአብሔር የሚያከናውንለት ስለነበረ የእስረኞች ቤት አለቃ በግዞት ቤቱ የሚደረገውን ሁሉ ምንም የሚያውቀው አልነበረም ፡ ሁሉን ለዮሴፍ ትቶለታልና ።
ምዕራፍ ፵ ።		ምዕራፍ ፵ ።
ወኮነ እምድኅረ ዝንቱ ነገር አበሱ ሊቀ ቀዳሕያን ወሊቀ ኀባዝያኒሁ ለንጉሠ ግብጽ ለእግዚኦሙ ።	፩	ከዚህ በኋላ እንዲህ ኾነ ፡ የግብጽ ንጉሥ የጠጅ አሳላፊና የእንጀራ አበዛ ሁለቱ በለሟሎቹ በደሉ ። ነህ ፩ ፲፩ ።

ወተመዐ ላዕለ ክልኤሆሙ ኅጽዋኒሁ፤ ወአንበሮሙ ውስተ ቤተ ሞቅሕ ውስተ መካን ኀበ ሀሎ ዮሴፍ ። ፪ በሁለቱ በሹሚሎቹም ላይ ተቈጣ፤ ዮሴፍ በታሰረበ ትም በታ እግዞ አኖራቸው ። ምሳ፡ ፲፯ ፲፬ ።

ወሊቀ በቀብተ ሞቅሕ አንበሮሙ ውስተ ሞቅሕ ምስለ ዮሴፍ ወውእቱሰ ይትቀነዮሙ፤ ወነበሩ ውስተ ቤተ ሞቅሕ አሐተ ዓመተ ። ፫ የግዞቱ እስረኞችን ከዮሴፍ ጋር በእስር ቤት አኖራቸው፤ እርሱም ያገለግላቸው ነበር፤ በግዞት ቤቱም አንድ ዓመት ኖሩ ።

ወሐለሙ ሕልመ ክልኤሆሙ በአሐቲ ሌሊት አሐዱ አሐዱ እምኔሆሙ ርእዩ ሕልሞሙ ሊቀ ቀዳሕያን ወሊቀ ኅባዝያን ዘንጉሠ ግብጽ እለ ሀለዉ ውስተ ቤተ ሞቅሕ ። ፬ በግዞት ቤት ያሉ የግብጽም ንጉሥ ጠጅ አሳላፊውና እንጀራ አበዛውም በአንድ ሌሊት አንዱም አንዱም እየ ራሳቸው ሕልም አዩ ።

ወበአ ዮሴፍ ኀቤሆሙ ወርእዮሙ ትኩዛኒሆሙ ። ፭ ዮሴፍም ወደነሱ ገብቶ አዝነው (ተክዘው) አያቸው።

ወተስእሎሙ ዮሴፍ ወይቤሎሙ ምንትኑ ኀዙናን ገጽክሙ ዮም ። ፮ ዮሴፍ ዛሬ ፊታችሁ አዝኗልና ምንድር ነው፤ ብሎ ጠየቃቸው ።

ወይቤልዎ ሐለምነ ሕልመ ወኅጣእነ ዘይፌክር ለነ ። ፯ (እነሱም) ሕልም አይተን የሚተረጒምልን አጣን አሉት ።

ወይቤሎሙ አኮኑ ዘእግዚአብሔር ወሀበ ይፌክር ሕልመ ወይእዜኒ ንግሩኒ ምንትኑ ሕልምክሙ ። ፰ ዮሴፍም ሕልም የሚተረጒም እግዚአብሔር የገለጠለት ነው አሁንም ሕልማችሁ ምንድር ነው፤ (እስኪ) ንገሩኝ አላቸው ።

ወነገሮ ሊቀ ቀዳሕያን ሕልሞ ለዮሴፍ ወይቤሎ እሬኢ በሕልምየ ሐረገ ወይን በቅድሜየ ። ፱ የጠጅ አሳላፊዎች አለቃም ሕልሙን ነገረው፤ እነሆ፤ የወይን ሐረግ በፊቴ አያለሁ አለው ። ዘዳ፡ ፪ ፲፭ ።

ወውስተ ውእቱ ሐረግ ሠረፀ ሠለስቱ አዕፁቅ ወአውፅኡ ሠለስተ አስካለ ወጽዋዑ ለፈርዖን ውስተ እዴየ ። ፲ በዚያውም ሐረግ ላይ ሦስት አጽቆች አቈጥቍጠዋል አጽቆቹም ሦስት ዘለላ አውጥተዋል፤ የፈርዖንም ጽዋ በእጄ ተይዟል ።

ወነሣእክዎሙ ለእልክቱ አስካል ወዐጸርክዎሙ ውስተ ጽዋዑ ለፈርዖን ወመጠውክዎ ። ፲፩ እነዚያን ሦስት ዘለላዎች አምጥቼ በፈርዖን ጽዋ ላይ ጨምቄ ሰጠሁት ።

ወይቤሎ ዮሴፍ ዝንቱ ውእቱ ፍካሬሁ ለሕልምክ እሉ ሠለስቱ አስካል ሠላስ መዋዕል እማንቱ ። ፲፪ ዮሴፍም የሕልምህ ትርጓሜ ይህ ነው፤ እነዚያ ሦስት ዘለላዎች ሦስት ቀኖች ናቸው አለው ።

ወእስከ ሠላስ መዋዕል ይዜክር ፈርዖን ሢመተከ ወያገብአከ ውስተ ሊቀ ቀዳሕያን ወትሜጥዎ ጽዋዖ ለፈርዖን በእዴከ ከመ ቀዲሙ ሢመትከ አመ ውስተ ሊቀ ቀዳሕያን አንተ ። ፲፫ እስከ ሦስት ቀን ድረስ ፈርዖን የቀድሞ ሹመትህን አስቦ ወደ ቀድሞው ሹመትህ ይመልስሃል፤ አንተ የጠጅ አሳላፊዎች አለቃ በነበርክበት ጊዜ ትሰጠው እንደ ነበረ ዛሬም እንደ ቀድሞው ተሹመህ ጽዋውን ለፈርዖን በእጅህ ትሰጠዋለህ ሲል ተረጐመለት ። ዳን፡ ፪ ፴፯፤ ፬ ፲፱ ።

ወተዘከረኒ አመ አሠነየ ለከ ወግበር ምሕረተ ላዕሌየ ወአዘክሮ ለፈርዖን በእንቲአየ ወአውፅአኒ እምዝንቱ ቤተ ሞቅሕ ። ፲፬ ነገር ግን በጎ ነገር በደረገልህ ጊዜ፤ አንተም ለኔ በጎ ነገር አድርግልኝ፤ የኔን ነገር ለፈርዖን አሳስበህ ከዚህ እስር ቤት አውጣኝ ።

እስመ ሰረቅት ሰረቁኒ ጽሚተ እምብሔረ ዕብራውያን ወበዝየኒ በዘአልቦ ዘገበርኩ ወኢምንትኒ አንበሩኒ ውስተ ቤተ ሞቅሕ ። ፲፭ ሌቦች ከዕብራውያን አገር ሰርቀው አምጥተው በዚህም (አገር) ምንም ያደረግሁት ሳይኖር እስረው ከዚህ ግዞት ቤት አግብተውኛልና ። ሉቃ፡ ፳፫ ፵፪ ።

ወሰበ ርእየ ሊቀ ኅባዝያን ከመ ሠናየ ፈከረ ሎቱ ይቤሎ ለዮሴፍ አነሂ ርኢኩ ከመዝ በሕልምየ ሠለስቱ አክፋር ላዕለ ርእስየ ። ፲፮ እንጀራ አዛዡም ሕልሙን በጎ አድርጎ እንደተረጐመለት በየ ጊዜ ዮሴፍን እንዲህ አለው፤ በሕልሜ ሦስት መሶቦች በራሴ ላይ ተሸክሜ አያለሁ። ፩ ሳሙ፡ ፳ ፲፬ ።

ወውስተ ሠለስቱ አክፋር ሀሎ ላዕሌሁ ኵሉ ዘመደ መብልዕ ዘይበልዕ ፈርዖን ንጉሠ ግብጽ ወበልዕዎ አዕዋፍ በውስተ ክፈር ዘላዕለ ርእስየ ። ፲፯ በነዚያም በሦስት መሶቦች ላይ የግብጽ ንጉሥ ፈርዖን የሚበላው የመብል ወገን ሁሉ አለበት፤ ወፎችም መጥተው በራሴ ላይ ካለው መሶብ ሲበሉ አየሁ አለው ።

ወአውሥአ ዮሴፍ ወይቤሎ ዝንቱ ውእቱ ፍካሬሁ ለሕልምከ እልክቱ ሠለስቱ አክፋር ሠላስ መዋዕል እማንቱ ። ፲፰ ዮሴፍም የሕልምህ ትርጓሜው እንዲህ ነው፤ በራስህ ላይ የተሸከምካቸው ሦስት ቅርጫቶች ሦስት ቀኖች ናቸው፤ ብሎ መለሰለት ።

ወእስከ ሠላስ መዋዕል ይመትር ፈርዖን ርእሰከ እምኔከ ወይሰቅለከ ላዕለ ዕፅ ወይበልዑ አዕዋፈ ሰማይ ሥጋከ ። ፲፱ እስከ ሦስት ቀን ድረስ ራስህን (ከቸብቸበህ) ከንተ ቈርጦ በዕንጨት ላይ ይሰቅልሃል፤ የሰማይ ወፎችም ሥጋህን ይበሉታል ።

፳ ወኮነ በሣልስት ዕለት ዘአመ ዕለተ ተወልደ ፈርዖን ገብረ በዓለ ወማእደ ዓቢየ ለሰብኡ ወተዘከረ ሢመቶ ለሊቀ ቀዳሕያን ወሢመቶ ለሊቀ ኅባዝያን በማእከለ ሰብእ ።

በሦስተኛውም ቀን እንዲህ ሆነ፣ ፈርዖን በተወለደ በት ቀን ለሠራዊቱ ታላቅ ማእድ አደረገ፣ በሠራዊቱም መከከል ፈርዖን የእንጀራ አዛዡን ሹመትና የጠጅ አዛዡን ሹመት አሰበ ። ማቴ፣ ፲፬ ፯ ። ማር፣ ፯ ፳፩ ።

፳፩ ወአግብአ ለሊቀ ቀዳሕያን ውስተ ሢመቱ ወመጠዎ ጽዋዖ ለፈርዖን ውስተ እዴሁ ።

(ከዚህ በኋላ) የጠጅ አሰላፊውን ወደ ሹመቱ መለሰው። ጽዋውንም ለፈርዖን በእጁ ሰጠው ። ነህ፣ ፪ ፩ ።

፳፪ ወለሊቀ ኅባዝያንሰ ሰቀሎ ዲበ ዕፅ በከመ ፈከረ ሎቱ ዮሴፍ ።

የእንጀራ አበዛዎችን አለቃ ግን ዮሴፍ እንደተረጐመለት በዕንጨት ላይ ሰቀለው ። አስቴ፣ ፯ ፳ ።

፳፫ ወኢተዘከሮ ሊቀ ቀዳሕያን ለዮሴፍ አላ ረስዖ ።

የጠጅ አሰላፊዎቹ አለቃ ግን ዮሴፍን ረሳው እንጂ አላሰበውም ። ኢዮብ፣ ፲፱ ፲፬ ።

ምዕራፍ ፵፩ ።

፩ ወኮነ እምድኅረ ክልኤቱ ዓመት ርእየ ፈርዖን ሕልመ፣ ከመ ዘይቀውም መልዕልተ ፈለግ ።

ይህ ከሆነ በኋላ በሁለተኛው ዓመት ፈርዖን በወንዙ ዳር እንደ ቆመ ሁኖ ሕልምን አየ ።

፪ ወናሁ ከመ ዘእምፈለግ የዐርጉ ሰብዓቱ አልሕምት ሠናይ ራእዮሙ ወሥቡሕ ሥጋሆሙ ወይትረዐዩ ውስተ ማዕዶት ።

እነሆም መልካቸው ያማረ ሥጋቸው የወፈረ ሰባት ላሞች ከወንዙ ወጥተው ወደ ማዶ ይሰማሩ ።

፫ ወየዐርጉ ካልኣን ሰብዓቱ አልሕምት እምድኅሬሆሙ እምውስተ ፈለግ ወእኩይ ራእዮሙ ወድግዱግ ሥጋሆሙ ወይትረዐዩ ኀበ እልክቱ አልሕምት ውስተ ማዕዶተ ፈለግ ።

ከነሱም ቀጥሎ መልካቸው የከፋ ሥጋቸው የከሳ ሌሎች ሰባት ላሞች ከወንዙ ወጥተው በነዚያ ላሞች አጠገብ በወንዙ ዳር ተሰማርተው ይታዩ ነበር ።

፬ ወውኅጥዎሙ እልክቱ ሰብዐቱ አልሕምት እለ እኩይ ራእዮሙ ወድግዱግ ሥጋሆሙ ለእልክቱ አልሕምት እለ ሥቡሕ ሥጋሆሙ ወሠናይ ራእዮሙ ።

እነዚህም መልካቸው የከፋ ሥጋቸው የከሳ ሰባት ላሞች እነዚያን መልካቸው ያማረ ሥጋቸው የወፈረውን ሰባቱን ላሞች ዋጡዋቸው ።

፭ ወነቅሐ ፈርዖን ወኖመ ወደገመ ሐሊመ ወናሁ ሰብዓቱ ሰዊት የዐርጉ እምነ አሐዱ ሥርው ኅሩያን ወሠናያን ።

ፈርዖንም ነቃ ዳግመኛም ተኝቶ ሕልምን አየ፣ እነሆ ከአንድ (አገዳ) (ዘለላ) ያማሩ የተመረጡ ሰባት እሸቶች ወጡ ።

፮ ወናሁ ሰብዓቱ ሰዊት ቀጢናን ወዕቡራን ወፅኡ እምድኅሬሆሙ ።

ከነሱም ቀጥሎ የሰለቱ የደረቁ ሰባት እሸቶች ወጡ ።

፯ ወውኅጥዎሙ እልክቱ ሰብዓቱ ሰዊት ቀጢናን ወዕቡራን ለእልክቱ ሰብዓቱ ሰዊት ኅሩያን ወምሉኣን፣ ወተንሥአ ፈርዖን ወአእመረ ከመ ሕልም ውእቱ ።

ሰባቱ የሰለቱ የደረቁ እሸቶችም ከነሱ በኋላ ወጥተው እነዚያን ያማሩና የወፈሩትን ሰባቱን እሸቶች ሲውጡዋቸው አየ፣ ፈርዖንም ተነሣ ሕልም እንደሆነም አወቀ ።

፰ ወኮነ ሶበ ጸብሐ ተሀውከቶ ነፍሱ ወለአከ ይጸውዕ ዎሙ ለኵሎሙ መፈክራነ ግብጽ ወለኵሎሙ ጠቢባኒሆሙ ወመጽኡ ወነገሮሙ ፈርዖን ሕልሞ ወስእኑ ፈክሮቶ ሎቱ ለፈርዖን ።

በነጋም ጊዜ የፈርዖን ነፍሱ ታወከችበት፣ የግብጽ ሕልም ተርጓሚዎችን ሁሉ ፈላስፎችንም ሁሉ ጥሩልኝ ብሎ አስጠርቷቸው መጡ ፈርዖንም ሕልሙን ነገራቸው፣ ነገር ግን ሕልሙን ተርጕሞ ለፈርዖን መንገር ተሳናቸው ።

፱ ወይቤሎ ሊቀ ቀዳሕያን ለፈርዖን ኀጢአትየ እዜክር ዮም ።

የጠጅ አሰላፊዎች አለቃም ለፈርዖን ኃጢአቴ ዛሬ አስባለሁ አለው ።

፲ ፈርዖን ንጉሥ ተምዖሙ ለአግብርቲሁ ወአንበረነ ውስተ ቤተ ሞቅሕ ኪያየ ወሊቀ ኅባዝያን ።

ንጉሥ ፈርዖን ባሮቹን ተቈጥቶ እኔንና የእንጀራ አሰላፊዎች አለቃን እስር ቤት አገባን ።

፲፩ ወሐለምነ ሕልመ ክልኤነ አነሂ ወውእቱሂ ዘዘዚአነ ሐለምነ ።

ሁለታችን በግዞት ቤት ሳለን እሱና እኔ እየራስ እየራሳችን ሕልም አየን ።

፲፪ ወሀሎ ምስሌነ ወልድ ዕብራዊ ወሬዛ ዘሊቀ መበስላን ወነገርናሁ ወፈከረ ለነ ።

(በዚያም) የእንጀራ አበዛዎች አለቃ የሆነ አንድ ዕብራዊ ጐልማሳ ልጅ ከኛ ጋር ነበረ፣ ሕልማችንን ነግረነው ተረጐመልን ። ፪ ነገ፣ ፭ ፬ ።

፲፫ ወኮነነ በከመ ፈከረ ለነ ወከማሁረከብነ አነሂ ገባእኩ ውስተ ሢመትየ፣ ወለዝክቱሂ ሰቀልዎ ።

እንደ ተረጐመልንም ሆነ፣ እሱ እንደ ተረጐመውም እኔ ወደ ሹመቴ ተመለስኩ፣ ያነንም ሰቀሉት ።

፲፬ ወለአከ ፈርዖን ወጸውዕዎ ለዮሴፍ ወአውፅእዎ እም ቤተ ሞቅሕ ወላፀይዎ ርእሶ፣ ወወለጡ አልባሲሁ ወአምጽእዎ ኀበ ፈርዖን ።

ፈርዖንም ዮሴፍን ልኮ አስጠራው፣ ከእስር ቤትም አወጡት፣ ራሱን ላጭተው ልብሱንም ለውጠው ወደ ፈርዖን አመጡት ። መዝ፣ ፻፭ ፳ ።

፲፭ ወይቤሎ ፈርዖን ለዮሴፍ ሕልመ ሐለምኩ ወዘይፌክር

ፈርዖንም ዮሴፍን ሕልም አይቼ የሚተረጕምልኝ አጣ

ሊተ ኅማእኩ ወሰማዕኩ አነ በእንቲአከ ከመ ሰማዕከ ሕልመ ወፈከርከ ።

ሁ፤ ሕልምን ሰምተህ እንደ ተረጎምክ ስላንተ ሰማሁ፤ አለው። ዘዳ፡ ፳፱ ፳፱ ። መዝ፡ ፳፭ ፲፬ ።

፲፮ ወአውሥኦ ዮሴፍ ለፈርዖን ወይቤሎ ዘእንበለ እግዚ አብሔር ዘወሀበ ኢይክል ፈክሮ ።

ዮሴፍም ለፈርዖን እንዲህ ብሎ መለሰለት፤ እግዚአብ ሔር የገለጸለት ካልሆነ በቀር መተርጐም አይችልም ።

፲፯ ወነገሮ ፈርዖን ለዮሴፍ ወይቤሎ እሬኢ በሕልምየ ከመ ዘይቀውም በማዕዶተ ፈለግ።

ፈርዖን ለዮሴፍ ሕልሙን ነገረው፤ በሕልሜ በወንዝ ዳር እንደቆምኩ ሁኜ አያለሁ ።

፲፰ ወእምውስተ ፈለግ የዐርጉ ሰብዓቱ አልሕምት ሥቡ ሓን ሥጋሆሙ ወሠናይ ራእዮሙ ወይትረዐዩ ውስተ ማዕዶት ።

መልካቸው ያማረ ሥጋቸው የወፈረ ሰባት ላሞች ከወ ንዝ ወጥተው ከወንዙ ማዶ ሲሠማሩ አያለሁ ።

፲፱ ወናሁ ካልኣን ሰብዐቱ አልሕምት የዐርጉ እምድኅሬ ሆሙ እምውስተ ፈለግ እኩያን ወሕሡም ራእዮሙ ወድ ግዱግ ሥጋሆሙ ወኢርኢኩ ዘከማሆሙ ሕሡመ በኵሉ ምድረ ግብጽ ።

እነሆም መልካቸው እጅግ የከፋ ሥጋቸው የከሳ ሌሎ ች ሰባት ላሞች ከነሱ በኋላ ከወንዙ ወጥተው ሲሄዱ አየ ሁ፤ በግብጽ ምድር ሁሉ እንደነሱ የከፋ አላየሁም ።

፳ ወውሕጥዎሙ እልክቱ ድግዱጋን ለእልክቱ ሰብዓቱ አልሕምት ሥቡሓን ወሠናያን ።

እነዚያ መልካቸው የከፋ ሥጋቸው የከሳ ላሞች መል ካቸው ያማረውንና ሥጋቸው የወፈረውን እነዚያን ሰባት ላሞች ዋጡዋቸው ።

፳፩ ወቦኡ ውስተ ከርሦሙ ወከነ ከመ አልቦ ዘቦአ ውስተ ከርሦሙ ወገጾሙኒ ሕሡም ከመ ቀዳሚ፤ ወነቃሕኩ ።

ከሆዳቸውም ውስጥ ገብተው ከሆዳቸው ውስጥ የገባ እንደሌለም ሆኑ ፊታቸውም እንደ ነበረው እንደ በፊቱ የከፋ ሆነ፤ ይህን አይቼ (ከእንቅልፌ) ነቃሁ ።

፳፪ ወሰከብኩ ካዕበ ወርኢኩ በሕልምየ ከመዝ ሰብዓቱ ሰዊት ይወጽኡ እምአሐዱ ሥርው ምሉኣን ወሠናያን ።

ዳግመኛም ተኝቼ በሕልሜ እንዲህ አየሁ፤ ሰባት ያማ ሩና ፍሬያማዎች የሆኑ እሸቶች ከአንድ ዘለላ ሲወጡ አየሁ።

፳፫ ወካልኣን ሰብአቱ ሰዊት ቀጢናን ወይቡሳን ወፅኡ እምድኅሬሆሙ ።

የሰለቱና የደረቁም ሌሎች ሰባት እሸቶች ከነሱ በኋላ ከአንድ ዘለላ (ሥር) ወጡ ።

፳፬ ወውሕጥዎሙ እልክቱ ቀጢናን ወይቡሳን ለእልክቱ ሰብዓቱ ሰዊት ምሉኣን ወሠናያን፤ ወነገርክዎሙ ለመፈክ ራን ወአልቦ ዘፈከሩ ሊተ ። ።

እነዚያ የሰለቱና የደረቁ ሰባት እሸቶች (ነብሶች) ያማ ሩና ፍሬያማዎች የሆኑትን ሰባት እሸቶች ሲውጡዋቸው አየሁ፤ ብዬ (ለሕልም) ተርጓሚዎች ነገርኋቸው ነገር ግን የተረጐመልኝ የለም አለው ።

፳፭ ወይቤሎ ዮሴፍ ለፈርዖን ሕልሙ ለፈርዖን አሐዱ ው እቱ፤ ዘይገብር እግዚአብሔር አርአዮ ለፈርዖን ።

ዮሴፍም ለፈርዖን እንዲህ አለው፤ የፈርዖን ሕልሙ አንድ ነው፤ እግዚአብሔር (ወደ ፊት) ሊያደርገው ያለ ውን ለፈርዖን ገልጦለታል ። ዳን፡ ፪ ፳፰ ። ራ፤ ዮሐ፤ ፬ ፩።

፳፮ እልክቱ ሰብንቱ አልሕምት ሠናያን ሰብዓቱ ዓመት እሙንቱ፤ ወእልክቱሂ ሰብዓቱ ሰዊት ሠናያን ሰብዓቱ ዓ መት እሙንቱ፤ ሕልሙ ለፈርዖን አሐዱ ውእቱ ።

እነዚያ መልካሞች ሰባት ላሞች ሰባት ዓመታት ናቸ ው፤ እነዚያ መልካቸው ያማሩ ሰባት እሸቶችም ሰባት ዓመታት ናቸው፤ (ስለዚህ) የፈርዖን ሕልሙ አንድ ነው ።

፳፯ ወእልክቱ ሰብዓቱ አልሕምት ዱግዱጋን እለ ዐርጉ እምድኅሬሆሙ ሰብዓቱ ዓመት እሙንቱ፤ ወእሉሂ ሰብ ዓቱ ሰዊት ቀጢናን ወዕቡራን ሰብዓቱ ዓመት እሙንቱ፤ ወይከውን ሰብዓቱ ዓመት ዘረኀብ ።

እነዚያ ከነርሱ በኋላ የወጡ የከሱ ሰባት ላሞች ሰባት ዓመታት ናቸው፤ እነዚያ የሰለቱና የደቀቁ ሰባት እሸቶ ችም ሰባት ዓመታት ናቸው፤ ሰባት ዓመት ረኃብ ይሆናል።

፳፰ ወዝንቱ ቃል ዘይቤሎ ለፈርዖን ዘይገብር እግዚአብ ሔር አርአዮ ለፈርዖን ።

ለፈርዖን የነገርኩት ቃል ይህ ነው፤ እግዚአብሔር (በኋላ ዘመን) የሚያደርገውን ነገር ለፈርዖን ገልጦለታል ።

፳፱ ናሁ ይመጽእ ሰብዓቱ ዓመት ዘብዙኅ ጽጋብ ውስተ ኵሉ ምድረ ግብጽ ።

እነሆ ሰባት ዓመት በግብጽ አገር ሁሉ ብዙ ጥጋብ ይመጣል ።

፴ ወይመጽእ ሰብዓቱ ዓመተ ዘረኃብ እምድኅሬሁ ወይ ረስዕዎ ለጽጋብ በኵሉ ምድረ ግብጽ ።

ከሱም በኋላ የሰባት ዓመት ረኃብ ይመጣል፤ በግብጽ አገር ሁሉ (ሰዎች) የሰባቱን ዓመት ጥጋብ ይዘነጉታል ።

፴፩ ወየኅልቅ በረኃብ ኵሉ ሰብእ እምውእቱ ረኃብ ዘይ መጽእ እምድኅሬሁ እስመ ዐቢይ ውእቱ ጥቀ ።

ከጥጋብ ቀጥሎ ከሚመጣው ረኃብ የተነሣ ሰው ሁሉ በረኃብ ያልቃል እጅግ ጽኑ ነውና ።

፴፪ ወዘደገመሰ ፈርዖን ሐሊሞቶ እስመ እሙን ውእቱ ነገሩ እምኀበ እግዚአብሔር ወፍጡነ ይገብሮ እግዚአብ ሔር ለዝንቱ ።

ሕልሙን ለፈርዖን ደጋግሞ ማሳየቱ ግን ነገሩ ከእግዚ አብሔር ዘንድ የሚደረግ እውነተኛ ስለሆነ ነው፤ እግዚ አብሔርም ይህን ነገር ፈጥኖ ያደርገዋል ።

፴፫ ወይእዜኒ ኅሥሥ ለከ ብእሴ ጠቢበ ወልብወ ወሢሞ ላዕለ ኵሉ ምድረ ግብጽ ።

አሁንም ብልህ አዋቂ ሰው ፈልገህ በግብጽ አገር ሁሉ ሹመው ።

ወይግበር ፈርዖን መዘግብተ ውስተ ኵሉ ምድረ ግብጽ ወይድፍንዎ ለእክለ ግብጽ ዘሰብዐቱ ዓመት ።	፴፬	ፈርዖን በግብጽ አገር ሁሉ ሬቅ ጐተራ ያሠራና፥ በሰብቱ የጥጋብ ዘመን የሚገኘውን የግብጽ እህል በዚያ ይከትቱት ።
ወያስተጋብእዎ ለኵሉ እክል ዘሰብዐቱ ዓመት ዘጽጋብ ወያስተጋብእ ፈርዖን ሥርናዮ ወእክሎ ውስተ ኵሉ አህጉር ወይትዐቀብ ።	፴፭	የሰባቱን ዓመት የጥጋቡን ዘመን እህል በሬቅ በጐተራ ይሰብስቡት ፈርዖንም ሥንዴውንና (ሌላውን) እህል ሁሉ በየሀገሩ ሁሉ ያከማችና (ለሰባት ዓመት) ይጠበቅ ።
ወይኩን ውእቱ እክል ዘየዐቅቡ ሲሳየ ለኵሉ ብሔር ለአመ ረኃብ ዘይመጽእ ውስተ ብሔረ ግብጽ፥ ወኢይመውት ሰብእ በረኃብ ።	፴፮	ለሀገሩ ሁሉ ምግብ ሊሆን የሚጠብቁት እኽል ሁሉ በግብጽ አገር ለሚመጣው (ለ፯ ዓመት) ረኃብ ጊዜ ይሆናል፥ ሰው ሁሉ በረኃብ አይሞትም (አይሙት) ።
ወአደሞ ለፈርዖን ዝንቱ ነገር ወለኵሉ ሰብኡ ።	፴፯	ይህ ነገር ለፈርዖን ደስ አለው ለሰዎቹም ሁሉ ።
ወይቤሎሙ ፈርዖን ለኵሉ ሰብኡ ቦኑ እንከ ዘተረክበ ከመ ዝንቱ ብእሲ ዘመንፈሰ እግዚአብሔር ላዕሌሁ ።	፴፰	ፈርዖንም ለመኳንንቱ ሁሉ የእግዚአብሔር መንፈስ ያደረበት እንደዚህ ያለ ሰው በውኑ የተገኘ አለን፤ አላቸው ።
ወይቤሎ ፈርዖን ለዮሴፍ እስመ ለከ አርአየከ እግዚአብሔር ዘንተ ኵሎ ወአልቦ ብእሲ ዘይጠበበከ ወዘይሌቡ እምኔከ ።	፴፱	ፈርዖን ዮሴፍን እንዲህ አለው፤ ይህን ሁሉ ነገር እግዚአብሔር ላንተ ገልጦልሃልና፤ ከንተም የሚበልጥ ብልህ አዋቂ ሰው የለምና ።
አንተ ኩን ላዕለ ኵሉ ቤትየ ወለቃለ ዚአከ ይትአዘዝ ኵሉ ሕዝብ፥ ወዘእበለ መንበር አልቦ ዘእፈደፍደከ አነ ።	፵	አንተ በቤቴ ሁሉ ላይ ተሾም፥ ሕዝቡም ሁሉ ላንተ ቃል ይታዘዝ፥ እኔም ከዙፋኔ በቀር ከንተ የምበልጥበት መብለጥ የለም ።
ወይቤሎ ፈርዖን ለዮሴፍ ናሁ ሜምኩከ አነ ውስተ ኵሉ ምድረ ግብጽ ።	፵፩	ፈርዖን ዮሴፍን በግብጽ አገር ሁሉ ላይ እነሆ እኔ ሾምኩህ አለው ።
ወአውፅአ ፈርዖን ኅልቀቶ እምእዴሁ ወወደየ በእዴሁ ለዮሴፍ ወአልበሶ ልብሰ ሜላት ወአዕነቆ ባዝግና ወርቅ ላዕለ ክሳዱ ።	፵፪	ፈርዖን ቀለበቱን ከእጁ ጣት አውጥቶ በዮሴፍ እጅ ጣት አደረገለት፥ ነጭ ሐርም አለበሰው፥ በንገቱም የወርቅ ዝርግፍ አሰረለት ።
ወአጽዐኖ ዲበ ፈረስ ዘዚአሁ ወአዖደ አዋዴ ቅድሜሁ ወሜሞ ላዕለ ኵሉ ምድረ ግብጽ ።	፵፫	በራሱ ፈረስ ላይም አስቀመጠው አዋጅ ነጋሪም በፊቱ ቁሞ አዋጅ አስነገረ፥ በግብጽ አገር ሁሉ ላይም ሾመው ።
ወይቤሎ ፈርዖን ለዮሴፍ አነ ለልየ ፈርዖን ዘእንበሌከ አልቦ ዘአገብር ወኢምንተኒ ውስተ ኵሉ ምድረ ግብጽ ።	፵፬	ፈርዖን ዮሴፍን እንዲህ አለው፥ እኔ ፈርዖን ቅሉ ብሆን በግብጽ አገር ሁሉ ያላንተ ምንም የማደርገው ነገር የለም ።
ወሰመዮ ፈርዖን ስሞ ለዮሴፍ እስፍንቶፎኔህ፥ ወወሀቦ አስኔትሃ ወለተ ጴጤፌራ ማሬ ዘሀገረ ሄልዮቱ ትኩኖ ብእሲተ ።	፵፭	ፈርዖን ለዮሴፍ ስሙን እስፍንቶፎኔህ (የአዋቂዎች አዋቂ ማለት) የሔልዮቱ አገር ካህን የጴጤፌራ ልጅ አስኔትንም ሚስት ልትሆነው አጋባው ።
ወሠላሳ ዓመቱ ሎቱ ለዮሴፍ አመ ይቀውም ቅድመ ፈርዖን ንጉሠ ግብጽ፥ ወሰበ ወፅአ ዮሴፍ እምቅድመ ገጸ ፈርዖን አንሶሰወ ውስተ ኵሉ ምድረ ግብጽ ።	፵፮	ዮሴፍም በግብጽ ንጉሥ በፈርዖን ፊት በቆመ ጊዜ ለሱ ሠላሳ ዓመት ሁኖት ነበር፥ ከፈርዖን ፊትም በወጣ ጊዜ በግብጽ አገር ሁሉ ተመላለሰ ።
ወገብረ እክላ ዘአውፅአት ምድር ዘብሔረ ግብጽ እስከ ሰብዐቱ ዓመት ዘጽጋብ ከላስስቲሁ ።	፵፯	እስከ ሰበቱ የጥጋብ ዘመን ድረስ የግብጽ ምድር ያስገኘችውን እኽል ሁሉ ነዶውን እያስከመረ በሬቅ በጐተራ ሰበሰበ ። ፩ ነገሥ፥ ፲፬ ፮ - ፳ ።
ወኵሎ እክሎ አስተጋብአ ወዘገበ እክለ ውስተ ኵሉ አህጉር ወአድያመ ብሔር ከመ ይኩን ሲሳየ ።	፵፰	በአገሩም በአውራጃውም ሁሉ ለሰባት ዓመት ረኃብ ምግብ ሊሆን እህሉን ሰብስቦ አኖረ ።
ወዘገበ ዮሴፍ ሥርናየ ከመ ኆፃ ባሕር ብዙኀ ጥቀ እስከ ስእኑ ኆልቆቶ ወዘእንበለ ኍልቍ ኮነ ።	፵፱	ዮሴፍም (የግብጽ ሰዎች) መቍጠር እስከ ተሳናቸው ድረስ እኽሉን እንደ ባሕር አሸዋ አድርጎ እጅግ ሰበሰበ፥ (ከብዛቱም የተነሣ) የማይቈጠር ሆነ ።
ወተወልዱ ለዮሴፍ ክልኤቱ ደቂቅ ዘእንበለ ይምጻእ መዋዕለ ረኀብ ዘወለደት ሎቱ አስኔት ።	፶	የረኃቡ ዘመን ገና ሳይመጣ አስኔት የወለደቻቸው ሁለት ልጆች ለዮሴፍ ተወለዱለት ።
ወሰመዮ ስሞ ለበኵሩ ምናሴ፥ እንዘ ይብል እስመ ገብረ ሊተ እግዚአብሔር ከመ እርስዕ ኵሎ ሕማምየ ወኵሎ ዘቤተ አቡየ ።	፶፩	እግዚአብሔር መከራዬን ሁሉ ያባቴ ቤተሰብም መከራ ሁሉ እንድዘነጋው አድርጎኛልና ሲል ዮሴፍም የበኩር ልጁን ስም ምናሴ ብሎ ጠራው ።
ወሰመዮ ስሞ ለካልኡ ኤፍሬም፥ እንዘ ይብል እስመ አዕበየኒ እግዚአብሔር በብሔረ ሥቃይ ።	፶፪	የሁለተኛውንም ስም እግዚአብሔር በመከራዬ አገር አበዛኝ ሲል ስሙን ኤፍሬም አለው ።

ወኀለፈ ሰብዓቱ ዓመት ዘጽጋብ እንዘ ይምጻእ ሰብዓቱ ዓመት ዘረኀብ በከመ ይቤ ዮሴፍ ።	፶፫	የጥጋቡ ዘመን ሰባት ዓመት አልፎ ዮሴፍ እንደተናገረ የሰባት ዓመት ረኃብ ይመጣ ጀመር ።
ወኮነ ረኃብ ውስተ ኵሉ ምድረ ግብጽ፤ ወጸርኀ ኵሉ ሕዝብ ኀበ ፈርዖን በእንተ እክል ።	፶፬	በግብጽ አገር ሁሉ ረኃብ ሆነ፤ ሕዝቡም ሁሉ ስለ እኽል ወደ ፈርዖን ጮኸ (አቤት አለ) ።
ወይቤሎሙ ሑሩ ኀበ ዮሴፍ ወዘይቤለክሙ ውእቱ ግበሩ ።	፶፭	(ፈርዖንም) ወደ ዮሴፍ ሂዱ እሱ ያላችሁንም አድርጉ አላቸው ።
ወረኃብሰ በጽሐ ውስተ ኵሉ ገጸ ምድር፤ ወርእዮ ዮሴፍ አርኀወ መዛግብተ እክል ወሤጠ ለኵሉ ሰብአ ግብጽ ።	፶፮	በምድርም ሁሉ ላይ ረኃብ ደረሰ፤ ዮሴፍም እኽል ያለበትን ሬቅ ጐተራ ከፍቶ ለግብጽ አገር ሰዎች እኽሉን ሸጠላቸው ።
ወመጽኡ ኵሉ በሐውርት ውስተ ምድረ ግብጽ ከመ ይሣየጡ እክለ እምኀበ ዮሴፍ በእንተ ረኃብ እስመ ዐቢይ ረኃብ ኮነ ውስተ ኵሉ ብሔር ።	፶፯	በአገሩ ሁሉ ጽኑ ረኃብ ሁኗልና ስለ ረኃቡ ጽናት የግብጽ አህጉር ሰዎች ሁሉ እኽል ሊሸምቱ ወደ ዮሴፍ መጡ ።
ምዕራፍት ፵፪ ።		ምዕራፍ ፵፪ ።
ወሰምዐ ያዕቆብ ከመ ቦ እክል ዘይሠይጡ በብሔረ ግብጽ ።	፩	ያዕቆብም በግብጽ አገር የሚሸምቱት እኽል እንዳለ ሰማ ።
ወይቤሎሙ ለደቂቁ ለምንት ትቴክዙ ናሁ ሰማዕኩ አነ ከመ ቦ እክል በብሔረ ግብጽ ሑሩ እንከ ወተሣየጡ ለነ ከመ ንሕየው ወኢንሙት በረኃብ ።	፪	ልጆቹንም ለምንት ታዝናላችሁ እነሆ እኔ በግብጽ አገር እኽል እንዳለ ሰምቻለሁ፤ እንግዲህ በረኃብ እንዳን ሞትና እንድንኖር ሄዳችሁ ሸምታችሁ አምጡልን አላቸው።
ወወረዱ ዐሠርቱ አኃዊሁ ለዮሴፍ ከመ ይሣየጡ እክለ እምብሔረ ግብጽ።	፫	የዮሴፍም ዓሥሩ ወንድሞቹ ከግብጽ እኽል ሊሸምቱ ወደ ግብጽ ወረዱ ።
ወለብንያምሰ እኁሁ ለዮሴፍ ኢፈነዎ አቡሁ ምስለ አኀዊሁ እስመ ይቤ ኢይድወየኒ ውእቱሂ ።	፬	የዮሴፍ ወንድም ብንያም ግን አባቱ ከወንድሞቹ ጋር አልሰደደውም፤ እሱም ታሞ ይሞትብኛል ብሎአልና ።
ወበጽሑ ደቂቀ እስራኤል ኀበ ዮሴፍ እስመ ዐቢይ ረኃብ ኮነ ውስተ ምድረ ከነአን ።	፭	የእስራኤልም ልጆች በከነዓን አገር ታላቅ ረኃብ ሆኖ ነበርና ሂደው ከዮሴፍ ዘንድ ደረሱ ።
ወዮሴፍሰ መልአክ ውእቱ ለብሔረ ግብጽ ወውእቱ ይሠይጥ እክለ ለኵሉ አሕዛበ ምድር፤ ወሶበ በጽሑ አኀዊሁ ሰገዱ ሎቱ በገጾሙ ውስተ ምድር ።	፮	ዮሴፍ በግብጽ አገር ገዢ ነበር፤ እርሱም ለአሕዛብ ሁሉ እኽል ይሸምት ነበር፤ ወንድሞቹም (ከሱ ዘንድ) በደረሱ ጊዜ በግምባራቸው ከምድር ወድቀው ሰገዱለት ።
ወሶበ ርእዮሙ ዮሴፍ ለአኀዊሁ አእመሮሙ ወተናገሮሙ እኪተ ወይቤሎሙ እምአይቴ መጻእክሙ ወይቤልዎ እምብሔረ ከነአን ንሣየጥ እክለ መጻእነ ።	፯	ዮሴፍም ወንድሞቹን ባያቸው ጊዜ አወቃቸው ክፉ ቃልም ተናገራቸው፤ ከወዴት መጥታችኋል፤ ብሎ ጠየቃቸው፤ እኽል ልንሸምት ከከነዓን አገር መጥተናል አሉት ።
ወዮሴፍሰ አእመሮሙ ለአኀዊሁ ወእሙንቱሰ ኢያእመርዎ ።	፰	ዮሴፍ ወንድሞቹ (መሆናቸውን) አወቃቸው፤ እነሱ ግን አላወቁትም ።
ወተዘከረ ዮሴፍ ሕልሞ ዘሐለመ ወይቤሎሙ ሰብአ ዐይን አንትሙ ወመጻእክሙ ትርአዩ ግዕዘ ብሔር ።	፱	ዮሴፍም (ቀድሞ) ያለመውን ሕልም አስቦ እናንተ የአገሩን አኳኋን ለማየት የመጣችሁ ሰላዮች ናችሁ አላቸው ።
ወይቤልዎ አልቦ እግዚኦ አግብርቲከሰ መጽኡ ይሣየጡ እክለ ።	፲	እነሱም አቤቱ (እንዲህ) አይደለም፤ አገልጋዮችህስ እኽል ሊሸምቱ የመጡ ናቸው አሉት ።
ወኵልነ ደቂቀ አሐዱ ብእሲ ንሕነ ወሰብአ ሰላም ወኢኮነ ሰብአ ዐይን አግብርቲከሰ ።	፲፩	ሁላችንም የአንድ ሰው ልጆችና የሰላም ሰዎች ነን (እንጂ) አገልጋዮችህስ ሰላዮች አይደለንም ።
ወይቤሎሙ አልቦ አላ ሰብአ ዐይን አንትሙ ወመጻእክሙ ታእምሩ ግዕዘ ብሔር ።	፲፪	አይደለም የአገሩን ሁኔታ ለማየት የመጣችሁ ሰላዮች ናችሁ እንጂ እኽል ለመሸመት የመጣችሁ አይደላችሁም አላቸው ።
ወይቤልዎ ዐሠርቱ ወክልኤቱ ንሕነ አግብርቲከ ወአኀው ንሕነ በብሔረ ከነዓን ወሀሎ አሐዱ እኁነ ዘይንእስ ኀበ አቡነ ወካልኡሰ ሞተ ።	፲፫	እኛ አገልጋዮችህ ከከነዓን አገር ከአንድ አባት የተወለድን ዓሥራ ሁለት ወንድማማች ነን፤ አንዱ ትንሹ ከአባታችን ዘንድ አለ፤ ሁለተኛው ግን ሙቷል አሉት ።
ወይቤሎሙ በእንተዝ እብለክሙ ሰብአ ዐይን አንትሙ ።	፲፬	ሰላዮች ናችሁ ያልኳችሁም ስለዚህ ነው አላቸው ።
ወበዝ ትትዐወቁ ሕይወተ ፈርዖን! ከመ ኢትወፅኡ እምዝየ ለእመ ኢያምጻእክምዎ ለእኁክሙ ዘይንእስ።	፲፭	በዚህም ትታወቃላችሁ ትንሹ ወንድማችሁን ካላመጣችሁት ከዚህ እንደማትወጡ የፈርዖን ሕይወት (ፈርዖን

፲፮ ፈንዉ አሐደ እምኔክሙ ያምጽኦ ለእኁክሙ ፡ ወአን
ትሙሰ ንበሩ እስከ ይትዐወቅ ነገርክሙ ለእመ አማነ ትብ
ሉ ወለእመ አልቦ ፡ ወእመአከሰ ሕይወተ ፈርዖን ! ከመ
ሰብአ ዐይን አንትሙ ።
፲፯ ወአንበሮሙ ውስተ ቤተ ሞቅሕ እስከ ሠሉስ መዋዕል።

፲፰ ወእምዝ ይቤሎሙ በሣልስት ዕለት ከመዝ ግበሩ ወተ
ሐይዉ እስመ አንሰ እፈርሆ ለእግዚአብሔር ።

፲፱ ወእመሰ ሰንዐ አንትሙ ይንበር አሐዱ እምኔክሙ
ውስተ ቤተ ሞቅሕ ወአንትሙሰ ሑሩ ወሰዱ እክለክሙ
ዘተሣየጥክሙ ።
፳ ወአምጽኡ ኀቤየ እኁዋክሙ ዘይንእስ ወነአምነክሙ
ቃለክሙ ወእመ አኮሰ ትመውቱ ወገበሩ ከማሁ ።

፳፩ ወተበሃሉ በበይናቲሆሙ አማን በኃጢአትነ ረከበነ
እስመ ተዐወርነ ሥቃዮ ለእኁነ እንዘ ያስተምሕረነ ወኢሰ
ማዕናሁ አሜሁ ፡ ወበእንተ ዝንቱ መጽአ ላዕሌነ ዝንቱ
ሥቃይ ።

፳፪ ወአውሥአሙ ሮቤል ወይቤሎሙ ኢይቤለክሙኑ
ኢተዐምፁ ሕፃነ ወኢሰማዕክሙኒ ናሁ ዮም ደሙ ይትኀ
ሠሠክሙ ።
፳፫ ወእሙንቱሰ ኢያእመሩ ከመ ይሰምዖሙ ዮሴፍ እስ
መ መተርጕም ሀሎ ማእከሎሙ ።
፳፬ ወተግኅሠ ዮሴፍ እምኀቤሆሙ ወበከየ ፡ ወእምዝ ገብ
አ ኀቤሆሙ ወተናገሮሙ ፡ ወነሥአ ለስምዖን ወአሰሮ
በቅድሜሆሙ ።
፳፭ ወአዘዘ ዮሴፍ ያምጽኡ አሕሳሊሆሙ ወይደዩ ሎሙ
እክለ ወወርቆሙኒ ለለአሐዱ ይደዩ ውስተ አሕስሊሆሙ
ወገብሩ ከማሁ ።
፳፮ ወጸዐኑ እክሎሙ ዲበ አእዱጊሆሙ ወኀለፉ እምህየ ።

፳፯ ወፈትሐ አሐዱ ሐስሎ በኀበ ኀደሩ ከመ ያውጽእ
እክለ ለአእዱጊሆሙ ወረከበ ዕቍረ ወርቆ ውስተ አፈ
ሐስሉ ።
፳፰ ወይቤሎሙ ለአኀዊሁ ገብአኒ ሊተሰ ወርቅየ ወናሁ
ውስተ አፈ ሐስልየ ረከብክዎ ፡ ወደንገፆሙ ልበሙ ወተ
ሀውኩ በበይናቲሆሙ ወይቤሉ ምንተ ረሰየነ እግዚአብ
ሔር ወምንትኑ ዝ ከመዝ ።
፳፱ ወበጽሑ ኀበ ያዕቆብ አቡሆሙ ውስተ ምድረ ከነዓን
ወነገርዎ ኵሎ ዘረከቦሙ ።
፴ ወይቤልዎ እኪተ ተናገረነ ብእሲ በዓለ ብሔር ወወደ
የነ ውስተ ቤተ ሞቅሕ ወይቤለነ ከመ ሰብአ ዐይን ንሕነ
ለብሔር ።
፴፩ ወንቤሎ ሰንዐ ንሕነ ወኢኮነ ሰብአ ዐይን ።
፴፪ ወዐሠርቱ ወክልኤቱ አኀው ንሕነ ደቂቀ አሐዱ ብእ
ሲ ወአሐዱ እምኔነ ሞተ ወዘይንእስ ሀሎ ኀበ አቡሁ ውስ

ይሙት) ። ፩ ነገ፡ ፲፯ ፶፭ ።
ከናንተ አንዱን ልካችሁ ወንድማችሁን በታመጡት
እናንተ ግን ነገራችሁ እውነትም ሐሰትም እንደሆነ እስኪ
ታወቅ ድረስ ከዚህ ተቀመጡ ይህ ካልሆነ ግን የፈርዖን
ሕይወት (ፈርዖን ይሙት) ሰላዮች ናችሁ አላቸው ።
(ይህን ብሎ) እስከ ሦስት ቀን ድረስ በግዞት ቤት አሰ
ነበታቸው ።
ከዚህ በኋላ በሦስተኛው ቀን እንዲህ አላቸው ፡ እግ
ዚአብሔር እፈራዋለሁና ትድኑ ዘንድ እንዲህ አድርጉ
አላቸው ። ነህ፡ ፭ ፲፭ ።
ሰምም ከሆናችሁ ከናንተ አንዱ በእስር ቤት ይቆይ ፡
እናንተ ግን የሸመታችሁትን እኽል ይዛችሁ ሂዱ ።

ያን ትንሹ ወንድማችሁን ወደኔ አምጡ ፡ ያመጣች
ሁት እንደሆነ ነገራችሁን እናምንላችኋለን ፡ አለበለዚያ
ግን ትሞታላችሁ እንዲሁም አድርጉ አላቸው ።
እርስ በርሳቸውም እንዲህ ተባባሉ በእውነት በሠራነው
ኃጢአት ይህ ሁሉ መከራ አገኘን (ምን ባደረግሁ ትሸጡኝ
አላችሁ ትደበድቡኝ አላችሁ) እያለ ሲማጠነን የወንድማች
ንን መከራ ቸል ብለናል ያን ጊዜም አልሰማነውምና ፡ ስለዚህ
(በወንድማችን ግፍ ይህ ሁሉ መከራ መጣብን ተባባሉ ።
ሮቤልም አልሰማችሁኝም እንጂ እኔማ ይህን ብላቴና
አትበድሉ ብያችሁ አልነበረምን ! እነሆ ዛሬ ደሙ ይፋረ
ዳችኋል ብሎ መለሰላቸው ። ፩ ነገ፡ ፪ ፴፪ ።
እነሱ ግን በመካከላቸው አስተርጓሚ ነበርና ፡ ዮሴፍ
እንደሚሰማቸው አላወቁም ነበር ።
ዮሴፍም (ያን ጊዜ) ከነሱ ተለይቶ ሂዶ አለቀሰ ፡ ከዚ
ህም በኋላ ተመልሶ ተነጋገራቸው ፡ ስምዖንንም በፊታቸው
ይዞ አሰረው ።
ዮሴፍ ዳውላቸውን አምጥታችሁ ሙሉላቸው ወርቃ
ቸውንም ለያንዳንዱ በዳውላቸው ይጨምሩላቸው ዘንድ
አዘዘ ፡ እንዲሁም አደረጉ ። ማቴ፡ ፭ ፵፬ ።
እኽላቸው በአህዮቻቸው ላይ ጭነው ከግብጽ ወጥ
ተው ሄዱ ።
ከነዚያ አንዱ ከደሩበት ቦታ ለአህዮቻቸው ገፈራ ለመ
ስጠት ዳይበቱን ቢፈታ ወርቁን ከዓይበቱ አፍ ተቋጥሮ
አገኘ ።
ለወንድሞቹም ለኔስ ወርቄ ተመለሰልኝ እነሆ በአቍ
ማዳዬ ተቋጥሮ አገኘሁት አላቸው ፡ ልቡናቸው ደነገጠባ
ቸው እርስ በርሳቸውም ታወኩ ፡ እግዚአብሔር ምን አደ
ረገን ይህ ነገር ምንድር ነው ፡ አሉ ።
ወደ ከነዓን ተመልሰው ከባታቸው ከያዕቆብ ዘንድ ደር
ሰው ያገኛቸውን ነገር ሁሉ ነገሩት ።
የአገሩ ጌታ የሆነው ሰው ክፉ ነገር ተናገረን ከእስር
ቤትም አገባን ፡ የአገሬቱም ሰላዮች ናችሁ አለን ።

እኛስ ደኅና ነን እንጂ ሰላዮች አይደለንም አልነው ።
ዓሥራ ሁለታችንም ያንድ አባት ልጆች ወንድማማ
ች ነን ከኛም አንዱ ሙቷል ፡ ትንሹ (ወንድማችንም) በከ

ተ ምድረ ከነዓን ።

ንዓን አገር ከበቴ ዘንድ አለ አልነው ።

፴፫ ወይቤላነ ውእቱ ብእሲ በዓለ ብሔር በዝንቱ ትትዐወቁ ከመ ሰብአ ዐይን አንትሙ አሐደ እምኔክሙ ኅድጉ ዝየ ኀቤየ ወእክለክሙሰ ዘተሣየጥክሙ ንሥኡ ወሑሩ ።

የአገሩም ጌታ ሰው እንዲህ አለን ፤ ከናንተ አንዱን ከኔ ዘንድ ትታችሁ ሂዱችሁ ያን ወንድማችሁን ያመጣችሁት እንደሆነ የታመናችሁ መሆናችሁ በዚህ ትታወቃላችሁ የሸመታችሁት እኽላችሁ ግን ይዛችሁ ሂዱ አለን።

፴፬ ወአምጽእዎ ለእኁክሙ ኀቤየ ወአእምር ከመ ስንዕ አንትሙ ወኢኮንክሙ ሰብአ ዐይን፥ ወአገብእ እንከ ለክሙ ለእኁክሙኒ ወትትጌበሩ ውስተ ብሔርነ ።

ወንድማችሁንም ወደኔ አምጡት ወንድማችሁን ከመጣችሁ ስምም እንደሆናችሁ ሰላዮችም እንዳልሆናችሁ አውቃለሁ፥ ወንድማችሁንም ወደናንተ እመልሰዋለሁ፥ ወደ አገራችንም (እየመጣችሁ) ትነግዳላችሁ አለን ብለው ነገሩት ።

፴፭ ወእምዝ ሶበ ሦጡ አሕስሊሆሙ ረከቡ ኵሎሙ ዕቁረ ወርቆሙ ውስተ አሕስሊሆሙ፥ ወሶበ ርእዩ ወርቆሙ ፈርሁ እሙንቱኒ ወአቡሆሙኒ ።

ከዚህ በኋላ ዳውላቸውን በገለበጡ ጊዜ፥ በዳውላቸው ውስጥ የተቋጠረ ወርቃቸውን ሁሉም አገኙ፥ ወርቃቸውንም በዩ ጊዜ እነሱም አባታቸውም ፈሩ ።

፴፮ ወይቤሎሙ ያዕቆብ ሊተ ዳእሙ አኅጣእክሙኒ ውሉደ ዮሴፍኒ ኢሀሎ ወስምዖንኒ ኢሀሎ፥ ብንያምሃኒ ትነሥኡኒ፥ ላዕሌየኑ ዳእሙ ኮነ ኵሉ ዝንቱ ነገር ።

ያዕቆብም እኔን ብቻ ልጅ አሳጣችሁኝ ዮሴፍ የለም፥ ስምዖንም የለም፥ ደግሞ ብንያምንም ልትወስዱብኝ ነውን፤ ይህ ሁሉ መከራ በኔ ላይ እንጂ ሆነ አላቸው ።

፴፯ ወይቤሎ ሮቤል ለአቡሁ ክልኤሆሙ ደቂቅየ ቅትል ለእመ ኢያግባእክዎ ኀቤከ ወአወፍየንዮ ሊተ ውስተ እደዊየ ለወልድከ ወአነ አገብኦ ለከ ።

ሮቤልም አባቱን ልጅህን ለኔ ስጠኝ፥ እኔን መልሼ አመጣዋለሁ ወዳንተ ባልመልሰው ግን ሁለቱን ልጆቼ ግደል አለው ።

፴፰ ወይቤሎሙ ኢይወርድ ወልድየ ምስሌክሙ እስመ እኁሁኒ ሞተ ወውእቱ ባሕቲቱ ተርፈ፥ ለእመበ ከመ ደወየ ወሞተ በፍኖት እንዘ ተሐውሩ ታወርድዎ ለሢበትየ በኀዘን ውስተ መቃብር ።

ያዕቆብም ልጄ ከናንተ ጋር ወደ ግብጽ አይወርድም፥ ወንድሙ (ዮሴፍ) ሞተ፥ እሱም ብቻ ቀርቷልና ስትሄዱ በጉዳና ቢታመም (ታሞ ቢሞት) በኃዘን ያረጀ ሰውነቴን በኃዘን ወደ መቃብር ታወርዱታላችሁ አላቸው ።

ምዕራፍ ፵፫ ።

ምዕራፍ ፵፫ ።

፩ ወእምዝ ጸንዐ ረኀብ ውስተ ብሔር ።

ከዚህ በኋላ በሀገሩ ረኃብ ጸና ። ዘፍ፥ ፵፩ ፶፬ - ፶፯።

፪ ወሶበ አኅለቁ ተሴስዮ እክለ ዘአምጽኡ እምብሔረ ግብጽ ይቤሎሙ አቡሆሙ ሑሩ ካዕበ አምጽኡ ለነ እክለ ተሣይጠክሙ ኅዳጠ ።

ከግብጽ ያመጡትን እኽልም ተመግበው በጨረሱ ጊዜ አባታቸው ዳግመኛ ሂዱችሁ ጥቂት እኽል ሸምታችሁ አምጡልን አላቸው ።

፫ ወይቤሎ ይሁዳ በሰማዕት አስምዐ ለነ ውእቱ ብእሲ በዓለ ብሔር ወይቤለነ ኢትሬእዩ እንከ ገጽየ ለእመ ኢመጽአ እኁክሙ ዘይንእስ ምስሌክሙ ።

ይሁዳም እንዲህ አለው ታናሹ ወንድማችሁ ከእናንተ ጋራ ካልመጣ እንግዲህ ፊቴን አታዩም ብሎ ያ አገረ ገዥው ሰው በምስክር ፊት አዳኝቶብናል አለው ።

፬ ወእመሰ ትፌንዎ ለእኁነ ምስሌነ ነሐውር ወንሣየጥ ለከ እክለ ።

ወንድማችንን ከእኛ ጋራ ከላከኸው ሂደን እኽልን እንሸምትልሃለን ።

፭ ወለእመሰ ኢትፌንዎ ለእኁነ ምስሌነ ኢነሐውር እስመ ይቤለነ ውእቱ ብእሲ ኢትሬእዩ እንከ ገጽየ ለእመ ኢያምጻእክምዎ ምስሌክሙ ለእኁክሙ ዘይንእስ ።

ወንድማችንን ከእኛ ጋራ ካልሰደድከው ግን እንሄድም ያ ሰው ታናሹ ወንድማችሁን ከእናንተ ጋራ ካላመጣችሁት እንግዲህ ፊቴን አታዩም ብሎናል ።

፮ ወይቤሎሙ እስራኤል ምንትኑ ዛቲ እኪት ዘገበርክሙ ላዕሌየ ዘነገርክምዎ ለውእቱ ብእሲ ከመ ብክሙ እኁ።

ያዕቆብም ወንድም እንዳላችሁ ለዚያ ሰው ወንድም አለን ብላችሁ የነገራችሁት በኔ ያደረጋችኋት ይህች ክፉ ነገር ምንድር ናት፤ አላቸው ።

፯ ወይቤልዎ እስመ ተስእለነ ብእሲ ፍጥረተነ ወይቤለነ ሀለወኑ አቡክሙ እረጋዊ ሕያውኑ፥ ወቦኑ ዘብክሙ እኁ ወነገርናሁ ዘከመ ተስእለነ፥ ቦኑ አእመርነ ከመ ይብለነ አምጽእዎ ለእኁክሙ ።

ያ ሰው ትውልዳችንን ጠየቀን ሽማግሌው አባታችሁ አለን፤ ከጕልበት ነውን፤ ወንድምስ አላችሁን፤ ብሎ እንደ ጠየቀን ነገርነው በውኑ ወንድማችሁን አምጡት እንደሚለን አውቀን ኖርአልን፤ አሉት ።

፰ ወይቤሎ ይሁዳ ለአቡሁ ፈንዎ ለዝ ሕፃን ምስሌየ ንትነሣእ ወንሖር ከመ ንሕየው ወኢንሙት ንሕነኒ ወደቂቅነኒ ።

ይሁዳም አባቱን እንዲህ አለው ፤ ይህን ሕፃን ከእኔ ጋር ስደደው እንነሣ እንሂድ በሕይወት እንድንኖር አንተም እኛም ልጆቻችንም እንዳንሞት ። ዘፍ፥ ፵፪ ፪ ።

፱ ወአነ እትሐበዮ ወኪያየ ኅሥሥ ለእመ ኢያግባእክዎ ኀቤከ ወለእመ ኢያቀምክዎ ቅድሜከ ጌጉየ ከንኩ ላዕሌከ በኵሉ መዋዕልየ ።

እኔ እዋሰዋለሁ እኔን ፈልግ ወደ አንተ ባልመልሰው አምጥቼም በፊትህ ባልቆመው በዘመኔ ሁሉ አንተን የበደልኩ ልሁን ። ዘፍ፥ ፵፬ ፴ ።

፲ ወሰበ እከ ዘጐንደይነ እምደገምነ ክዕበ ገቢአ ።

፲፩ ወይቤሎሙ እስራኤል አቡሆሙ ለእመሰ ከመዝ ውእቱ ነገር ንሥኡ እምፍሬ ምድር ወደዩ ውስተ አሕስሊክሙ ወስዱ ለብእሲ አምኀ ርጢነ ወመዓረ ወዕጣነ ወማየ ልብን ወጠርቤንቶስ ወክርካዐ ።

፲፪ ወርቅክሙሰ ንሥኡ ክዕበቶ ምስሌክሙ ወዝንቱሂ ዘረከብክሙ በውስተ አሕስሊክሙ ወንሣእክምዎ በኢያእምሮ ከነ ዮጊ ።

፲፫ ወንሥእዎ ለእኁክሙ ምስሌክሙ ወተንሥኡ ወረዱ ኀበ ብእሲ ።

፲፬ ወአምላኪየ የሀብክሙ ሞገሰ በኀበ ውእቱ ብእሲ ወያግብኦ ለክሙ ለውእቱ እኁክሙ ወለብንያምኒ ወአንሰ ዳእሙ በከመ ኀጣእኩ ውሉደ ኃጣእኩ ።

፲፭ ወነሥኡ እሙንቱ እደው ውእተ አምኃ ወርቆሙኒ ክዕበተ ነሥኡ ምስሌሆሙ ወለብንያምኒ ነሥእዎ ወተንሥኡ ወወረዱ ብሔረ ግብጽ ወበጽሑ ቅድሜሁ ለዮሴፍ ወሰገዱ ሎቱ ።

፲፮ ወርእዮ ዮሴፍ ለብንያም ምስሌሆሙ ይቤሎ ለመጋቤ ቤቱ አብኦሙ ለእሉ ሰብእ ውስተ ቤት ወጥባሕ ወአስተዳሉ ፡ እስመ ምስሌየ ይመስሑ እሉ እደው ፡ ወምስሌየ ይበልዑ መዓልተ ።

፲፯ ወገብረ ውእቱ ብእሲ በከመ ይቤሎ ዮሴፍ ወአብኦሙ ለእሙንቱ እደው ውስተ ቤተ ዮሴፍ ።

፲፰ ወሶበ ርእዩ እሙንቱ እደው ከመ አብእዎሙ ውስተ ቤተ ዮሴፍ ይቤሉ በእንተ ዝንቱ ወርቅ ዘገብአ ውስተ አሕስሊነ ዘቀዲሙ ይወስዱነ ከመ ይኰንኑነ ወይቅንዩነ ወይንሥኡነ እንስሳነ ።

፲፱ ወቀርቡ ኀበ ውእቱ ብእሲ ዘላዕለ ቤተ ዮሴፍ ወተናገርዎ በኖኅተ ቤቱ ።

፳ ወይቤልዎ ናስተበቍዐከ እግዚኦ ቀዲሙ ወረድነ ንሣየጥ እክለ ።

፳፩ ወኮነ ሶበ በጻሕነ ለኀዲር ወፈታሕነ አሕሳሊነ ረከብነ ወርቀ ውስተ አሕስሊነ ዘዘዚአነ ፡ ወይእዜኒ ወርቀሰ አግባእነ ምስሌነ በመድሎቱ ።

፳፪ ወካልአኒ ወርቀ አምጻእነ በዘንሣየጥ እክለ ወኢያአመርነ መኑ ወደዮ ለውእቱ ወርቅ ውስተ አሕሳሊነ ።

፳፫ ወይቤሎሙ ውእቱ ብእሲ ሐሰ ለክሙ ኢትፍርሁ አምላክክሙ ወአምላከ አበዊክሙ ወሀበክሙ መድፍነ በውስተ አሕሳሊክሙ ወርቅክሙሰ ሠሚርየ ነሣእኩ ፡ ወአውጽአ ለስምዖንሂ ኀቤሆሙ ።

፳፬ ወአምጽአ ማየ ለእገሪሆሙ ወወሀበ እክለ ለአእዱጊሆሙ ።

፳፭ ወአስተዳለዉ አምኃሆሙ እስከ ይበውእ ዮሴፍ መዓልተ እስመ ሰምዑ ከመ በህየ ይመስሕ ።

፳፮ ወሶበ መጽአ ዮሴፍ ውስተ ቤቱ አምጽኡ ሎቱ አምኃሁ ዘውስተ እደዊሆሙ ውስተ ቤት ፡ ወሰገዱ ሎቱ በገጾሙ ውስተ ምድር ።

ባልዘገየን ኖሮ ሁለተኛ በተመለስን ነበር ።

አባታቸው እስራኤልም እንዲህ አላቸው ፡ ነገሩስ እንዲህ ከሆነ ከምድር ፍሬ ወስዳችሁ በሸልቻችሁ ቋጥሩ ፡ ለሰውየውም እጅ መንሻ መድኃኒት ማር ፡ ዕጣን ፡ ልባንጃ ለውዝገውዝ ሎሚ ውሰዱ ። ዘፍ፡ ፴፫ ፳፫ ።

ወርቃችሁን ዕጥፍ አድርጋችሁ ይህንም በዳውላችሁ ውስጥ ያገኛችሁትንም ያዙ ምናልባትም በለማወቅ ተደርጎ ይሆናል ። ዘፍ፡ ፵፪ ፳፫ ፡ ፳፯ ፴፭ ።

ወንድማችሁንም ከናንተ ጋራ ውሰዱት ተነሥታችሁም ወደዚያ ሰው ውረዱ ።

ፈጣሪዬም በዚያ ሰው ዘንድ መወደድን ይስጣችሁ ፡ ያኛውንም ወንድማችሁን ብንያምንም ይመልስላችሁ እኔ ብቻ ልጆቼን እንዳጣሁ ቀረሁ ። ዘፍ፡ ፯ ፩ ።

እነዚያ ሰዎችም ያንን እጅ መንሻ ወርቃቸውንም በዕጥፍ ወስዱ ፡ ብንያምንም ይዘውት ተነሥተው ወደ ግብጽ አገር ወረዱ ፡ ከዮሴፍ ፊት ደርሰውም ሰገዱለት ።

ዮሴፍም ብንያምን ከእነሱ ጋራ አየው የቤቱን ሹም እነዚህን ሰዎች ወደ ቤት አስገባቸው ፡ ፍሪዳ አረድ ፡ ምግብ አዘጋጅ ፡ እሊህ ሰዎች ከኔ ጋር ምሳ ይበላሉና ፡ በቀትር ጊዜም ከእኔ ጋር ይበላሉ አለው ። ዘፍ፡ ፵፫ ፲፱ ።

ያም ሰው ዮሴፍ እንዳዘዘው አድርጎ እነዚያን ሰዎች ወደ ዮሴፍ ቤት አስገባቸው ።

እነዚያም ሰዎች ወደ ዮሴፍ ቤት እንዳስገቧቸው በዩ ጊዜ ቀድሞ በዳውላችን ስለተመለሰው ስለዚህ ወርቅ አስጨንቀው ሊገዙን ከብቶቻችንንም ሊወስዱብን ይሆናል አሉ ።

በዮሴፍ ቤት ላይ ወደ ተሾመው ወደዚያ ሰው ቀርበው በቤቱ በራፍ ላይ አነጋገሩት ።

እንዲህም አሉት አቤቱ እንማልድሃለን ቀድሞ እኽል ልንሸምት ወርደን ነበር ። ዘፍ፡ ፵፪ ፫ - ፲ ።

ሸምተን ከምናድርበት ቦታ በደረስን ጊዜ እንዲህ ሆነ አይበታችንን ፈትተን የየራሳችንን ወርቅ በአይበታችን ውስጥ አገኘነው አሁንም ወርቁን በሚዛኑ ከኛ ጋር መልሰን አምጥተናል ። ዘፍ፡ ፵፪ ፳፯ ።

እኽልን የምንሸምትበት ሌላም ወርቅ አምጥተናል ፡ ግን ያንን ወርቅ በአይበታችን ማን እንደጨመረው አላወቅንም ።

ያም ሰው አይዟችሁ አትፍሩ ፡ ፈጣሪያችሁ የአባቶቻችሁም ፈጣሪ የተቀበረ ወርቅን በዳውላችሁ ሰጥቶአችኋል ወርቃችሁንስ ወድጄ ተቀብያለሁ አላቸው ፡ ስምዖንንም እነሱ ወዳሉበት አወጣው ።

ለእግራቸውም ውኃ አመጣ ፡ ለአህዮቻቸውም ገፈራ ሰጠ ። ዘፍ፡ ፲፰ ፬ ፡ ፲፱ ፪ ፡ ፳፬ ፴፪ ።

ዮሴፍም በቀትር ጊዜ እስኪገባ ድረስ እጅ መንሻቸውን አዘጋጁ ፡ በዚያ ምሳ እንደሚያደርግ ሰምተዋልና ።

ዮሴፍም ወደ ቤቱ በመጣ ጊዜ በእጃቸው ያለውን እጅ መንሻ በቤት ውስጥ አቀረቡለት ፡ በግንባራቸውም በምድር ላይ ወድቀው ሰገዱለት ።

፳፯ ወተስእሎሙ ዜናሆሙ ወይቤሎሙ ዳኅንኑ ዝኩ አቡ
ክሙ አረጋዊ ዘትቤሉኒ ዓዲሁ ሕያውኑ ውእቱ ።

፳፰ ወይቤልዎ ዳኅን ገብርከ አቡነ አረጋዊ ወዓዲሁ ሕያ
ው ውእቱ ወይቤ ዮሴፍ ቡሩክ ውእቱ ብእሲሁ ለእግዚ
አብሔር ወአትሐቱ ርእሶሙ ወሰገዱ ሎቱ ።
፳፱ ወሰበ ነጸሮ ዮሴፍ ወርእዮ ለብንያም እኁሁ ወልደ
እሙ ይቤሎሙ ዝኑ ውእቱ እኁክሙ ዘይንእስ ዘትቤሉኒ
ናመጽአ ኀቤክ ፤ ወይቤልዎ አወ ፤ ወይቤሎ ዮሴፍ እግዚ
አብሔር ይሣሀልከ ወልድየ ።
፴ ወተሀውከ ዮሴፍ አማዑቲሁ ወፈቀደ ይብኪ ወቦአ
ውስተ ቤቱ ወበከየ ።
፴፩ ወተሐፅበ ገጾ ወወፅአ ተዐጊሦ ወይቤ አቅርቡ ለነ
ኅብስተ ።
፴፪ ወአቅረቡ ሎሙ እንተ በሕቲቶሙ ወሎቱኒ እንተ
ብሕቲቱ ፤ ወለሰብአ ግብጽ እለ ይመስሐ ምስሌሁ እንተ
ብሕቲቶሙ እስመ ኢይክሉ ሰብአ ግብጽ በሊዐ እክል
ምስለ ዕብራውያን እስመ ያስቆርርዎሙ ሰብአ ግብጽ ለኵ
ሎሙ ኖሎት ።
፴፫ ወነበረ ቀድሜሆሙ በኵሮሙ ዘይልህቅ ፤ ወዘይንእስኒ
በበንእሱ ፤ ወነበሩ አሐዱ አሐዱ ምስለ ካልኡ ።
፴፬ ወነሥኡ ክፍሎሙ በኀቤሁ ዘዘዚአሆሙ ፤ ወዐብየ ክ
ፍሉ ለብንያም እምክፍሎሙ ኃምስተ እደ ወበልዑ ወሰ
ትዩ ወሰክሩ ምስሌሁ ።

ምዕራፍ ፵፬ ።

፩ ወአዘዘ ዮሴፍ ለመጋቢሁ ወይቤሎ ምላእ ሎሙ አሕ
ሳሊሆሙ ለእሉ እደው መጠነ ይክሉ ፆዊረ ፤ ወደይ ለለአ
ሐዱ ወርቆሙ ውስተ አሕሳሊሆሙ ።
፪ ወክራየ ዘብሩር ደይ ውስተ ሐሰሉ ለዘይንእስ ወሤ
ጠ እክሉሂ ደይ ፤ ወገብረ በከመ አዘዘ ዮሴፍ ።
፫ ወሶበ ኀሀ ጽባሕ ፈነዎሙ ለእሙንቱ እደው ምስለ
እንስሳሆሙ ።
፬ ወሶበ ወፅኡ እሙንቱ እደው ዘእንበለ ይርኃቁ እም
ሀገር ነዋኀ ይቤሎ ዮሴፍ ለመጋቤ ቤቱ ተንሥእ ዴግኖሙ
ወትልዎሙ ለእሉ እደው ወአኅዞሙ ወበሎሙ እፎ እኪ
ተ ትፈድዩኒ ህየንተ ሠናይ ።
፭ ለምንት ትሰርቁኒ ገይበ ብሩር ዘቦቱ ይሰቲ እግዚእየ
እኩየ ገበርክሙ በሎሙ ።
፮ ወሖረ ወረከቦሙ ወይቤሎሙ ለምንት ትገብሩ ከመ
ዝ ወትፈድዩኒ እኪተ ህየንተ ሠናይ ዘገበርኩ ለክሙ ወት
ሰርቁኒ ገይበ ብሩር ዘእግዚእየ ።

፯ ወይቤልዎ ለምንት ትብል ከመዝ እግዚእነ ሐሰ ሎሙ
ለአግብርቲከ ኢይገብርዎ ለዝንቱ ነገር ።

፰ ወርቀ ጥቀ ዘረከብነ በውስተ አሕሳሊነ አግባእነ ኀቤ
ከ እምድረ ከነዓን ወእፎኬ ንሰርቅ እምቤትከ ወርቀ አው
ብሩረ ።

አለ ገና ከጕልበት ነው ያላችሁኝ ያ ሽማግሌ አባታ
ችሁ ደኅና ነውን፤ ገና ከጕልበት ነውን፤ ብሎ ደኅንነታ
ቸውን ጠየቃቸው ። ፩ ሳሙ፥ ፲፯ ፲፡ ።
አገልጋይህ ሽማግሌ አባታችን ደኅና ነው ፥ ከጕልበ
ትም ነው አሉት ፥ ዮሴፍም ሰውየው ለእግዚአብሔር ደግ
ፍጥረት ነው አለ፥ ራሳቸውንም ዝቅ አድርገው ሰገዱለት።
ዮሴፍም የእናቱን ልጅ ወንድሙ ብንያምን አሻግሮ
በየው ጊዜ ወዳንተ እናመጣዋለን ያላችሁኝ ታናሽ ወን
ድማችሁ ይህ ነውን፤ አላቸው ፥ አዎን አሉት ፥ ዮሴፍም
ልጄ እግዚአብሔር ይቅር ይበልህ አለው ። ዘፍ፥ ፴፰ ፲፰።
ዮሴፍም አንጀቱ ታወከ ሊያለቅስም ፈለገ ወደ እል
ፍኙም ገብቶ አለቀሰ ። ፩ ነገ፥ ፫ ፳፮ ። ሆሴ፥ ፲፩ ፰ ።
እንባውን ታግሦ ፊቱን ታጥቦ ወጣና እንጀራ አቅር
ቡልን አለ ። ዘፍ፥ ፵፰ ፩ ።
ለነሱም ለብቻቸው አቀረቡላቸው ፤ ለሱም ለብቻው
ከርሱም ጋር ምሳ ለሚበሉ ለግብጽ ሰዎችም ለብቻቸው ፤
የግብጽ ሰዎች ዘላኖችን ሁሉ ስለሚጸየፉዋቸው ግብጻው
ያን ከዕብራውያን ጋራ አብሮ መብላትን አይችሉምና ።
ዘፍ፥ ፴፯ ፴፬ ። ዘፀ፥ ፰ ፮ - ፯ ።
ታላቅ ወንድማቸውም በፊታቸው ተቀመጠ ፥ ታናሹም
እንደታናሽነቱ ተቀመጠ ፥ አንዱም ከንዱ ጋራ ተቀመጡ ።
የየራሳቸውን ፈንታቸውን ከሱ ዘንድ ተቀበሉ ፥ የብን
ያም ፈንታ ግን ከእነሱ ፈንታ አምስት እጅ በለጠ ፥ ከሱም
ጋራ አብዝተው በልተው ጠጥተው ደስ አላቸው ።

ምዕራፍ ፵፬ ።

ዮሴፍ አዛዥን ጠርቶ እንዲህ አለው ፤ ለነዚህ ሰዎች
አይበታቸው የሚችሉትን ያህል ሙላላቸውን የያንዱንም
ወርቃቸውን የያንዳንዱ በየአይበታቸው አድርግላቸው ።
የብር ጽዋዬንም በታናሹ አይበት አድርግ የእኽሉንም
ዋጋ አብረህ አድርግ ፥ እሱም ዮሴፍ እንዳዘዘው አደረገ ።
ንህም በቀደደ ጊዜ እነዚያን ሰዎች ከከብቶቻቸው
ጋራ ሸኝቶ ሰደዳቸው ።
እነሱም በወጡ ጊዜ ከከተማ በጣም ሳይርቁ ዮሴፍ
አዛዡን ጠርቶ እንዲህ አለው ፤ ተነሥተህ እነዚያን ሰዎች
ተከትለህ ያዛቸው እንዲህም በላቸው ስለ በጎ ነገር ፈንታ
እንዴት ክፉ ነገር ትከፍሉኛላችሁ፤
ጌታዬ የሚጠጣበትን የብሩን ጽዋ ለምን ሰረቃችሁኝ፤
ክፉ ነገር አደረጋችሁ በላቸው ። ዘፍ፥ ፵፬ ፲፭ ።
ሂዶም ባገኛቸው ጊዜ ለምን እንደዚህ ታደርጋላችሁ፤
በጎ ስለ አደረግሁላችሁስ ፈንታ ለምን ክፉ ነገር ትከፍሉ
ኛላችሁ፤ የጌታዬንስ የብሩን ጽዋ ለምን ትሠርቁኛላችሁ፤
አላቸው ።
እነሱም እንዲህ አሉት ጌታችን ለምን እንዲህ ትላ
ለህ ፤ ለኛ ለአገልጋዮችህ አገባባቸው አይደለም ይህንን
ነገር አያደርጉትም ።
በአይበታችን ያገኘነውን ወርቅን እንኳ ከከነዓን ምድ
ር መልሰን አመጣንልህ ከቤትህ ወርቅ ወይስ ብር እን
ዴት እንሰርቃለን ። ዘፍ፥ ፴፫ ፳፩ ።

ይእዜኒ በኀበ ዘረከብከ ኵራከ እምአግብርቲከ ለይሙት ወንሕነኒ ንኩን አግብርተ ለእግዚእከ ።	፱	አሁንም ከአገልጋዮችህ ጽዋህን ያገኘህበት ሰው ይሙት እኛም ለጌታህ ባሮች እንሁን አሉት ።
ወይቤሎሙ ይእዜኒ ይኩን በከመ ትቤሉኒ ዘኀቤሁ ተረክበ ውእቱ ገይብ ይኩነኒ ገብረ፤ ወአንትሙሰ አንጻሕክሙ ርእሰክሙ ።	፲	አሁንም እንዳላችሁኝ ያ ጽዋ የተገኘበት ሰው ባርያ ይሁነኝ፤ እናንተ ግን ራሳችሁን ነፃ አድርጋችኋል አላቸው ።
ወአውረዱ አሕሳሊሆሙ ውበተ ምድር ፍጡነ ።	፲፩	አይበታቸውንም ፈጥነው ወደ ምድር አወረዱው ።
ወአኃዙ ይፍትሑ እምነ ዘይልህቅ እስከ ዘይንእስ፤ ወረከበ ውእተ ገይበ በውስተ ሐስለ ብንያም ።	፲፪	ከታላቅ ወንድማቸው ጀምረው እስከ ታናሽ ወንድማቸው ድረስ ይፈቱ ጀመሩ፤ (እሱም) ጽዋውን በብንያም አይበት አገኘ ።
ወሰጠጡ አልባሲሆሙ ወጸዐኑ አሕስሊሆሙ ዲበ አእዱጊሆሙ ወገብኡ ውስተ ሀገር ።	፲፫	(እነሱም) ልብሳቸውን ቀደዱ፤ አይበታቸውም በአህዮቻቸውን ጭነው ወደ ከተማ ተመለሱ ።
ወቦኡ ኀበ ቤተ ዮሴፍ እንዘ ሀሎ ውእቱ ሀየ ወወድቁ ውስተ ምድር በገጾሙ ።	፲፬	እሱ ከዚያ ሳለም ወደ ዮሴፍ ቤት ገቡ፤ በምድርም ወድቀው ሰገዱለት ። ዘፍ፡ ፴፯ ፯ ፱ - ፲ ።
ወይቤሎሙ ዮሴፍ ምንትኑ ዝንቱ ዘገበርክሙ ።	፲፭	ዮሴፍም ይህ ያደረጋችሁት ነገር ምንድር ነው፤ አላቸው ። ዘፍ፡ ፵፬ ፫ ።
ወይቤ ይሁዳ ምንተ ናወሥእ ለእግዚእነ ወምንተ ንብል ወበምንት ንነጽሕ ዘእግዚአብሔር አግብአ ለሀመፃነ ላዕሌነ ወበሕቱ ናሁ ኮነ አግብርቲሁ ለእግዚእነ ንሕነሂ ወዝንቱሂ ዘተረክበ በኀቤሁ ገይብ ።	፲፮	ይሁዳም ለጌታችን ምን እንመልስለታለን ምንስ እንላለን እግዘ አብሔር ፍዳችንን በኛ ላይ ካመጣው በምን እንነጻለን፤ ነገር ግን እኛም ጽዋው ከሱ ዘንድ የተገኘበት እሱም እነሆ ለጌታችን ባሮች ሆን አለ ።
ወይቤ ዮሴፍ ሐሰ ሊተ እስከ እገብሮ ለዝንቱ ነገር አላ ውእቱ ብእሲ ዘበላዕሌሁ ተረክበ ኵራይ ውእቱ ይኩነኒ ገብረ አንትሙሰ ሑሩ ወግብኡ ኀበ አቡክሙ በዳኅን።	፲፯	ዮሴፍም ይህን ነገር አደርገው ዘንድ አይገባኝም፤ ጽዋዬ የተገኘበት ያ ሰው ብቻ ባርያዬ ይሁነኝ እንጂ እናንተስ ተመልሳችሁ ወደ አባታችሁ በደኅና ሂዱ አላቸው።
ወቀርበ ይሁዳ ኀቤሁ ወይቤ ብቍዐኒ እግዚኦ ወእብሐኒ እንብብ ቅድሜከ እግዚእየ ኢትትመዓዖ ለገብርከ እስመ አንተ እምድኅረ ፈርዖን እግዚእ ።	፲፰	ይሁዳም ወደሱ ቀርቦ አቤቱ በጅ በለኝ ጌታዬ ! በፊትህ እንድናገር ፍቀድልኝ ባርያህን አትቆጣው አንተ ከፈርዖን ቀጥሎ ገዥ ነህና ። ዘፀ፡ ፴፪ ፳፪ ።
አንተ ተስእልከሙ ለአግብርቲከ ወትቤሎሙ ቦኑ ዘብክሙ አብ አው እኁ ።	፲፱	አባት ወይም ወንድም አላችሁን፤ ብለህ አንተ ባሮችን ጠየቅኸን ።
ወንቤለከ እግዚኦ ብነ አብ አረጋዊ ወቦ ወልድ ንኡስ ዘበርሥኣኑ ወለዶ ወእሁኁሰ ሎቱ ሞተ ወውእቱ በሕቲቱ ተርፈ ለእሙ ወያፈቅሮ አቡሁ ።	፳	አቤቱ፤ ሽማግሌ አባት አለን በእርጅናው ጊዜ የወለደው ትንሽ ልጅም አለው፤ ወንድሙ ግን ሙቶ ለናቱ እሱ ብቻ ቀርቷል፤ አባቱም ይወደዋል አልንህ ።
ወትቤሎሙ ለአግብርቲከ አምጽእዎ ኀቤየ ወእዐቅቦ።	፳፩	ባሮችህን ወደኔ አምጡት፤ እኔም እከባከበዋለሁ አልከቸው ። ዘፍ፡ ፵ ፲፭ - ፳ ።
ወንቤለከ ኢይክል ኀዲገ አቡሁ ውእቱ ሕፃን ወእመሰ ኀደጎ ይመውት ።	፳፪	(እኛም) ያ ልጅ አባቱን መተው አይችልም ቢተወውም ይሞታል አልንህ ። ዘፍ፡ ፵፬ ፴፩ ።
ወአንተሰ በሕቱ ትቤሎሙ ለአግብርቲከ ለእመ ኢያምጻእክምዎ ለእኁክሙ ዘይንእስ ኢትሬእዩ ገጽየ ዳግመ።	፳፫	አንተ ግን ባሮችህን ታናሽ ወንድማችሁን ካላመጣችሁት ዳግመኛ ፊቴን አታዩም አልከን ።
ወኮነ ሶበ ዐረግነ ኀበ አቡነ ገብርከ ዜነውናሁ ዘንተ ዘትቤለነ እግዚእነ ።	፳፬	ወደ ባርያህ ወደ አባታችን በተመለስንም ጊዜ አንተ ጌታችን ያዘዝከንን ነገርነው ።
ወይቤለነ አቡነ ሑሩ ካዕበ ተሣየጡ ለነ ኅዳጠ እክለ።	፳፭	አባታችንም ዳግመኛ ሂዱችሁ ጥቂት እኽል ሸምቱልን አለን ። ዘፍ፡ ፵፫ ፩ ።
ወንቤሎ ንሕነሰ ኢንክል ሐዊረ ለእመ እኁነ ዘይንእስ ኢመጽአ ምስሌነ እስመ ኢንክል ርእየ ገጼ ለውእቱ ብእሲ እመ ኢሀሎ እኁነ ዘይንእስ ምስሌነ ።	፳፮	እኛም ታናሽ ወንድማችን ከኛ ጋራ ካልሄደ መሄድን አንችልም፤ ወንድማችን ከኛ ጋራ ከሌለ የዚያን ሰው ፊት ማየት አንችልምና አልነው ።
ወይቤለነ ገብርከ አቡነ ተአምሩ ለሊክሙ ከመ ክልኤተ ወለደት ሊተ ይእቲ ብእሲት ።	፳፯	ባርያህ አባታችንም እንዲህ አለን ያች ሴት ሁለት ልጆች እንደወለደችልኝ እናንተ ታውቃላችሁ ።
ወአሐዱሰ ወፅአ እምኀቤየ ወትቤሉኒ አርዌ በልዖ ወኢርኢክዎ እንከ ዳግመ እስከ ይእዜ ።	፳፰	አንዱ ግን ከኔ ተለይቶ ሂዶ አውሬ በላው አላችሁኝ እንግዲህ እስከሁን ድረስ መልሼ አላየሁትም ።
ወለእመ ነሣእክምዎ ለዝኒ እምቅድመ ገጽየ ወእምከመ ደወየ በፍኖት ታወርድዎ ለርስዓንየ በኀዘን ውስተ መቃብር ።	፳፱	ይህንንም ከፊቴ ወስዳችሁት በመንገድ ታሞም (ቢሞት) ያረጀ ሰውነቴን በኃዘን ወደ መቃብር ታወርዱታላችሁ አለን ።

ወይእዜኒ ለእመ ሖርነ ኀበ ገብርከ አቡነ ወኢሀሎ ምስሌነ ዝንቱ ሕፃን ይመውት ወናወርዶ ውስተ መቃብር በጻዕር ለርስዓኒሁ ለገብርከ አቡነ ።	፴	አሁንም እኛ ወደ ባርያህ ወደ አባታችን ብንሄድ ብላቴናውም ከእኛ ጋራ ከሌለ ይሞታል ያረጀ ሰውነቱንም በኃዘን ወደ መቃብር እናወርደዋለን ።
እስመ ገብርከ ተሐበየ ለዝንቱ ሕፃን እምአቡሁ ወይቤሎ ለእመ ኢያግባእክዎ ኀቤከ ወኢያቀምክዎ ቅድሜከ ጊጉየ ለአቡየ ሳዕሌሁ አበ በኵሉ መዋዕለ ሕይወትየ ።	፴፩	እኔ ባርያህ ብላቴናውን ከባቱ ዋስ ሆኜ አምጥቼ ዋለሁና ወደ አንተ መልሼ አምጥቼ ከፊትህም ባላቆመው በሰዘመኔ ሁሉ አንተን የበደልሁ ልሁን ብዬ ዋስሁና ።
ወይእዜኒ እከውነከ ገብረ ህየንተ ዝ ሕፃን፣ ወእንብር ኀቤከ እግዚእ ወሕፃንሰ ይሑር ምስለ አኀዊሁ ።	፴፪	አሁንም እኔ ስለዚህ ሕፃን ፈንታ ባርያህ እሆንሃለሁ አቤቱ ከንተ ዘንድም እቀመጣለሁ ብላቴናው ግን ከወንድሞቹ ጋር ይሂድ ። ዘፍ፡ ፵፬ ፴ ።
እስመ ኢይክል አነ ሐዊረ ኀበ አቡነ ለእመ ኢሀሎ ዝንቱ ሕፃን ኀቤነ ከመ ኢይርአይ እኪተ እንተ ትረክቦ ለአቡነ ።	፴፫	ይህ ብላቴና ከኛ ጋራ ከሌለ አባታችንን የሚያገኘውን መከራ እንዳላይ ወደ አባቴን መሄድ አልችልምና ።

ምዕራፍ ፵፭ ።

ወሰበ ስእነ ዮሴፍ ተዐግሦ እንዘ ኵሉ ይቀውም ቅድሜሁ፣ ይቤ ዮሴፍ ያሰስሉ ኵሎ ሰብአ እምቅድሜሁ ወአውፅኡ ኵሎ ሰብአ እምቅድሜሁ ወአልቦ ዘተርፈ ህየ ኀበ ዮሴፍ ሰበ ይትአመር ምስለ አኀዊሁ ።	፩	ዮሴፍም ሰው ሁሉ በፊቱ ቁሞ ሳለ መቻል በተሳነው ጊዜ ሰውን ሁሉ ከፊቱ ያስወጡ ዘንድ አዘዘ፣ ከፊቱም ሰውን ሁሉ አስወጡ፣ ከወንድሞቹም ጋራ በሚተዋወቅበት ጊዜ ከዚያ ከዮሴፍ ዘንድ የቀረ ሰው አልነበረም ።
ወጸርሐ በዐቢይ ቃል ወበከየ፣ ወሰምዑ ኵሉ ሰብአ ግብጽ ወተሰምዐ በቤተ ፈርዖንሂ ።	፪	ቃሉንም አሰምቶ አለቀሰ፣ የግብጽ ሰዎችም ሁሉ ሰሙ፣ በፈርዖን ቤትም (ጩኸቱ) ተሰማ ። ዘኊ፣ ፲፬ ፩ ።
ወይቤሎሙ አነ ውእቱ ዮሴፍ እኁክሙ፣ ሕያውኑ ዓዲሁ ውእቱ አቡየ ወኢክህሉ አውሥኦቶ እስመ ደንገፁ ።	፫	እሱም እኔ ወንድማችሁ ዮሴፍ ነኝ፣ አባቴ ገና በሕይወት አለን፤ አላቸው፣ ደንግጠዋልና ሊመልሱለት አልቻሉም ። ኢዮብ ፬ ፭ ። ፳፫ ፲፭ ። ግብ፡ ሐዋ፡ ፯ ፲፫ ።
ወይቤሎሙ ዮሴፍ ለአኀዊሁ ቅረቡ ኀቤየ፣ ወቀርቡ ኀቤሁ ወይቤሎሙ አነ ውእቱ ዮሴፍ እኁክሙ ዘሤጥክሙኒ ኀበ ብሔረ ግብጽ ።	፬	ዮሴፍም ወንድሞቹን ወደኔ ቅረቡ አላቸው፣ ወደሱም ቀረቡ እንዲህም አላቸው፤ ወደ ግብጽ የሸጣችሁኝ እኔ ወንድማችሁ ዮሴፍ ነኝ ።
ወይእዜኒ ኢትፍርሁ እስመ ሤጥክሙኒ ዝየ እስመ ለሕይወት ፈነወኒ እግዚአብሔር ቅድሜክሙ ።	፭	አሁንም ወደዚህ ስለሸጣችሁኝ አትፍሩ እግዚአብሔር ከናንተ አስቀድሞ ለሕይወት ሰዶኛልና ። መዝ፡ ፻፭ ፲፮ ፲፯ ።
እስመ ናሁ ክልኤቱ ዓመት ኀለፈ ዘረኃብ ላዕለ ምድር ወዓዲ ሀሎ ኀምስቱ ዓመት ወአልቦ ዘየሐርስ ወዘይዘርእ ።	፮	እነሆ በምድር ላይ ሁለቱ የራብ ዘመን አልፎአል ገና አምስት ዓመት አለ፣ የሚያርስም የሚዘራም የለም ።
ወፈነወኒ እግዚአብሔር ቅድሜክሙ ከመ ትሕየዉ ወትትርፉ ዲበ ምድር ከመ እሴሲክሙ ።	፯	እንድትድኑ በምድር ላይም እንድትተርፉ እመግባችሁ ዘንድ እግዚአብሔር ከእናንተ አስቀድሞ ልኮኛልና።
ወይእዜኒ አኮ አንትሙ ዘፈነውክሙኒ ዳእሙ እግዚአብሔር ፈነወኒ ወረሰየኒ ወልዶ ለፈርዖን፣ ወእግዚአ ለኵሉ ቤቱ፣ ወመልአከ ለኵሉ ግብጽ ።	፰	አሁንም እግዚአብሔር ልኮ የፈርዖን ልጅ ለቤቱም ሁሉ ገዥ ለግብጽም ሁሉ አለቃ አደረገኝ እንጂ እናንተ የላካችሁኝ አይደለም ። ዘፍ፡ ፵፭ ፳፯ ። ፵፩ ፵፫ ።
ወይእዜኒ ሑሩ ንግርዎ ለአቡየ ፍጡነ ወበልዎ ከመ ዝ ይቤ ወልድከ ዮሴፍ፣ እግዚአብሔር ረሰየኒ እግዚአ ለኵሉ ብሔረ ግብጽ፣ ወረድ እንከ ፍጡነ ወኢትንበር ህየ።	፱	አሁንም ፈጥናችሁ ሂዳችሁ ለአባቴ ንገሩት፣ እንዲህም በሉት፤ ልጅህ ዮሴፍ እንዲህ ብሏል፣ እግዚአብሔር ለግብጽ አገር ሁሉ ገዥ አድርጎኛል እንግዲህ ፈጥነህ ውረድ እዚያም አትቀመጥ ።
ወትነድር ውስተ ምድረ ጌሴም ዘዓረብ ወትሄሉ ቅሩብየ አንተ ወደቂቅከ ወአበግዒከ ወአልሕምቲከ ወኵሉ ዘብከ ።	፲	በምዕራብ በኩል ባለ በጌሴም ምድር ትቀመጣለህ በአጠገቤ ትኖራለህ አንተም ልጆችህም በጎችህም ላሞችህም የአንተም ያለህም ሁሉ ።
ወእሴስየከ በህየ፣ እስመ ዓዲ ሀሎ ኀምስቱ ዓመት ዘረኃብ ከመ ኢትሙት አንተ ወኵሉ ቤትከ ወኵሉ ጥሪትከ።	፲፩	በዚያም እመግብሃለሁ ገና አምስት ዓመት የረኃብ ዘመን አለና አንተ እንዳትሞት ልጆችህም ገንዘብህም ሁሉ እንዳይሞቱ ። ምሳ፡ ፳ ፲፫ ።
ወናሁ ትሬእዩ በአዕይንቲክሙ ወብንያምኒ እኁየ ርእየ በአዕይንቲሁ ከመ ለልየ ተናገርኩክሙ በአፉየ ።	፲፪	እኔ በቃሌ እንደተናገርኋችሁ እነሆ በዓይኖቻችሁ ታያላችሁ ወንድሜ ብንያምም ባይኖቹ አይቷል ።
ወዜንውዎ ለአቡየ ኵሎ ክብርየ ዘብሔረ ግብጽ ወኵሎ ዘርኢክሙ በአዕይንቲክሙ ወአፍጥኑ አምጽአቶ ለአቡየ ዝየ ።	፲፫	በግብጽ አገር ያለ ጌትነቴን ባይናችሁም ያያችሁትን ሁሉ ላባቴ ንገሩት፣ አባቴን ፈጥናችሁ ወደዚህ አምጡት አላቸው ። ግብ፡ ሐዋ፡ ፯ ፲፬ ።

፲፬ ወሐቀፎ ክሳዶ ለብንያም እኁሁ ወበከየ ላዕሌሁ ወብንያምኒ በከየ ላዕለ ክሳዱ ።

፲፭ ወሰዓሞሙ ለኵሎሙ ወበከየ ላዕሌሆሙ ፤ ወእምድኅረዝ ተናገርዎ አኀዊሁ ለዮሴፍ ።

፲፮ ወተሰምዐ ነገሩ በቤተ ፈርዖን ፡ ወይቤልዎ አኀዊሁ ለዮሴፍ መጽኡ ወተፈሥሐ ፈርዖን ወኵሉ ሰብኡ ።

፲፯ ወይቤሎ ፈርዖን ለዮሴፍ በሎሙ ለአኀዊከ ምልኡ ንዋያቲክሙ ወሑሩ ብሔረ ከነአን ።

፲፰ ወንሥእዎ ለአቡክሙ ወለኵሉ ንዋይክሙ ወንዑ ኀቤየ ወእሁበክሙ እምኵሉ በረከተ ግብጽ ወትበልዑ አንጕዓ ለምድር ።

፲፱ ወአንተሰ ከመዝ አዝዞሙ ለአኀዊከ ይንሥኡ ሎሙ ሠረገላተ ዘብሔረ ግብጽ ለደቂቆሙ ወለአዋልዲሆሙ ወለአንስትያሆሙ ወይንሥእዎ ለአቡሆሙ ወያምጽእዎ ።

፳ ወኢይምሀኩ ቈሳቍሰሙ ወዘርእየት ዐይኖሙ እስመ ኵሉ በረከተ ግብጽ ሎሙ ውእቱ ።

፳፩ ወገብሩ ከማሁ ደቂቀ እስራኤል በከመ ይቤሎሙ ፤ ወወሀቦሙ ሠረገላተ ዮሴፍ በከመ ይቤሎ ፈርዖን ንጉሠ ግብጽ ፡ ወወሀቦሙ ስንቆሙ ለፍኖት ።

፳፪ ወወሀቦሙ ዐራዘ በበክልኤቱ ፡ ወለብንያምሰ ወሀቦ ሠለስተ ምእተ ዲናረ ወኀምስተ ዐራዘ በዘያስተባሪ ወለአቡሆሙኒ ከማሁ ።

፳፫ ወፈነወ ዐሥርተ አእዱገ ዘይፀውሩ እምኵሉ በረከተ ግብጽ ፡ ወዐሥርተ አብቅለ እለ ይፀውሩ ስንቀ ለአቡሁ ብፍኖት ።

፳፬ ወፈነዎሙ ለአኀዊሁ ወይቤሎሙ አልብ ዘትትጋአዙ በፍኖት ።

፳፭ ወወፅኡ እምብሔረ ግብጽ ወሖሩ ወበጽሑ ምድረ ከነአን ኀበ አቡሆሙ ።

፳፮ ወዜነውዎ ወይቤልዎ ሕያው ዮሴፍ ወልድከ ወውእቱ መልአከ ለብሔረ ግብጽ ወሰኵሉ ደወላ ወደንገፆ ልቡ ወኢአምኖሙ ።

፳፯ ወነገርዎ ኵሎ ዘይቤሎሙ ዮሴፍ ወኵሎ ዘተናገሮሙ ወሰበ ርእየ ሠረገላተ ዘፈነወ ዮሴፍ ሐይወ ልቡ ወተፈሥሐ ነፍሱ ለያዕቆብ አቡሆሙ ።

፳፰ ወይቤ ያዕቆብ ዐቢይ ውእቱ ሊተ ዝንቱ እመ ዓዲሁ ሕያው ውእቱ ዮሴፍ ወልድየ አሐውር እርእዮ ዘእንበለ እሙት ።

ምዕራፍ ፵፮ ።

፩ ወተንሥአ እስራኤል ምስለ ኵሉ ንዋዩ ወበጽሐ ኀበ ዐዘቅተ መሐላ ወሦዐ መሥዋዕተ ለአምላከ ይስሐቅ አቡሁ ።

፪ ወይቤሎ እግዚአብሔር በሕልም ለእስራኤል "ያዕቆብ ያዕቆብ" ! ወይቤ ምንት ውእቱ ።

፫ ወይቤሎ አነ ውእቱ አምላከ አበዊከ ኢትፍራህ ወሪደ ኀበ ብሔረ ግብጽ እስመ ሕዝበ ዐቢየ እሬስየከ በህየ ።

፬ ወአነ እወርድ ምስሌከ ውስተ ብሔረ ግብጽ ወእኄሉ

የወንድሙ የብንያምን አንገት አቅፍ አድርጎ በርሱ ላይ አለቀሰ ብንያምም አንገቱን አቅፎ አለቀሰ ።

ሁሉንም ሳማቸው በነርሱም ላይ አለቀሰ ፡ ከዚህም በኋላ ወንድሞቹ ዮሴፍን አጫወቱት ።

ነገሩም በፈርዖን ቤት ተሰማ ፡ የዮሴፍ ወንድሞች መጡ ብለው ነገሩት ፡ ፈርዖንም ደስ አለው ቤተሰቦቹም ።

ፈርዖንም ዮሴፍን አለው ፤ ወንድሞችህን ገንዘባችሁን ይዛችሁ ወደ ከነዓን ሂዱ በላቸው ።

አባታችሁን ገንዘባችሁንም ሁሉ ይዛችሁ ወደኔ ኑ የግብጽንም ሀብት ሁሉ እሰጣችኋለሁ የምድርንም ፍሬዋ ትበላላችሁ ። ዘኍ ፲፰ ፳፭ ፡ ፲፪ ፳፱ ።

አንተም ወንድሞችህን እንዲህ ብለህ እዘዛቸው ፤ ለወንዶች ልጆቻቸው ለሴቶች ልጆቻቸው ለሚስቶቻቸውም የግብጽ ሠረገሎችን ይውሰዱ አባታቸውንም ያምጡት ።

ለጥቃቅን ዕቃቸው ዓይናቸው ያየችውን ሁሉ አያስቡ የግብጽ በረከት ሁሉ ለነሱ ነውና ።

የእስራኤልም ልጆች እንዳላቸው አደረጉ ፡ ዮሴፍም የግብጽ ንጉሥ ፈርዖን እንዳለው ሠረገሎችን ሰጣቸው ለመንገድም ስንቃቸውን ሰጣቸው ። ዘኍ ፫ ፲፯ ።

ሁለት ሁለት ልብስንም ሰጣቸው ለብንያም ግን ሦስት መቶ ብርና እያፈራረቀ የሚለብሰው አምስት ልብስ ሰጠው ፡ ላባታቸውም እንዲሁ ። ፪ ነገሥ ፭ ፭ - ፳፫ ።

ከግብጽ የሚገኘውን ሀብት ሁሉ የሚጫኑ አሥር ወደ ልጋዞች ፡ ለአባቱም በመንገድ ስንቅ የሚጫኑ አሥር በቅሎች ሰደደ ። ፩ ዜና መዋ ፲፩ ፳፫ ። ዳን ፬ ፲፪ - ፳፩ ።

(ዮሴፍም) ወንድሞቹን በጕዳና እርስ በርሳችሁ አትጣሉ ብሎ አሰናበታቸው ። መዝ ፬ ፬ ።

ከግብጽም አገር ወጥተው ወደ ከነዓን ሄደው ወደ አባታቸው ዘንድ ደረሱ ።

ልጅህ ዮሴፍ በሕይወት አለ እሱ ለግብጽ አገርና ለአውራጃዋም ሁሉ ገዥ እሱ ነው ብለው ነገሩት (ያዕቆብም) ልቡ ደነገጠበት አላመናቸውም ።

ዮሴፍ ያላቸውን ነገር የተናገራቸውንም ነገር ሁሉ ነገሩት ዮሴፍ የላከለትን ሠረገላዎችን በየ ጊዜም ያባታቸው የያዕቆብ ልቡ ተመለሰ ሰውነቱንም ደስ አለው ።

ያዕቆብም ልጄ ዮሴፍ በሕይወት ካለ ይህ ለኔ ትልቅ ነገር ነው ፤ ሳልሞት እንዳየው እሄዳለሁ አለ ።

ምዕራፍ ፵፮ ።

እስራኤልም ገንዘቡን ሁሉ ይዞ ተነሣ ፡ ወደ ቤርሳቤህም ደርሶ ለአባቱ ለይስሐቅ ፈጣሪ መሥዋዕትን ሠዋ ።

እግዚአብሔርም እስራኤልን በሕልም "ያዕቆብ ያዕቆብ" ብሎ ጠራው ምንድነው ፤ አለ ።

አለውም የአባቶችህ አምላክ እኔ ነኝ ወደ ግብጽ አገር መውረድን አትፍራ ፡ በዚያ ትልቅ ሕዝብ አደርግሃለሁና ።

እኔ ወደ ግብጽ አገር አብሬህ እወርዳለሁ ፡ በዚያም

ምስሌከ ዘልፈ ወዮሴፍ ወልድከ ይከድነከ አዕይንቲከ ።

፭ ወተንሥአ ያዕቆብ እምኀበ ዐዘቅተ መሐላ ወነሥእዎ ደቂቁ ለያዕቆብ እስራኤል አቡሆሙ ወንዋዮሙኒ ምስሌሆሙ ወአንስትያሆሙኒ ዲበ ሰረገላት ዘፈነወ ዮሴፍ በዘያመጽእዎሙ ።

፮ ወነሥኡ ንዋዮሙ ወኵሎ ጥሪቶሙ ዘአጥረዩ በምድረ ከናአን ወበአ ያዕቆብ ብሔረ ግብጽ ወኵሉ ዘርኡ ምስሌሁ ።

፯ ደቂቁ ወደቂቀ ደቂቁ ወአዋልዲሁ ወአዋልደ አዋልዲሁ ምስሌሁ ።

፰ ወከመዝ ውእቱ አስማቲሆሙ ለደቂቀ እስራኤል እለ በኡ ብሔረ ግብጽ በኵሩ ለያዕቆብ ሮቤል ።

፱ ወደቂቀ ሮቤል ሄኖኅ ወፍሉስ ወአስሮን ወከርሚ ።

፲ ወደቂቀ ስምዖን የሙኤል ወያሚን ወአኡድ ወያኩን ወሱሐር ወሰኡል ዘእምነ ከናናዊት ።

፲፩ ወደቂቀ ሌዊ ገርሶን ወቀዓት ወሜራሪ ።

፲፪ ወደቂቀ ይሁዳ፣ ኤር ወአውናን ወሴሎም ወፋሬስ ወዛራ ወሞቱ ኤር ወአውናን በምድረ ከነአን ወእሉ እሙንቱ ደቂቀ ፋሬስ ኤስሮም ወይሞሔል ።

፲፫ ወደቂቀ ይሳኮር ቶላዕ ወፎሓ ወያሱብ ወስምራ ።

፲፬ ወደቂቀ ዛብሎን ሳሬድ ወአሎን ወአሴል ።

፲፭ ወእሉ እሙንቱ ደቂቀ ልያ ዘወለደት ለያዕቆብ በመስጴጦምያ ዘሶርያ ወዲና ወለቱ ወኵሉ ነፍስ ደቂቅ ወአዋልድ ሠላሳ ወአርባዕቱ ።

፲፮ ወደቂቀ ጋድ ስፎን ወሕግ ወሱኒ ወአዜን ወአድ ወአሮሐድ ወአሪሔል ።

፲፯ ወደቂቀ አሴር ኢያምን ወኢያሱ ወኢዩል ወበርያ ወሣራ እኅቶሙ ወእሉ እሙንቱ ደቂቀ በርያ ክበር ወሚልኪየል ።

፲፰ ወእሉ እሙንቱ ደቂቀ ዘለፋ እንተ ወሀባ ላባ ለልያ ወይእቲ ዘወለደት ለያዕቆብ ዐሠርቱ ወስድስቱ ነፍስ እሙንቱ ።

፲፱ ወደቂቀ ራሔል ብእሲተ ያዕቆብ ዮሴፍ ወብንያም ።

፳ ወተወልዱ ሎቱ ደቂቅ ለዮሴፍ በብሔረ ግብጽ ዘወለደት ሎቱ ወለተ ጴጤፌራ አስኔት ወለተ ማሬ ዘሀገረ ሄልዮቱ ምናሴ ወኤፍሬም ።

፳፩ ወደቂቀ ምናሴ ዘወለደት ሎቱ ዕቅብቱ ሶርያዊት ማኪር ወማኪር ወለዶ ለገለአድ ወደቂቀ ኤፍሬም እኍሁ ለምናሴ ሱታላ ወጠኀን ወደቂቀ ሱታላ ኤዴን ።

፳፪ ወደቂቀ ብንያም ቤላ ወበከር ወአሲቤር፣ ወእሉ እሙንቱ ደቂቀ በዕል ጌራ ወኖሔማን ወኤሒ ወሮስ ወመፊም ወጌራ ወለዶ ለአራድ ።

ሁል ጊዜ እኔ ከአንተ ጋር እኖራለሁ፣ ልጅህ ዮሴፍም ዓይኖችህን ያብሳል (ያማውተሃል)። ዘፍ፣ ፲፭ ፲፯ ።

ያዕቆብም ከቤርሳቤህ ተነሣ፣ የያዕቆብም ልጆች አባታቸው ያዕቆብ እስራኤልን ወሰዱት፣ ገንዘባቸውንም ልጆቻቸውንና ሚስቶቻቸውንም አብረው እነሱን እንዲያመጡባቸው ዮሴፍ በላካቸው ሠረገሎች ጫኑ ።

ጓዛቸውንም በከነዓን አገር ያጠራቀሙትን ገንዘባቸውንም ሁሉ ወሰዱ፣ ያዕቆብም ወደ ግብጽ አገር ገባ፣ ዘሩም ሁሉ ከሱ ጋራ ።

ወንዶች ልጆቹ የልጅ ልጆቹ፣ የሴቶች ልጆቹ የሴቶች ልጆቹም ልጆች ከሱ ጋራ ገቡ ። መዝ፣ ፻፭ ፳፫ ።

ወደ ግብጽ አገር የገቡ የያዕቆብ ልጆች ስማቸው እንዲህ ነው፤ የያዕቆብ የበኵር ልጅ ሮቤል ።

የሮቤልም ልጆች ሄኖህ ፍሉስ አሥሮንና ከርሚ ናቸው ። ፩ ዜና መዋ፣ ፩ ፳፱ ።

የስምዖንም ልጆች የሙኤል ያሚን አኡድ ያኩን፣ ሱሐር፣ ከከናናዊቱ የተወለደው ሰኡል ።

የሌዊም ልጆች ገርሶን ቀዓትና ሜራሪ ።

የይሁዳም ልጆች ኤር፣ አውናን፣ ሴሎም፣ ፋሬስና ዛራ፣ ናቸው ኤርና አውናን ግን በከነዓን አገር ሙተዋል፣ የፋሬስ ልጆችም እሊህ ናቸው፤ ኤስሮምና ይሞሔል ።

የይሳኮር ልጆች ቶላዕ፣ ፎሐ፣ ያሱብና ስምራ ናቸው ። ፩ ዜና መዋ፣ ፯ ፩ ።

የዛብሎንም ልጆች ሳሬድ፣ አሎንና አሴል ናቸው ።

የሶርያ ክፍል በምትሆን በመስጴጦምያ ልያ ለያዕቆብ የወለደችለት ልጆች እሊህ ናቸው፤ ዲናም ሴት ልጇዋ የልያም ልጆች የሆኑ ሁሉ ሴቱም ወንዱም ሠላሳ አራት ነፍስ ናቸው ። ዘፍ፣ ፳፱ ፴፣ ፴፱ ፳፩ ።

የጋድም ልጆች ስፎን፣ ሐን፣ ሕግ፣ ሱኒ፣ አዜን፣ አድ፣ አሮሔድና አርሔል ናቸው ። ዘኍ፣ ፳፮ ፲፭፣ ፲፮ ፲፯።

የያሴር ልጆች ኢያምንና ኢያሱ ኢዩል በርያ እኅታቸው ሣራም የበርያም ልጆች እሊህ ናቸው፤ ክበርና ሚልኪየል ። ፩ ዜና መዋ፣ ፯ ፴ ።

ላባ ለልያ የሰጣት የዘለፋም ልጆች እሊህ ናቸው፤ እሷም ለያዕቆብ የወለደችለት ልጆች አሥራ ስድስት ነፍስ ናቸው ።

የያዕቆብ ሚስት የራሔል ልጆችም ዮሴፍና ብንያም ናቸው ።

ለዮሴፍም በግብጽ አገር ልጆች ተወለዱለት እሊህም የሄልዮቱ አገር ካህን የሚሆን የጴሜጤፌራ ልጅ አስኔት የወለደችለት ናቸው ።

የሶርያ ወገን የሆነች አገልጋዩ ለምናሴ የወለደችለት ማኪር፣ ማኪርም ገለአድን ወለደ፣ የምናሴ ወንድም የኤፍሬም ልጆች ሱታላ ጠኀን፣ የሱታላም ልጅ ኤዴን ነው ።

የብንያም ልጆች ቤላ፣ በከር፣ አሲቤር፣ የቤላም ልጆች ጌራ፣ ኖሔማን፣ ኤሒ፣ ሮስ፣ መፊም ናቸው፤ ጌራም አራድን ወለደ

፳፫ ወእሉ እሙንቱ ደቂቀ ራሄል ዘወለደት ለያዕቆብ ዐሠርቱ ወአርባዕቱ ነፍስ ።

ለያዕቆብ የወለደችለት የራኄል ልጆች እሊህ ናቸው አሥራ አራት ነፍስ ናቸው ።

፳፬ ወደቂቀ ዳን እሳ ።

የዳን ልጅ እሳ ነው ። ዘኍ፣ ፳፮ ፵፪ ።

፳፭ ወደቂቀ ንፍታሌም አሴሔል ወጎኒን ወየሴር ወሴሌም ።

የንፍታሌም ልጆች አሴሔል፣ ጎኒን፣ ዮሴር ሴሌም፣ ናቸው ። ፩ ዜና መዋ፣ ፯ ፲፫ ።

፳፮ እሉ እሙንቱ ደቂቀ ባላ እንተ ወሀበ ላባ ለራኄል ወለቱ ወወለደቶሙ ለእሉ ለያዕቆብ ወኵሉ ነፍስ ዘወለደት ባላ ሰብዓቱ ።

ባላ ለልጁ ለራኄል የሰጣት የባላ ልጆችም እሊህ ናቸው፤ ለያዕቆብ እኒህን የወለደችለት ባላ የወለደቻቸው ነፍስ ሁሉ ሰባት ናቸው ። ዘፍ፣ ፴ ፩ - ፰ ።

፳፯ ወኵሉ ነፍስ ዘቦአ ብሔረ ግብጽ ምስለ ያዕቆብ ዘእንበለ አንስትያ ደቂቁ ስሳ ወሰብዓቱ ።

ከልጆቹ ሚስቶች በቀር ከያዕቆብ ጋራ ወደ ግብጽ አገር የገቡት ስሳ ሰባት ሰዎች ናቸው ። ዘፀ፣ ፩ ፭ ።

፳፰ ወደቂቀ ዮሴፍ እለ ተወልዱ ሎቱ በብሔረ ግብጽ ክልኤቱ፣ ወኮነ ኵሉ ነፍስ እንተ ቦአት ብሔረ ግብጽ ምስለ ያዕቆብ ሰብዓ ።

በግብጽ ለዮሴፍ የተወለዱለት ልጆች ሁለት ናቸው፤ ከያዕቆብም ጋራ ግብጽ የገባው ሰው ሰባ ሆነ ። ዘዳ፣ ፲ ፳፪፤ ግብ፣ ሐዋ፣ ፯ ፲፬ ።

፳፱ ወለይሁዳ ፈነዎ ቅድሜሁ ኀበ ዮሴፍ ከመ ይትቀበሎ ውስተ ምድረ ራምሴ እንተ ስማ ቃቴሮአስ ።

ስሟ ቃቴሮአስ እስከ ምትባል እስከ ራምሴ ድረስ ይቀበለው ዘንድ ይሁዳን አስቀድሞ ወደ ዮሴፍ ላከው ።

፴ ወእንሥአ ዮሴፍ ሠረገላቲሁ ወሐረ ይትቀበሎ ለያዕቆብ አቡሁ ውስተ ምድረ ቃቴሮአስ፣ ወሶበ ረከቦ ሐቀፎ ክሳዶ ወበከየ ዐቢየ ብካየ ።

ዮሴፍም አባቱ ያዕቆብን ይቀበለው ዘንድ ሠረገላውን ጭኖ ወደ ቃቴሮአስ ሄደ፤ ባገኘውም ጊዜ አንገቱን አቅፎ እጅግ አለቀሰ ።

፴፩ ወይቤሎ እስራኤል ለዮሴፍ እምይእዜሰ ለእሙት እንከ እስመ ርኢኩ ገጸከ እንዘ ሕያው አንተ ።

እስራኤልም ዮሴፍን አንተ በሕይወት ሳለህ ፊትህን አይቻለሁና እንግዲህስ ልሙት አለው ።

፴፪ ወይቤሎሙ ዮሴፍ ለአኀዊሁ አሐውር እንግሮ ለፈርዖን ወእብሎ አኀውየ ወቤተ አቡየ እለ ሀለዉ በምድረ ከነአን መጽኡ ኀቤየ ።

ዮሴፍም ወንድሞቹን እንዲህ አላቸው፤ ለፈርዖን እንዲህ ብዬ እነግረዋለሁ በከነዓን ምድር የሚኖሩት ወንድሞቼ የአባቴ ወገኖች ወደ እኔ መጡ ። ዘፍ፣ ፵፯ ፩ ።

፴፫ ወኖሎት እንስሳ ወሰብአ መራዕይ እሙንቱ ሰብእ ወአባግዒሆሙ ወአልሕምቲሆሙ ወኵሎ ንዋዮሙ አምጽኡ።

ከብት የሚጠብቁ መንጋ የሚያረቡ ናቸው፣ ከብቶችን ለማሰደግ ዕውቀት ያላቸው ሰዎች ናቸው፤ በጎቻቸውን ላሞቻቸውን ገንዘባቸውን ሁሉ አምጥተዋል ።

፴፬ ወእመ ጸውዐክሙ ፈርዖን ወይቤለክሙ ምንት ተግባርክሙ በልዎ ኖሎት እንስሳ ንሕነ አግብርቲከ እምንእስነ እስከ ይእዜ ወአበዊነሂ ከማሁ ከመ፣ ከመ ትኅድሩ ምድረ ጌሴም እንተ ዓረብ ።

ፈርዖን ጠርቶ ሥራችሁ ምንድነው ቢላችሁ፤ እኛ አገልጋዮችህ ከሕፃንነታችን ጀምሮ እስከዛሬ ከብት አርቢዎች ነን፣ አባቶቻችንም ፈጽመው እንደዚሁ ነበሩ በሉት፣ በምዕራብ በኩል ባለችው በጌሴም እንድትቀመጡ።

፴፭ እስመ ያስቆርርዎሙ ሰብአ ግብጽ ለኵሎሙ ኖሎተ አባግዕ ።

የግብጽ ሰዎች በግ አርቢዎችን ሁሉ ይጸየፍዋቸዋልና ።

ምዕራፍ ፵፯ ።

፩ ወቦአ ዮሴፍ ወነገሮ ለፈርዖን ወይቤሎ አቡየ ወአኀውየ ምስለ እንስሳሆሙ ወንዋዮሙ መጽኡ እምድረ ከነአን ወናሁ በጽሑ ውስተ ምድረ ጌሴም ።

ዮሴፍ ገብቶ ወንድሞቹና አባቴ ከገንዘባቸውና ከከብቶቻቸው ጋራ ከከነዓን አገር መጡ፣ እነሆም ወደ ምድረ ጌሴም ደረሱ ብሎ ለፈርዖን ነገረው ። ዘፍ፣ ፵፮ ፴፩ ።

፪ ወነሥአ ዮሴፍ ኀምስተ እደወ እምአኀዊሁ ወአብጽሖሙ ምስሌሁ ኀበ ፈርዖን ።

ዮሴፍም ከወንድሞቹ አምስት ሰዎችን አምጥቶ ከሱ ጋራ ወደ ፈርዖን አደረሳቸው ። ግብ፣ ሐዋ፣ ፯ ፲፫ ።

፫ ወይቤሎሙ ፈርዖን ለአኀዊሁ ለዮሴፍ ምንት ተግባርክሙ ወይቤልዎ ኖሎተ እንስሳ ንሕነ አግብርቲከ ወአበዊነ ።

ፈርዖንም የዮሴፍን ወንድሞች ሥራችሁ ምንድነው፤ አላቸው፣ እነሱም እኛ አገልጋዮችህ ከብት አርቢዎች ነን አባቶቻችንም (ዘላኖች) ናቸው አሉት ።

፬ ወይቤልዎ ለፈርዖን ነኀድር ውስተ ምድር እንተ ኀበ መጻእነ እስመ አልቦ ምርዐይ ለእንስሳ አግብርቲከ ወጸንዐ ረኃብ ውስተ ምድረ ከነአን፣ ወይእዜኒ ኣኅድረነ ለአግብርቲከ ውስተ ምድረ ጌሴም ።

ፈርዖንንም በመጣንበት አገር አሳድረን ለባሮችህ ከብቶች መሠማሪያ የለምና በከነዓን ምድርም ረኃብ ፀንቶ አልና አሁንም (እኛን) ባሮችህን በጌሴም ምድር አኑረን አሉት ። ዘዳ፣ ፳፮ ፭ ።

፭ ወይቤሎ ፈርዖን ለዮሴፍ እምከመ መጽኡ አቡከ ወአኀዊከ ኀቤከ ናሁ ኵላ ምድረ ግብጽ ቅድሜከ ይእቲ ውስተ እንተ ትኄይስ ምድር ይኅድሩ ።

ፈርዖንም ዮሴፍን እነሆ አባትህና ወንድሞችህ ወዳንተ ከመጡ የግብጽ አገር ሁሉ በፊትህ ናት በምትሻለው ምድር ይኑሩ ።

፮ ወእመኒ ተአምር ከመ በሙ ጽኑዓን እደው በውስቴቶሙ ሢሞሙ መላእክተ ኖሎት ለእንስሳየ ።

ከእነሱም መካከል ብርቱዎች እንዳሉ ብታውቅ ለከብቶቼ የዘላኖች አለቆች አድርገህ ሹማቸው አለው ።

፯ ወአብኦ ዮሴፍ ለአቡሁ ወአቀሞ ቅድመ ፈርዖን ወተአምኆ ያዕቆብ ለፈርዖን ።

ዮሴፍም አባቱን አግብቶ በፈርዖን ፊት አቆመው፤ ያዕቆብም ፈርዖንን እጅ ነሣው ።

፰ ወይቤሉ ፈርዖን ለያዕቆብ ሚ መጠን መዋዕለ ዘሐየውከ ።

ፈርዖንም ያዕቆብን (በዚህ ዓለም) የኖርከው ዘመን ምን ያህል ነው፤ አለው ። ፪ ሳሙ፤ ፲፱ ፴፱ ።

፱ ወይቤሉ ያዕቆብ ለፈርዖን መዋዕለ ሕይወትየሰ ዘሐየውኩ ምእት ወሠላሳ ዓመት እማንቱ ኅዳጣት ዓመታት ወእኩያተ ኮናኒ መዋዕለ ሕይወትየሰ ወዓመታትየኒ ከመ ወኢምንት ኮናኒ በኀበ መዋዕለ ሕይወተ አበውየ ዘሐይዉ ።

ያዕቆብም ፈርዖንን በሕይወት የኖርኩበት ዘመኔስ መቶ ሠላሳ ዓመታት ናቸው ጥቂት ዓመታት ናቸው እንዚህም ክፉዎች ሆኑብኝ በሕይወት የኖርኩባቸው ዘመኖች ዓመቶችም አባቶቼ በኖሩባቸው የሕይወት ዘመናት መጠን እንደ ኢምንት ናቸው አለው ። መዝ፡ ፴፱ ፲፪ ።

፲ ወበረከ ያዕቆብ ለፈርዖን ወወፅአ እምኀቤሁ ።

ያዕቆብም ፈርዖንን መርቆት ከሱ ዘንድ ወጣ ።

፲፩ ወአኅደሮሙ ዮሴፍ ለአቡሁ ወለአኀዊሁ ወወሀቦሙ ምኵናነ በምድረ ግብጽ ውስተ እንተ ትኄይስ ምድር ውስተ ምድረ ራምሴ ዘአዘዘ ሎሙ ፈርዖን ።

ዮሴፍም ወንድሞቹንና አባቱን በምድረ ግብጽ ግዛት ሰጥቶ ፈርዖን በዘዘላቸው በመልካሚቱ ምድር በራምሴ አኖራቸው ። ዘፀ፡ ፰ ፲፩፡ ፲፪ ፴፯ ።

፲፪ ወዮሴፍ ይሰፍር ሥርናየ ሲሳየ ለአቡሁ ወለአኀዊሁ ወለኵሉ ቤተ አቡሁ ለለአሐዱ ነፍስ ይሰፍር ሥርናየ ።

ዮሴፍም ለአባቱና ለወንድሞቹ ላባቱም ቤተሰቦች ሁሉ ምግብ የሚሆን ሥንዴን ይሰፍር ነበር፡ ለእያንዳንዱም ነፍስ ምግብ ሥንዴን ይሰፍር ነበር ።

፲፫ ወአልቦ ሥርናይ ውስተ ኵሉ ምድረ ግብጽ እስመ ፀንዐ ረኃብ ጥቀ፤ ወኀልቀ በረኃብ ብሔረ ግብጽ ወከነአን ።

በመላ የግብጽ አገር ሥንዴ አልነበረም፤ ረኃብ እጅግ ጸንቷልና የግብጽና የከነዓን አገር በረኃብ አለቀ ።

፲፬ ወአስተጋብአ ዮሴፍ ኵሎ ወርቀ ዘአምጽኡ ሰብአ ግብጽ ወሰብአ ከነአን ሤጠ እክል ዘሤጠ ሎሙ ወአብአ ዮሴፍ ኵሎ ወርቀ ውስተ ቤተ ፈርዖን ።

ዮሴፍም የሸመተላቸውን የእኽሉን ዋጋ የሆነ የግብጽና የከነዓን ሰዎች ያመጡለት የእኽል ዋጋ የሆነውን ወርቅ ሁሉ ሰብስቦ ወርቁንም በሙሉ ወደ ፈርዖን ቤት አገባ ። ዘፍ፡ ፵፩ ፶፩ ።

፲፭ ወኀልቀ ኵሉ ወርቅ ዘብሔረ ግብጽ ወዘኵሉ ብሔረ ከነአን፤ ወመጽኡ ወበኡ ኵሉ ሰብአ ግብጽ ኀበ ዮሴፍ ወይቤልዎ ሀበነ እክለ ከመ ኢንሙት በቅድሜከ እስመ ኀልቀ ወርቅነ ።

በግብጽ አገር በከነዓን አገር ያለ ወርቅ ሁሉ አለቀ፤ የግብጽም ሰዎች ሁሉ ወደ ዮሴፍ መጥተው ወርቃችን አልቆአልና በፊትህ እንዳንሞት እኽል ስጠን አሉት ።

፲፮ ወይቤሎሙ ዮሴፍ አምጽኡ እንስሳክሙ ወእሁበክሙ እክለ ህየንተ እንስሳክሙ እመ ኀልቀ ወርቅክሙ ።

ዮሴፍም ወርቃችሁ ካለቀ ከብቶቻችሁን አምጡና ስለ ከብቶቻችሁ ፈንታ እኽልን እሰጣችኋለሁ አላቸው ።

፲፯ ወአምጽኡ እንስሳሆሙ ኀበ ዮሴፍ ወወሀቦሙ እክለ ህየንተ አብግዒሆሙ ወአልሕምቲሆሙ ወህየንተ አእዱጊሆሙ ወሴሰዮሙ እክለ በይእቲ ዓመት ።

ከብቶቻቸውንም ወደ ዮሴፍ አመጡ፤ እሱም ስለላሞቻቸውና ስለበጎቻቸው ስለአህዮቻቸውም ፈንታ እኽልን ሰጣቸው፤ በዚያችም ዓመት እኽልን መገባቸው ።

፲፰ ወተፈጸመት ይእቲ ዓመት ወመጽኡ ኀቤሁ በካልእት ዓመት ወይቤልዎ ሀበነ እክለ ከመ ኢንሙት ወኢንኅልቅ ለእግዚእነ እስመ ተወድአ ወርቅነሂ ወንዋይነሂ ወእንስሳነሂ ወአኅለቅናሁ ለኵሉ እግዚኦ ወአልቦ ዘተርፈ ለነ በቅድሜከ እግዚኦ ዘእንበለ ሥጋ ዚአነ ወምድርነ ።

ያችም ዓመት አለቀች በሁለተኛውም ዓመት ወደሱ መጥተው እንዲህ አሉት፤ እንዳንሞት እኽል ስጠን ለጌታችንም ረኃብ እንዳናልቅበት ወርቃችንም ከብታችንም አልቋል ገንዘባችንም ሁሉ ተጨርሷልና አቤቱ ሁሉን ሽጠን ጨረስነው፤ ከሰውነታችንና ከምድራችን በቀር በፊትህ ለእኛ የቀረን ነገር የለም አሉት ።

፲፱ ከመ ኢንሙት እንከ በቅድሜከ ወምድርነሂ ከመ ኢትማስን ንሥአነ ወአጥርየነ ኪያነሂ ወምድረነሂ ህየንተ እክል ወንኩን አግብርተ ለፈርዖን ህየንተ እክል ወምድርነሂ ትኩን ሎቱ ወሀበነ ዘርአ ከመ ንዝራእ ከመ ንሕየው ወኢንሙት ወምድርነሂ ከመ ኢትማስን ።

እንግዲህ በፊትህ እንዳንሞት ምድራችንም እንዳትጠፋ ስለ እኽል ፈንታ እኛንም ምድራችንንም ይዘን ግዛን፡ እኛም ለፈርዖን ባሮች እንሁን፡ ምድራችንም ለሱ ትሁን፡ እንዳንሞት እንድን ዘንድ ምድራችንም እንዳትጠፋ እንድንዘራ ዘርን ስጠን ።

፳ ወአጥረየ ዮሴፍ ኵሎ ምድሮሙ ለግብጽ ወአግብአ ለፈርዖን ኵሎ ምድሮሙ እስመ ኀየሎሙ ረኃብ ወኮነ ኵሉ ምድር ለፈርዖን ።

ረኃብም በርትቶባቸዋልና ዮሴፍ የግብጽ ምድራቸውን ሁሉ ገዝቶ ለፈርዖን አገባው፤ ምድሩም ሁሉ ለፈርዖን ሆነ ።

፳፩ ወኵሉ ሕዝብ ኮንዎ አግብርቲሁ ወቀነዮሙ እምአጽናፈ ምድር ወእድባሪሆሙኒ ወኵሎ ደወሎሙ ለግብጽ

ሕዝቡም ሁሉ ባሮቹ ሆኑ ከዳር እስከዳርም ገዛቸው ጕልታቸውንም አገራቸውንም ሁሉ እስከ ከነዓን ምድር

እምአጽናፈ ደወሎሙ ለከነአን ዘእንበለ ምድሮሙ ለማ
ርያን በሕቲታ ዘኢያጥረየ ዮሴፍ ።
፳፪ እስመ ወሀበሙ ፈርዖን ለማርያን ወፈተቶሙ ወጸገ
ዎሙ ወበእንተ ዝ ኢሤጡ ምድሮሙ ።
፳፫ ወይቤሎሙ ዮሴፍ ለኵሎሙ ሰብአ ግብጽ ናሁ ተሣ
የጥኩክሙ ኪያክሙሂ ወምድረክሙሂ ለፈርዖን፤ ንሥኡ
ለክሙ ዘርአ ወዝርእዋ ለምድርክሙ ።
፳፬ ወታገብኡ ለፈርዖን እክለ ኃምስተ እደ ወአርባዕቱ
እድ ለክሙ ዘይከውነክሙ ዘርአ ለምድርክሙ ወለሲሳይ
ክሙ ወለሲሳየ ኵሉ ሰብእክሙ ።
፳፭ ወይቤልዎ አሕየውከነ ወረከብነ ሞገሰ በቅድሜሁ ለእ
ግዚእነ ወኮነ አግብርተ ለፈርዖን ።
፳፮ ወኮነት ዛቲ ሥርዓት እንተ ሠርዐ ዮሴፍ ውስተ ምድ
ረ ግብጽ ወቆመት እስከ ዛቲ ዕለት ከመ ያገብኡ ኃምስተ
እደ ለፈርዖን እስከ ዮም ዘእንበለ ምድረ ማርያን በሕቲታ
እንተ ኢኮነት ለፈርዖን ።
፳፯ ወነበረ እስራኤል ውስተ ጌሴም ወኮነት ይእቲ ክፍ
ሎሙ ወበዝኁ ወመልኡ ጥቀ ።
፳፰ ወሐይወ ያዕቆብ በምድረ ግብጽ ዐሠርተ ወሰብዓተ
ዓመተ፤ ወኮነ ኵሉ ዓመተ ሕይወቱ ለያዕቆብ ምእተ ወአ
ርበዐ ወሰብዓተ ዓመተ ።
፳፱ ወቀርበ መዋዕሊሁ ለእስራኤል ለመዊት ወጸውዖ ለዮ
ሴፍ ወልዱ ወይቤሎ እመ ረከብኩ ሞገሰ በቅድሜከ ደይ
እዴከ ላዕለ እዴየ ወግበር ምስሌየ ምሕረተ ወጽድቀ
ከመ ኢትቅብረኒ ውስተ ምድረ ግብጽ ዳእሙ ከመ እኑ
ም ምስለ አበውየ ።
፴ ወአውጽአኒ እምብሔረ ግብጽ ወቅብረኒ ውስተ መቃብ
ሮሙ ለአበውየ፡ ወይቤሎ ዮሴፍ አሆ እገብር ለከ ዘትቤለኒ።
፴፩ ወይቤሎ መሐልኬ ሊተ፤ ወመሐለ ሎቱ ወሰገደ እስ
ራኤል ውስተ ከተማ በትሩ (ላዕለ ርእሰ ዓራቱ) ።

ምዕራፍ ፵፰ ።

፩ ወኮነ እምድኅረ ዝንቱ ነገር ይቤልዎ አኃዊሁ ለዮሴፍ
ደክመ አቡነ፤ ወነሥአ ዮሴፍ ክልኤተ ደቂቆ ምናሴሃ ወኤ
ፍሬምሃ ።
፪ ወይቤልዎ ለእስራኤል ናሁ ወልድከ ዮሴፍ መጽአ
ኀቤከ ወተኀየለ እስራኤል ወተንሥአ ነበረ ዲበ ምስከቢሁ።
፫ ወይቤሎ ያዕቆብ ለዮሴፍ አምላኪየ ዘአስተርአየኒ በ
ሎዛ በምድረ ከነአን ባረከኒ ።
፬ ወይቤለኒ ናሁ አነ አበዝኀከ ወአስተበዝኀከ ወእገብ
ረከ ማኅበረ አሕዛብ ወእሁበከሃ ለዛቲ ምድር ወለዘርእከሂ
እምድኅሬከ ከመ ይምልክዋ ለዓለም ።
፭ ወይእዜኒ እሉ ደቂቅከ ክልኤቱ ኤፍሬም ወምናሴ እለ
ተወልዱ ለከ በብሔረ ግብጽ ዘእንበለ እምጻእ አነ ዝየ ኀ
ቤከ ከመ ሮቤል ወስምዖን ሊተ እሙንቱ ።
፮ ወእመበ ዘወለድከ እምይእዜ በአስማተ አበዊሆሙ

ድንበር ድረስ፤ ዮሴፍ ከልገዛው ከካህናት ጣእቱ በቀር
ሁሉንም ሁዳድ አደረገው ።
ፈርዖን ለካህናት ድርጎ ለጥቷቸዋልና ፈርዖን የሰጣቸ
ውንም ይመገቡሉና ስለዚህ ምድራቸውን አልሸጡም ።
ዮሴፍም የግብጽን ሰዎች ሁሉ እንዲህ አላቸው እናን
ተንም ምድራችሁንም እነሆ ለፈርዖን ገዝቻችኋለሁ ዘር
ወስዳችሁ ምድራችሁን ዝሩአት ።
አምስቱን እጅ ለፈርዖን ታገባላችሁ፤ አራቱ እጅ ለም
ድራችሁ ዘር ለናንተና ለቤተ ሰቦቻችሁም ሁሉ ምግብ
ይሆናችኋል ።
(በረኃብ ከመሞት) አንተ አዳንከን በጌታችንም ፊት
ሞገስ አገኘን፤ ለፈርዖንም ባሮች ሆን አሉት ።
ለፈርዖን ካልሆነች ከካህናቱ ምድር ብቻ በቀር እስከ
ዛሬ ድረስ ለፈርዖን አምስት እጅ ያገቡ ዘንድ ዮሴፍ የሠ
ራት ይህች ሕግ እስከዚች ቀን ድረስ በግብጽ አገር ሥር
ዓት ሆና ጸናች ። ዘፍ፡ ፵፮ ፳፪ ።
እስራኤልም በጌሴም አገር ኖረ፤ እሷም ክፍላቸው
ሆነች፤ መሉ እጅግም በዙ ። ዘፍ፡ ፵፰ ፲ ።
ያዕቆብም በምድረ ግብጽ አሥራ ሰባት ዓመት ኖረ፤
የያዕቆብ መላው የሕይወቱ ዘመን ፻፵፯ ዓመት ሆነ ።

ያዕቆብም የሚሞትበት ቀን በደረሰ ጊዜ ልጁ ዮሴፍን
ጠርቶ እንዲህ አለው፤ በፊትህ ሞገስ አግኝቼ እንደሆነ
በጅህ እጄን ምታ በግብጽ ምድር እንዳትቀብረኝ ምሕረ
ትንና ቸርነትን አድርግልኝ፤ ከአባቶቼ ጋር ላንቀላፋ እንጂ።
ዘዳ፡ ፴፩ ፲፬፤ ፩ ነገ፡ ፪ ፩ ።
ከግብጽ ምድር አውጥተህ በአባቶቼ መቃብር ቅበ
ረኝ ዮሴፍም እሺ ያልከኝን አደርግልሃለሁ አለው ።
ማልልኝም አለው (እሱም) ማለለት ያዕቆብም ወደ
አልጋው ራስጌ ዘንበል አለ ። ፩ ነገ፡ ፵፰ ፪ ። ዕብ ፲፩ ፳፩ ።

ምዕራፍ ፵፰ ።

ከዚህም ነገር በኋላ እንዲህ ሆነ ወንድሞቹ አባታችን
ደከመ ብለው ለዮሴፍ ነገሩት፤ ዮሴፍም ሁለቱን ልጆቹን
ኤፍሬምንና ምናሴን ይዞ ሄደ ።
ለእስራኤልም እነሆ ልጅህ ዮሴፍ ወደ አንተ መጥቷል
ብለው ነገሩት፤ ያዕቆብም ተበረታቶ ተነሥቶ በአልጋው
ላይ ተቀመጠ ።
ያዕቆብ ዮሴፍን እንዲህ አለው፤ በከነዓን ምድር
በሎዛ የተገለጠልኝ ፈጣሪዬ ባረከኝ ። ዘፍ፡ ፲፯ ፩ ።
እኔ አበዛኻለሁ የብዙ ብዙም አደርግኻለሁ የአሕዛ
ብም ጉባኤ አደርግኻለሁ፤ ይህችንም ምድር ለአንተ
እሰጥኻለሁ ካንተም በኋላ የዘላለም ርስት ያደርጓት ዘንድ
ለዘርህም ብሎኛል ። ዘፍ፡ ፲፯ ፲፰ ።
አሁንም እኔ ወደዚህ ወደ አንተ ሳልመጣ በግብጽ
አገር የተወለዱልህ እሊህ ሁለቱ ልጆችህ ኤፍሬምና
ምናሴ እንደ ስምዖንና እንደ ሮቤል የኔ ናቸው ።
እንግዲህም ወዲህ የምትወልዳቸው ልጆች ቢኖሩ

ይሰመዩ ወይኩኑ ውስተ ክፍለ አኀዊሆሙ ።

፯ ወአመ መጻእኩ እነ እመስጴጦምያ ዘሶርያ ሞተት ራ
ኄል እምከ በምድረ ከነአን በፍኖት ሶበ ቀረብኩ ኀበ ምር
ዋጸ አፍራስ ዘኤፌፍራታ ለበጺሐ ኤፍራታ ወቀበርክዋ
ውስተ ፍኖት ዘምርዋጸ አፍራስ ዘስሙ ቤተ ልሔም ።
፰ ወሶበ ርእየ እስራኤል ደቂቀ ለዮሴፍ ይቤሎ ምን
ትክ እሉ ።
፱ ወይቤሎ ዮሴፍ ለአቡሁ ደቂቅየ ዘወሀበኒ እግዚአብ
ሔር በዝየ፣ ወይቤሎ ያዕቆብ አምጽኦሙ ኀቤየ ከመ
እባርኮሙ ።
፲ ወአዕይንቲሁሰ ለእስራኤል ከብዳ ወተከድና እምርስእ
ወኢይክል ከሚቶተ ወነጽሮ፣ ወአቅረቦሙ ኀቤሁ ወሐቀ
ቀፎሙ ወሰዓሞሙ ።
፲፩ ወይቤሎ እስራኤል ለዮሴፍ ናሁ ኢተፈለጥኩ እምገ
ጽከ ወናሁ ዘርእከኒ አርአየኒ እግዚአብሔር ።
፲፪ ወአውፅኦሙ ዮሴፍ እማእከለ ብረኪሁ ወሰገደ ሎቱ
በገጹ ውስተ ምድር ።
፲፫ ወነሥኦሙ ዮሴፍ ለክልኤቱ ደቂቁ፣ ወአቀሞ ለኤፍ
ሬም በየማኑ ኀበ ፀጋመ እስራኤል፡ ወለምናሴ አቀሞ በፀ
ጋሙ ኀበ የማነ እስራኤል ወአቅረቦሙ ኀበ አቡሁ ።
፲፬ ወሰፍሐ እስራኤል እዴሁ እንተ የማን ወአንበረ ላዕለ
ርእሰ ኤፍሬም ወውእቱ ይንእስ እምእኁሁ፣ ወእዴሁ
እንተ ፀጋም አንበረ ላዕለ ርእሰ ምናሴ ወአስተኀለፈ እደ
ዊሁ ወባረኮሙ ።
፲፭ ወይቤ ውእቱ እግዚአብሔር ዘአሥመርዎ አበውየ
ቅድሜሁ አብርሃም ወይስሐቅ ወእግዚአብሔር ውእቱ
ዘሐፀነኒ ወሴሰየኒ እ ንእስየ እስከ ዛቲ ዕለት ።

፲፮ ወመልአከ እግዚአብሔር ዘአድኀነኒ እምኵሉ እኩይ
ውእቱ ለይባርኮሙ ለእሉ ሕፃናት ወይሰመይ ስምየ በሙ
ወስመ አበውየ አብርሃም ወይስሐቅ ይብዝኁ ወይትበ
ዝኁ ወይምልኡ ዲበ ምድር ።

፲፯ ወሶበ ርእየ ዮሴፍ ከመ አንበረ አቡሁ እዴሁ እንተ
የማን ላዕለ ርእሰ ኤፍሬም ወእዴሁ እንተ ፀጋም ላዕለ
ርእሰ ምናሴ ከነ ሎቱ ክቡደ፣ ወአኀዘ ዮሴፍ እደ አቡሁ
ያስተኃልፍ እምርእሰ ኤፍሬም ላዕለ ርእሰ ምናሴ ።
፲፰ ወይቤሎ ዮሴፍ ለአቡሁ አኮ ከመዝ አባ እስመ ዝንቱ
በኵርየ አንብር እዴከ እንተ የማን ላዕሌሁ ።
፲፱ ወይቤሎ እስራኤል አእምር ወልድየ አእምር፣ ዝኒ
ይከውን ሕዝበ ዓቢየ፣ አላ እኁሁ ዘይንእስ የዐብዮ ወዘ
ርኡ ብዙኀ አሕዛበ ይከውን ።
፳ ወባረኮሙ በይእቲ ዕለት ወይቤ ይትባረክ ብክሙ፤
አምላከ እስራኤል ወይበሉ ይባርከ እግዚአብሔር ከመ
ኤፍሬም ወምናሴ፣ ወአቅደመ ኤፍሬም እምናሴ ።

፳፩ ወይቤሎ እስራኤል ለዮሴፍ ናሁ አነ እመውት፣ ወየ
ሀሉ እግዚአብሔር ምስሌክሙ ወያግብእክሙ ውስተ ም

ግን በወንድሞቻቸው ስም ይጠሩ፣ በወንድሞቻቸውም
ዕጣ ይግቡ ።
እኔ ከሶ፡ያ ወንዞች መካከል በመጣሁ ጊዜ ኤፍራታ
ለመድረስ ስቃረብ ፈረስ በሚፈትኑበት በከነዓን ምድር
እናትህ ራኄል ሞተች በጉዳና ላይ ወደ ፈረስ መፈተ
ኛው ስሙ ቤተልሔም በሚባለውም መንገድ ቀበርኋት ።
እስራኤልም የዮሴፍን ልጆች ባየ ጊዜ እነዚህ ምን
ችህ ናቸው፤ አለው ።
ዮሴፍም አባቱን እግዚአብሔር በዚህ የሰጠኝ ልጆቼ
ናቸው አለው፣ ያዕቆብም ልባርካቸው ወደኔ አምጣቸው
አለው ። ዕብ፡ ፲፩ ፳፩ ።
የእስራኤልም ዐይኖቹ ከእርጅና የተነሣ ፈዘው (ተጨ
ፍነው) ነበር ዓይኑን መግለጥም ማየትም አይቻልም ነበር፣
ወደሱም አቀረባቸው አቀፋቸው ሳማቸውም ።
እስራኤልም ዮሴፍን እነሆ ከፊትህ አልተለየሁም እነ
ሆም ዘርህን እግዚአብሔር አሳየኝ አለው ።
ዮሴፍም ከጉልበቱ መካከል ፈቀቅ አደረጋቸው በም
ድር ላይም በግንባሩ ወድቆ ሰገደለት ።
ዮሴፍም ሁለት ልጆቹን አምጥቶ ኤፍሬምን በያዕቆብ
ግራ በሱ ቀኝ አቆመው፣ ምናሴንም በሱ ግራ በያዕቆብ
ቀኝ አቁሞ ወደ አባቱ አቀረባቸው ።
እስራኤልም ቀኝ እጁን ዘርግቶ በኤፍሬም ራስ ላይ
አኖረ እሱም ከወንድሙ ያንስ ነበር፣ ግራ እጁንም በም
ናሴ ራስ ላይ አኖረ፣ እጆቹን አመሳቅሎም ባረካቸው ።
ዘፍ፣ ፵፰ ፲፱ ።
እንዲህም አለ አባቶቼ አብርሃም ይስሐቅ በፊቱ ያገ
ለገሉት እሱ እግዚአብሔር ከሕፃንነቴ ጀምሮ የተከባ
ከበኝ እስከ ዛሬ እስከዚች ቀን ድረስ የመገበኝ እሱ
እግዚአብሔር ነው ። ዘፍ፡ ፲፯ ፩፣ ፳፬ ፵ ።
ከክፉ ነገር ሁሉ ያዳነኝ የእግዚአብሔር መልአክም
እነዚህን ልጆች እሱ ይባርካቸው (ያክብራቸው) ስሜም
በነሱ ይጠራ፣ የአባቶቼ የአብርሃምና የይስሐቅ ስምም
በነሱ ይጠራ ይብዙ፡ የብዙ ብዙም ይሁኑ፣ ምድርንም
ይምሏት ። ፪ ሳሙ፣ ፬ ፱ ። ኢሳ፣ ፵፬ ፳፪ - ፳፫ ።
ዮሴፍም አባቱ ቀኝ እጁን በኤፍሬም ራስ ላይ ግራ
እጁን በምናሴ ራስ ላይ እንዳኖረ ባየ ጊዜ ከባድ ነገር
ሆኖበት፣ የአባቱንም እጅ ይዞ ከኤፍሬም ራስ ላይ ወደ
ምናሴ ራስ ላይ ያስተላልፍ ጀመር ። ዘፍ፣ ፳፰ ፰፣ ፴፰ ፲ ።
ዮሴፍም አባቱን አባቴ እንዲህ አይደለም፣ የበኵር
ልጁ ይህ ነውና ቀኝ እጅህን በሱ ላይ አኑር አለው ።
አባቱም አውቃለሁ ልጄ አውቃለሁ ይህም ታላቅ ሕ
ዝብ ይሆናል፣ ይህም ታላቅ ነው ግን ታናሹ ወንድሙ
ይበልጠዋል ዘሩም ብዙ ሕዝብ ይሆናል አለው ።
በዚያችም ቀን ባረካቸው በእና ምክንያት የእስራ
ኤል ፈጣሪ ይክበር (ሰዎች) እንደ ኤፍሬምና እንደ ምናሴ
እግዚአብሔር ይባርክህ ይበሉ አለ፣ ኤፍሬምን ከምናሴ
አስቀደመ ። ሩት ፬ ፲፩ ፲፪ ።
እስራኤልም ዮሴፍን እንዲህ አለው፤ እነሆ እኔ እሞ
ታለሁ እግዚአብሔር ከናንተ ጋር ይኑር ወደ አባቶቻችሁ

ድረ አበዊከሙ ።
፳፯ ወአነ እሁበከ ምህርከ ሠናየ ዘይኄይስ እምዘ አኀዊከ
ዘነሣእኩ እምእደ፡ሆሙ ለአሞሬዎን በቀስትየ ወበኵናትየ።

ምዕራፍ ፵፱ ።

፩ ወጸውዖሙ ያዕቆብ ለደቂቁ ወይቤሎሙ ተጋብኡ ኀ
ቤየ ወእየድዓክሙ እንተ ትረክበክሙ በደኃሪ መዋዕል ።
፪ ወተጋብኡ ወመጽኡ ደቂቁ ለያዕቆብ፡ ወይቤሎሙ
ስምዕዎ ስምዕዎ„ ለአቡክሙ ።
፫ ሮቤል በኵርየ ኀያል ውእቱ ዘቀዳሚ ወልድየ እኩየ
ከነ ወአግዘፈ ክሳዶ ወዕፁበ ገብረ ።

፬ ቄረ ከመ ማይ እስመ ዐርገ ዲበ ምስክበ አቡሁ ወአር
ኲሰ ለውእቱ ምስካብ ይእተ አሚረ ዘዲቤሁ ዐርገ ።
"ሮቤል በኵርየ ርእሰ ጥብዓንየ ጸነ ከመ ማይ ጊዜ
"ስቅየተ ምድር ወበሕቱ ትኅድር ላዕሌሁ ጸጋ እግዚ
"አብሔር እስመ ገብረ ምሕረተ ምስለ ዮሴፍ ወልድየ„።
ስምዖን ወሌዊ አኀው እሙንቱ ፈጸምዋ ለዐመፃ በቃ
፭ ሕምሙ ወበኵናቶሙ ።

፮ ነፍስየ ኢትትራከበሙ ወኢይረድ ውስተ ሁከቶሙ
እስመ በመዐቶሙ ቀተሉ ሰብአ ወበፍትወቶሙ መተሩ
ሥርወ አህጉር ።
፯ ርጉመ ለይኩን መዐቶሙ እስመ ኢገገጹ እምቍጥዓ
ሆሙ ወኢተመይጡ እመዓቶሙ እከፍሎ ውስተ ያዕቆብ
ወእዘርዎ ውስተ እስራኤል ።
፰ ይሁዳ፡ ይሴብሑከ አኀዊከ፡ እደዊከ ላዕለ ዘባኖሙ
ለጸላእትከ፡ ይሰግዱ ለከ ደቂቀ አቡከ ።
፱ ይሁዳ እጓለ አንበሳ እምኀዝአትከ ዕርግ ወልድየ ሰከ
ብከ ወኖምከ ከመ አንበሳ ወከመ እጓለ አንበሳ አልቦ ዘያ
ነቅሐከ ።
፲ ኢይጠፍእ ምልክና እምይሁዳ ወሥስፍና እምአባሉ
እስከ አመ ይረክብ ዘጽኑሕ ሎቱ ወውእቱ ተስፋሆሙ
ለአሕዛብ ።
፲፩ የአስር በዐፀደ ወይን ዕዋሎ ወበዕፀ ዘይት እድኅ ወየ
ሐፅብ በወይን አልባሲሁ ወበደመ አስከል ሰንዱኖ ።

፲፪ ፍሥሐት አዕይንቲሁ እምወይን ወፀዓዳ ከመ ሐሊብ
ስነኒሁ ።
፲፫ ዛብሎን፡ ሥዑኖ የኃድር ከመ መርሶ አሕማር ወይሰ
ፍሕ እስከ ሲዶና ።
፲፬ ይሳክር፡ ፈተዋ ለሠናይት ወየዐርፍ ማእከለ መዋርስት።

፲፭ ወሰበ ርእየ ከመ ሠናይት ይእቲ ዕረፍት አትሐተ
መትከፍቶ ከመ ይትቀነይ ለምድር ወጻመወ ወከነ ሐረሳዌ
ብእሲ ።
፲፮ ዳን፡ ይኬንን ሕዝበ ከመ አሐቲ እምነገደ እስራኤል ።
፲፯ ከዋ ለዳን አርዌ ምድር ዘይጸንሕ ውስተ ፍኖት ዘይነ

ምድርም ይመልሱችሁ ። ዘፍ፡ ፵፯ ፬ ።
እኔም ከወንድሞችህ የሚበልጥ መልካም ምርኮን እሰ
ጥኻለሁ (ይኸውም) በቀስቴ በጦሬ ከአሞራውያን እጅ
ያመጣሁት ነው አለው ። ኢያሱ ፳፬ ፴፪ ።

ምዕራፍ ፵፱ ።

ያዕቆብ ልጆቹን ጠርቶ ወደኔ ተሰብሰቡ በኋላ ዘመ
ን የምታገኛችሁን እነግራችኋለሁ አላቸው ።
የያዕቆብ ልጆችም ተሰብስበው መጡ እሱም እንዲህ
አላቸው፤ ስሙት አባታችሁን ስሙት አድምጡት ።
የበኩር ልጄ ሮቤል የብርታቴ መገኛ ነበር የበኩር ልጄ
ነበር ነገር ግን ክፉ ሆነ አንገቱንም አደነደነ ጭንቅ ነገር
ንም አደረገ ። ዘዳ፡ ፳፩ ፲፯ ። መዝ፡ ፸፰ ፶፩ ።
እንደ ውኃም ሆነ (አይላቅ) ወደ አባቱ መኝታ ወጥቷ
ልና ያንጊዜም የወጣበትን አልጋ አሳድፎታልና ።
"ጨክኜ የረገምሁት ልጄ ሮቤል ምድር ውኃ በምት
"ጠግብበት ጊዜ ወኃው እንዲያዘነብል ወደ ኃጢአት
"አዘነበለ፤ ነገር ግን የእግዚአብሔር ጸጋ ይደርበት፡
"ለልጄ ለዮሴፍ በጎ ነገር አድርጓልና„ ።
ወንድማማቾች ስምዖንና ሌዊ በጦራቸውና በፉከራ
ቸው ዓመፅን ፈጸሚት ። ዘፍ፡ ፴፱ ፴፫ ።
ሰውነቴ አትገናኛቸው በጥፋታቸውም አልግባ ተቈጥ
ተው ሰውን ገድለዋልና በፈቃዳቸውም የአህጉርን ሥር
ቈርጠዋልና ። መዝ፡ ፲፯ ፲፱ ። ምሳ፡ ፲፩ ፲፫ ።
ቍጣቸው ርጉም ይሁን ከቍጣቸው አልተመለሱምና
ከኩርፍታቸውም ተግ አላሉምና በያዕቆብ እከፍላቸዋለሁ፡
በእስራኤልም እበትናቸዋለሁ ።
ይሁዳ ወንድሞችህ ያመሰግኑኻል እጆችህ በጠላቶችህ
ደንደስ ላይ ናቸው ያባትህ ልጆችም ላንተ ይሰግዱልሃል ።
የይሁዳ አንበሳ ግልገል ከመደብህ ውጣ ልጄ እንደ
አንበሳ ተኛህ አንቀላፋህ እንደ አንበሳም ደቦል ሊቀሰቅ
ስህ የሚችል የለም ። ዘኍ፡ ፳፫ ፳፬ ። ዘዳ፡ ፴፫ ፳፪ ።
መንግሥት ከይሁዳ አይወጣም ምስፍናም ከወገኑ
ለእሱ የሚጠበቀውን እስኪያገኝ ድረስ እሱም ለአሕዛብ
አለኝታቸው ነው ። ዘኍ፡ ፳፬ ፲፯ ። ዘዳ፡ ፳፰ ፶፯ ።
በወይን ሐረግ ውርጫውን ያስራል፡ አህያይቱንም
በዘይት ዛፍ ያስራል ልብሶቹንም በወይን ያጥባል መጐና
ጸፊያውንም በዘለላው ደም ። ዘኍ፡ ፲፫ ፳፫ ።
ዓይኖቹም ከወይን ይልቅ ደስ ያሰኛሉ ጥርሶቹም እን
ደ ወተት ነጭ ናቸው ። መሳ፡ ፳፫ ፳፱ ።
ዛብሎን ጫጫውን አዝቦ ይኖራል የመርከቦች ወደብ
እንደመሆኑ እስከ ሲዶና ድረስ ይስፋፋል ።
ይሳክር መልካም ነገርን ወደደ በተወራረሾቹም መከ
ከል ይኖራል ። መሳ፡ ፭ ፲፯፡ ፭ ፲፭ ። መዝ፡ ፷ ፷ ፲፫ ።
ሥራም መልካም እንደሆነች በየ ጊዜ ምድርን ያርሳት
ይቈፍራት ዘንድ ትከሻውን ዝቅ አደረገ ደከመ አራሽ
ሰውም ሆነ ። ዘፀ፡ ፩ ፲፩ ። ኢያሱ ፲፮ ፲ ።
ዳን ከእስራኤል ነገድ እንደ አንዲቱ በወገኑ ይፈርዳል።
ለዳን በመንገድ ላይ የሚያደበ እባብ ተሰጠው የፈረ

ስኮ ሰኰናሁ ለፈረስ ወይወድቅ ዘይጼዕኖ ድኅሬሁ ።

፲፰ ወይጸንሕ ከመ ያድኅኖ እግዚአብሔር ።
፲፱ ጋድ፣ ፈያት ፈየትዎ፣ ውእቱኒ ፈየቶሙ ተሊዎ ኪሰሮሙ ።
፳ አሴር፣ ጽጉብ እክል ወውእቱ ይሁብ ሲሳየ ለመላእክት ።
፳፩ ንፍታሌም፣ በቀልት ዕፍረት እንተ ትሜኒ አውዕአት እክለ ።
፳፪ ወልድ ዘይልህቅ ውእቱ ዮሴፍ ወልድየ ዘይልህቅኒ ወዘይቀንእ ሊተ ወልድየ ወሬዛ ዘይገብእ ኀቤየ ።
፳፫ እለ ጸአልዎ በምክሮሙ ወኩንዎ አጋእዝተ ወነደፍዎ።
፳፬ ወተቀጥቀጡ አቅስስቲሆሙ በኀይል ወደክመ ሥርወ መዝራእተ እደዊሆሙ በእደ ኀይሉ ለያዕቆብ፣ በህየ አጽንዖ ለእስራኤል በኀበ አምላኩ ለአቡከ ።
፳፭ ወረድአከ አምላከ ዚአየ ወባረከከ በበረከተ ሰማይ እምላዕሉ፣ ወበበረከተ ምድር እንተ ባቲ ኵሉ በበረከተ አጥባት ወማኅፀን ።
፳፮ በበረከተ አቡከ ወእምከ ጽኑዓን፣ ወእምበረከቶሙ ለአድባር እለ ውዱዓን ወበረከተ መላእክቲሁ ለእግዚአብሔር ተሀሉ ዲበ ርእሱ ለዮሴፍ ወዲበ ርእሶሙ ለእለ ኮንዎ አኀዊሁ ።
፳፯ ብንያም፣ ተኵላ መሣጢ ይበልዕ በነግህ ወፍና ሠርክ ይሁብ ሲሳየ ለሕዝብ ።
፳፰ እሉ እሙንቱ ደቂቁ ለያዕቆብ ዐሠርቱ ወክልኤቱ፣ ወዘንተ ነገረ ነገሮሙ አቡሆሙ ወባረኮሙ ለለ አሐዱ በከመ በረከቱ ።
፳፱ ባረኮሙ ወይቤሎሙ ናሁ አሐውር አንሰ ኀበ ሕዝብየ ወቅብሩኒ ምስለ አበውየ ውስተ በዐት እንተ ሀለወት ውስተ ገራህቱ ለኤፍሮን ኬጥያዊ ።
፴ ውስተ በዐተ ክዕበት እንተ አንጻረ ምንባሬ ውስተ ምድረ ከነአን እንተ ተሣየጣ አብርሃም እምኀበ ኤፍሮን ኬጥያዊ ለመቃብር ።
፴፩ ህየ ቀበርዎ ለአብርሃም ወለሣራ ብእሲቱ ወበህየ ቀበርዎሙ ለይስሐቅ ወለርብቃ ብእሲቱ ።
፴፪ ወበህየ ቀበርክዋ ለልያሂ ውስተ በዐተ ገራህት እንተ ተሣየጡ እምኀበ ደቂቀ ኬጢ ።
፴፫ ወአኅለቀ ያዕቆብ አዝዞቶሙ ለደቂቁ ሰፍሐ እደዊሁ ወእገሪሁ ዲበ ምስካቢሁ ወሞተ ወተወሰከ ኀበ ሕዝቡ ።

ምዕራፍ ፶።

፩ ወወድቀ ዮሴፍ ቅድመ ገጸ አቡሁ ወበከየ ላዕሌሁ ወሰዓሞ ።
፪ ወአዘዞሙ ዮሴፍ ለአግብርቲሁ እለ ይቀርቡ ኀቤሁ ያምዕዝዎ ለአቡሁ ወአምዐዝዎ ለእስራኤል እለ ያምዕዙ።
፫ ወፈጸሙ ሎቱ አርብዐ ጽባሐ እስመ ከማሁ ይኌልቁ መዋዕለ በዘያምዕዙ ወለሀዉዎ ሰብአ ግብጽ ሰብዓ መዋዕለ።

ሱንም ሰኰና ይነክሳል በላዩ ላይ የተቀመጠውም ወደ ኋላው ይወድቃል ።
እግዚአብሔርም ያድነው ዘንድ ይጠብቀዋል ።
ጋድን ወንበዴዎች ቀሙት እሱም ፍለጋቸውን ተከትሎ ቀማቸው። ዘፍ፣ ፴ ፲፩ ።
አሴር እኽልን የጠገበ ነው እሱም ለአለቆች ምግብ ይሰጣል ።
ንፍታሌም ዘኀበበ ነው የምታምርም ሽቱ ዘላለን አወጣች ።
ዮሴፍ ታዳጊ ልጅ ነው፤ የሚበልጠኝ ልጄ ለኔም የሚቀና ከሞተ በኋላ የተመለሰልኝ ጐልማሳው ልጄ ።
ተማክረው የሰደቡት ጌቶች የሆኑት ይወጉት ነበር።
ቀስቶቻቸው በኃይል ተቀጠቀጡ ያዕቆብን ከአበረታው እጅም ክንዳቸው ዛለ፤ እስራኤልን በከነዓን ያጸናው የአባትህ ፈጣሪ አንተንም በግብጽ አገር አጸናህ ።
የኔ ፈጣሪ ረዳህ፣ ከላይ ከሰማይ በሚገኝ በረከት አክበረህ ሁሉ በሚገኝበት በምድርም በረከት፣ ከማኅፀንና ከጡት በሚገኝ በረከት ያክብርህ። ዘፍ፣ ፴፫ ፫ ።
ጽኑዓን በሆኑት በናትህና በአባትህ በረከት፣ ጽኑዓን ከሚሆኑ ተራሮች (አብርሃምና ይስሐቅ) በሚገኝ በረከት ያክብርህ፤ የእግዚአብሔር መላእክት በረከት በዮሴፍ ራስ ላይ ይደር፣ ወንድሞቹም በሆኑት ራስ ላይ (ይደር) ።
ብንያም፣ ነጣቂ ተኵላ ነው፣ ምግቡን በጧት ይበላል ማታ ጊዜም ለሌሎቹ ያከፍላል ። ሕዝቅ፣ ፳፬ ፳፮ ።
አሥራ ሁለቱ የያዕቆብ ልጆች እነዚህ ናቸው፤ አባታቸውም ይህንን ነገር ነገራቸው፤ እያንዳንዱን አባታቸው በረከቸው፤ እያንዳንዱንም እንደ በረከቱ በረከቸው ።
እንዲህም አላቸው፤ እነሆ እኔ ወደ ወገኖቼ እሄዳለሁ በኬጥያዊው በኤፍሮን እርሻ ውስጥ ባለችው ዋሻ ከአባቶቼ ጋር ቀብሩኝ ። ዘፍ፣ ፵፬ ፴፫ ።
አብርሃም ከኬጥያዊው ከኤፍሮን ለመቃብር በገዛት በከነዓን ምድር በመምሬ አንፃር ባለችው ድርብ ዋሻ።

አብርሃምን በዚያ ቀበሩት ሚስቱ ሣራንም ይስሐቅንና ሚስቱ ርብቃንም በዚያ ቀበሩዋቸው ።
እኔም ልያን ከኬጢ ልጆች በገዟት ድርብ ዋሻ ቀበርኳት ።
ያዕቆብም ልጆቹን አዝዞ ከጨረሰ በኋላ በመኝታው ላይ እግሮቹንና እጆቹን ዘርግቶ ሞተ፣ ወደ ወገኖቹም ተጨመረ። ዘፍ፣ ፵፱ ፳፱ ።

ምዕራፍ ፶።

ዮሴፍ በአባቱ ፊት ላይ ወድቆ አለቀሰ ሳመውም ።

ዮሴፍም ወደሱ የሚቀርቡ በሮቹን አባቱን ሽቱ ይቀቡት ዘንድ አዘዛቸው፤ ሽቱ የሚቀቡ ሰዎችም እስራኤልን ሽቱ ቀቡት ። ሉቃ፣ ፳፫ ፶፮ ። ዮሐ፣ ፲፱ ፵ ።
አርባ ቀንም ፈጸሙለት ሽቱ የሚቀቡበትን ወራት እንዲሁ ይቈጥሩ ነበርና የግብጽም ሰዎች ሰባ ቀን አለቀሱለት።

፬ ወእምድኅረ ተፈጸመ መዋዕለ ላሁ ይቤሎሙ ዮሴፍ ለኅያላነ ፈርዖን እንዘ ይብል እመ ረከብኩ ሞገሰ በቅድሜክሙ ንግርዎ ለፈርዖን በእንቲአየ ።

፭ ወበልዎ አቡየ አምሐለኒ ዘእንበለ ይሙት ወይቤለኒ ውስተ መቃብር ዘከረይኩ ሊተ በምድረ ከነአን ህየ ቅብረኒ ወይእዜኒ እዕርግ ወእቅብሮ ለአቡየ ወእግባእ ።

፮ ወነገርዎ ለፈርዖን፡ ወይቤሎ ፈርዖን ዕርግ ወቅብሮ ለአቡከ በከመ አምሐለከ ።

፯ ወዐርገ ዮሴፍ ይቅብሮ ለአቡሁ ወዐርጉ ምስሌሁ ኵሎሙ ደቀ ፈርዖን ወኵሎሙ ዐበይተ ግብጽ ።

፰ ወኵሉ ሰብአ ቤቱ ለዮሴፍ ወኵሉ አኃዊሁ ወኵሉ ሰብአ ቤቱ ለአቡሁ ወሕፃናቲሆሙሰ ወአባግዒሆሙ ወአልህምቲሆሙ ኀደጉ ውስተ ምድረ ጌሴም ።

፱ ወአዕረገ ምስሌሁ ሠረገላተ ወአፍራሰ ወኮነ ትእይንቶሙ ዐቢየ ጥቀ ።

፲ ወበጽሑ ኀበ ዐውደ እክል ዘአጣድ ዘሀሎ ማዕዶተ ዮርዳኖስ ወበከይዎ ዐቢየ ብከየ፤ ወጸንዐ ጥቀ ላሁ ገብሩ ለአቡሆሙ ሰቡዐ መዋዕለ ።

፲፩ ወርእዩ እለ ይነብሩ ውስተ ምድረ ከነአን ውእተ ላሁ በኀበ ዐውደ እክል ዘአጣድ ወይቤሉ ከመዝኑ ላሁ ዘግብጽ ዐቢይ ወበእንተዝ ሰመይዎ ስሞ ላሁ ግብጽ በማዕዶተ ዮርዳኖስ ።

፲፪ ወከመዝ ገብሩ ሎቱ ደቂቁ ።

፲፫ ወአግብእዎ ውስተ ምድረ ከነአን ወቀበርዎ ውስተ በዐት እንተ ተሣየጠ አብርሃም ለመቃብር እምኀበ ኤፍሮን ኬጥያዊ እንተ አንጻረ ምንባሬ ።

፲፬ ወገብአ ዮሴፍ ውስተ ግብጽ ውእቱ ወኵሎሙ እለ ዐርጉ ምስሌሁ ኀቡረ ይቅብርዎ ለአቡሆሙ ወአኃዊሁኒ ።

፲፭ ወእምዝ ሶበ ርእዩ አኃዊሁ ከመ ሞተ አቡሆሙ፤ ይቤሉ ዮጊ ይዜክር ብነ ዮሴፍ እኪተ እንተ ገበርነ ላዕሌሁ ወያገብእ ለነ ፍዳሃ ለኵላ እኪት እንተ አርአይናሁ ።

፲፮ ወመጽኡ ኀበ ዮሴፍ አኃዊሁ ወይቤልዎ አቡከ አምሕሎ አምሐለነ ዘእንበለ ይሙት ።

፲፯ ወይቤ ከመዝ በልዎ ለዮሴፍ ኅድግ ሎሙ አበሳሆሙ ወጌጋዮሙ እስመ እኪተ አርአዩከ ወይእዜኒ ሥረይ ሎሙ ኀጢአቶሙ ለአግብርቲከ በአምላኮሙ ለአበዊከ፤ ወበከየ ዮሴፍ እንዘ ይትናገርዎ ።

፲፰ ወመጽኡ ኀቤሁ ወይቤልዎ ናሁ ክነ ንሕነ ለከ አግብርተ ።

፲፱ ወይቤሎሙ ዮሴፍ ኢትፍርሁ እስመ እምእግዚአብሔር ክነ ።

፳ አንትሙሰ መከርክሙ እኪተ ላዕሌየ ወእግዚአብሔር ባሕቱ መከረ ሠናይተ ላዕሌየ ከመ ይኩን ዮም በዘይሴሰይ ሕዝብ ብዙኅ ።

፳፩ ወይቤሎሙ ኢትፍርሁ አነ እሴስየክሙ ወለቤትክሙኒ ወፀውዖሙ ወተናገሮሙ ዘይበውእ ውስተ ልቦሙ ።

፬ የልቅሶም ወራት ከተፈጸመ በኋላ ዮሴፍ የፈርዖን መኳንንት እንዲህ አላቸው፤ በፊታችሁ ሞገስ አግኝቼ እንደሆነ የኔን ነገር ለፈርዖን ንገሩት። ዘፍ፡ ፵፯ ፳፱ ።

፭ እንዲህ በሉት፤ አባቴ በከነዓን ምድር ለእኔ በቆፈርኩት መቃብር በዚያ ቅበረኝ ብሎ ሳይሞት አምሎኛል፤ አሁንም ወጥቼ አባቴን ቀብሬ ልመለስ ።

፮ እነሱም ለፈርዖን ነገሩት፤ ፈርዖንም እንደ አማለህ ወጥተህ አባትህን ቀብረው አለው ። ፩ ዜና መዋ፡ ፲፮ ፲፱።

፯ ዮሴፍም አባቱን ይቀብረው ዘንድ ወጣ፤ የፈርዖን አሽከሮችም ሁሉ አብረዉት ወጡ፤ የግብጽ መኳንንቶችም ሁሉ ።

፰ የዮሴፍ ቤተ ሰቦችም ሁሉ ወንድሞቹም ሁሉ የአባቱም ቤተ ሰቦች ሁሉ ከሱ ጋራ ወጡ፤ ልጆቻቸውን ላሞቻቸውንና በጎቻቸውን ግን በጌሴም ምድር ተዉ ።

፱ ከሱም ጋራ ፈረሶችንና ሠረገላዎችን አወጣ፤ ሰፈራቸውም እጅግ ሰፊ ሆነ ። ዘፍ፡ ፵፭ ፲ ።

፲ በዮርዳኖስ ማዶ ወደ አለ ወደ አጣድ እኽል አውድማ ደርሰው ጽኑ ልቅሶን አለቀሱለት፤ ላባታቸውም ሰባት ቀን እጅግ ብርቱ ኀዘን አደረጉ ።

፲፩ በከነዓን የሚኖሩ ሰዎችም በአጣድ የእኽል አውድማ የሆነውን ያንን ልቅሶ አይተው የግብጽ ልቅሶ እንዲህ የጸና ነውን! አሉ፤ ስለዚህም ስሙን የግብጽ ልቅሶ ብለው ጠሩት፤ እርሱም በዮርዳኖስ ማዶ ነው ።

፲፪ ልጆቹም እንዲህ አደረጉለት ።

፲፫ አምጥተው አብርሃም ከኬጥያዊው ከኤፍሮን ለመቃብር በገዛት በመሰብሰቢያው ዛፍ አንፃር ባለችው ዋሻ ቀበሩት ። ግ፡ ሐ፡ ፯ ፲፮ ።

፲፬ ዮሴፍም ወደ ግብጽ ተመለሰ፤ እሱና አባታቸውን ይቀብሩት ዘንድ ከሱ ጋራ አንድነት የወጡትም ወንድሞቹ ሁሉ ተመለሱ ።

፲፭ ከዚህም በኋላ ወንድሞቹ አባታቸው እንደሞተ በዩ ጊዜ እንዲህ አሉ፤ ምናልባት እነሆ ዮሴፍ በርሱ ላይ ያደረግነውን ክፋት አስቦ ያሳየነውን ክፋት ሁሉ ብድራቱን ይመልስብን ይሆን፤ አሉ ። ዘፍ፡ ፵፱ ፳፫ ።

፲፮ ወንድሞቹም ወደ ዮሴፍ መጥተው እንዲህ አሉት፤ አባትህ ሳይሞት መሐላን አምሎናል ። ዘፍ፡ ፲፯ ፲፰ ።

፲፯ እንዲህ ብሎ ዮሴፍን እንዲህ በሉት፤ መከራ አሳይተዉኻልና ኃጢአታቸውን በደላቸውን ይቅር በላቸው አሁንም ስለ አባቶችህ አምላክ ብለህ የባሮችህን ኃጢአት ይቅር በል ዮሴፍም እንዲህ ሲሉት አለቀሰ ።

፲፰ ወደ እርሱም መጥተው እነሆ እኛ ላንተ ተገዥዎች ሆነናል አሉት ።

፲፱ ዮሴፍም እንዲህ አላቸው፤ ይህ ነገር ከእግዚአብሔር ታዝ ሆኖአልና አትፍሩ አላቸው ። ፩ ነገ፡ ፫ ፯ ።

፳ እናንተስ በኔ ላይ ክፉ ነገር መክራችሁ ነበር፤ እግዚአብሔር ግን በእኔ ላይ መልካም ነገር አደረገ፤ ዛሬ ብዙ ሕዝብ ምግብ እንዲያገኝ ይሆን ዘንድ ።

፳፩ አትፍሩ እናንተንም ቤተ ሰቦችሁንም እኔ እመግባችኋለሁ ብሎ አጽናናቸው ጠ፡ቶም ከልባቸው የሚገባውን ነገራቸው

፳፪ ወነበረ ዮሴፍ ውስተ ግብጽ ውእቱ ወአኀዊሁ ወኵሉ ቤተ አቡሁ፤ ወሐይወ ዮሴፍ ምእተ ወዐሠርተ ዓመተ።

፳፫ ወርእየ ዮሴፍ ደቂቀ ኤፍሬም እስከ ሣልስ ትውልድ ወደቂቀ ማኪር ወልደ ምናሴ እለ ተወልዱ ላዕለ ሕፅኑ ለዮሴፍ።

፳፬ ወይቤሎሙ ዮሴፍ ለአኀዊሁ አንሰ እመውት ወእግዚአብሔር ይሔውጸክሙ ወያወፅአክሙ እምዛቲ ምድር ወያበውአክሙ ውስተ ምድር ዘመሐለ ለአበዊነ ለአብርሃም ይስሐቅ ወያዕቆብ።

፳፭ ወአምሐሎሙ ዮሴፍ ለደቂቀ እስራኤል ወይቤሎሙ አመ ይሔውጸክሙ እግዚአብሔር ክውዕኡ አዕፅምትየ እምዝየ ምስሌክሙ።

፳፮ ወሞተ ዮሴፍ በምእት ወዐሠርቱ ዓመት፤ ወአምዐዝዎ ወሤምዎ በነፍቅ ውስተ ብሔረ ግብጽ።

ዮሴፍም በግብጽ ኖረ እሱ ወንድሞቹም ያባቱም ቤተ ሰቦች ሁሉ፤ ዮሴፍም፻፲ ዓመት ኖረ።

ዮሴፍ የኤፍሬምን ልጆች እስከ ሦስት ትውልድ ድረስ አየ፤ በዮሴፍ ጉልበት ላይ ያደጉትን የምናሴ ልጅ የማኪርንም ልጆች አየ። ዘኍ፡ ፴፪ ፴፱። ሩት፡ ፬ ፲፯።

ዮሴፍም ወንድሞቹን እንዲህ አላቸው፤ እኔ እሞታለሁ እግዚአብሔርም (በረድኤት) ይጎበኛችኋል ከዚችም ምድር ያወጣችኋል ለአበቶቻችን ለአብርሃም ለይስሐቅ ለያዕቆብ ወደ ማለላቸው ምድር ወደ ከነዓን ያገባችኋል።

ዮሴፍም የያዕቆብን ልጆች እግዚአብሔር በጎበኛችሁ ጊዜ አጥንቴን ከዚህ ከግብጽ ከናንተ ጋራ አውጡ ብሎ አማላቸው። ዘፀ፡ ፲፫ ፲፱። ኢያሱ ፳፬ ፴፪።

ዮሴፍም በ፻፲ ዓመቱ ሞተ፤ ሽቱም ቀብተው በሣጥን አድርገው በግብጽ አገር አኖሩት።

ተፈጸመ ኦሪት ዘልደት
ወስብሐት ለእግዚአብሔር ፈጣሬ ኵሉ ፍጥረት
አሜን።

ተፈጸመ ኦሪት ዘልደት
ለእግዚአብሔር ክብር ምስጋና ይግባው በእውነት
አሜን።